ધોળ તથા પદ વિગેરેનો

સંગ્રહ*

પૂષ્ટીમાર્ગના વૈષ્ણવોને સારૂ

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

શા. લલુ પીતાંબર

અમદાવાદમાં

કાગદીઓળ નજીક જુમાંમશીદની સામે

શેઠ. રૂસ્તમજી ડોસાભાઈના મકાનમાં

અમદાવાદ વિકટોરીઆ પ્રેસમાં

શા. નાથાભાઈ લલુભાઈએ

છાપી.

સંવત ૧૯૩૭—સને ૧૮૮૧

કીંમત ૧—૮—૦

અનુક્રમ

૪૩ શ્રી વલભ કુંવર ..
શ્રી નાથજી અલબેલા
૪૪ શ્રીજી મેરા ઐસા રસીયા
૪૫ પૂરે જોયારે માહારા વ્રજ-
ના વાહાલા
૪૬ વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા
૪૭ શ્રી વલભ સુતને નિર્ખીરે
૪૮ શ્રી ઠુકરાણી ઘાટ સો-
હામણીરે
૪૯ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે
૫૦ એ વાહાલાજી ઉભલા
રેહોને રંગ રશીયાજી
૫૧ તમને સુંપેલા છે પ્રાણરે
હો છબીલાજી
૫૨ શ્રી દ્વારકાંનાથજીને લાગુ
પાય કે
૫૩ વરણવું શ્રી વંદ્રાવન સુ-
ખ ધામ કે
૫૪ કાંકરોલી ગામનારે વાસી
૫૫ અમે આવ્યા તમારે આ
શરે અલબેલાજી
૫૬ વનમાં વાગેરે વાંસળી
૫૭ વાંકે અંબોડે શ્રીનાથજીને
૫૮ હું બલીહારી તૈલંગ કુળ
દીપક
૫૯ એજન બીજુ
૬૦ શ્રી વલભ સુત વાહાલા
લાગો.
માહેલાર
૬૩ લીલા લેહેરી તું રંગીલા
૬૪ મોહન મલપતા ઘેર આ
વોરે
૬૫ ગંગાબેટીએકઅચંડોમાંડીયો.
૬૬ હરેએઆવલભનંદનેગાઉજી
૬૭ સખી આજનોલહાવોલી
જીએરે કાલ કોણે દીઠીછે
૬૮ આજ આનંદ નંદજીને
દ્વારરે
૬૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગા
મ અતી રળીઆમણું
૭૦ હારે વાહાલો એહી સમે
શ્રી નાથજી
૭૧ કાંકરોલી રાજ સાગર તિરકે
૭૨ નાહાનાસરખા શ્રીનાથજી
૭૩ મીઠડા બોલા શ્રી નાથજી
૭૪ માહારે મંદીર પધારો શ્રી
નાથજી
૭૫ પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલભ
ના પરીવારરે વાહાલાજી
૭૬ ધન્ય ધન્ય શ્રી જમુનાંગોકુ
ળ નગર બારોજેનવલેરંગે
૭૭ વરજ જન વલભરે
૭૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે
બાહારી સ્યામ
૭૯ શ્રી મદન મોહનલાલ

धोळ तथा पद विगेरेनो संग्रह

ધોળ ૧.

અથ શ્રી સર્વોત્તમજીનું ધોળ.

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભદેવ, પુરૂષોતમ ભૂતળ ફરી-
જી; નહી પ્રાકૃત ધર્મનો લેશ, અપ્રાકૃત નિજ વપુ ધર્યોજી.
૧ કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની સ્તુતી કરેજી;
માહાત્મ્ય કાળાદિક દોષ, પંડીતનો દ્રષ્ટ તિમર ભર્યોજી. ૨
મહીમા નવ જાણે જેહ, તે કહીએ આસુર હર્યોજી; વાળે
દયા કરી સુખ રૂપ, નિજ લીલા પ્રગટ કરીજી. ૩ જેહે-
ની વાણી અતિ દુર બોધ, થાએ સુબોધ જેણે કરીજી;
જેનાં અષ્ટોતેર સત નામ, તે કહીએ માહા અઘ હરીજી.
૪ જેના રૂપાંતર અગ્નિકુમાર, જકતી છંદ નામે ધરાજી;
શ્રી કૃષ્ન કમળ મુખ દેવ, ગીજી દ્રષ્ટ કરણા ભર્યાજી. ૫
કરે ભક્તિમાં અંતરાય, તેહના સનપીગે જાણે સર્યોજી;
આપે અધરામૃતની સીધ્ય, તે મધ્યે નિશ્ચય કરીજી. ૬

ચાલ ફરી છે.

વાહાલો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય, શ્રીકૃષ્ન કમલ મુખ
કૃપાનિધિ થાય. ૭ વાહાલો દૈવી ઓધારન પ્રેતના ઉપાય,
જેહના સ્મર્ણ માત્રથી આરત જાય. ૮ શ્રી ભાગવત ગુ-
હાર્થ પ્રગટાય, તે સાકાર બ્રહ્મના વાદ સ્થપાય. ૯ વેદ
મારગ ચઉદ ભોવન કેહેવાય, માયા વાદ નિરાકાર સહુ
ગાય. ૧૦ સરવે વાદ નિરાશ કરે તે લખાય, ભક્તિ મા

રગ સરસ કમળ વિકશાય. ૧૧ શ્રી સોદ્રાદિકના ઓઘા
ર સમરથ, જેના સાધન બળથી ન થાય અરથ. ૧૨ અં
ગીકાર માત્રથી સરવસ કીએ, કીધાં શ્રી ગોપીજન પતીને
પ્રીએ. ૧૩ અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર, માહા કરૂણા
વત સમરથ અપાર. ૧૪ વાહાલો અભેદાન દેવાને બહુ
ચતુર, માહા ઉદાન ચરિત્ર કરે બહુ પૂર. ૧૫ લીલા દેખા
ડી પ્રાકૃતની જેહ, તેને મિશે મોહ્યા છે સુર રીપુ તેહ.
૧૬ વિશ્વાનર શ્રી વલ્લભ છે નામ. વાહાલો સુંદર રૂપ
સ્વજન હિત ધામ. ૧૭ વાહાલો ભક્તિ કરે જન શિક્ષા
ને કાજ, આપે અખિલ દ્રષ્ટ શ્રી વલ્લભરાજ. ૧૮ સરવ
લક્ષણથી સંપન વિવેક, શ્રી કૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરૂ એક.
૧૯ પોતાના આનંદ થકી બહુ પૂર, છે કમળપત્રશાં ને
ત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦ કૃપાદ્રષ્ટીની વૃષ્ટીથી હરખ્યાં મન, જીરે
દાસ દાસીજન પીયેછે આનંન. ૨૧ રોશદ્રષ્ટી કરે ભ-
ક્તિ શત્રુ પ્રજાળ, ભક્તિ સેવીત સુખ શેવા રસાળ. ૨૨
જીરે ભક્તિ વીના નહી શેવા સાધ્ય, તે કારણથી કહીએ
દુરારાધ્ય. ૨૩ જેના ચરણ શરણ દુરલભ દરશાય, તેના
ઉગ્ર પ્રતાપ ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનામ્રત કરી પૂરચા શ્રી
વકના અરથ, શ્રી ભાગવત અમરત મથન જે સમરથ. ૨૫
એનું સાર કહીએ વૃજ સુંદરીના ભાવ, તેનું પરિપૂર્ણ છે
દેહ ભરાવ. ૨૬ સાનિધાનથી દાન કરે કૃષ્ટ પ્રેમ, ભક્તિ
મુક્તિ દેવાને જેને નેમ. ૨૭ એક રાસ લીલામાં તેનું તા
ન, પ્રભુ કૃપા કરી કરે કથાનું દાન. ૨૮ વાહાલો વિરહના
અનુભવને એ કાજ, સરવ ત્યાગ જણાવો શ્રી વલ્લભરાજ
૨૯ ઉપદેશ કરયો ભક્તિના ચાર, લોક માંહે કરચો કરમ
મારગ પ્રચાર. ૩૦ વેદ શાસ્ત્ર કરે જગનાદીક દાન, તેનું

કૂળ મર્યાદા ભક્તિનું દાન. ૩૧ પ્રભુ પૂર્ણાનંદ છે પૂર્ણ કામ, સરસ્વતીના પતી દેવ છશ અભિરામ. ૩૨ વાહાલે સહસ્ર કરચાં પુરૂષોતમ નામ, નિજ જનને આસર્ય એછે ધામ. ૩૩ ભક્તિ મારગની રીતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ ગ્રંથે કરી ટાળ્યો સંસયનો લેશ. ૩૪ જેને પામવાને છાંડયા પ્રાણથી પ્રિય, એવા ભક્તિ સમાજ બારાજ હજો ૩૫ આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમરથ શી વલ્લભ માહારાજ. ૩૬ કરતા ભક્તિ પ્રચાર તે ભૂતળ માંહ વશ કીધા પીતા થઈ ગ્રહીને બાંહ. ૩૭ સરવે સામરથ ધરયું પોતાને વંશ, સરવે દુર કરી ટાળ્યો વિશ્વેના અંશ ૩૮ પ્રભૂ પતિવરતાના પતિ સાક્ષાત, કરે આ લોક પરલોક દાન વિક્ષાત. ૩૯ જેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અગિ કનો જાણો મનનો વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદીક મારગ જે અન્ય, તેહનો મોહ ટાળી કીધો શેવક અનન્ય. ૪૧ કરે નિશ્ચે જે ભક્તિ સરવથી વિશેષ, કીધો શરણ મારગનો જાુઓ ઉપદેશ. ૪૨ શી ક્રસ્ન નામની જણાવી વાત, લીલા કુંજ માહાત્મ્ય પરિપૂર્ણ ગાત ૪૩ કથા રસ મગ્ન સદા છે ચિત, વિસારયુ છે તેથી સરવે બાજુ વિત. ૪૪ પ્રીય છે ઘણું વૃજને વૃજનો વાસં, કરે પૂર્ણા લીલા એકાંત વિલાસ. ૪૫ કરે ભક્તિ ઇછા પરિપૂર્ણ દાન, નહી નિજ લીલાનું કોઇને જ્ઞાન. ૪૬ અતી માહાક જેનું શીળ ઘણું, નહી લોક વિશે આશક્તિ છે અણુ. ૪૭ નિજ ભક્તિ વિશે આશક્તિ છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનેક. ૪૮ જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેના હૃદય કમળ રેહેવાનું ઠામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમ્રત લેહેરી, તણે રસ વાસના બાળી સરવે હરી. ૫૦ પ્રભૂ પોતે સરવ થકી છે પર,

નવ કરે તુલ્યતા કોઇ અપરે. ૫૧ જીજા રસ અમરત તો રંગ બહુ, જીજબ્યાં છે ભક્ત શરીર સહૂ. ૫૨ રૂચી આવે ગોવરધન ગીરી વાસ, તે જીબા માંહે અતસે ઉલાસ. ૫૩ કરે યત્ન ભોગ યતનાં કરેમ, આપે અરથ કામને મોક્ષનું ધરેમ. ૫૪ પ્રભૂ સત્ય વચન છો ત્રીગુણાતીત, નિત્ય ચતુરાઇ છે અતી અગણીત. ૫૫ જે કરે પોતાની કીરતી પ્રકાશ, કરેલુ બ્યાસ સુત્રને નૌતમ ભાસ. ૫૬ અતી તુચ્છ તુલ્ય જે માયા વાદ, કરી ભસ્મને સ્થાપો બ્રહ્મ ભાસ. ૫૭ આસ્યાનુ અલૌકીક અતી કાન્ત, હસતુ મુખ શોભે છે બહુ શાંત. ૫૮ પ્રભૂ ત્રીલોકનું ભુશણ સાર, વાહાલા પ્રગટ ભાગ ધરણીનું અપાર. ૫૯ પ્રભુ સુંદરતા છે અતી અનુપ, કયમ વરણવ કરી શકુ એ રૂપ. ૬૦ માગે છે સહુ પોતાના જન, ચરણારવિંદની રજ જે ધન્ય. ૬૧ એ કહ્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રી વલ્લભ આનંદનું જે ધામ. ૬૨ ચાલુ કરી છે.

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેનું મન પેહેલુ સ્થીર થાયરે; ૬૩ અધરામૃતની શીધ્ય વામેરે, જ્યાંહાં સંસય નહી તે નામેરે. ૬૪ એ પામ્યા વિના મોક્ષ હિનરે, અક્રતમાં મુક્ત છે લીનરે. ૬૫ તેથી સરવોતમ જપ કરવારે શ્રી ક્રસ્ન રસે મન ભરવારે. ૬૬ શ્રી વિઠલ રૂચીત એ નામેરે, જે ગાય તેનું થાય કામરે. ૬૭ તેનો જનમ સુફળ છે લેખેરે, શ્રી વરજભુષણનાં સુખ દેખેરે. ૬૮

ધોળ. ૨

અથ શ્રી નવરત્નનું ધોળ.

શ્રીમદ વલ્લભ માહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વીઠલ પ્રભૂને

લાગુ પાય; શ્રી બાળકૃષ્ણજીને પરણુમુજી. શ્રી વ્રજભુષનજી પરમકૃપાળ. શ્રીમદ૦ ૧ શ્રીવલ્લભદેવે માહા કરૂણા કરી જી, જેથી જીવનું કાજ થાય; સર્વ વૈશ્નવની કરી એ કરીજી, સઘળી ચીંતા નીવંત થાય. શ્રીમદ૦ ૨ દ્રઢ આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરીએ લગાર; સર્વ આત્મા શ્રીજીને સમર્પીએજી; એછે ભક્ત તણો આધાર. શ્રીમદ૦ ૩ પુષ્ટી માર્ગમાં શ્રીજી રેહે સદા જી, જીવ કીધા છે અંગીકાર; અલૌકીકની ગતી ના આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અવીકાર. શ્રીમદ૦ ૪ નામ નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાજે પોતાની પાસ વશ ન થાય એ પ્રભુ કોયકીજી, વશ થઇ રહ્યા શ્રી વલ્લભની પાસ શ્રીમદ૦ ૫ નિવેદન મંત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવત સાથ; એ વઈશ્નવની સંગે ના ફરવુંજી; કૃપા થાય ત્યાદશી હાથ. શ્રીમદ૦ ૬ ફળની ચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સરવે સ્વર કહેવાય; સરવના આત્મા શ્રીજી એ સાખીઆજી, દુર ભક્તપો કયમ રેહેવાય. શ્રીમદ૦ ૭ એમન ગમે તે કરો એવું જાણવુંજી, હરીનું બર્દ છે રે દયાળ; સ્ત્રી પુત્રાદિક પુસ્ટીમાં આણવુંજી, જોગટાના વિચાર મયાળ. શ્રીમદ૦ ૮ નિવેદન કરવું સરવે સંગાથશુજી, અનન્વિન યોગના ચીતા ન રાખ; અત્તાના હોય કીવા ત્તાશુજી, સમાજુ અધિક છે એવું મન રાખ. શ્રીમદ૦ ૯ જેણે આત્માં નિવેદન કીધું છેજી, તેના ઓધારમાં સંસય ના જાણ; સંગાથે શ્રીમાહા પ્રભુજીએ દીધું છેજી, તેથી મનમાં સંસય ના આણ શ્રીમદ૦ ૧૦ સમર્પણ મંત્ર માહા સમર્થ છેજી, ન જાણ્યાથી પાસ્યો સાક્ષાત; એકે અંશકળા નથી પુર્ણ છેજી, શ્રીજી પુરૂષોતમ સાક્ષાત. શ્રીમદ૦ ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતે પર છેજી,

વળી મહા સમર્થ છે નાથ; ભક્તનાં દુઃખ હરે સુખ કરેછે
જી, ચીંતા ના કીજીએજી માથે એ નાથ. શ્રીમદ૦ ૧૨
લોકીક વયવહીક કર્મજજી, તે હરી સિદ્ધ થાવા દે નહી;
તાએ પણ શેવા સ્મરણને ધર્મજજી. તેથી મન દુર કીજે
નહી શ્રીમદ૦ ૧૩ પુષ્ટી માર્ગમાં પ્રભુજી રેહે સદાજી, વ-
ળી જીવનું કીધું શું હોય; પ્રભુ કરે તતો સુખ માની રહી
એજી, ઉદ્વેગ ન ધરે મન માંહ. શ્રીમદ૦ ૧૪ દીનતભાવ
મનમાં રાખીએજી, બીજા સાધનનું શું કામ; શ્રીસરવે
શેવા સાધવાજી, ગુરૂની આજ્ઞા થકી એ કામ. શ્રીમદ૦ ૧૫
ગુરૂની આજ્ઞા ઓળંગન ના કરીએજી, એમની ઇચ્છાએ
થાય તે થાય; આપણા મન પ્રભુજીમાં દીજીએજી, પ્રભુથી
અધીક રાખીએ ભાવ. શ્રીમદ૦ ૧૬ શેવા કરો નિત્યે ચિત
પ્રીતશુંજી, તો સુખે રહો યુગમાંહ; પરીક્ષા અર્થ કદા શ્રી-
જી ચીતશુંજી, સાક્ષી થઇ રહે સુખ હોય. શ્રીમદ૦ ૧૭
તાએ ધારજ રાખી શેવા કરોજી, હરી સુખ કર્તાછે સ-
ત્ય; એમની લીલા જાણી ચીંતા દુર કરોજી, વઇરનવને
એહ જુગત ૧૮ એકાદશ ઇંદ્રીઓ પ્રભુજીના સનમુખજી,
શેવામાં દીવસને રાત્ર; એકે ઇંદ્રી વીમુખ નવ કીજીએજી,
સરવોત્તમ ભક્તિ એહો રાત્ર. શ્રીમદ૦ ૧૯ શ્રીકૃષ્ન શર્ણગ
મ સદા જપોજી, ન વિસારીએ પળમાત્ર; એ જુગતે કરી
ચિંતા દુર તજોજી, થાશો શ્રીજીની કૃપા પાત્ર. શ્રીમદ૦
૨૦ શ્રીમહા પ્રભુજી કહે માહરા એ મતજી, વળી એ છે
નિરાધાર; સરવે વઇસ્નવ રાખજો ચિત ધરીજી, શ્રીજી શ્રી
વલ્લભ આચાર. શ્રીમદ૦ ૨૧ એ અમુલ્ય રત્ન જે કોઇ
ચિત ધરીજી, તેહને પુસ્ટી ભક્તિ દ્રઢ ફળ હોય; જે કોઇ
ધોળ ગાએ ને સાંભળેજી. તેહને પર્માનંદ સુખ હોય.

શ્રીમદ૦ ૨૨ ઈતિશ્રી નવ રત્નનું ધોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩

ઉત્તમ વરત એકાદશી, સાહેલીરે; આજ માહારે અપવાસ, જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે૦ રંગાળી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે; વઈરનવની ભીડાભીડ, જુમનાં૦ સાહેલીરે. સરખી સઈયર ટોળે મળી માહેલીરે; હઈડે હરખ ના માય જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે. વહુ બેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકોને દરસન થાય જુમનાં૦ સહેલીરે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે વરસ્યા મેહ જુમનાં૦ સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રળીયામણું સાહેલીરે; સુંદર જુમનાનાં નીર, જુમનાં૦ સાહેલીરે. જુમનાંજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે, છુટા મેહેલી કેશ જુમનાં૦ સાહેલીરે. રમણ રેતામાં લોટતાં સાહેલીરે, ટુટયા નવસરહાર જુમનાં૦ સાહેલીરે. વરજવાશી સામા મળ્યા સાહેલીરે. હરએ સાઈશું કેશ જુમનાં૦ સાહેલીરે. પરસાદ મેહેલા માકળા સાહેલીરે, ઢોર તણો નહી પાર જુમનાં૦ સાહેલીરે. માધવદાસની વીનતી સાહેલીરે, આપોના વરજમાં વાસ જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વઇસ્નવનું ધોળ.

શ્રી ગુરૂ જગપદ કમળ રજવંદુ, વંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુખસેં નિધી, ફળદાયક ભકિત પ્રેમ. ૧ શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ પ્રભૂ, શ્રી કરન પુરણ કામ; ચોરાશી મહા ભકત તેતા, કરૂ વર્ણવ નામ, ૨ જેનું સ્મરણ કરેથી,

અઘ દુઃખ કળેશ જાય; પુષ્ટિ પંથ પ્રભૂ પ્રસન હોય, માહા પતિત પાવન થાય. ૩ મન વાંછીત ફળ સીઘ પામે, ગાતાં એ અભિધાન; શી મહા પ્રભુ નાજાન દેવું, કરે તેને દાન. ૪ ॥ ઢાળ ॥ શી દામોદરદાસ હરશાંનીરે, કરનદાસ મેઘન વદે વાણીરે. ૫ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, જેનો કનોજ મધ્યે વાસરે. ૬ પદમનાભદાસ હરીભકતરે, તુળશાં પદ પ્રભૂ આશકતરે. ૭ વહુ તેની કહીએ પારવતીરે, સુત રૂગનાથદાસ સમરતીરે. ૮ રજોબાઇ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, શેવા શ્રી વલ્લભવરની આણીરે. ૯ વઇસ્નવ સેઠ પરસોતમદાસરે, કાશીપૂર મધ્યે તેનો વાસરે, ૧૦ બાઇ રૂક્ષમણી પૂત્રી તેનીરે, શેવા અતુલીન કહીએ જેનીરે. ૧૧ શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, શેવા સ્મરણથી ઉલાસરે. ૧૨ રામદાસ હરી રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતારે. ૧૩ વેણીદાસ માધવદાસ ભાઇરે, હરીવંશ પાઠક સુખદાઇરે. ૧૪ ગોવીંદદાસ ભલા ભો વખાણીરે, વઇસ્નવ કહીએ એમાં ક્ષત્રાણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેવ્યા મોરારીરે, દાસ નારણ બ્રહ્મચારીરે. ૧૬ માહા વનની વઇસ્નવ ક્ષત્રાણીરે, જાદવદાસ સુરીલો જાણીરે. ૧૭ ક્ષત્રી વઇસ્નવ દેવ કપુરરે, શેઠ દીનકર પ્રેમી પૂરરે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ પૂરશોતમ ધન્ય ધન્ય. ૧૯ ત્રીપૂરદાસ વઇસ્નવ કાયરતરે, પુરણમલ રશીક રસામરતરે. ૨૦ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગોસાઇદાસ શેવા હરી અંતરે. ૨૧ માધવભટ કાસ્મીરમાં વાસરે, વાંસવાડાના ગોપાળદાસરે. ૨૨ પદમ રાવલની અતી શેવારે, પુરૂશોતમ જોશી તેવારે. ૨૩ જગનનાથ જોશી તેના ભરાતરે, વળી વઇસ્નવ તેની માતરે. ૨૪ જોશી નરહર હરીના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે. ૨૫ વઇ-

ષ્નવ રજપુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વા
સીરે. ૨૬ દવે ગોવીંદ હરી રસ માતારે, રજો માધવ મેઉ
આનારે. ૨૭ ઉત્તમ ભટ્ટ લોકદાસ શેવા ભારીરે, શેવક શ્રી
જીના કેહેતા મેહેતારીરે. ૨૮ ઇશ્વરદાસ દવે રસ મગનરે, હ-
રી હરી જન શુચિત લગનરે. ૨૯ વઇશ્નવ છકડા વાસુદેવ
દાસરે, શેવા અરથે રેહેતા પ્રભુ પાસરે. ૩૦ ક્રશ્નદાસ ગગ
રી સુખ કંદરે, બાગા વેણુ હરીત દુખ દંદરે. ૩૧ એ
મેડુના એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જાદવદાસરે. ૩૨ સ્થા
નેસ્વર વિપ્ર તે જગતાનંદરે, શેવ્યા શ્રી હરી અતી આનંદ
રે. ૩૩ બ્રાહ્મણી અડેલીની વઇસ્નવ બાઇરે, આનંદદાસ
વિશંભરદાસ ભાઇરે. ૩૪ વઇસ્નવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે,
રામદાસ મીરાંના પરોહીતરે. ૩૫ ક્રશ્નદાસી ખવાસણી
જાણીરે, જેની માંની શ્રી વલ્લભે વાણીરે. ૩૬ બુલામીશ્રી
શ્રી વલ્લભ વરનારે, રામનંદ પંડીત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭ વ
ઇસ્નવદાસ રસપૂરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે. ૩૮ સાર-
સ્વત દ્વીજ ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત સદા પ્રભુ પાસરે.
૩૯ વઇસ્નવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, શ્રીજીના શેવામાં
ઠરીઆરે. ૪૦ ચતુરદાસ સનોઢીઆ કહોએરે, ગોડ વિપ્ર
અચ્યુતદાસ લહીએરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે, ના
રાણદાસ અંબાલે વાસરે. ૪૨ નારણદાસ ભટ મથુરાંનારે,
નારણદાસ લવાણા ઠઠાનારે. ૪૩ ક્ષત્રાણી ગોરજાસ ભરા
ઇરે, સાસુને વહુ વઇસ્નવ બાઇરે. ૪૪ સીંહાનંદના ક્ષત્રી
સારારે, વઇસ્નવ અડેલના એક સુતારરે. ૪૫ એક વષ્ણ
વ હરી ગુણ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ
ક્ષત્રાણીના વાસરે, કરી લગ્ના પૂરશોત્તમદાસરે. ૪૭ કવીરાજ
ભાટ ગુણ ગાવેરે, ગોપાળદાસ ઝટેરાના કહાવેરે. ૪૮ જ-

નારદનદાસ વઇષ્ણવ ક્ષત્રીરે, ગઉસ્વામી બ્રહ્મણ હરી મીત્રરે. ૪૯ કન્યાસાક્ષ ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર એડાઆના હરીદાસરે. ૫૦ બાળકૃષ્ણ બદ્રાયણદાસરે, સેવા સમરણના અભ્યાસરે. ૫૧ વઇષ્ણવ રામદાસ ગુહાણરે, સેવા સમરણમાં સુજાણરે. ૫૨ મણી ચિત સદૂ પાંડે ભવાનારે, નરોબાઇ હરી મન માનીરે. ૫૩ નરહર સન્યાસી હરી ભ્રાતરે, જેના હરીપદ નિરમળ મતરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહોએ જટાધારીરે, વાસ વ્રજમાં શ્રીબ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત પોખર રજ વેચ્યું નારીરે, કૃસ્નદાસે પર ણે સોંપી ચ્યારીરે. ૫૬ આગ્રે ચોપડા સનદાસરે, સુરદાસે ગ્રંથા અવિનાશરે. ૫૭ પટલ મહાવજી રજુ સહીતરે, પતી પતિન પ્રભુ ચિતરે. ૫૮ ગોપાળદાસ નરોડાના કહાવેરે, શ્રીવે શામન હરખે હુલરાવેરે. ૫૯ સુરદાસ શીરોમણ ભકતરે, ગાયા ગીરધારી જાણે જકતરે. ૬૦ સરવોપરિદાસ પરમાનંદરે, ગાયા ગુણનીધી બાળમુકુંદરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા રસ કંદરે, સખી ભાવે શ્રીબ્યા શ્રી ગોવિંદરે ૬૨ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ એવારે, છોડચા પ્રાણ ન છોડી ગઉ શેવારે. ૬૩ કરેશનદાસ કહીએ અધિકારીરે, ગાયા શ્રીબ્યા શ્રી રાસ બીહારીરે. ૬૪ ગાયા વઇષ્ણવ એ ચોરાશીરે, શ્રી વલ્લભ પદ નિકટના વાશીરે. ૬૫

સાક્ષ કરી છે. સકળ તત્વનું તત્ત છે, એ સાર માંહે સાર; એ પાઠ કરતા માત્રમાં, વશ થાય શ્રી નંદકુમાર. ૬૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુ જે પ્રસન કરવા ચાહે; નથી અન્ય ઉપાય એહને, હરી ભકતના ગુણ ગાય ૬૭ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુજીના, અંતરંગ એ ભકત; મુજ ઉપર કરૂણા કરી, દો શ્રી વલ્લભ આશકત. વઇસ્નવ પદ કમળ રજ રતી તણી આશ; ગાય ગુણ હરીદાસના,

દયારામને દાસ. ૬૯

ધોળ ૫

અથ ચોરાશી વૈષ્ણવનું ધોળ.

(તે બીજામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે.)

શ્રી વલ્લભ ચરણ રેજને, નમુ નિત્ય ધરી માન; ચિં-
તા ચિંતવી સહુ ટળે, ને મીટે ઉર અજ્ઞાન. ૧ શ્રી વિઠલ
પ્રભૂ પદ પરશ, રેજવંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણ સુ
ખ શ્રી નાથજી, વળી દાએક ભક્તિ પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્ય
જી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભક્ત; તેના ગુણ વરણવું
જુગ માંહે જાણે જગત. ૩ તેમના મુળ સ્વરૂપનું, કરૂ નામ
તે વિક્ષાત; સાંભળતાં સુખ અતી ઘણું. પ્રભૂ પ્રસન્ન હોય
સાક્ષાત. ૪ ઢાળ. દેશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરસા
ણીરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ જાણીરે. ૫ કૃષ્ણદાસ મેઘન વ
ળી કહીએરે, વાશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે. ૬ હેતે હરી-
ભક્તના ગુણ ગાશેરે, તેનો જન્મ કૃતારથ થાશેરે. ૭ સં-
ભરવાળા દામોદરદાસરે, કુંજ રચનામાં ચિત્ર હુલાસરે. ૮
એ કડીએ જ્ઞાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાસી વીકુરજીના અત્રીરે.
૯ પદમનાભદાસ ભરપૂરરે, કોટીકમાં વીરલા સુરરે. ૧૦
ચંપકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લ
હીએરે. ૧૧ વધું સુતની કહીએ પારવતીરે, રૂપ વીલાની રૂ
પવર્તીરે; ૧૨ રૂઘનાથદાસ સુકૃ નામરે, સખી રૂપ તે ગુ-
ણ અભીરામરે; ૧૩ રજોબાઇ વૈષ્ણવ ક્ષત્રાણીરે, લલીતા
જીની દાસી જાણીરે: ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે, માહા
પ્રભૂજી સેવ્યાનું ઠામરે; ૧૫ દાસ શેઠ પૂરશોતમ કહીએરે,

ઈંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહોઅરે; ૧૬ સખી મોદની તેહની જા
ણીરે, પૂત્રી રૂક્ષમણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગો
પાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે; ૧૮ રામદાસ દ્વિ
જ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ મતરે. ૧૯ ગ-
દાધરે કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રેહેતા આવ્યા વ્રત
રે. ૨૦ જુથ કુમારીકામાં નામરે, કન કંકી સખી શુભ
ગ્રામરે ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે. બેલ નદરાયજી
ના લહોએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના ભ્રાતરે, સખી રત્નપ્ર-
ભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાંડે સુખદાઈરે, સખી ગ-
ભી ઉનાલીકા તાઈરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ ભલા તમે આવેશારે
નંદ રાયજીના ઘરના ભેશારે. ૨૫ કડા માંહે અંબા ક્ષત્રા
ણીરે, લીલા માંહે રોહણીજી જાણીરે. ૨૬ ગજન ધાવન
ક્ષત્રી ચેનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે, ૨૭ બ્રહ્મ
ચારી નારાયણદાસરે, માહા વનમાં તેના નિવાસરે. ૨૮ સ
ખી મથુરે લક્ષણા નામરે, ભત્રીજા ચતુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષ
ત્રાણી માહા વનમાં રેહેતારે, સખી નામ તે ભદ્રા કેહેતા
રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રરે, સખી નામ તે શામા
વતીરે. ૩૧ વઈશ્નવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુરરે, સખી નામ પ્ર-
વિના પૂરરે. ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શેવાય શીલારે, સખી નામ
તેનું રશીલીરે. ૩૩ શેઠ દીનકર શ્રવણ રશીનારે, સખી આ
તુરી નામ તે લીલારે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે, ધરૂ
વનંદ તે મુકંદદાસરે; ૩૫ ક્ષત્રી પ્રભૂદાસ જળ લોટારે,
સખી નામ તે મનમથ મોટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રભુ
દાસરે, કુલ હેથી સખી સાક્ષાતરે; ૩૭ પુરશોતમદાસ તે
ક્ષત્રીરે, વળી વખત્ર હેમની સ્ત્રીરે; ૩૮ પુરશ નામ તે મા
ધવી કહોએરે, સખી સ્ત્રી માલતી લહોએરે; ૩૯ ત્રીપુરદાસ

વૈષ્ણવ કાયસ્તરે, સખી નામ તે હરણી પ્રસસતરે; ૪૦ પૂરણ
મલ અંબાલે વાસરે, સખી ચિત્રલેખા સુખ રાસરે ૪૧
જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગાયા નામ ને મદાનમસ્તરે. ૪૨
ગોસાઇદાસ મથુરાંના વાસીરે. ગોવિંદકુંડના સુવા નાવાશી
રે; ૪૩ માધવભટ કાશમેરી કહીએરે, નામ રત્ના કુમારકા
માં લહીએરે. ૪૪ વાંસદાના ગોપાળદાસરે, રસ પ્રકાશ રસ
માં હુલાસરે; ૪૫ પદમ રાવળ ઉજેણીમાં કહીએરે, રાજ
લીલા દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૪૬ શ્રી રૂક્ષમણીજીની ખવાસીરે
સખી નામ તે ભામણા હુલાસીરે; ૪૭ વઇસ્નવ જોશી પુ
રશોતમ જેહરે, ગુંગુ ચુડા સખી નામ તેહરે; ૪૮ સ્ત્રી વ
ઇસ્નવ એમની કહીએરે, કુરવા સખી નામ તે લહીએરે.
૪૯ જગંનાથ જોશી વળી કહીએરે, સખી નામ સોરભી
લહીએરે; ૫૦ સખી છબીલી તેહના માતરે, ગંધા રે-
ખા તે નરહર ભ્રાતરે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે,
નાગરવેલ સખીનું નામરે; ૫૨ ગોવીંદ દુબે બડાલાંમાં ક-
હીએરે, તન મધ્ય દ્વારકાંમાં લહીએરે; ૫૩ રા રણ દુબે મા
ધવ દુબે કહીએરે, લલીતાજીના સખીઓ લહીએરે ૫૪
રાજો સખી તે કુંજરી નામરે, માધો રસ રંગાળીકા ગ્રામ
રે. ૫૫ ઉત્તન સ્લોકદાસ શિવા ભારીરે, સખી શિલ્લા ના
મ નીરધારીરે. ૫૬ ઇશ્વરદાસ દુબે વળી કહીએરે, સખી ના
તે મેનાં લહીએરે; ૫૭ વઇસ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે,
શીંહાનંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સદાનંદ રાવજીના કહી
એરે, મનસુખા ગોપ તે લહીએરે. ૫૯ બાબા બેણુ સખી
સુરેશનીરે, કરસનદાસ કમળાતા તેહુનીરે; ૬૦ જાદવદાસ ખ-
વાસ તે કહીએરે, સખી નામ તીલકની લહીએરે. ૬૧ રથા
નેશર વિપ્ર જગતાનંદરે, સખી માધુરી મન આનંદરે; ૬૨

આનંદાસ નાગરી કહીએરે, શિંગારદાસ વલ્લભા લહીએ રે; ૬૩ બ્રાહ્મણી એક અડેલમાં રેહેતીરે, સખી શશી કળા સહુ કેહેતીરે; ૬૪ વણબણજ ક્ષત્રાણી એક બાઇરે, સખી નામ તે લીલા ગાઇરે; ૬૫ ક્ષત્રાણી ગોરજા સંભરાઇરે, સાસુ વહુને સદા સુખદાઇરે; ૬૬ સખી નંદા તે ગુરજા કહીએરે, સંભરાઇ તે વૃંદા લહીએરે; ૬૭ કૃષ્ણદાસ ખવાસણી જાણીરે, વરજ મંગળા સખી વખાણીરે; ૬૮ ભોલા મિશ્ર લાહોરના કહીએરે, સખી નામ સુમંદારા લહીએરે; ૬૯ રામદાસ મીરાંના પ્રોહીતરે, સખી કહાવ્યા નામ સહીતરે; ૭૦ વણબણજ રામદાસ ચોહાણરે, મધુ એની સખી પ્રમાણરે; ૭૧ રામાનંદ પંડાત સ્થાને સારેરે, કુંજ લીલા માતમ ચરેરે; ૭૨ વિસ્નુદાસ છીપા રસ છકમાંરે, સખી કમળા અતી જગ સંગમાંરે. ૭૩ ક્ષત્રી જીવણદાસ કપૂરરે, સખી ઇસ્વરી અતી સુખ પૂરરે; ૭૪ સારસ્વત દ્વિજ ભગવાનદાસરે, વસુ ગંધ સખીના સુવાસરે; ૭૫ ભગવાનદાસ ભીતરીઆ કહીએરે, સખી નામ સુંદરી લહીએરે, ૭૬ અચ્યુતદાસ સનોઢીઆ કહીએરે, સખી માધુરી નામ તે લહીએરે; ૭૭ અચ્યુતદાસ તે ગૌડ બ્રાહ્મણરે, મેહની સખી નામ તે જાણરે; ૭૮ અચ્યુતદાસ કડાના કહીએરે, સખી નામ રસાત્મીકા લહીએરે; ૭૯ નારણદાસ અંબાલેક વાસીરે, સખી નામ તે વરજ વિલાશીરે; ૮૦ નારણદાસ ભાટ મથુરાંનારે, તેતો બાદર ગોકુળમાંનારે; ૮૧ નારણદાસ લવાંણા ઠઠામાંરે, સખી કેતકર નામ ઘટામાંરે; ૮૨ ક્ષત્રાંણી સીહાનંદમાં રેહેતીરે, સુનંદા નામ સખી કેહેતીરે; ૮૩ દામોદરદાસની માતરે, વીરબાઈ નામ સાક્ષાતરે; ૮૪ લીલા માહે પુલી દીજી કહીએરે, વન દેવી તેતો લહીએરે; ૮૫ શ્રી પૂ

રૂપ શોનંદકે કહીએરે, વીશાખાજીની સખીએ લહીએરે. ૮૬ રંભાનામ તે પુરૂષ જાણેરે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખાણેરે. ૮૭ સુથાર ખાતી અડેજમાં રેહેતારે, શખા નામ સુદામા કેહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી અન્ય મારગીનો સ્નેહીરે, સખી મોહની નામ તે તેહીરે. ૮૯ કવિ લધુ પૂરૂશોનામ કહીએરે, નંદરાય તણા ભાટ લહીએરે. ૯૦ ઉમાશંકર તેનું નામરે, જશ વરણવ્યાનું તેને કામરે. ૯૧ કવિરાજ ભાટ મથુરાંનારે, સાંડેલ નામ પૂરાનારે; ૯૨ ગોપાળદાસ નરોડાના ક્ષત્રીરે, સંગીત કળા ગુણ ખત્રીરે. ૯૩ જનારદનદાસ ક્ષત્રી કહીએરે, સખી કલાવતી નામ લહીએરે; ૯૪ ગડુ સ્વામી ખાહ્મણ વદ્રાવનમાંરે, સખી વંદી નામ દે આનંદમાંરે; ૯૫ કનૈયા શાલ ક્ષત્રી જેહરે, આગ્રાના વાશી તેહરે. ૯૬ સખી લલીતાજીની કહીએરે, સખી નામ કમોદની લહીએરે. ૯૭ વિપ્ર ઓડાખા નરશીદાસરે, શુંગાર સખીનો સુવાસરે. ૯૮ નરહર સન્યાશી વળી કહીએરે, સખી નામ ગુલાબી લહીએરે. ૯૯ શદુ પાંન્ડે આનોરમાં વાસરે, ગંદ્રભાણ ગોપ સાક્ષાતરે; ૧૦૦ વળી ભાઈમા ગુલચંદ કહીએરે, મંધુ મંગળા નામ તે લહીએરે; ૧૦૧ શદુપાંન્ડે વધું ભવાનારે, બેટી નરો બણી મનમાનીરે; ૧૦૨ જસોદાજીની નાણદીઓ હોયરે, બેટી રામદે શામદે હોયરે; ૧૦૩ ગોપાળદાસ કહીએ જટાધારીરે, સુભદ્રા સખી નીરધારીરે; ૧૦૪ કૃષ્ણદાસ શાસ્ત્રી આનંદરે, સખી નામ તે નંદા સુમંદારે; ૧૦૫ શતદાસ ને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સખી ચંદ્રિકા નામ પ્રસંનતારે: ૧૦૬ સુંદરદાસ સખા નામ શીલારે, માધવદાસ સખી નામ લીલારે. ૧૦૭ પટેલ માધવજી. વીરજી કહીએરે, સખી સુધા હરખા લહીએરે. ૧૦૮ ગોપા

નદાસ નરોડાનો વાસરે, જશવંત નંદનો અવાસરે; ૧૦૯ બાળકૃષ્ણ બાદરાયણદાસરે, સ્ત્રી સહીત મોરવીમાં વાસરે. ૧૧૦ સૂત્રિવિત્રા સખી નામ કહીએરે, સ્ત્રી નામ તે ગંગા લહીએરે. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર શુરરે, ગયા ગીરધારી ગુણ ભરપૂરરે; ૧૧૨ સખી કૃસ્નનું પ્રાગટ કહીએરે, સખી ચંપકલતા તે લહીએરે; ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે બાળ લીલામાં ગાન ઉલાસરે; ૧૧૪ સખી તુકનું પ્રાગટ જેહરે, સખી ચંદ્રભગા કહીએ તેહરે; ૧૧૫ કુંભદાસ કદ ર સમસ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં આસક્તરે; ૧૧૬ સખી અ રજુન તેતો કહીએરે, વીશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે; ૧૧૭ સુત કૃસ્નદાસ દ્રઢ પૂરારે, ગૌ સેવામાં અતી સુરારે; ૧૧૮ લીલા માટે તે ઋમનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવવાનું કા મરે; ૧૧૯ અધિકારી તે કૃસ્નદાસરે, રાસ લીલામાં તેમ- નો અભ્યાસરે; ૧૨૦ સખી રીશભ નામ તે કહીએરે, લલી તાજીનું પ્રાગટ લહેરે. ૧૨૧ ॥ વજ્ઞાગુ ॥ ચોરાશી ચિત બાય કે, કરે પાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પૂષ્ટિ પ્રથમ પ્રસ ન થયે, રહે બઢાવે અતી પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા શ્રી હરી રાય જી, કરી દીન જાણી દાસ; મુલ ચોરાશી ભકતનાં, તે ના મ કરયાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુનાં, અં ગ દ્વાદશ જેહ; ધર્મ સાથે ધરમી કહીએ, સબ દ્વાદશ તેહ ૧૨૪ ચોરાશી વરજ કોશ માટે, ચોરાશી એ ભકત; પેમ લક્ષણ પૂરી પુરે, શ્રી વલભ પદ આશાંત. ૧૨૫ એ વધ- સ્તાત પદ કમળ રજ, રતી તણી છે અતી આશ, ગાય ગુણ હરીદાસના, પદરજ શ્રી વલ્લભદાસ. ૧૨૬

ધોળ. ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનાં ભાવે લીજે ભામણાં, તૈલંગ તીલકને વિપ્ર શીરોમણ ભુપ જો; એમના સુત શ્રી વલ્લભનાં લેઉં વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટ્યા અનર અનુપ જો; શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૧ ધરમ ધોરીધન બે સુત વલ્લભ દેવના પ્રગટ કરયો વેદ તણો વીસ્તાર જો; ગુણ સહોદર ભણીયા શ્રી ગોપીનાથજી, હળ મુશળધર હળધરનો અવતાર જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૨ શ્રી ગોવરધનધર વીર શ્રી વલ્લભદેવના, રસના રૂપી કહીએ નંદકુમારજો; એ પૂરૂશોતમ પ્રગટીઆ શ્રી વીઠલનાથજી, નિરગુણ બ્રહ્મ તે સગુણ સ્નેહી સારજો શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૩ શ્રી વીઠલનાથજીના સાતે લાલ સોહામણા, સહુથી મોટા શ્રી ગીરધરજી માહારાજજો; શરણ આવે તે સોંપે શ્રી નાથજી, કરતા શું સેવા કેરાં કાજ જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૪ શ્રી ગોવીંદરાય તણા મન પ્રસન ઉલાસમાં, આવે તેને આપે આનંદદાન જો; શ્રી બાળકૃશ્નજી કોમળ અંગે રસે ભરયા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાન જો શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથજી જણાવે યુગમાં જીવને, એવા પોતે કહીએ પરમ દયાળ જો; શ્રી રઘુપતીજી રૂડલે નીરખતાં, વદન સુધનની ભુલે લે સંભાળજો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૬ જોવા સરખા દીસે શ્રી જદુનાથજી, એ છે બેહેની અબળાનો આધાર જો; દેખી દૈવી જીવ સઘનશ્યામજી, શીરપરરે અમરત રસની ધારજો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૭ એ સાતે લાલ તણો વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ બીરાજે પૂરૂશોતમ પરિબ્રહ્મ જો; જમુનાદાસ અધમને કહીએ અધન એ, શું જાણે શ્રી વલભ કુળનો મરમ જો. શ્રી લક્ષ્મણ૦ ૮

ધોળ ૧.

અથ શ્રી બસે બાવનનું ધોળ.

શ્રીમદવલભ પ્રભુજીને, નમું શ્રી વીઠલેશ; સાત સ્વરૂપ સહિત સખ્યગો, વંશાત્મક વિશેશ. ૧ શેવક શ્રી વિઠલેસજીના, બસેહને બાવન; જેહનું નામ ઉચાર માત્રથી, થાય સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણ ગોવીંદદાસના ગાઈએરે, છીત સ્વામી પરાચિત લઈએરે. ૩ નંદદાસ કરન આશકતરે, ચત્રભૂજદાસ સદા અનુરકતરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાઈ ઓચરોએરે, કૃશ્ન ભટજીને મન ધરીએરે. ૫ ચાચાજી નારણદાસરે, વિઠલદાસ ભકત ઉદાશરે. ૬ કૃસ્નદાસ મેરારીદાસરે, બાપ બેટા મન હુલાશરે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદાસરે, રૂપ મેરારી રસ રાસરે. ૮ અલીખાન વલીખાન જાહીરે, જેમલ રજપુત હરીવાહીરે. ૯ માધવદાસને નાહાલચંદરે, માધવદાસ કાયસ્થ ગુણવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણીને ધણીયાણીરે, રૂપચંદ નંદા સુભવાણીરે. ૧૧ એક બ્રાહ્મણ રાઘવદાસરે, ગોપાળદાસ ગુજરાતનો વાસરે. ૧૨ રાજા લાખાને એક બાઈરે, હરીદાસ ખવાસ સુખદાઈરે. ૧૩ શેઠ ગાનચંદ જદુનાથરે, ભાઈલો કોઠારી હરી હાથરે. ૧૪ માણેકચંદને એની નારીરે, હરજી કોઠારી ગુણ ભારીરે. ૧૫ ગોપાળદાસ બ્રાહ્મણ બંગાળીરે, બાસ ગણેશ બહુ ભાગ્યશાળીરે. ૧૬ મદસુદનદાસ છે હરી વાહાલારે, એક કણબી માંજા વાળારે. ૧૭ એક વઈશ્નવની છે કન્યારે, રામાનંદને પરણાવી કન્યારે ૧૮ એક વઈશ્નવ બેઠી ટેકીરે, તેતો પરણી ધર્મ વિવેકીરે. ૧૯ વઈશ્નવ એક તરૂના સંગીરે, પાયો ગુરુજી હરી રસ રંગીરે. ૨૦ એક વૃજ વાસી

સુત નાગરીરે, ગોપીનાથદાસ ગાઉ આગરીરે. ૨૧ કણબી ગુજરાતી બે ભાઇરે, દ્વિજ પતિ આગે રાઇરે. ૨૨ એક ગોડીઓ પંડિત શોભેરે, એક રઘુપતી દરસન લોભેરે. ૨૩ એક પંડીતને કાહાન બાઇરે, વઇશ્નવ ક્ષત્રીછે આગ-રાઇરે ૨૪ એક ઢીમરને દ્વિજ રેડુરે, નારણદાસ હરીને તેડુરે. ૨૫ એક વઇશ્નવ સુતર વાગારે, રાજા આશકર્ણ પ્રભુ વાહાલારે, ૨૬ બે હતી પનીત એ કણબીરે, વહુ અજબ કુંવર બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેશ્યા કન્યા-રે, ગંગાબાઇ છે પૂર્ણ ધન્યારે. ૨૮ એક રાજાને એક ધોબીરે, બે સાચોરા રસ લોભીરે. ૨૯ એક વઇશ્નવ મ-દન ગોપાળરે, બે કાણબી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક શેવક એક વિરક્તરે, દયા ભગવત્યા આશક્તરે. ૩૧ એક વા-ણીઆને એક નારીરે, એક પરમ વઇશ્નવતા ધારીરે. ૩૨ એક ક્ષત્રાણી વિરક્તરે, વાઘજી રજપુત આશક્તરે. ૩૩ એક ગોપાળદાસ ભીતરીઆરે, બીજા આઠ શેવક અનુસ-રીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઇરે, શેઠ પૂત્રી દીવાનની જાઇરે. ૩૫ એક કજડો રૂપા ભાઇરે, હરીદાસ સુતા સુખદાઇરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વઇશ્નવ બાઇરે, રાજા રાણી પૂત્રને દાઇરે. ૩૭ શાહુકારનો બેટો ખીલાસારે, એક વઇશ્નવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેશ્યા ભોગનની વાસીરે, તે હરી ગુણ માંહી નીવાસીરે. ૩૯ પૂત્રજી વડો વિરક્ત-રે, વેણીદાસ દીપા છે ભક્તરે. ૪૦ એક સાંગળદાસ એક નારીરે, પૂત્ર પઠાણનો સુખદાઇરે, ૪૧ ઓઝા દામોદર દાસ છે ભક્તરે, બેટી શાહુકારની આશક્તરે ૪૨ વઇ-શ્નવ એક ખરબુચાવાળોરે, શેઠ આગરાઇને મન ભાળોરે. ૪૩ એક કાપડવાળો શોભેરે, કણબી આંજણો વઇશ્નવ

લાભેરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મોરારીદાસરે, લાછબાઈ ભાટ ગુણ રાસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવેરે, એક વૈષ્ણવ ડોળ જણાવેરે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનંદરે, મેહેરા પુરૂષોતમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઈચંદન લાવ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાવ્યારે. ૪૮ ઠગ એકાદસ એકશૃંગીરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ધરતીને વિરક્તરે બીજા બે ભાઈ આશક્તરે. ૫૦ જીવા પારેખને જેપાળરે, દોશી માધવદાસ દલાલરે. ૫૧ બેટા પટેલનો નિત્ય આવેરે, બેટી પટવાંરીને મન ભાવેરે. ૫૨ હરીદાસ જમાઈ માણકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મનરે. ૫૩ એક ગીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વૃજમાં ફરતારે. ૫૪ બે કાણબીએ કરી હેતીરે, લઈ કુવામાં નાંખી દેવીરે. ૫૫ કાણબણ ગુજરાતની વાસીરે, બેટી બારેઅલની સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જેધસીંગ દક્ષિણનારે, વળી પ્રોહિત તેના ઘરનારે, ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે, રાજા પૂર્વનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો ગુજરાતીરે, એક બ્રાહ્મણની નાગર જાતીરે. ૫૯ શ્રીવીઠલેશ શ્રીજીને રૂપેરે, દીધું દરસન બેન અનુપેરે. ૬૦ એક ડુંસંગ મીઠા વિરક્તરે, બીજા ભાઈ આશક્તરે. ૬૧ વેણીદાસ છીપા છે ભક્તરે, એક રજપુત કાંઠાના આશક્તરે. ૬૨ દ્વિજ પતિ વઈસ્નવ સંગથીરે, ખોવા કોઢ પોતાના અંગથીરે. ૬૩ એક નુન્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય સામગ્રી લાવેરે. ૬૪ એક કણબી ગાય ચરાવેરે, એક રાસની રેન ચિત લાવેરે. ૬૫ એક ઠગને એક ગુજરાતીરે, સીનાબાઈ છે દક્ષણી જાતીરે. ૬૬ એક વઈસ્નવને એક બાઈરે, દામોદરદાસ સુખ દાઈરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-

વદાસરે, એક વધ્ધિનવ મહા વનવાસરે. ૬૮ ગુજરાતને
દાસ મોરારીરે, ભકત ભીમ અર્તા હિતકારીરે. ૬૯ એક
દાસ ગોવરધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૭૦
છીયાદાસને નરહરીદાસરે, રાજા ટોડરમલ સુખ રાસરે.
૭૧ નરસીદાસ પીતાંબરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે.
૭૨ એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાશરે.
૭૩ એક બ્રાહ્મણને એક નારીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે.
૭૪ એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક ઢીમલ સુખ-
દાઈરે. ૭૫ દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ
રેલરે. ૭૬ મોરલીદાસ ચતૂર્ભૂજ ભાવેર, ગોપાળદાસ ગોર-
વા કહાવેરે. ૭૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, આવો તરવાડી
હરી હાથરે. ૭૮ દવે ધરવરદાસ સાચોરારે, સંતદાસ ક્ષત્રી
ગુણ મોરારે. ૭૯ ક્ષત્રી સુતને સુત બ્રાહ્મણનારે, એક વૈ-
ષ્ણવ રાજનગરનારે; ૮૦ વૈષ્ણવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે, એક
દક્ષાણી વૈષ્ણ આવેરે. ૮૧ સ્વામી કૃષ્ણદાસ વીલાસીરે, એ
ક ક્ષત્રી મથુરાં વાશીરે; ૮૨ દ્વિજ જોશી રાજા ભીમારે, શા
હુકાર સુત સુખ સીમારે; ૮૩ એક ક્ષત્રી જાદવદાસરે, હ-
રીજન મથુરાંવાસરે. ૮૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રાણીરે, એક
વરજવાશી શુભ વાણીરે; ૮૫ દાસ પૂરશોતમ પોકરાણારે
વળી દુરગાદાસ ગુણ ગણાતારે; ૮૬ ક્ષત્રી ચાવડા ખાનદા-
સરે; લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે; ૮૭ તારાચંદને ચતુ
ર બ્રાહ્મણરે, વૈસ્નવ ગુજરાતી અતી ભારીરે. ૮૮ હરીદા
સ મોહનદાસરે, માધોસાર સુત ગુણ રાસરે; ૮૯ દ્વિજ બે
ટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચોર શેવક થયો ધન્યારે; ૯૦ એક
ઉતમ અષ્ટ લોક દાસરે, એડાવાળ ભગત રસ રાસરે. ૯૧
સાસુને સસરો સાનીરે, રજપુતની બેટી પરમાણીરે, ૯૨ સા

યોગ દ્વિજ આનંદદાસરે, એક બીજાજી છે સુખ રાસરે; ૯૩ સચનદાસ દેવાભાઈ કાણુભાઈરે, રાજપૂત મોહનદાસ ધ રમીરે. ૯૪ નર નાગજી વસે છે પ્રાગરે, માધવદાસ સુરત અ નુરાગરે, ૯૫ ભટ કલ્યાણજી હીરાભાઈરે, મેદરા પૂરશોત મ સુખદાઈરે: ૯૬ રૂડા રતનજી અધિકારીરે, રૂપ બાઈ પરમ ગુણ ભારીરે: ૯૭ વૈશ્નવ ક્ષત્રી છે આગરાઈરે. એક મહીધરને કુળ બાઈરે; ૯૮ દેવ ભીમ ભંડારીરે, રા જા માનસિંહ અધિકારીરે. ૯૯ દવે પ્રોહીત સુત વીખ્યાત રે, કરનદાસ ગોરવા જાતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે, દ્વિજ ઉજેણીના સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સનોડીઆ સાનીરે, જક્ષ્ગીદાસ રજો ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા બીરબલને તાનસેનરે, આનંદ નાગરજી સુંદર મેનરે. ૧૦૩ વેણીદાસ દામોદરદાસરે, બીજા નગરીમા છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક કૃપા લખી લીધુરે, જાખી સ્વરૂપ હૃદયામાં લીધુરે. ૧૦૫

આજ કરી છે. જથા મતીએ કહ્યાં છે, વળી બી જા છે અપારે; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આ-ધાર. ૧૦૬ ભક્ત રાજ શીરોમણીને, એકનો આધાર; ક રયા છે વળી કરે છે, વળી કરશે નીરધાર. ૧૦૭ તે માટે સરવે પ્રાત: ઉઠીને નામે કરો કરાહાર: કંઠમાં ધારણ કરો તો, હરી મળે સુખ સાર. ૧૦૮ સરવે ભગવતોને નમ ન કરીને, એજ માગુ નેમ; શ્રી વિઠલ વરની અષ્ટિ ઉપર, રેહો દુર્લભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધોળ.

શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણજી

વણ છોરે પ્રભુ જેમ રાખો તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી રે મોટા વાળા અમને, છળ નવ દેશોરે અરજ કરૂછુ તમને. ૨ દયા કરીનેરે દરશન અમને દેજો, શ્રી વરજભુષણ લાલજીરે જીવને શરણે લેજો ૩ વલ્લભ કુળ પ્રગટયારે અનેક જીવને તાર્યા, કોઇ જનમનારે પ્રભૂ મારગથી ઉગારેચા. ૪ એ વિસ્વાસેરે અમો રહયાં છીએ વળગ્યાં, પાલવ નહી મુકુરે કેમ કરી કરશો અળગાં. ૫ જે પોતાના કીધારે તે મુખ્યા કયમ જાશે, બરદ તમારારે પ્રભુ ભકત વચ્છીળ કહેવાશે. ૬ જીવના દોગળરે કેહેતાં પાર નહી આવે અઘોર કળીમાંરે પ્રભુ તમ વીના કોણ છોડાવે. ૭ પરદેશ પધારોરે દાસજનાને કાજ, રાત ચલાવોરે શ્રી વલ્લભજી મહારાજ. ૮ કરય હમારારે જો વાહાલા ચિત ધરશો, જીવ અથડાશેરે એવું તો ન કરશો. ૯ પૂરણ પુરશોતમરે, પ્રભુજી તમ કાહાવો, અમારે સરવસરે તમ સાથે છે દાવો. ૧૦ શિક્ષા અમનેરે જે ઘટે તે દેજો, શ્રી વીઠલ વર નાથજીરે જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિન તીરે પ્રભુ હઇયામાં લઈએ, શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ. ૧૨

ધોળ ૯

અથ શ્રી વિનંતીનુ ધોળ.

વૃજના જીવન કરૂ વિન તી શ્રી ગોકુળનારે ચંદ, વરજના જીવન કરૂ વિનંતી, શ્રી વલ્લભનંદ. વેગે, તે આંણાં માકલો, શ્રી ગોકુળનારે ચંદ; વરજના જીવન. ૧ તમારા દરશન વીના વલ્લભરે, કોહોજી કેમ રેહેવાય; મનડાં તે કેઈ રે વાળીએ, નયણે નીર ભરાય. શ્રી વરજના જીવન૦ ૨ ... આદર કરીરે, શ્રી જુમનાંજી માંહ; વીયોગ

તજીશું દુઃખ દોહલું, કોહોજી કેમ રેહેવાય. વરજના જીવ ન૦ ૩ દુર રહે કેમ ચાલશેરે, કોહોજી કોની એ રીત; આજ કાલનું કોઈ નથી, છે પુરાતની પ્રીત. વરજના જીવ- ન૦ ૪ હરીરે હઇયામાં જાણજોરે, છે પુરાતનો સ્નેહ; દયા કરોરે દીનાનાથજી, નીકર તજીશું આ દેહ. વરજના જીવન૦ ૫ નયણે ભરી ક્યારે નિરખીશુંરે, શ્રી ઠકરાણી ઘાટ; અંતરમાં ઇચ્છા ઘણી, જોઉં વરજનીરે વાટ. વરજના જીવન. ૬ આરે સુકાઈને શરીર થયાંરે, હરી હળધર વીર; નયણાં તે રાખ્યાં નવ રહે, ભરી ભરી આવે છે નીર. વરજના જીવન. ૭ રાંક ઉપર શાં રૂસણાંરે, પ્રભુ દીન દયાળ; દાસ પોતાના જાણીને, કરજોરે સંભાળ. વરજના જીવન૦ ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કરૂં વીનતીરે, મારા પ્રાણ આધાર; દીન જાણી કરૂણા કરોરે, પ્રભુજી કાંઈએ સાહાય. શ્રી વલભજી ૧ અનુક્રમ કરીને વરણવુંરે, શ્રી ભાગવત રૂપ; દ્વાદસ અંગ પ્રભુજી તણાં, શોભા પરમ અનુપ. શ્રી વલભજી૦ ૨ અધિકાર લીલા પ્રથમ સ્કંધ છેરે, દક્ષણ ચરણનું ધામ; પાંચ ચરણનું ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા સાન. શ્રી વલભજી૦ ૩ સ્વર્ગ લીલા ત્રતિય સ્કંધ છેરે, હરીનો એક બાહુ જેહ; વિસ્વર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, બીજો બાહુ જેહ. શ્રી વલભજી૦ ૪ સ્થાન લીલા પંચમ સ્કંધ છેરે, પાછલો ભાગ હરી જાણ; પોષણ લીલારે ષષ્ટમ સ્કંધ છે, કરી ઉદર વખાણ. શ્રી વલભજી૦ ૫ લીલા સપ્તમ સ્કંધ છેરે, દક્ષણ હસ્ત કેહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ સ્કંધ છેરે, મનવંતરે લીલા ગાય. શ્રી વલભજી૦ ૬

વે પ્રસાનું કહ્યુંચારે, ખાસ્તે સ્થાન જેહ; દસમ સ્કંધે નિરોધ લીલા રહેછે સમરે ધરી નેહ. શ્રી વલ્લભજી૦ ૭ મુક્તિ લીલા એકાદસ સ્કંધ છે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વાદસ સ્કંધ છે. શ્રી વલ્લભજી૦ ૮ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીને, ધરી ભજીએ ચિત; ક્ષણ ક્ષણ હરીને નીહાળીએ, ગુણ ગાઈએ નિત્ય. શ્રી વલ્લભજી કરૂ વિનંતીરે, મારા પ્રાણ આધાર. ૯

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટનું ધોળ.

લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખકારી; કાકરખંભા ગામરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈલંગા બ્રાહ્મણરે, માહા યુગ પવિત્ર જાણી; એમના કુળ મધેરે. શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ પ્રેમ ભરી; શ્રી હરીના મુખથીરે, પ્રગટ્યા દેહ ધરી. ૩ તૈલંગ કુળ મંડનરે, શ્રી લક્ષ્મણ તાત સાહી; શેષનાગ સરીખારે, જેને ગાથે સહસ્ત્ર ફણી. ૪ તેતો પાર ન પામેરે, લીલા રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રી વલ્લભનાથ ધણી. ૫ અગ્નિ મધે રમતારે, માતાજીએ દીઠા જ્યારે એ છે સુત માહારારે, ધાઈને આવ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિએ માંગ દીધોરે, માતાજીને આવ્યાં જાણી; બેઉ કર સાહીનેરે, કુંવરને લીધા તાણી. ૭ અમરાવતી જુવેરે, રજ પૂષ્પ વૈમાન ચડી, દેવ દુંદભી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી ઝડી. ૮ સુર વીનતા સહુકોરે, જોવાને આવ્યાં મળી; અંજળી ભરી ભરારે, પૂષ્પની વૃષ્ટિ કરી. ૯ ફેરી વરજ પ્રગટ્યારે. દ્વિજ રૂપ ધરી; એ શોભા જોઈરે, કહે હરીદાસ વળી. ૧૦

વરજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શ્રવણે ધરી; શ્રી લક્ષમ ણ ભટજીનું ધામરે, અતિ સુખકારી.

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાતકે, ભાદરવા વદીરે લાલ; ધન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જુમનાં નદીરે લાલ. ૧ જ્યાંહાં પ્રગટયા શ્રી શુંદીર સ્વામકે, કમળ દળ લોચના રે લાલ; પૂરવા વ્રજ જંન કેરી હામકે, ભકત દુખ મોચ- નારે લાલ. ૨ પ્રગટયા મથુરામાં જદુરાયકે, શ્રીવસુદેવ ગ્રહેરે લાલ. નિરખે દેવકીજી મુખચંદ કે, મંન આનંદ લહેરે લાલ. ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ નિ- રખીઆરે લાલ, આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી ઘણું હરખીઆરે લાલ. ૪ રતનતણાં કરવા બહુ જતન કે. કહો કયમ કીજીએરે લાલ; એહેવુ સ્વરૂપ દુર કરો નાથ કે, બીજુ વપૂ લીજીએરે લાલ. ૫ પ્રભુજીએ કીધુ બાળ સ્વરૂપ કે, કહેછે નાતનેરે લાલ; મુજને ગોકુળમાં જઈ સોંપો કે જસોદા માતનેરે લાલ. ૬ ભાગી ભોગળ ખોલી કપાટ કે, કાળા ગ્રહે તાળારે લાલ, જેહેના કરસન સરોખા પૂત્ર કે, તેહેને શીમણારે લાલ. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સા- થ કે, કરયું કઠિનક હરીરે લાલ; આગ્ના માગી ,શ્રી ગોકુ- ળ કે, માયા આવતીરે લાલ. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જ- દુરાય કે, ચાલ્યા શ્રી ગોકુળ ભણીરે લાલ; વરશે મેઘ ધરી રહ્યો છત્ર કે, શેષ સહસ્ત્ર ફણીરે લાલ. ૯ પધારયા નંદ તણે દરબાર કે, સુતાં સહુ દીઠડારે લાલ; પોઢાડા જ- શોદાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લાલ. ૧૦ કન્યા લી- ધી શ્રી વસુદેવ કે, આવ્યા મથુરાં ફરીરે લાલ;

જાગ્યાં દીઠા પુત્ર કે, કહે હરખ ભરીરે લોલ. ૧૧ તેડો સગાં કુટંબી આજ કે, સહુ વરજ સાથનેરે લોલ; તેડો બેહેન તમારી ચાર કે, નવસહે માનનેરે લોલ. ૧૨ આપો મણી માણેક ભંડાર કે, બ્રાહ્મણ જેહનેરે લોલ; આપો દ્વિજ જનને બહુ દાનકે, ગૌવચ્છ તેહનેરે લોલ. ૧૩ આંગણે નંદ તણે અતી ભીડ કે, આવ્યા વરજ જન તાંહીરે લોલ; બાંધી કાચ્છ ખેલે નર નાર કે, હળધ ઘૃત દુધ દહીરે લોલ. ૧૪ એવા ઓચ્છવ નિત્ય અખંડ કે, શ્રી વલ્લભ બારણેરે લોલ; હઇડે હરખ તણો નહીં પાર કે, વૈસ્નવ જાય વારણેરે લોલ. ૧૫ શોભા જોઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન નિત્ય આપજોરે લોલ; તમારી લીલા નિત્ય અપાર કે, રૂદયમા સ્થાપજોરે લોલ. ધન્ય અઠા અંધારી રાત્ર કે, ભાદરવા વદીરે લોલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

આનંદ સાગર ઉલટયોરે લોલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વાર જો; આઠમ શ્રાવણની વદીરે લોલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવાર જો, પ્રગટયા શ્રી કૃસ્ન મન ભાવતારે લોલ. ૧ પીળાં પીતાંબર પેહેરીઆંરે લોલ, ઓઢી ઉપરણી સાર જો; મુસ્તક મૂગટ બીરાજતારે લોલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો, પ્રગટયા૦ ૨ ભાલ તીલક મ્રગ મદ તણારે લોલ, બીટલીઆળા કેશ જો; ચારે ભુજાએ આયુધ ધરીરે લોલ, સંખ ચક્રને ગદા પદમ જો, પ્રગટયા૦ ૩ નાકે નથ બેસર શોભીતારે લોલ, ચુની છે લાલ ગુલાલજો; અધર પર મોતી લટકતાં રેલોલ, હબચીએ હીરલાની કાંન્ત જો. પ્રગટયા૦ ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખારે લોલ, પોંચી છે રત્ન જડાવજો; હાથે હા

૫ ફુળ સોહીએ મુદ્રિકારે લાલ, ઉર ગજ મોતીના હારજો, પ્રગટચા૦ ૫ કેડે બાંધી છે કટી મેખળારે લાલ. ચરણે ઝાંઝરનો ઝમકારજો; એવા પ્રભુજીને નીરખતારે લાલ, સરવે ગયાં છે દુઃખ દુરજો. પ્રગટ્યા૦ ૬ વસુદેવ દેવકીજી હરખીઆં રેલાલ, નીરખ્યા શ્રી મુખ સ્વરૂપ જો; એવા પ્રભુને કયાં રાખશુંરે લાલ, કોપે છે કંસ રાય ભૂપ જો; પ્રગટચા૦ ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ બોલીઆરે લાલ, સાંભળો મોરી વાત જો; શ્રી નંદ તણા દરબારમારે લાલ, તેડી મુકી આવો મારા તાત જો. પ્રગટચા૦ ૮ કન્યા લેઈને ઘેર આવજોરે લાલ, સરશે સઘળાં કાજ જો; તે તમે કંશને દેખાડજોરે લાલ, તો મોડશે એનાં માન જો; પ્રગટચા૦ ૯ એમ કહી ધાયા ફેરવીરે લાલ, ધરીઆં છે બાળ સ્વરૂપ જો; વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયારે લાલ, શું બાંધ્યું છે મને સાનજો; પ્રગટચા૦ ૧૦ ભાગી ભુંગળ ખોલ્યાં પાટીઆરે લાલ, સુતા છે સહુ દરવાન જો; મુસ્તકે લઈ હરીને નિસરયારે લાલ, લીધો શ્રી ગોકુળની વાટ જો; પ્રગટચા૦ ૧૧ ઝરમર વરસે છે મેહુલારે લાલ, ચોદશે ચમકે છે વીજ જો; આગે સિંહ ધડુકીઆરે લાલ, શેષનાગે કીધી છે છાંય જો; પ્રગટચા૦ ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસપૂરમાંરે લાલ, ઉડે છે લેહેર તોરંગ જો; હરીના ચરણ સ્પર્શીયારે લાલ, હેઠાં થયાં છે જળ નીર જો; પ્રગટચા૦ ૧૩ દીવો મારગને ચાલ્યા ઉતરીરે લાલ, પોહોત્યા શ્રી નંદ દ્વાર જો; સુતા દીઠા સહુ સાથનેરે લાલ, મનમાં કીધો છે વિચાર જો; પ્રગટચા૦ ૧૪ શ્રી જસોદાજીના સેજમાંરે લાલ, પોઢ્યા શ્રી ગીરધર લાલ જો; કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લાલ, જોજો પ્રભુજીના ખ્યાલ જો; પ્રગટચા૦ ૧૫ જાગ્યાં જસોદાજી તે

સમેરે લાલ, નિરખ્યા શ્રી સુંદીર શ્યામજો; નંદજી મન હરખ્યા ઘણુંરે લાલ, આપ્યાં છે રત્નનાં દાન જો; પ્રગટ્યા. ૧૬ ઘેર ઘેર તોરણુ બાંધીઆરે લાલ, માનની મંગળ ગાય જો; વરજ સહુ ઉમંગો પ્રેમથુરે લાલ, આનંદ ઓછવ થાય જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૭ હળધરે દહીં અથ કુંપનારે લાલ, મટકો છે ઝીલા કીચ જો; તાળી વાગે ને કુંદે ફુદડીરે લાલ, નાચે છે સહુ નરે નારે જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૮ બ્રહ્માને શિવ મુની દેવનારે લાલ, બોલેછે જય જયકાર જો દેવનાં દુંદભી વાગીઆંરે લાલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય જો; પ્રગટ્યા૦ ૧૯ એ સુખ શોભા શી કહુરે લાલ, કેહેતાં ના આવે પાર જો; આ વજબ ચરણુ પ્રતાપશુંરે લાલ, શોભા જુવે છે બળીહાર જો; પ્રગટ્યા૦ ૨૦

ધોળ ૧૪

ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈઍ, વિનંતી વાહાલાને કહીએ; કે સેહેજે સુખીઆં બહુ થઈએ, ચાલો સખી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગામ, પ્રગટ્યાં પૂર્ણ કામ; જેહેનું મુની ધરે ધ્યાન, ચાલો સખી. ૨ મળી સહુ વરજ તણી નારી, પેહેરી કસુંબલ સારી; કે લટકે ઘુંઘટડો મારી, ચાલો સખી. ૩ મળી સહુ સમવરની ટોળી, પેહેરી પચરંગી ચોળી; ચાલે ભમર ભોળી, ચાલો સખી. ૪ કર મુક્તાફળની થાળી, જોનાં વદન શરદ વાળી; કે માંહો માંહે લે તાળી, ચાલો સખી ૫ તોરણ બાંધ્યાં છે ટોડે, જય જય શબ્દ જાચક બોલે; કે વઈશ્નવ જન મળીયા કોડે, ચાલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ઘાટ, બેઠા શ્રી વિઠલનાથ; સોહાએ કુંવર સાત, ચાલો સખી. ૭

ધન્ય ધન્ય જામનાની લેહેરી, મધુરસી મોહનની વેણી; સુણતાં થઇ ગઈ છું ઘેલી, ચાલો સખી. ૮ પ્રગટ્યા ગીરીવર ગીરધારી, કરી વરજલીલા વિસ્તારી; માધવદાસ જોઈ જાય બલીહારી, ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈયે. ૮

ધોળ ૧૫.

અથ શ્રી ગોવરધન વાશી લીખ્ય તે.

શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો, લાલ તુમ વિનાર; શ્રીજી તુમ વિના રહ્યો ન જાયહો, વરજરાય લડંતો લાડીલો; નીકી મોહનરે, આછી મધુરી શી મોરલી બજાયહો; શ્રી ગોવરધન વાશી સાંવરો. ટેક. બંક ચિત મુશકાયકે લાલ, સુંદીર બદન દેખાય, લોચન તલપે મીન જ્યું લાલ; છીણુભર પલક બહી જાય હો. શ્રી ગોવરધન. ૧ સપ્ત સ્વરે બંધાનકે લાલ મોહન બેન બજાય, સુરત સુહાઈ બાંધકે લાલ, મધુરે મધુરે ગાય; શ્રીગોવરધન, ૨ રસીક રસીલી બોલની લાલ, ચોરી ચઢિ ગૌવાં બોલાય; ગંગ બોલાય ધુમરિયે લાલ, ઊંચે હેરે સુનાય હો; શ્રીગોવરધન. ૩ દ્રષ્ટ પરિ જ્યાં દીવસ તે લાલ, તબ તે રૂચે નહી અન; રજની નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશરો ભોજન પાનહો, શ્રીગોવરધન. ૪ દરશનકુ નૈનાં તપે લાલ, બચન સુનનકો કાન; મીલવેકો હૈરો તપે લાલ, મેરે જીયકો જીવન પ્રાણહો; શ્રીગોવરધન. ૫ મન અભિલાખ્યાયું રહ્યાં લાલ, લાગી નેનની ભુખ; એક ટક દેખુ આવતો લાલ, નાગર નટવર ભેખહો; શ્રીગોવરધન. ૬ પૂર્ણ સશિ મુખ દેખકે લાલ. ચિત મેરો ઓહી ઠોર; રૂપ સુધારસ પાનકે લાલ, સાદર ચંદ્ર ચકોરહો; શ્રીગોવરધન. ૭ લોક લાજ કુળ

બેદકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક; કમળ કવિ રવી જ્યું બઢે લાલ, ક્ષણું ક્ષણું પ્રિત વિશેકહો; શ્રીગોવરધન. ૮ મ નમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખાં ડગમગા ચાલ; જુવતી જન મન ફંદના લાલ, અંબુજ નેન વિશાળહો; શ્રીગોવરધન. ૯ એ રઠ લાગી લાડોલે લાલ, જેસે ચાંતક મોર; પ્રેમ નીર અખાંય કે લાલ, નવ ઘન નંદ કીશોરહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૦ કુંજ ભોવંન ક્રીડા કરે લાલ, સુખ નિધી મદન ગોપાળ; અમશ્રી વંદાવન માલતી લાલ, દુમ ભોગી ભમર ભૂપાળહો; શ્રીગોવરધન. ૧૧ જુગ જુગ અવિચળ રાજીએ લાલ, એ સુખ સેજ નિવાસ; શ્રીગોવરધન ધર રૂપ લાલ, બલીહારી ચત્રૂભૂજદાસહો; શ્રી ગોવરધન. ૧૨

ધોળ ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં; ચોક ચિત્રામણ શોભીતા, શોભીતા જરુખને જાળીઆં ૧ મણી માણક સ્થંભ શોભીતા, શોભીતા હીંડોળા ખાટરે; પાટીએ પચરંગી શોભીતા, શોભીતા સુગળીના ઘાટરે. ૨ ત્યાંહાંરે બીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી વષ્ણવની જોડરે; પ્રેમે પ્રભુજી પધારીઆ, પૂરવા નિગમના કોડરે, ૩ કુમ કુમ થાળરે કર ધરી, ભરી મુકત ફળ સારરે; વ્રજ ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા માંહુરે. ૪ અગ્નિ થકી વાહાલો પ્રગટીઆ, કીધા છે અતી ઘણો શ્રમરે; હેવા પ્રભુજીને નિર્ખીને, કોઇ ના જાણે તેહનો મર્મરે.. ૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે નમે, તેની તે પોહોતે છે આશરે; માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિસ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ ગામ અતી સોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૭

રૂક્ષમાણી જાયા શ્રીવલ્લભ પૂત્ર, વધાવો વરજરાજને; સખી શ્રીરે ગોકુળના ભુપ, વધાવો વરજનાથને, એમનું નામ મનોહર રૂપ. વધાવો એક સકલ સોહાસણિ, મળી વરજ કેરી નાર; એક આવે ઉતાવળી, વીસરી વીવેક વિચાર, એકનાં મનમા મોદ ભરીઆં, મળી મંગળ ગાએ ચાર. વધાવો. ૧ એક એકના ઝાલે આંગળી, પેહેરચાં પીતાંબર સાર; એકે દક્ષણીનાં ચીર પેહેરચાં, ચોળીએ મોતીની હાર; એકને ચરણ ચુંદડી, એકે સજીઆ શોળ શણગાર. વધાવો વરજનાથને. ૨ એકને વાગે ઘુઘરા, તેનો શબ્દ શારે સર લાજ; એક નારે ના બહે કોઇન, ઉમંગી ઉમંગી જશ ગાય. વધાવો૦ ૩ એકે કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, સાથીઆ સુભ સાર; એક કુમ કુમના હાથા દેતી, તોરણ બંધ્યાં દ્વાર. વધાવો૦ ૪ એક એક ચંદન પુરતી, એક ગોત્ર ભાખે છત્રીશ; એક કુમકુમ તીલક કરતી એક દેતી આશીશ. એક ઉતારે આરતી, જીવો સોભા બેટીના વીર. વધાવો૦ ૫ જીવો કમળા બેટીજીના વીર, વધાવો૦ા જીવો દેવકી બેટીના વીર; વધાવો૦ા જીવો જમનાં બેટીના વીર, વધાવો૦ ૬ એક મુકતાફળની થાળ લાવીને, વધાવે વરજરાજ; એક વદન નીહાળતી, આવી લોકમાં વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી તે માધવદાસઃ વધાવો વરજરાજને. ૭ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૮

ધનશ્રી જીમના કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો; વરજની રજમાં અહરનિશ હમને, સ્થીર કરીને સ્થા

પજો. ૧ તમે મોટાંછો શ્રી માહારાણી, તમે જીવતાની કરૂણા જાણી; શરણે હમને લેજો તાણી, ધન શ્રી જમુનનાં. ૨ શ્રી વદ્રાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જમુના ઘાટમાં; વાહાલે રાસ રમાડ્યા શ્રીરાતમાં, ધન શ્રી જમુનનાં૦ ૩ ચાલો તો થઇએ વરજ વાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાશી; માહારા જન્મ મરણની ટળી ફાંશી, ધન શ્રી જમુનનાં. ૪ પધરાવો સપ્ત સ્વરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા; વઇસ્નવને લાભ ઘણા લેવા, ધન. શ્રી જમુનનાં. ૫ ગોકુળ મથુરાંની ગલી-ઓમાં, માહારાજ મુજને ત્યાંહાં મળીયા; માહારા જન્મ મનોરથ સફળ થયા, ધન શ્રી જમુનનાં. ૬ નંદજીનો વાહાલો વનમાળી, કાળંદ્રી કાંઠે ધેનુ ચારી; વાહાલો હશી હશી હમશું લે તાળી, ધન શ્રીજમુનનાં. ૭ જીવ જાણે શ્રી જમુનાજી નાહીએ, એવા અખંડ વરજવાશી થઇએ; એ નઉતમ લીલા નિત્ય ગાઇએ, ધન શ્રી જમુનનાં૦ ૮ સખી સમરોને સારંગ પ્રાણી, વૈસ્નવને વાહાલી એ વાણી; એ લીલા હરીદાસે જાણી, ધન શ્રી જમુનનાં કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આપજો ૯

ધોળ ૧૯

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલો, એમને નિરખું સરવે પેહેલો ૧ એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવનો ફેરો જાશે; ૨ સુત ગોપીનાથ શ્રી વિઠલ જાયા, જાણીએ કલ્પ વૃક્ષની છાયા. ૩ પ્રગટ્યા દેવી જીવ અધિકારી, મુખ છબી ઉપર જાઉ બલીહારી. ૪ માહારૂ ચીતડું એશું બાંધ્યું, એમની ચરણ કમળ રજ માગું. ૫ ચરણે રાખો શ્રી વલભનાથ, માહારે મુસ્તક ધરજો હાથ. ૬ શ્રી માહા લક્ષ્મીજી માહા

વર આપો, માહારા ભવનાં બન્ધન કાપો. ૭ પુરવા શેવક
જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવર
છેરે એવા, સાતને સપ્ત સ્વરૂપની સેવા. ૯ શ્રી ગોવરધ-
ન નાથજીરે બીરાજે, શેવા સપ્ત સ્વરૂપ નીરાજે. ૧૦ એ
શોભા જોઇ હરીદાસ ગુણ ગાએ, એ છબી લોચન મહી
સમાએ. શ્રી લક્ષ્મણ સુતનરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઇએ, નિરમળ શ્રી જમુનાં-
જી નાહીએ; કે અખંડ વરજવાશી થઇએ, ચાલો૦ ૧ નિ
ત્ય પ્રીત જસોદાજી માટે, માહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે;
કે પ્રગટ્યા ભક્તિ રસીક માટે, ચાલો૦ ૨ શ્રી ગોકુળપતી
દાન દીએ ભારી, અંગીક્રતને વૃસ્ટિ કીધી છે ન્યારી; સ
દા પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો૦ ૩ પ્રાણજીવણ મંદીર
રાજે, ભક્ત તણાં માહા દુઃખ ભાજે; આનંદ શ્રી ગોકુળ
માં ગાજે, ચાલો૦ ૪ નવણાં ભરી પ્રીતમજી નિરખુ, જ
ન્મ સ્થળ સુફળ કરી પરખુ; વાહાલાજીનાં મુખડાં જોઇ હ
રખુ, ચાલો૦ ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેલી, લતાદ્રુમ ફુ
લી રહી બેલી; નિરખતાં થઇ રહી ઘેલી, ચાલો૦ ૬ ઠકુરા-
ણી ઘાટ મણી શ્રી ગોવરધન સોહીએ, શ્રી વંદ્રાવન જોતાં મ
ન મોહીએ; ક્યાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો૦ ૭
શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી, માહારાણીજી સાર કરે વેહેલી;
એલુ જઇ પ્રીતમજી પેહેલી, ચાલો૦ ૮ શ્રી માહારાણી ઘે
રાં બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દરશને આવે; માધવદાસ દેખી
સુખ પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઇએ. ૯

ધોળ ૨૧.

જીરે પેહેલાને વધાવો માહારે આવીઆ, શ્રી ગોકુળપતીને દ્વાર; માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીયાં, એમના મુખ ઉપર જાઉ બલીહાર, ભલે શ્રી ગીરીવરધર જનમીઆ. ૧ જીરે વરજ જન સરવે આનંદીઆ, મળી વંદીઆ ચરણ સરોજ, ગીરીધરણ નવલ નંદલાલના, એમ કરતાં નીશદીન કોય. ભલે૦ ૨ જીરે પ્રભુ રૂપે નયણે નીહાળીશુ, મળી ટાળીશુ ભવનાં દુઃખ; જીરે તનમન સરવે વારીશું, હવે સુલભ થયાં છે સરવે સુખ. ભલે૦ ૩ જીરે દધી દુધ ઘ્રત મધું રસ ભરેચા, મળી છીડ કે નરને નાર. નંદ દાન દેએ બહુ રસ ભરેચા, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી ગીરીવરધારી જનમીઆ. ૪ જીરે બીજાને વધાવો માહારે આવીઆ, શ્રી રાવલ દુવારે આનંદ; ભ્રગ ભાન કીરતી ઘણું હરખીયા, કુંવરી જન માહારે મુખ ચંદ્ર, ભલે શ્રી રાધા વરજ પ્રગટીઆં. ૧ જીરે વરજ જન સરવે ટોળે મળી, મળી ગાએ સુમંગળ ચાર; કુંવરી પ્રગટચારે પરભાવશુ, ગુણ રૂપ જગત વિખ્યાત. ભલે૦ ૨ હવે દો જસોમતીને વધામણાં, રળીયામણી સાંભળી વાત; હવે નીશ દીન નયણે નીહાળીશુ, લીલા રસ સિંધુ અપાર. ભલે૦ ૩ હવે સરવે મળીને કાહો શ્રી નંદને, આપણે કરવો વેવીશાળ; એવા નવલકુંવર નંદલાલના, તેવાં શ્રી ભ્રખુભાન કુમાર. ભલે૦ ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા શ્રી વંદ્રાવન વીલાસ; કર જોડીને કરૂં વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે શ્રી રાધાજી વરજ આવીયાં. ૫ જીરે ત્રીજાને વધાવો માહારે આવીઆ, શ્રી લક્ષમણભટજીને ઘેર; શ્રી એલંબાજીએ ઉર પધરાવીઆ, કળી જી

વ ઓધારવા કાજ; શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ બીજ ધામથી પ્રભુજી પધારીઆ, કરવા શેવક જનની સંભાળ; એવા દ્વિજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા અદભુત પરમ ઓધાર. શ્રી વલ્લભ૦ ૨ જીરે તીમર હરેચારે ત્રૈલોકના, તખ લંગ કુળ ઉદીઓરે સુર; જીરે મારગ પૂષ્ટિ દેખાડીઓ, સોંપી શેવા સ્વરૂપ. શ્રી વલ્લભ૦ ૩ જીર શેષ સહસ્ત્ર મુખ ઓચરે, ના લહે એમના ગુણનો પાર; કર જોડીને કરૂ વીનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. શ્રી વલ્લભ ભૂતળ પ્રગટીયા. ૪ જીરે ચોથો ને વધાવો માહારે આવીઓ ભલે પ્રગટીયા શ્રી વીઠલેશ; જીરે ભગત સંકટ મન હરખી આ, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ, ભલે શ્રી વીઠલેશ પધારીઆ. ૧ જીરે જેણે એ સુત જનમીઆ, ધન ધન કહીએ એ માત; જેણે ઓછંગે લઈને હુલરાવીઆ, તેની કિરતી જગત વીખ્યાત. ભલે૦ ૨ જીરે સુરીનર મુની જન હરખીઆ, જીરે વરખીઆ કુસમ અપાર; શ્રી વલ્લભજીને વારણે, જોતાં આનંદ મંગ થાય. ભલે૦ ૩ જીરે કળીગ કારણ જાણજો, વખાણજો દૂ કુલ રાગ; કર જોડીને કરૂ વિનતી, હરીદાસ શોભા બની જાય. ભલે૦ ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસણી, મળી મંગળ ગાઈએ; આજ આનંદ મારે અતી ઘણો, સરવે વાજીત્ર વાઈએ. ૧ પ્રગટ્યા શ્રી વિઠલનાથજી, જન્મનોરે દાહાડો; મોતી તે કેરા સાથીઆ, મંદીર માંહે કાહાડો. ૨ ગણી મુક્તાફળ કેવડો, વચ્ચે ચોક પૂરાવો; શ્રી વલ્લભજી દાન આપે ઘણાં, કેહેતાં પાર ન લાવો. ૩ ભાટ જાચકરે મળી ઘણા, બોલે જ

ય જય થાય; ભગવદી મન આનંદ ઘણો, ૩
સમાય. ૪ માધવદાસ પ્રભુના જશ સહુકો ગાય,
પરમ સોહાસણી, મળી મગળ ગાંઇએ. ૫

ધોળ ૨૩

આવોજી અચળ સોહાસણી, મળી સહીયર સમાણી; શ્રી ગોકુળનાથને નિરખીએ, જુગ વલભ જાણી આવો. જી. ૧ કાળીંદ્રિને કાંઠડે, શ્રી ગોકુળ ગામ; ત્યારે બીરાજે રાજીઓ, પરીપૂર્ણ કામ આવોજી. ૨ શ્રી વિઠલ કુળ મડન, ખંડન પાખંડી; જેને જીત્યું કળી કાળમાં, કળી રૂપ કુડંડી આવોજી. ૩ નખ શિખ સુંદીરતા તણો, કોઈ પા ર ન પામે; સુર મુની નારદ શારદ, કયમ કહે વખાણ આવોજી. ૪ સરળ સુદેશ સોહામણા, શીરેવાળ વીશાળ; વદન કમળ પાસે રહી, જાણે મધુકર માળ. આવોજી૦ ૫ લલીત લીલા ટળશે ભલી, હરીચંદન રેખા; ભ્રગુટી કામ કમાનને, બહુ બાણ વીશાખા. આવોજી૦ ૬ વાહાલા વીન વીનતા તણા, ઉર અંતર ભેદ; તનક્ષણ નયણે નિરખ્યા, કુળ શકુળ છેદ. આવોજી૦ ૭ લોચન લાલ હસંતા, સુતા મંડળ પરસે; તાકરૂણા ભર સદા, બહુ રસ વરશે. આવો૦ ૮ નાસ નિરૂપણ નાશીકા, ગળ સ્થળ ઝળકે; કંચન મણી કુંડળ તણી, આભાસ અતી ઝળકે. આવોજી૦ ૯ અધર અમ્રત ભરયાં, દંતા દાડમ ઓર; નાક સુધારસ દક્ષ્ની, બ્રહ્માદીક ભુલા. આવોજી૦ ૧૦ કર પર ગ્રાવા ઉદરની, ઉપમા શી દીજે; ત્રીભુવનમાં કો નહી, તેના સામો વડ લીજે. આવોજી૦ ૧૧ શોભા જોતાં સુખ હોય, તેતો મનજ જાણે; મુગો મીઠાઇ તણો, કયમ સ્વાદ વખાણે,

. અનુભવીના આનંદનું, પ્રેમરૂપ કયમ જા
જ્યાંહાં વાણી વરમી રહે, કવી કયમ કરી ગાઇએ
આવોજી૦ ૧૩ જુગ જુગ જીવો જગત પ્રભુ, શેવક સુ-
ખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જાય બલીહારી. આવોજી
અચળ સોહાસણી મળી સહીયર સમાણી. ૧૪

ધોળ ૨૪.

શ્રી વલભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેનું સમરણ કરે
તારે દુખડાં ભાગોછો. ૧ પૂરૂષોતમ લાલજીરે પ્રિતે આવો
છો, જોઈ રૂપ રસાળુરે મનગમાં ભાવોછો. ૨ માહારા કી-
યા જનમનારે, સુકીત ફળીઆં છે, માહારા જનમ જનમ-
નારે દુખડાં ટળીયાં છે. ૩ અમને નામ સમર્પણરે, વાહાલે
આપ્યાં છે, માહારા પૂરવ જન્મનારે, પ્રાયશ્ચિત કાપ્યાં છે.
૪ માહારે મંદીર પધારોરે મનડામાં વશીયા છો, વાહાલો
હેત કરીનેરે હૈયામાં હસીયા છો. ૫ મેહેતો રૂપ રસાળુરે
જુગતે જોયું છે, હરી હેએ વશીયારે મનડુ મોહ્યુ છે. ૬
વાહાલે પાઘ સોરંગીરે શીર પર ધરીઓ છે, આભુષણ
અંગેરે આપે ધરીઆં છે. ૭ કુમકુમનાં તીલકરે ભાલે ક
રીઆં છે, વાહાલો મંદીર અમારેરે મલપતા આવે છે, પ્ર-
ભુદાસને પ્રિતેરે લાડ લડાવે છે, ૮

ધોળ ૨૫.

નંદ ઘેર આનંદ ઉલટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વરજની શો
ભા શી કહુ. ૧ બાવન ચંદન ગાર ગળી, મોતીડે પૂરચા
છે ચોક વરજની૦ ૨ રંગે અંગેશુ નિસરચા, સહુનો સ
રખો શણગાર: વરજની૦ ૩ ટોડે તોરણ બાંધીઆં, ઝુમ

ણાં ઝુલેછે ગોખ; વરજની૦ ૪ દીપક જોતરે જળહળે, મે હેલા દ્વારને ગોખ; વરજની૦ ૫ નોબત વાગેરે નગરંગી, રંગી રાજ દરબાર; વરજની૦ ૬ નાહાનું સરખુ શ્રી ગોકુળીયું, આવા રૂડા નંદજીના બાગ; વરજની૦ ૭ વેહેતી નગરીમાં નીસરૂ, કાંઈક કારણ રૂપ; વરજની૦ ૮ એ છે વાહાલો દયાળવા, પૂરણ પુરષોતમ ભૂપ; વરજની૦ ૯ ગીરધર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર ગાયો ચરાવતા, સુંદીર જુમનાને તીર; વરજની૦ ૧૦ કાળીંદ્રિને કાંઠડે, ઉભા હળધર વીર; વરજની૦ ૧૧ માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ વિશ્વાસ; વરજની શોભા હું શી કહુ. ૧૨

ઘોળ ૨૬.

શ્રી લક્ષમાણ સુતને હું નમુને, કરૂ તે પ્રણામ; વાણી તે અમને આપજો, જેમ ગાઉ જશ વિસ્તાર. મનમાં તે આનંદ અતી ઘણો, મુખડે કહ્યો નવ જાય; કૃપા હોય જો તમ તણી, તો દાસ કોઈ ગાય. શ્રી લક્ષમણ ભટજી તાત એમના, શ્રી એલંબાજી માત. પ્રગટ લીલા તમ તણી, સાંભળો કહુ એક વાત. શ્રી લક્ષમણભટજીના સુપનમાં, શ્રીજી પધારયા ઘેર; વિઠ્ઠવાધાર તમ ઘેર પ્રગટશે, તની તે કરજો પેર. કાશીએ જાઓ વેગે કરી, શ્રી એલંબાજી લેજો સાથ; પૂરણ પુરશોતમ પ્રગટશે, મારગમાં એ નાથ. સાત વરસ અહિંઆં રહ્યા, તોએ ના પ્રગટ થાય; ગરભવંતાં દુખ પામશે, શ્રી એલંબાજી માત. વચન લેઈ માથે ચડાવ્યાં પ્રભુ તમ કહી તે સત્ય, કહ્યાં તમારાં સત્ય છે, મારે ચાલવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાહાલોજી પધારીઆ, ગાળા તે આપી એ; એક કંઠી કંઠ ધરી, બાજી જાપ કર વળી તે

૯. ભગવ સુધ રીતે માયા રૂપી, મણકા એકસોને આઠ; તે માળા નિત્ય ફેરવો, ગ્રંથનો કરવો પાઠ. ઉપરાણો શ્રી અંગનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર; વસ્ત્ર લેઈ ઓઢાડજો, બાળકને વળી ત્યાંહ. ત્યાંથી વાલાજી પધારીઆ, અંપારેણુ રહ્યુ ગાઉ આર; રાતે રસોઇઓ ત્યાં કરી, મનમાં તે કરો વિચાર. શ્રી કૃષ્ણજીને પ્રીયાજી, સંગે સુંદરી બે સાથ, બેઉને દરશન ત્યાં હવાં, સુપનામાં નીરધાર; નેત્ર ઉધાડીને નીહાળીઆં, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્રને માન્ન. બેઉને દરશન ત્યાં થયાં, સુપનામાં વળી સાર; તંબોળ લેઇ શ્રી પ્રીયાજીએ આપ્યાં, જાનગ ધુંટી બાજ. રસના વરણી તે તણી, બીજી વાણી તણો નહી પાર; પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં, હઈડે તે હરખ ન માય. દેવનાં તે દુંદભી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટ તે થાય; પ્રગટ થઇ પરાક્રમ કીધાં, હઇડે હરખ ન માય; જુગ જુગ જીવો મારા વાલમા, બલીહારી તે માધવદાસ

ધોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટને ઘેર એક કુળ દીવોરે, ભલે પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભરાય એ ઘણુ જીવોરે. ૧ આ એમના સુત છે બેઉ અતીશ રૂડારે, જે ન નામે એમને શીશ તે જન કુડારે. ૨ શ્રી અક્કાંજી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે, ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથ એ પર વારીરે. ૩ બળદેવ શ્રી ગોપીનાથજીને જાણોરે, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી વિઠલનાથ એ વ્રજરાણારે. ૪ એ પુરૂષોતમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં જન્મ જન્મનાં પ્રાશ્ચિત સરવે જાયરે. ૫ શ્રી વીઠલનાથજીને સાત કુંવર સુખદાતારે, કળીયુગમાં પૂષ્ટિ પ્રકાશ એ વિખ્યાતારે. ૬ આ ગીરધરજી ગુણવંત સહુને ગમતારે, જઈ જુવો શ્રીજી

નવનીત પ્રીયાજીશુ રમતાંરે. ૭ શ્રી મથુરાંનાથ મનોરથ પુરે મનનારે, તમે સમરો શ્રી નટવરલાલ જાય દુખ તનનાંરે. ૮ શ્રી ગોવિંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિરખોરે, જેને મ દીર શ્રી વીઠલેશરાય જોઈ જોઇ હરખોરે. ૯ શ્રી બાળકૃ. ષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપોરે, શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં રૂપ રૂદયામાં સ્થાપોરે. ૧૦ શ્રી બળદેવ શ્રી ગોકુળનાથ, શેવાઓ ગીરધારીરે, જેણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ એ પર વારીરે. ૧૧ શ્રી રઘુનાથજીને જોઇ મનડાં મોહીએરે, જેણે મંદીર શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જદુપતીજી જુગતે જોવા જેવારે, શ્રી બાળકૃષ્ણજી કરી સુંદીર શેવારે. ૧૩ શ્રી ઘનશ્યામજી પુરણ કામ છે, ઘણું રશીયારે, શ્રી મદનમોહન જી માહારાજ માહારે મન વશીયારે. ૧૪ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારીરે, એ લીલા ગાજો નિત નરને નારીરે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવેરે.

ધોળ ૨૮

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; મનડું તે પ્રેમ ભેળીને, આપણ નિરલજ થઈએ. ૧ નાહાનડીઓ શ્રી દ્વારકેશજી, માહારે હઈડે વશીયા; તેઓ નિંદ્રા નહી કરે જોવાના છે રશીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની આંખડી, અતી છે અણીયાળી: ભ્રકુ જોવાને સુંદરી, લાલ મીઠ. ડી માંડી. ૩ ચાંચ જાણે પોપટ તણી, એમના નાકની ડાં ડી; જાણે પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક નવરંગ મોળીઆં, શોભે કમળને વાને; બે પાસ શોભીતા લાલને, મોતી ઝળકે છે કાને. ૫ ઓઢન આછી લોબડી, કોટે કનકની માળા; એક જીભાએ શુ કહુ, એમના અં

ગના આળા. ૬ ચિતડું તે માહારૂ ચોરીયું, મોરલીને નાદે કાળી ધોળી બોલાવતાં, એમને સરવે સાદે. ૭ એવો કોઇ સાંભળ્યો નથી, નથી નરહરે દીઠો; હીંડે છે મોડા મોડતે અતી લાગેછે મીઠો. ૮ સનકાદીક શીવે સદા, એનો રસ છે રૂડો: ઘરમાં રહી શું કીજીએ, સંસાર છે કુડો. ૯ મનુસ્ય દેહ પામીને, રૂડું રતનજ લીધું: શ્રી ગીરધરલાલ જીવનધન, માહારૂ ચિતજ બાંધ્યું. ૧૦ જુગ જુગ જીવો મારો વાહલો, શેવક સુખકારી: નારાયણ ગુણ રૂપને, જાઉં બલીહારી ૧૧ આવને આજ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઇએ. સંપૂર્ણં.

ધોળ ૨૯

પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી, હાંરે વાહાલો પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ દ્વારજો; અમને જોવાને થઇ આતુરી, હાંરે વાહાલે કીધી સેવક સાર જો: પોસ નામે૦ ૧ ત્યારે શ્રી નંદ ઘેર પ્રગટ્યા, હાંરે વાહાલે પુર્યા જસોદાજી કોડ જો; રમતા સરખા સહુ સાથમાં, હાંરે વાહાલો હરી હળધરની જોડજો પોસ નામે૦ ૨ હવે શ્રી વલ્લભ સુત બે થયા, હાંરે વાહાલો શ્રી ગોપીનાથજીના ભ્રાત જો; ગોદ લઇને હુલરાવતાં, હાંરે વાહાલો ધન્ય શ્રી અકાંજી માત જો. પોસ નામે૦ ૩ એમના સુખની કાંઇ કહી ન શકું, હાંરે વાહાલો વેદ કહે છે નિતિજો; શેષ સહસ્ત્ર મુખે આચરે, હાંરે વાલો ધન્ય શ્રી જુમનાંજીની રેતિજો, પોસ નામે. ૪ ત્યાંરે વાહાલો ગાઓ ચરાવતા, હાંરે વાહાલો રમે છે રાસ વિલાસજો; વેણ વગાડી વાલે વનમાં, હાંરે વાહાલે પુરી શ્રી વરજ સુંદરીની આશજો, પોસ નામે. ૫૦ રાસ નીહારી વરજવલભો.

હાંરે વાહાલે આપ્યો શ્રી વરજમાં વાસજો; કરજોડીને કરે વિનતી, વાહાલો શોભા જુવે છે હરીદાસજો. ૯ પોસ નામે શ્રી વિઠલનાથજી.

ધોળ ૩૦.

• શ્રી વલ્લભ રાજ કુમાર; તમે કાંઈ કીધુ રે; માહારૂ ચિત વિત ગોકુળનાથ, હરીને લીધુ રે. ૧ ગીરધારીએ ઘેલી કરી, મુને આજ ન ભાવે અંનરે, ધન્ય કુંવર શ્રી અક્કાજીએ જાયા; તેથી મોહ્યુ માહારૂ મન, તમે કાંઈ કીધુરે ૨ લાભાગ્યા લોભી રહ્યા ને નંદ કુંવર રંગ રેલરે, રસીઆ ઠાકોર ભીમના; મારી અરજ શુણો અલબેલ, તમે કાંઈ કીધુંરે, ૩

ધોળ ૩૧.

આજ સહીઅરરે વધામણાં, વરજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથજી, હવાં કોટી કલ્યાણ. ૧ લાલની ચાલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; તન તપે મન મળીને, આપણે આનંદ થઈએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની આંખડી, નયણાં છેરે રસાલ; મરાગ્ર કરે મન ભાવતાં, પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તો નીંદ્રા નહી કરે, જોવાના છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૯

ધોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાનજી, પ્રગટ્યા શ્રી વરવલભ સકુમારજી; ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દૈવી તે જીવનો કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાહ તે ચોક પૂરાજી, તોરણ બારણે બંધાવજી; હુંએ કરૂ વીધ વીધના થ

ણગારજી, હરખે તેડાવું તે સખ્યરે સાથજી. ૨ નાચુ ગાઉ તાળી પાડુ હાથજી, કોને કહું કહું નવ કહેવાયજી; છબ્બી પરજન રસીક બજાયજી.

ધોળ ૩૩

ધનધન દાહાડોરે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ; ધન-નધન નંદ જશોમતી, પ્રગટ્યા સુંદર શ્યામ. ધનધન. ૧ શ્રાવણ માસ સોહામણો, નોમી તથમારે નામ; વરજમાં ચાલી વધામણી, ખરચ્યા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨ વર-જમાં પ્રેમરસ ઉલટ્યો, ટાળવા દુનિયાના દોષ; રૂષીને તે-ડેરે રાયજી, જુગતે જોશને જોષ. ધનધન. ૩ આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, ગોપીઓ ગાયછે ગીત; માણેક મો-તીને હીરાનાં, આપ્યાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ ફુલ્યા ફુલ્યારે સહુ ફરે, ફુલ્યા શ્રી ગોપીરેજન: ફુલ્યા શ્રી જમુ-મના જોબને, ફુલ્યા શ્રી વંદ્રાવન. ધનધન. ૫ સુરીનર સ્વપને દીઠે નહીં, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીગમ જાણે નહી, કોઈએ ન પામેરે અંત. ધનધન. ૬ મોહોટાં ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય; પ્રેમે પ્રગટ્યા શ્રી નાથજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ ૩૪

આપણ જઈએરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને નિરખીએ, જીરે જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, ગોપી શણ-ગારે નવસાત શણગારે; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વેગે તે ચાલ્યા ઉતાવળાં, જઈ જોઈરે અનુપમ નાથ; સાહેલીરે. ૨ ગોપી કંચન થાળરે કર લીએ, માંહી ભરીયારે મુક્તાફળ સાર-

સાહેલીરે. ૩ માહારૂ મનરે ગયુરાંચ્ચિત, શ્રી ગોકુળમાં મા-
હારો જીવડોરે, રહ્યો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગોપી
ચરણ કમળ રજ લઈ રહ્યાં, વાહાલો આપે૨ અભેપદ દા-
નઃ સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તો સાત મંદીર સોહામણાં, ગો-
પી આવ્યાંરે ઠુકરાણીને ધાર; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં તે
વાજીંત્ર વાગીયા, ગોકુળમાંરે ગરગડીયાં નીશાન; સાહેલીરે.
૭ જાણી વલ્લભ સુતને વારણે, બલીહારીરે જાય માધવદા-
સ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિરખીએ. ૮

ધોળ ૭૫.

મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજુ મત ન્યારે; દ્ર-
ગનસે હોજુ મત ન્યારે મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલે
જામા દદામીકા, કમરે પટકા બદામીકા. ૨ શીરંગી પાઘ
શીર સોહીએ, લસત બનમાલ મન મોહીએ. ૩ લગી હો-
ષ કાનમાં દુતી, તજી મોહ સેજ્યમાં સુતી. ૪ મેથ દીલ
લે ગયા આલો, લગી તનમાં તાલાવેલી. ૫ મત ભૂલ
દેખી તન ગોરા, જુગમાં જીવના થોરા. ૬ કડાણ્હે મા-
હકી જવારા, બહજાતાહે સંસારા. ૭ સદા-વ્રજાધિશજી
ગાવે, છબીપર વારણે જાવે. ૮ મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે,
દ્રગનસે હોજુ મત ન્યારે.

ધોળ ૭૬

આલો તો શ્રીજી જઈએરે, શ્રી મુખ જોવાને; આવો
તો તતપર થઈએરે, શ્રીમુખ૦ ૧ મને ઘરમાં લાગે છે
ઘેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦ હું તો કાંય ન સમજુ પેહેલુંરે, શ્રીમુખ૦
૨ હું તો ઘરનો ધંધો ભુલીરે, શ્રીમુખ૦ હું તો અંગોઅંગે

કુસીરે, શ્રીમુખ૦ ૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવેરે, શ્રીમુખ૦ સેજડીએ નિંદ્રા ન આવેરે, શ્રીમુખ૦ ૪ માહારા મનમાં મનમથ વશીયારે, શ્રીમુખ૦ માહારૂ કામ સકામે ધશીયુરે, શ્રીમુખ૦ ૫ મેરલીમાં કામણ કીધુરે, શ્રીમુખ૦ માહારૂ મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ૦ ૬ કોઇ ન દરજીનો લાલ જોવા આલ્યારે, શ્રીમુખ૦ ૭ સોદાજીના જીવન પ્રાણ્યારે, શ્રીમુખ૦ ૭ હેવા રસીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ૦ દાસનો દાસ જાય બલીહારીરે, શ્રીમુખ સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાથજી ને છેલ ભીરાજતાજો; ટેક. સખી ચાલો તો જઇએ શ્રીજી શેહેરમાં જો, શ્રી ગોવરધન નાથજી બીરાજે લીલા લહેરજો; શ્રીનાથજી. ૧ પેહેલાં દરસન તે મંગળાનાં હરખીયાંજો, માહારા નાથનાં સ્વરૂપ નરણે નિરખીયાંજો; શ્રીનાથજી. ૨ બીજાં દરસનમાં શણગાર વાહાલે બહુ ધરાજો, માહારા નાથજીને લક્ષ્મીજી વરયાંજો; શ્રીનાથજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજો, મુખે મોરલી ને છડી લીધી છેલમાંજો; શ્રીનાથજી. ૪ ચોથાં દરસન તે રૂડાં રાજભોગનાંજો, વિવિધ ભાતની સામગ્રી સંજોગમાંજો, શ્રીનાથજી. ૫ પાંચમાં દરસન ઉત્થાપનનાં સાંભળ્યાંજો, શંખ વાગ્યો ને વૈસ્નવ થયા ઉતાવળાજો; શ્રીનાથજી. ૬ છઠાં દરસન તે ભોગ સંજોગનાંજો, વિવીધ અમૃત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો; શ્રીનાથજી ૭ સાતમા દરસન તે આરતિનાં મન ઠરેયાંજો, ભીડ ભારી ને વૈસ્નવ બહુ મળ્યાતો; શ્રીનાથજી. ૮ આઠમાં દરસન તે સયન કરયાં શ્રી હરીજો, દરસન કરીને વૈસ્નવ આનંદ

ભરીનો; શ્રી નાથજી. ૯ ચટુભાઇ મટુભાઇજી જોડેછે જો, ગીરધરલાલજી બીરાજે લીલા લેહેરમાંજો; શ્રી નાથજી. ૧૦ વહુજી ભાભીજી ને બેટીજી માહારાજ છેજો, એમને આઠે દરશનનો ઘણો ભાવ છેજો; શ્રી નાથજી. ૧૧ જે કોઇ ગાય શીએને સાંભળે જો, તેનો ચરણ કમળમાં વાસછેજો; •શ્રી નાથજી તે છેલ બીરાજતાજો, એમના દરશન થકી સુખ થાયછે જો, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણ ગાયછેજો. ૧૨

ધોળ ૩૮.

આવો સખી નિરખીયે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હરી દીન દયાળ; જોજો હરી છેલ છબીલા હરીની ચાલ, શીએને ચતુરે ઘડી હરીની ચાખડીરે લાલ. ૧ એસણીએ કંઈ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઇ લખ્યારે નાગર વેલ પાન; ચરણ સુકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કારીગરે કોરીને કરતી મેલી પાંખડીરે લાલ. ૨ પાંનીયે કાંઇ હંસ પોપટને મોર, સુસ્તક ભમરીને ઉપર ઓર; તેની આગળ શોરે અગારો તોલ, ઝીણી ઝીણી ઘુઘરી શબ્દ કરે ઘણોરે લાલ. ૩ સાંકળીયું કાંઇ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર, હીરામાણેક ગુંથ્યા હરીના હાર; ફુલપે ઓછેરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાંને પચરંગી બીરાજે હરીનાં ફુમતારે લાલ. ૪ લંગરમાં કાંઈ સુર્ય રત્નને ચંદ, હાથે છે હીરલાને પોહોંચીયે નંગ; તે તો દેખી માહારૂ મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં વીંટી આંગુઠીમાં આરશીરે લાલ, ૫ કષ્ટના કડકાની કીધી વાહાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહોળીઆના પુન્ય તણો નહી પાર, પેહેરીને પધારીયા ગોવાળીયાની ઘેરમાંરે લાલ. ૬ એક એકની સાનમાં સમજી જાય,

જેહેને જેવા ભાવ હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નિરખું ને પછી લાગું પાય, શ્રી વલ્લભ કુળને નાથે તે સહુને લીધા લેહેરમાંરે લાલ. ૭ ચાલો સખી નિરખીએ નંદ કુમાર.

ધોળ ૩૯

શ્રી કાંકરોલી ગામ રળીયામણુંરે, ત્યાંહાં તે બીરાજે શ્રી દ્વારકાંનાથ; પ્રગટચા શ્રી વ્રજભૂખણ લાલજી. ૧ કેરી વાલો શીવક કારજ આવીયારે, ઈછા ધરીને મન સંગાથે લાલ. પ્રગટચા. ૨ શ્રી પદમાવતી વહુજીએ લાલજી જનમીઆરે, જુગમાં વરત્યો જય જયકાર લાલ. પ્રગટચા. ૩ સંવત ૧૮૩૪ માં, ચઈત્ર સુદી ૮ ને શનીવાર લાલ. પ્રગટચા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પૂનરવશુરે, પૂણી ૭—ઘડી શીષ્ય પ્રમાણ લાલ. પ્રગટચા. ૫ લગ્ને બ્રહસ્પતિ આવા સહીનારે, ત્રીજે શનીસ્વર તોળાના લાલ. પ્રગટચા. ૬ પાંચમે કેતુ આવ્યા ધનનારે, આઠે બુધ શુક્ર રવી મીનના લાલ. પ્રગટચા. ૭ નવમે મંગળ આવ્યા મેશનારે, અગિઆરમે રાહુચંદ્ર મેથુનના લાલ. પ્રગટચા. ૮ હેવે ને જોગે વાહાલો જનમીઆરે, શ્રી વિઠ્ઠલ વસે હરખ ન માય લાલ પ્રગટચા. ૯ શ્રી ચારોમતી માજી મન હરખ્યા ઘણુંરે, સહુને રેકે આદરભાવ લાલ. પ્રગટચા. ૧૦ બાંધ્યાં તોરણ પુરવા સાથીઆરે, ગુણીજન ગાએ મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટચા. ૧૧ વૈશ્નવ જુથે જુથ મળ્યાં ઘણાંરે, આવીને વાહાલાને હુલરાવે લાલ. પ્રગટચા. ૧૨ કંચન થાળ ભરચા શગ મોતીએરે, આવી વાહાલાને વધાવે લાલ. પ્રગટચા. ૧૩ દાસ વલ્લભપર દયા કરોરે, રાખો ચરણ કમળની છાંય લાલ. પ્રગટચા શ્રી વરજભુખણ લાલજીરે. ૧૪

ધોળ ૪૦

તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જાઉ શ્રી ગોકુળની રીતરે; હુંતો જઈ નિરખું શ્રીનાથજી, છે પૂર્વ જન્મની પ્રિતરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શોભા ઘણી, ભાવન ભાવન વશી વરજનાથરે, વશી છે વલભા ચાર્યજીના લાડીલા, માહા મ્હોટા મુની વસ્યારે. ૨ શ્રી વંદ્રા તે વન રળીઆમણું, શોહ્યામણાં ઠકરાણી ઘાટરે; શોહ્યામણી વાય વાહાલો વાંસળી, તેતો બળભદ્ર કેરા વીરરે. ૩ શ્રી વંદ્રા તે વનની કુંજમાં એમાં ફના સરજા મોરરે; અમા હેલ કરત નંદા નંદશું, નયણે નિરખત નંદકીશોરરે. ૪ હુંતો વરેહે દર્શનની આકુળી, જરે જીરણ માહારી દેહ; હુંતો વહુ એઠુઓને પાએ પડુ, નિહાળુશ્રી મુખ નાગરે. ૫ જેણે નયણે ના નિરખ્યા શ્રી નાથજી તેણે શાને ધરી આ દેહરે; જેણે શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેનો સુનો ગયો સંસારરે. ૬ જેણે શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેનો એળે ગયો અવતારરે; ધીક ધીક પડચો આ દેહ, ના નાહ્યો શ્રી જમુનાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વરજવાસીનું, જેણે વરજમાં તે પુરવ્યા વાસરે; કરજોડીને કરૂ વિનતી બલીહારી તે માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે હુંતો જોઉ શ્રી ગોકુળ રીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રીવલભ પ્રાણ આધારને નિરખવા ચાલો ગમે સજની જી, શાં શાં સુખરે વખાણુ એના જાણુ દિવસને રજનીજી; આ ગોવરધન ધરથ[illegible] હરી ઘણા દેખોજી, નેણે તે પલક લાગે નહી [illegible] ચતૂ અલ લેખાંજી. ૧ તે ઉ-

પરસપર હસી હસી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી, જો જો કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર એવાંજી; મા કલી અમો આવીયા જીવ પોતા તણા લેવાજી, પોતે કરીને દેખાડીજી વીવીધ પ્રકારની સેવાજી. ૨ બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજી, શ્રી ભાગવત મથનકે જોયાંજીરે સબોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ ફરીને વસાવી પુ સાથ સરવેને તેડીજી, લોલા કરી તે શી કહું રસના એકે જો પાંમીજી, ૩ દાસ ગોપાળની વિનંતી પઢીવાર થાર કરી પાંમીજી, શ્રી વલભ પ્રાણ આધારને નિરખવા માલીએ સજનીજી.

ઘોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું, મોહનવરનું આણું આવ્યું. લખ્યું હસ્ત તણું ભાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવું છે લટકેને ગટકે, મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નેપુરીઆ ઠમકે. શ્રી ગોકુળ. ૨ આભ્રણ પેહેર્યાં છે અંગે, સખી સહુ શોભે છે સંગે; માહ્યા મોહોટા મોહનવર રંગે. શ્રી ગોકુળ. ૩ વાહાલોજી જુવે છે વાટો, સખી વેગે વેહેલાં ચાલો, નયણાં ભરી ભરી પ્રીતમજી નાહાળો. શ્રી ગોકુળ ૪ સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ વાસના ભાગે, મોહનવર જોઈ જોઈ રઢ લાગે. શ્રી ગોકુળ. ૫ સખી માહારે આ અવસર રૂડો, અચળત શોહાગ્ય પેહેર્યો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી ગોકુળ ૬ અદભૂત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જુમનાં જળ ભરવી છે ઝારી, મોહનપર વારંવાર વારી. શ્રી ગોકુળ. ૭ શ્રી વલભ નામ સદા રટ, સજાતીમાં રેહેવું, સરણે શ્રીજી ગોવરધન નમવુ. સાસરીએ જાવું. ૮

ઘોળ ૪૩

શ્રી વલ્લભ કુળને વારીરે શ્રી નાથજી અલબેલા, શ્રી વિઠલનાથ વિહારીરે, શ્રીનાથજી૦ ૧ રૂડા એમના સુત છે સાતરે, શ્રીનાથજી૦ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રીગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મથુરાંનાથ નિધાનરે, શ્રીનાથજી૦ ૩ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાથજી૦ વિઠલેશ પરમ અનુપરે, શ્રીનાથજી૦ ૪ શ્રી બાળકૃશ્ન પ્રતાપાળરે, શ્રી નાથજી૦ શ્રી દ્વારકાનાથજી દયાળરે, શ્રીનાથજી૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથની શોભા સારીરે, શ્રીનાથજી૦ જેણે શ્યા ઘેર ગીરધારીરે, શ્રી નાથજી૦ ૬ શ્રી રઘુપતી રૂડા જોઈએરે શ્રી નાથજી૦ શ્રી ગોકુળચંદ્રમા સોહીએરે, શ્રીનાથજી૦ ૭ શ્રી જદુપતી માહાજરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી બાળકૃશ્નજી ગરીબ નિવાજરે, શ્રીનાથજી૦ ૮ ઘનશ્યામજી પૂરણ કામરે, શ્રીનાથજી૦ શ્રી મદનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાથજી૦ ૯ મુખ મહીમા નવ કેહેવાયરે, શ્રીનાથજી૦ નટવરજી નવનિધરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૦ સહુ શોભીતો શણગારરે, શ્રીનાથજી૦ પાય ઝાંઝરનો ઝમકારરે, શ્રીનાથજી૦ ૧૧ એ નિત્ય નિત્ય લીલા ન્યારીરે, શ્રીનાથજી૦ રઘનાથદાસ બલીહારીરે, શ્રીનાથજી અલબેલા. ૧૨

ઘોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, બનસી બજાવે વાહાલો ત્યાંહાં ભરી. શ્રીજીમેરા, ૧ સબ સખીયનમાં રાસ રચ્યોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. શ્રીજીમેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન જાવે, ઝાપટ વાગે તડા તડી. શ્રીજીમેરા. ૩ ચ્યાર ચોકો

મંદીર બનાયો, આપ બીરાજે વાહાલો છપર તરી. શ્રીજી૦ ૪ નંદદાસ પ્રભુકી છબી નિરખત, શ્રીજીકે ચરણમાં જાય પરી. શ્રીજી મેરા એસા રસીયા મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ૫

ધોળ ૪૫.

પુરે જેયારે માહારા વરજના વાહાલા, વરજ સુંદરી સંગ માહ્યારે માહારા વરેજના વાહાલા. ૧ તમશું શા આશંગોરે. માહારા૦ તમારે બહુ પઠંગોરે, માહારા૦ ૨ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીયારે, માહારા૦ વેદ પૂરાણ લખીઆરે, માહારા૦ ૩ ઉતમ કુળ અધિકારીરે માહારા૦ સુંદીર વર ગીરધારીરે, માહારા૦ ૪ પેહેલે એમ ક્યાંહાં કીધુરે, માહારા૦ સરવસ્ત હમારૂ લીધુરે. માહારા૦ ૫ શોક્યને સાખ્ય દીધુરે, માહારા૦ એવું કામણ હમને કીધુરે, માહારા૦ ૬ શરદ નિશા અજવાળીરે, માહારા૦ ગોપી રાસ રમાડીરે, માહારા૦ ૭ હથી ઘણી લાજ છોડાવીરે, માહારા૦ ગોકુળમાં અસવારીરે, માહારા૦ ૮ શ્યામનીજી સુખકારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા૦ ૯ પૂરે પ્રેમ જેયારે માહારા વરજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬.

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ માહારે આનંદ અતી ઘણો, પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગશર માસ સોહામણો, નોમીનો દીનકે; વંદ્રા. ૨ કૃશ્નપક્ષ વાડે ઉદે હવા, ગોકુળ માંહેરે રતન. વંદ્રા. ૩ જુવતીનાં જુથ ટોળે મળ્યાં, સજીયા નવસાત શણગાર કે વંદ્રા. ૪ પેહેરણ નારંગી ચુંદડી, ચાલે ગજ મલી ચાલકે વંદ્રા ૫

કનક થાળરે કરગ્રહી, માંહે મુકતાફળ સારકે વંદ્રા. ૬ માતાં મંગળ ગીત સોહામણા, આવ્યાં શ્રી ઓકાજીને દ્વારકે વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠલવર મોતીએ વધાવીયા, આનંદ અંગ ન માયકે વંદ્રા૦. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશું, ગાય શ્રી ગોકુળપતીનું ગીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ લાડીલા, શ્રી અકાજીના કુવર કોડામણા; જુવતીના જીવણ પ્રાણ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન કાહાનકે, રંગી લાભી ન લે વાન કે વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ ઝળકે બેહુ કાનમાં રવી શસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨ શીરપર ફુલેહની પાઘ કે ફુલો નવરંગી બાગ કે રતાપતી માહા અનુરાગ કે વંદ્રા. ૧૩ તોરણ બાંધ્યાંરે બારણે, તોડે ટઉકે છે મોરકે; બોલે હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાતઃસમેરે માંહી ઘુમતાં, ઘુમે ઘમકે છે પ્રાત; કંકણ ખ્વલકે છે હાથકે, વાજીત્ર વાજે બહુ ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જુગ જુગ જીવો માહારો વાહાલમો, બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ સુતને નિરખ્યારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા સુંદીર જોવા સરખારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા૦ ૧ વેદ પુરાણે લખીઆરે, માહારા૦ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીઆરે. માહારા૦ ૨ શ્રી જુમનાજીની તીરરે. માહારા૦ વસ્ત્ર હરેયાં હળધર વીરરે. માહારા૦ ૩ શ્રી વંદ્રાવનની વાટેરે. માહારા૦ મહી લુટતા શા માટેરે. માહારા૦ ૪. સોળ સહસ્ત્ર દારે નારીરે, માહારા૦ તોએ કેહેવાયા બ્રહ્મચારીરે, માહારા૦ ૫ શ્રી ગોવરધનં ગીરધારીરે, માહારા૦ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા વરજના વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી ઠુકરાણી ઘટ સોહામણાંરે, છોકરો લેકે છે દ્વારરે, માહારૂ ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૧ શ્રી વલ્લભ વંશ બીરાજ તારૂ શ્રી વીઠ્ઠલનાથનો સાથરે માહારૂ ૨ ગુણ નિધી શ્રી ગોપીનાથજીરે, હળધરનો અવતારરે. માહારૂ૦ ૩ ગુણનિધિ વીઠ્ઠલનાથજીરે, શ્રી કરસન તણો અવતારરે- માહારૂ૦ ૪ શ્રી રૂક્ષમાંણી વહુજીના કંથરે. શ્રી પદ્માવતી વહુના કંથરે, માહારૂ૦ ૫ ગુણવંતા શ્રી ગીરધરલાલજીરે, શ્રી ભામનીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૬ ગુણવંતા શ્રી ગોવીંદરાયજીરે, શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે. માહારૂ૦ ૭ ગુણવંતા શ્રી બાળક્રસ્નજીરે, શ્રી કમળાવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પારવતી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૯ અજીતને જીતી લવ્યારે, રાખ્યો માળાનો ધર્મરે. માહારૂ૦ ૧૦ ગુણવંતા શ્રી રઘુનાથજીરે, શ્રી જાનકીજી વહુજીના કંથરે, માહારૂ૦ ૧૧ ગુણવંતા શ્રી જદુનાથરે, શ્રી મહારાણી વહુજીના કંથરે. માહારૂ૦ ૧૨ ગુણવંતા શ્રી ઘનસ્યામજીરે, શ્રી ક્રસ્ના વહુજીના કંથરે, માહારૂ૦ ૧૩ લક્ષ્મી સતભામા બેહુરે, અગ્રજની અનુસારરે. માહારૂ૦ ૧૪ શ્રી નવ નિત્ય પ્રિયાજીને રીઝવારે, શેવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શોભા યમુનાં કમળા દેવકીરે, જેને સાત બંધુ સ્નેહાંગરે. માહારૂ૦ ૧૬ શ્રી ગોકુળથી શ્રીજી પધારીયારે, ચઢયા શ્રીગોવરધન ટેકરે. માહારૂ૦ ૧૭ સાઢમાં શ્રીજી પધારીયારે, આપે શ્રી ગોવરધન નાથરે. માહારૂ૦ ૧૮ શ્રીજીની શેવામાં સોંપીયારે, સાત કુંવરની જોડરે. માહારૂ૦ ૧૯ આગ

ધરાવે શ્રીજીને ભાવુતારે, શ્રી જમુનાના જળ ઝારી હાથરે. માહારૂ૦ ૨૦ આચમન કરાવી બીડાં ધરયાંરે. આરતી ઊતારે વરજનારરે. માહારૂ૦ ૨૧ દર્પણ ધરે મન મોહશુંરે, માળા પહેરાવે હાથરે. માહારૂ૦ ૨૨ બનશીબટના ચોક મારે, માહારે વાહાલે કરયો વેણું નાદરે. માહારૂ૦ ૨૩ રમવું રાધાજીના રાસમાંરે, તાળી ગોવરધન હાથરે. માહારૂ૦ ૨૪ કરજોડીને કરૂ વિનતીરે, નમી નમી દંડવત થાયરે. માહારૂ૦ ૨૫ માધવદાસની વિનતીરે, આપો શ્રી ગોકુળ વાસરે માહારૂ શ્રી ગોકુળ રળીયામણુંરે. ૨૬

ધોળ ૪૯

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાંનાથની શોભા ઘણીરે. ૧ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરૂષોતમ શેવા કરેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, રળીયામણો રાય સાગરરે. ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દુનીયા દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માનુંની મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, આનંદ ઓછવ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. જે જીવ શરણે જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેનું જીવતર સફળ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાય છેરે. ૫ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણીરે. ૬

ધોળ ૫૦.

આ વાહાલાજી ઉભા રોહોને રંગ રશીયાજી, મુજને મળવાનુ કહોને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વશ કરીનેરે મુકો, ચતુર પછે શું ચુકારે રંગ રશીયાજી. ૧ વાહાલાજી માહારા કામણીઆ મુને કીધાં, માહારાં ચીત

ચોરી લીધારે. રંગ રશીયાજી. ૨ વાહાલાજી માહારા અ-
ળગા માણસ તે શું કરીએ, સાવરીઆથી ડરીએરે, રંગ
રશીયાજી. ૩ વાહાલાજી માહારા ગયતી જમુનાજીને ઘા-
ટે, ગીરધારી મળીયા વાટેરે; રંગ રશીયાજી. ૪ વાહાલા
માહારા કાળ નાણુદલ હુતી સાથે, બેડાંનો ભાર માથેરે,
રંગ રશીયાજી. ૫ વાહાલાજી માહારા તે માટે નવરે આ-
લાપાં, તમ સારૂ નવ જોતાયાંરે. રંગ રશીયાજી, ૬ વાહા
લાજી માહારા રશીયા તે સારૂ, ના જાણ્યું દુખ માહારૂં
રે. રંગ રશીયાજી. ૭ વાહાલાજી માહારા મુખ મરડીને
રહ્યા છો, નિરદય શું થયાછોરે, રંગ રશીયાજી. ૮ વાહા
લાજી માહારા દરદ હમારૂં જો જાણો,તો દયા મન આણો
રે, રંગ રશીયાજી. ૯ વાહાલાજી માહારા રાત દીવશને રે-
હેણી, ના જાણું મૃગા નેણીરે; રંગ રશીયાજી. ૧૦ વા-
હાલાજી માહારા કોહાના આગળ વાત કહીએ, સહુકોનાં
મેહેણાં સહીએરે; રંગ રશીયાજી. ૧૧ વાહાલાજી માહારા
સહુકો કાનુડાની કેહેછે, હવે તો દગો દેછેરે; રંગ રશીયાજી.
૧૨ વાહાલાજી હમારા બીક રાખુ હવે કોહોની, નથી વાત
છોડતીરે રંગ રશીયાજી, ૧૩ વાહાલાજી માહારા વચન આ-
પુ તે લખો કરમાં, ઝાલો તો રાખુ ઘરમાંરે. રંગ ર-
શીયાજી. ૧૪ વાહાલાજી માહારા પાછાં વળે ચીને જાદુ,
જમો તો થાળ ટાઢુરે; રંગ રશીયાજી. ૧૫ વાહાલાજી મા
હારા સામગ્રી સરસ બનાવી, મુખ આગળ ધરાવી : રંગ
રશીયાજી. ૧૬ વાહાલાજી માહારા જે જોઇએતે કેહેજો,
મીઠા મેવા સજોરે; રંગ રશીયાજી. ૧૭ વાહાલાજી માહારા
હરીદાસને હરી કેહેજો, ઉતર હમને દેજોરે રંગ રશીયાજી. ૧૮

ધોળ ૫૧

તમને સુંપના છે પ્રાણરે હો છબીલીજી, પ્યારીરે તુતો જોની હું શરીરે સુકાયો; તુજ રૂપમાં લોભાયોરે હો છબીલીજી. ૧ પ્યારીરે મુજને તુજવીના અન્ન ન ભાવે, નિંદ્રા નવ આવેરે હો છબીલીજી. ૨ પ્યારીરે તાહારે નિત્ય નોહોતાં દરશન દેવાં, ચીત નોહોતાં હરી લેવાંરે. હો છબીલીજી. ૩ પ્યારીરે હુતો અરજ કરૂં એવી, જ્યાંહાં હું ત્યાંહાં તુ જેવીરે. હો છબીલીજી. ૪ પ્યારીરે તાહારી શેરડીએ તુજ માટે આવું, સાથે કોને લાવુરે. હો છબીલીજી. ૫ પ્યારીરે તુતો હરીદાસ હરીને કહેજે, ઉત્તર હમને દેજેરે. હો છબીલીજી. ૬

ધોળ ૫૨.

શ્રી દ્વારકાંનાથજી લાગુ પાયકે, મતી દીજો ભલીરે લાલ; શ્રી બાળકૃષ્ણજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગાઈએ સહુ મળીરે લાલ; ૧ સંવત સોળસેહેને બટકે કરન સહીરે લાલ, આસો માસો નંદ કુમાર કે; ફરી પ્રગટ્યા મહીરે લાલ. ૨ રાણી રૂક્ષમણી માતને કુખકે લાલજી પ્રગટીયારે લાલ; શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી દેછે દાનકે, જાચક સહુ હરખીયારે લાલ. ૩ સાંભળી આનંદ નરને નાર કે, સહુ મળીયારે લાલ. કાંધે દધીનાં શીકાં ધરેચાકે, સહુ મન ભાવીયારે લાલ. ૪ શ્રી વલ્લભ રાજકુમારને ઘેર કે, દધીકાદા મચ્યોરે લાલ; શ્રી વિઠલનાથજીને ત્યાંનાં કે બધાઈનો રંગ રચ્યોરે લાલ, ૫ એક એક નરને એક નારકે, હાથ તાળી દીએરે લાલ; નાચે ગાવે ઓછવ થાય કે, સહુ જે જે કેહેરે લાલ. ૬ નાચે ઢાડી શું ફળે શું જાનકે, ઝાંઝ લેઈ હાથમાંરે લાલ; વાગે ઝાંઝ

મૃદંગ ઉપંગકે, કવીતા કરી તાળમારે લાલ. ૭ ગાવે દેરતત્ર જન નર નારકે, ધોળ પ્રગટ્યા તણારે લાલ; લુટાવે શ્રી વ- લભ નંદ ઉદારકે, મિષ્ટાન મોદકા ઘણારે લાલ. ૮ શ્રી ગી રધરજી પ્રફુલીત મન કે, ગોવીંદ હરખીયારે લાલ; આવી દેવ બેશી વૈમાન કે, કુશુમ બહુ વરખીઆરે લાલ. ૯ આવ્યા જોશી સહસ્ત્ર પ્રવિણકે, લાલ પ્રગટ્યા સુંણારે લાલ; એમને બટ પુત્ર કન્યા એક કે, એમ કેહે છે મુનારે લાલ. ૧૦ આવ્યા ગંગાદિક માહા મુન્ય, મુની કહે વે- દનીરે લાલ; શ્રી ગોસ્વામી કરી પરમ ઉદાર કે, આપી વ ધામણીરે લાલ. ૧૧ આવી ગોકુળની સહુ નાર કે, ઝુડે ઝુડે મળીરે લાલ; જોયા શ્રી મુખ સ્વામ સ્વરૂપ કે, આ શીશ દે સહુરે લાલ. ૧૨ ચિરંજીવો શ્રી વિઠલ રાજ કુમા ર કે, ભકત શીર ગાજજોરે લાલ; પ્રભુજી શેવા કરજો નિત્યકે, ગોકુળ માંહી માહાલજોરે લાલ. ૧૩ અવીચળ ચપળના રેહેજો નિત્ય કે, ભકત હુલરાવજોરે લાલ, હું છું ચ- રણ શેવકનો દાસ કે; પણ પાપી ઘણોરે લાલ. ૧૪ રાખો ચરણ કમળની પાસ કે, બરદ છે તમતણુંરે લાલ; બલીહારી જાય માધવદાસ કે, દોષ નિવારજોરે લાલ.

ધોળ ૫૩

વર્ણવું શ્રી વંદ્રાવન સુખ ધામકે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ; જુમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવરધન ગીરોરે લા- લ. ૧ બનશીબટ સુંદર ઘનઘોર કે, નીજકુંજ બની શી કહુંરે લાલ; ફુલ્યાં ભાર અઢારે દ્રુમકે, નામ પણ શું કહુ રે લાલ. ૨ ફુલ્યો ચંપો ને કરણનાર કે, કમળને કેતકીરે લાલ; ફુલી ગુલ ગાઢી ગુલબાસકે, ચંબેલી માલતીરે

લાલ. ૩ ત્યાંહાં ઘનસ્યામ ચરાવે ધેનું કે, બજાવે વાંસળી રે લાલ; સ્વર સુણી ગોકુળની વરજનારી, ચીતડેથી ચળીરે લાલ. ૪ કીધા અવળ સવળ શણગાર કે, સહુ ટોળે મળીરે લાલ; ચાલી સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ અભૂખાન ટળીરે લાલ. ૫ આવી વ્ંદ્રાવન સુખ ધામ કે, જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લાલ; કટીપર કર મુકચો વરજ નાથ કે, અધર મોરલી ધરીરે લાલ. ૬ એવી છબી જોઈને વરજ નાથ કે, ઘણી થઈ આતુરીરે લાલ. કીધા હાવ ભાવ સનમાન, વધારી ચાતુરીરે લાલ. ૭ સુંદર સ્યામ હરી કર ઝાલ્યોગયા મળી કુંજમાંરે લાલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ બીલાસ અનેક, રતી સુખ રંગમાંરે લાલ. ૮ હેવી લીલા અપરમપાર કે, નહી ગાઈ શકુ રે લાલ, બદરી કહે શું ગાઉ કે, માહા ગતી મંદધુંરે લાલ. ૯ વરણવું શ્રી વ્ંદ્રાવન ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે લાલ.

ધૌળ ૫૪.

કાંકરોલી ગામનારે વાશી, તંતો વાહાલા મુજને કીધી છે દાશી. ૧ પૂરી જનમનીરે પ્રીતે, તે રસ માણ્યુંછું રંગ રીતે. ૨ નિરભે થઈનેરે નાચ્યુ, જ્યારે શ્રી વરજભુષણજીને જાચ્યુ. ૩ એ વીના સરવેરે કાચુ, નિગમ કહેછે એ છે સાચુ. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવપર ભાળે. ૫ માહા સુખ પામ્યારે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણ ભાગ્યાં ગોથાં. ૬ તર્યાનું ઠેકાણુંરે એ છે, દાસ મનોર નીરખી કેહેછે. કાંકરોલી ગામનારે વાશી. ૭

ધોળ ૫૫.

અમ આવ્યા તમારે આશરે અલબેલાજી, હવે શું ફ-રીએ જઇ સાસરે અલબેલાજી. ૧ ફેરા તણું ફળ એ મ-ળ્યું અલબેલાજી, મન ગમતું મુંજને મળ્યું અલબેલાજી. ૨ હીરલો લાગ્યો હાથમાં અલબેલાજી, તમે શોભો સઇયર સાથમાં અલબેલાજી. ૩ તમારૂં શામળુ અંગ આંખડીમાં અલબેલાજી; ગુણવંતીને લાંછન લગાડો માં અલબેલાજી. ૪ જો જાણશે માહારી માવડી અલબેલાજી; કોની સાથે પ્રીત છે એવડી અલબેલાજી. ૫ અમે કાજળ આંખમાં આંજીશુ અલબેલાજી; તમો નેણાંની ચોટ નાંખો માં અ લબેલાજી. ૬ હું તો દાણ નહી આપૂ દોકડો અલબેલાજી અમે જવાબ આપીશું રોકડો અલબેલાજી. ૭ હું બાપ-રાની બીહીતો નથી અલબેલાજી, હું ઓશીયાળી કોઇની નથી અલબેલાજી. ૮ હું ઓશીયાળો પ્રભૂ તમ તણી અ લબેલાજી, શ્રી વલ્લભના સ્વામી તમો છો ધણી અલ-બેલાજી. ૯ અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલબેલાજી.

ધોળ ૫૬

વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ સંભળાય; વ નમાં૦ ૧ મોહ શબ્દ પામીરે સોહામણી, જીવડો આકુળ વ્યાકુળ થાય. વનમાં૦ ૨ વેગે ચાલીરે વીનતા, મેં તો ઘર-માં નવ રેહેવાય. વનમાં૦ ૩ દેહની દશારે વીસરી, અંગે આભુષણ બદલાય. વનમાં૦ ૪ ભોજન ભાવનથીરે ભામ-ની, ચાલી કામ કરી ઘર તાજ. વનમાં૦ ૫ સાસરૂ મહી યરરે મેહેલીયું, લોપી લોકડીયાંની લાજ. વનમાં૦ ૬ વન સહુ આવીરે ગોપીઓ, નરખે નીરખ્યા શામ શરીર. વન૦

૭ રૂગનાથ નરખ્યોરે હષએ, ઘણી સુંદર જુમનાં કેરી તીર. વનમાં૦ ૮

ધોળ ૫૭.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજીને, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ; શ્રી વલ્લભ સુત શેવા કરે, એ શ્રી ગોકુળના ભુપ. પાઘ બાંધે વાહાલો જરકશી, ને સુંદર વાઘા સાર; પટકા તે છે પચરંગના, સજ્યા તે સોળ શણગાર. ૨ કેસરી તીલક સોહામણાં, નાશીકા વીસ્તાધાર; ચીબુકની અતી કાંતી છે કંઠે મોતીના હાર; ૩ હડબચીએ હીરલા જગમગે, એના તેજ તણો નહી પાર: અધર બીંબ એ રસીક છે, ઝળકે તે જોત પ્રકાશ. ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખા, હરીના એ-ટળીઆળા કેશ; નિરખ્યાને વળી નીરખશુ, એનો પાર ન પામે શેષ. ૫ ડાબી બાજુએ ગીરીવર ધરેલો, જમણે કટી મધ્ય ભાગ; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, માહારાં હષડાં ટાઢાં થાય. ૬ પાએ ઘુઘરી રણઝણે, મોજડીએ મોતીના હાર; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી માધવદાસ. ૭ માધવદાસ કહે હરી, માહારૂ માગ્યું આપો માહારાજ; વળી વળી કરૂ વીનતી, મુને દેજો વરજમાં વાસ. વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ. ૮

ધોળ ૫૮.

હું બલીહારી તેલંગ કુળ દીપક, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરે લાલ; જે કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ દેવ, જકત હીત કારણેરે લાલ. ૧ માઘ માસ કાળી એકાદશી, ભર વૈશાકનીરે લાલ; પ્રાગટ ધરેલુ અગ્નિ મધ્ય કે, અગ્નિ રૂપ સહીરે લા

લ. ૨ સંવત પંદરસે પાંત્રીસ કે, વાર રવી ખરોરે લાલ; સરવે સરીયાં શેવકનાં કાજ કે, વરજ જન આવી મળ્યાંરે લાલ. ૩ પુષ્ટિ મારગ ચાલ્યો મરજાદ કે, મર્યાદા ઘણીરે લાલ; જીવને આપ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગી ક્ષણુરે લાલ. ૪ જગતને દ્રઢ કરવાને કાજ કે, શ્રીજી આવી મળ્યારે લાલ; વાક્ય કહ્યુ શ્રી કૃશ્નની પ્રત્ય કે, બેઉ એકાંતે મળ્યારે લાલ. ૫ જીવ હેત રાખ્યો નીરધાર કે, લઈ ચરણે પરચોરે લાલ: લાવી સોંપો હમારા ચર્ણ કે, દ્રઢ રાખશુરે લાલ. ૬ એવાં વચન સુંણીને હરીવર કે, જીવને દયા કરી રે લાલ; નિશ્ચે વચન કહ્યાં પ્રમાણ કે, ત્રણ વાર ફરી ફરી રે લાલ. ૭ પછી વિચારયુ દીન દયાળ કે, ત્યાંહાં હરસાણી સહીરે લાલ; પૂછવા લાગ્યા દીન દયાળ કે; કહો કહ્યુ કાંહાં સુનીરે લાલ. ૮ ત્યારે શિશ નમાવ્યું નાથ કે, હું સમજ્યો નહીરે લાલ; કૃપાનાથે ક્રપા કરી કહ્યુ કે, સાંભળ દ્રઢ કરી રે લાલ. ૯ ભકત જન ઉપર દયા ઘણેરી કે, હરસાનીએ લહુરે લાલ; ભકતને આપ્યાં દાન અનેક કે, મન આનંદ ઘણોરે લાલ. ૧૦ વાહાલે ઓધાર્યા જીવ અનેકકે, જુગ વીસ્તારનારે લાલ; પ્રથમ હરી હળધર પ્રગટયા કે, રચના શી કહુરે લાલ. ૧૧ માયાવાદ ટાળ્યો ભાર કે, પ્રભૂ સમર્થ સહીરે લાલ; ત્યાંથી આગળ ચાલ્યો વીસ્તાર કે, શાન મધે રત્ન મણીરે લાલ. ૧૨ વરજનો જીવણ એ વિશ્રામ કે, શ્રી ગોકુળનાથ ધણીરે લાલ; જેણે જીત્યા ખળ પાખંડ કે, શાહા જાંહાંગીર સહીરે લાલ. ૧૩ આપી ગજ મુકતાની માળ કે, પ્રભુ રાખે નહીરે લાલ; લઈને સોંપી શ્રી જમુનાં મધ્ય કે, જમુનાંએ હાથે ગ્રહીરે લાલ. ૧૪ ત્યારે કહી જાં-

હાંગીરને વાત કે, શાહા માની મહીરે લોલ; માળા દેનો હ-
મારી નાથ કે, બદલે ફરી કરરે લોલ. ૧૫ શાહાને લઈ બે-
ઠા પ્રભુ નાવ કે, રૂપ જુમનાએ ધરયુરે લોલ; માળા આ
પી તતક્ષણ હાથ કે, શાહા રીઝયો ઘણુંરે લોલ. ૧૬ એ સુ
ખ નીરખી શ્રી વલ્લભદાસ કે, મન આનંદ ઘણોરે લોલ;
હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તાતનેરેલોલ

ઘોળ ૫૯

હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષમણ તા-
તનેરે લોલ; એ કુળ પ્રગટયા શ્રી વલ્લભનાથ કે, જગત હિત
કારણેરે લોલ. ૧ એમના બેઉ સુત પર્મ કૃપાળ કે, ચ-
તુર શીરોમણીરે લોલ; શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિઠલનાથને કે,
હમ શીર એ ધણીરે લોલ. ૨ તે શ્રી વિઠલનાથને સાત
કે, કુંવર પ્રગટયા મહીરે લોલ; જાંણીએ પોતે સાત સ્વ-
રૂપ કે, ધરીને પ્રગટયા મહીરે લોલ. ૩ શ્રી ગીરધારીજી
પરમ સુશીળ કે, સુભટ અતી શોભીતારે લોલ; શ્રી ગો-
વીંદરાય તણો મુખચંદ્ર કે, ભકતજન લોભતારે લોલ. ૪
શ્રી બાળકૃશ્નજીનાં અતીશયનીજ કે. ચરણ ચિત ભાવીએરે
લોલ; શ્રી ગોકુળનાથજીના ચરણની રેણકે, જગતમાં કાહા-
વીએરે લોલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાથ કે, તેહેના
ગુણ ગાઈએરે લોલ; શ્રી જદુપતી નાથના ચરણ સરોજ કે,
તેણે દુર્લભ પામીએરે લોલ. ૬ સામર્થ વેદ તણો નહી કે,
ગુણ ઘનસ્યામનારે લોલ; રાખો ચરણ કમળની છાંય કે,
એજ કામનારે લોલ. ૭ સાત સ્વરૂપ તણો નિજવંશ કે,
જગતમાં બીરાજજોરે લોલ. સકળ સ્વરૂપના ચરણની
રેણુ કે, અમ શીર ગાજજોરે લોલ. ૮ એ શ્રી વલ્લભનો

નિજવંશ કે, જગત હિત કારણેરે લાલ; શ્રી વરજભુખણ જોઇ મુખચંદ્ર કે, જાય વારણેરે લાલ. ૯ હું ખજોહાજી તૈલંગ કુળદીપક.

ઘોળ ૬૦.

શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો, કે તેથી ભય સઘળો ભાગો; સુક્રીત સેજે શુ જાગો, શ્રી વલ્લભ. ૧ પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ પોતે, દ્વિજ સુંદીર વર મનસું તે; દઇવી પ્રગટ થયા જો તે, શ્રી વલ્લભ. ૨. સાત કુંવર કહીએ તેવા, સ્વરૂપની સોંપી સેવા; જીવને દાન ઘણાં દેવા. શ્રી વલ્લભ ૩ સેવક જન પુષ્ટીમાં પાળ્યા, અળગા અથડાતા ટાળ્યા; સમર્પણ સુખ વાટે વાળ્યા, શ્રી વલ્લભ. ૪ ચોરાશી ચરણે કીધા, અષ્ટથાપી આધા લીધા; ભગવદ રસ ભાવે કીધા, શ્રી વલ્લભ. ૫ જે જન હરીચર્ણે રેહેશે, નિર્મળ જુમનાંજી નાહાશે; અખંડ વરજવાશી થાશે, શ્રી વલ્લભ. ૬ શેવક જન હરી દાસ કહીએ, ધ્યાન સદા એમનું ધરીએ; આપણ શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા લાગો ૭.

ઘોળ ૬૧.

આનંદ સાગરે ઉલટયો સખી આજ માહાર મન મોહ્યુંરે, અંગો અંગે ફુલ્યાં અતી ઘણાં; સખી કહ્યાં તે કોનાં નવ જાયરે. ટેક. ભલે પ્રગટ્યારે, ભલે પ્રગટ્યારે શ્રી ગોકુળનાથ, શ્રી વિઠલનાથ દો હેલી હરીને વધામણાં ૧ બાવન ચંદન બહુ વળી, વચ્ચે ચોક નવલી જાતરે; પાછળ ફરતાં ફુલડાં; વચ્ચે વેલડાની જાતરે; સિંહાસનરે, સિંહાસનરે, મેહેલો ઢળકતા હાથ, લટકતા હાથ; દો હેલી હરીને

વધાંમણાં. ૨ બહુ રતન મુખ હીરે જડચાં, મોતીડે પૂરી થાળ રે, કુમ કુમ ભરચાંરે કચોલડાં; મહી પૂસ્પ કેરી માળરે, સો વાશણરે, સોવાશણરે, ગાવ મંગળ ચાર; ગીત રશાળ, દો હેલી હરીને વધામણાં. ૩ ઓછવ ઉપનો અતી ઘણો, સખી આંગણીએ નવરંગરે; વાજીત્ર વાગે અવનવાં, સખી ઢોલ ભેર મ્રદંગરે. આજ મન ઉપન્યોરે, મન ઉપન્યોરે સખી અતી આનંદ; દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૪ પ્રિત્યે પ્રભુજી નિરખ્યા, શ્રી ગોકુળપતી માહારાજરે; હરીદાસ કહે માહારા મન તણા, પોહોતા મનોરથ આજરે. હવે સરીઆંરે, હવે સરીઆંરે શેવકનાં કાજ; વૈશ્નવનાં કાજ, દો હેલી હરીને વધાંમણાં. ૫ આણંદ સાગર ઉલટચો સખી આજ માહાર મન મોહ્યુંરે.

ધોળ ૬૨

શ્રી ગોકુળ ગામને આંદરે સાહેલીરે, આ શા ઝાકમઝોળ ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૧ મંડપ છાયો મોગરે સાહેલીરે, તોરણના છે મોર ગોંસાઈજી. ૨ ચોક ચિત્રામણ અતી ઘણાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર કદળીના સ્થંભ, ગોંસાંઈજી. ૩ ઘેર ઘેર મંદીર ઉઘડચાં સાહેલીરે. ઘેર ઘેર ઓછવ થાય. ગોસાંઈજી. ૪ રંગાલી ગલી રળીઆમણી સાહેલીરે, ભકતની ભીડ અપાર. ગોંસાઈજી. ૫ ગુજરાતા આવે મલપતા સાહેલીરે, વૈશ્નવ સોરઠ-દેશ. ગોંસાઈજી. ૬ માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સાહેલીરે, સરીઆં શેવકનાં કાજ ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૭

ધોળ ૬૩

સુરજ ઉગી ઉદય થયો, સરવે સંસારીને મોહ રહ્યો લા

લા લેહેરી તું રંગીલા. ૧ કાને કુંડળ મકરાં મોતી, હુંતો શ્રી દ્વારકાંનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા. ૨ શેરીવાળી ફુલ. ડાં વેરૂ, આવતાં જાતાં હું તમને ઘેરૂં. લાલ. ૩ માહારે ઘેર આવજો દાહાડી દાહાડી. માહારે ઘેર ફુલ ચંપાની છે વાડી. લાલા. ૪ મહારે ઘેર અટકે મટકે, લવીંગ સોપારી બાંધું દા પટકે. લાલા. ૫ માહારે ઘેર આવો હરી રમઝ મતા; તમે માહારી સાસુ નણંદને બહુ ગમતા. લાલા. ૬ ઓરા આવો ચોટી ઓળું, પલંગે પોઢો તો પ્રભુજીને વા ઢોળું. લાલા. ૭ માહારે ઘેર આવો હરી મથી, દુધ સાકરી આં પાઉ રસે રસે. લાલા. ૮ લાડકડા આવો તો રમાડું, ઘરમાં પધારો તો જમાડું. લાલા. ૯ મેહેતો તમ સાથે પ્રીતિ બાંધી, છોડાવી નવ છુટે હીરની ગાંઠી. લાલા. ૧૦ દાસ વ્રલભ કહે ચરણે લાગે, તેથી માહારા જન્મ જન્મનાં ભય ભાગે. લાલા લેહેરી તું રંગીલો. ૧૧

ધોળ ૬૪.

મોહન મલપતા ઘેર આવોરે, માહારે ઘેર પૂરૂષોતમ પ. ધારચારે, મેં તો લઇને મોતીડે વધાવ્યારે. ૧ વાહાલે મા. હારે કરૂણાની દ્રષ્ટિ જોયુંરે, બાઈ માહારે એ વરશું મન મોહ્યુ રે. ૨ પડ્યું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાનુરે, હવે હુંતો કયમ કરી રાખીશ છાનુરે. ૩ દુરીજનને કેહેવું હોય તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂદીયા કમળ વચ્ચે રેહેજોરે. ૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળના ગીરધારીરે, વાહાલાને જોવા મ. ળી વરજ નારીરે. ૫ હાંરે હું તો વલભ કુળની દાસીરે. હાંરે વાહાલા કૃપા કરો વરજવાશીરે, ૬ વાહાલે માહારે વરજ માં તે આપ્યો વાસરે, હાંરે બલીહારી તે માધવદાસરે. મોહન મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ધોળ ૬૫

ગંગા બેટીએ ઝઘડો માંડીઓ ગીરધારીનાં લખ્યાંરે પ્રમાણ, વારી જાઉ શ્રીનાથજી. ૧ બાદશાહે તે પ્રમાણો મોકલ્યો છોડો છોડો શ્રી ગોકુળ ગામ, વારી જાઉં. ૨ છોડો છોડો શ્રી મંદીર માળીઆં, છોડો છોડો ને બરશાના ગામ. વારીજાઉ. ૩ વ્રજ વાશીએ મનમાં વીચારીઆં, એમના સામા બાંધીને હથીઆર, વારીજાઉ, ૪ શ્રી નાથજીએ આગ્નાઓ નવ કરી, નોય નોય એ દેવતાનો ધરમ, વારીજાઉ. ૫ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, આવી પધારેચા દસ વીસ કોસ. વારીજાઉ. ૬ નવખંડ તે પ્રથ્વી આપણી, ચોદીશા ચોબાજીનાં રાજ્ય. વારીજાઉ. ૭ વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીઆ, ચંપારણ વિશે ગાડ્ય ચાર વારીજાઉ, ૮ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, મધરાતે મેવાડ દેશ. વારીજાઉ. ૯ રાજા પ્રજાને હુઈ રે વધામણી, આપણા શ્રી નાથજી પધારેચા નજીક, વારીજાઉ. ૧૦ રાજા પ્રજાએ મનમાં વિચારીઆં, આપણ શી શી કરીશું ભેટ વારીજાઉ. ૧૧ એમને સોય ઘોડાને બસેં હાથીઆ, એમના રથને સંખનો નહી પાર. વારીજાઉ. ૧૨ વાહાલે ડુંગર કોરી મંદીર કરેચાં. પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથ. વારીજાઉ. ૧૩ એમની ઊંચી મેડાને મંદીર માળીઆં, નીપના નીપના પગથીઆળા ચોક. વારી જાઉ, ૧૪ નીપની નીપની તે ઓરડાને ઓરડી, નીપની નીપની રસોઇઓનાં ઠામ. વારીજાઉ. ૧૫ કમળ ચોકમાં જુલે ધમર હાથીઆ, એમને ટોલડે ટહુકે છે મોર. વારીજાઉ, ૧૬ એમ મધરા તે ગોવરધન ભઓ, બન્યા સજળ તે મહારાણીજી

નાં નીર. વારીજાઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ કુંડ ભ-ર્યો, તેહેનાં મધુરાં ભરચારે ભરપૂર, વારી જાઉ. ૧૮ એક વડલો તે બનશીખટ ભયો કાંકરોલીં, તે બનસીખટના ચોક. વારીજાઉ. ૧૯ ત્યાંહાં તો સાકર કેરા કરા પડ્યા, ત્યાંહાં તો દુધડે વરસ્યા છે મેહ. વારીજાઉ, ૨૦ ગંગાબાઇએ તે વિનતી એમ કરી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. ૨૧ વારી જાઉ શ્રી નાથજી, ગંગા બેટીએ ઝગડો માંડાઓ.

ધોળ ૬૬

હરખે શ્રી વલ્લભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વારણે જાઉ, ૧ જેહેના તેહના મન તણો મહિમાપજી, સકળ અમંગળ અળગાં થાઅજી, ૨ જેણે તે પૂસ્ટીનુ કીધું છે દાનજી. ટાળ્યું ટાળ્યું જીવ તણું અગ્નાનજી. ૩ કીધો કીધો માહા મોહોટો ઉપકારજી, દૈવીત જીવનો કીધો વિસ્તારજી, ૪ મનડાની આશા પૂરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની દીધીજી. ૫ મટચો મટચો અસુર તણો આવેશ જી, કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બ્રહ્મ સબંધ કરવાજી, જે થકી પૂરશોતમ મન ભાવ્યાજી. ૭ વારંવાર અને આશ્રય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસ મરપિત વસ્તુ ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ્ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી તે થકી તત્વ વેદનું ભાશજી. ૯ બાંધી બાંધી ભકત સિધુની સ્વેતજી, કીધુ કીધુ દૈવી જીવનું હેતજી. ૧ સમ તે લાલ કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથ તણા જે ભ્રાતજી. ૧૧ શ્રી અકાંમાજીના ગર્ભ તણો એજ તનજી, પધારેચા ભકતોનું કરવા જતનજી, ૧૨ તેમની ભકતી તણે શીર સોહીએજી નિરખતાં નિજ જનનાં મન માહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ્ વિઠ્ઠલના જે દાસજી, તેમના તે પદ રજની આશ જી. ૧૪ વળી વળી એહજ વિનંતી કીજેજી. વરજ શ્રીતકને અભેપદ દીજેજી. ૧૫ તેડાવું તે સહીયર સાથજી, નાચુ ગાઉ ને તાળી પાડું હાથજી. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ કેહેવાયજી, છાનીપર જન રશીક બળી જાયજી. ૧૭ હરખે શ્રીવલભ નંદને ગાવુંજી.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠી છે ટેક. ફુલની ગાદી ને ફુલના તકીયા, ફુલનાં બીછાના બીછાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રેશમી ચોપટ: હીરલાના પાસા ઢળાવીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૨ સોનાનું પારણું ને રેશમી દોરી, હરખે શ્રીનાથજી ઝુલાવીએ, કાલ કોણે દીઠી છે, ૩ વાણીના મેહુલાને આનંદની હેલી, સુખને શરવડે ભીજાઈએરે, કાલ કોણે દીઠી છે. ૪ વલભના સ્વામી પ્રભૂ રસીક સીરોમણી, વળી વળી મુખડાં નિહાળીએરે, કાલ કોણે દીઠી છે, ૫ સખી આજ નો લાહાવો લીજીએર કાલ કોણે દીઠી છે.

ધોળ ૬૮.

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારરે. વરજમાં થઈ છે લીલા લહેરરે. ૧ ગોપી અતીરે ઉલટભરી આવેરે, થાળ મોતી ના ભરી લાવેરે. ૨ વાહાલાને વિવેકે વધાવેરે, વાહાલા ત્રી ભોવનનાથ કહેવાયરે. ૩ વાહાલો હસ્તનાં ધાવણ ધાવેરે, વાહાલો ગોપીઓને લાડ લડાવેરે. ૪ એવાં હેત ગોપીપર કીધાંરે, દધી માંખણ ચોરીને પીધાંરે. વાહાલા મથુરામાં શું મીઠુંરે, એવું કુબજામાં શું દી ૬ વાહાલો

કુમજાની સંગે મોહ્યારે, વાહાલો ગોપીયોની સાથે સોહ્યારે. ૭ ગોકુળ આવોને વરજના વાહાલારે, તમે નંદ જસોદાના લાલારે. ૮ ગોકુળ આવોને વરજના વાશીરે, તમે પ્રાણ મો સ્યા છે માશીરે. ૯ ગોકુળ આવોને ગીરધર ધારીરે, તમારી વાટ જુવે વરજનારીરે. ૧૦ વાહાલા જુમનાજીને ઘાટરે, તમે વસ્ત્ર હરેચાં શા માટરે. ૧૧ વાહાલે ગીરી ગોવર્ધન ધારેયોરે, એનો મદ ઈંદ્રનો ઉતારયોરે, ૧૨ વાહાલા વરંદાવનની વાટરે, તમે મહી લુટચાં શા માટરે. ૧૩ વાહાલા જુમનાજીને તીરેરે, વાહાલે મોરલી વગાડી ધીરે ધીરેરે. ૧૪ ધન્ય ધન્ય જુમનાજીનો આરોરે, માહારો સફળ કરેયો જન્મારોરે. ૧૫ વરંદાવન રમીતા રાસરે, પુરી સર્વ ગોપીની આશરે. ૧૬ બલીહારી જાય માધવદાસરે, મારે ચર્ણકમળની આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારેરે.

ધોળ ૬૯

ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીયામણું, કોઈએ દીઠા શ્રી પુરૂષોતમલાલ જુમનાજીમાં ઝીલતા; વાહાલા બોલે મધુરા બોલ મુખમાંથી મોતી ગરે, વાહાલો આપે ચમકતી ચાલ કંકુનાં પગલાં પડે. ૨ ધન્ય ધન્ય શ્રી માહારાણી માની કુખ, જેહેની કુખે રત્ન જડચાં; હેવા કોઈના નથી શ્યામ સ્વરૂપ, થોડે થોડે કનકે ઘડચા. ૩ એમનાં મુખ પુનમ ચંદ્ર દેખી માહારાં મનડાં ઠરચાં; એમનાં અણીયાળાં લોચન, ગાલે રૂડાં ગળીઆં પડ્યાં. ૪ વાહાલે છુટા મેહેલ્યા કેશ, કેસરી તીલક બન્યાં; વાહાલે મોતી કેરા , પોતાને અંગે ધરેચા. ૫ માહારે રહેવું શ્રી ગોકુ ામ, સાસરીયું ખોટું; એહુના શું કરીએ

સંસાર, એ મેહેલનું માહાતુ ૬ બલીહારી જાય માધવદાસ, શ્રી વીઠલ વરને; રાખજો ચર્ણ કમળની પાસ, દયા કરી નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રળીયામણું.

ધોળ ૧૦

હાંરે વાહાલો એવી અમારે શ્રી નાથજી, હાંરે ભવતારણ હાર એવી અમારે શ્રી નાથજી. ૧ જોગ જપ વૃત કો કરેજી, હાંરે તપ તીરથ અપાર, એવી અમારે શ્રી નાથજી. ૨ સોસ સબ ગયા એ ગયાજી, હાંરે મન માને મોરાર, એવી અમારે શ્રી નાથજી. ૩ ઓડી અક્ષર સુરદાસ કહે, હાંરે ભવ શરણુ સાર, એવી અમારે શ્રી નાથજી. ૪

ધોળ ૧૧

કાંકરોલી રાજ સાગર તીર રે, વસે હમારો વ્રજમારે લાલ. ૧ દરશન દેછે દીનદયાળ કે; શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે લાલ. ૨ સાથે વરજવાગીની ભીડ કે, મંદીર સોહામણુંરે લાલ. ૩ શેવા કરે શ્રી ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે લાલ. ૪ વાહાલો માહારો પ્રગીસવારે નાથ કે, પ્રભુની કરે આરતીરે લાલ ૫ આઠે દરશન દેછે નાથ કે, શેવકને કારણેરે લાલ. ૬ સનમુખ રેહે છે શ્રી ગોકુળનાથ કે શ્રી દ્વારકાંધિશનેરે લાલ. ૭ જળ હળ તેજ તણો અંબાર કે જોતાં સુખ પામીએરે લાલ ૮ બહુ રૂપ તણી અતી પ્રિત કે, સારસ થાકીએરે લાલ. ૯ ક્ષણું ક્ષણું ધરીઆ નવલા રંગ કે, બાનક બેહુનેરે લલ. ૧૦ ધન્ય ધન્ય ભરતખંડ કે, ભાગ્ય ભૂમી તણુંરે લાલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા

ત્યાગ કે, ભારે ઉતારીઓરે લાલ. ૧૨ સુરનર બોલે જય
જય કાર કે, દુદંભી ગડગડેરે લાલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નરે
નારીનો દેહ કે, જેણે પ્રભુને ઓળખ્યારે લાલ. ૧૪ એ-
વા પ્રભુજી નિરખો નિત્ય કે, બીજો કોઈ નથીરે લાલ ૧૫
દાસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિરંતર થઈરે લાલ. ૧૬ કાંક-
રોલી રાજ સાગર તીર કે.

ધોળ ૧૨

નાહાના સરખા શ્રીનાથજી, નાહાના નાહાનારે હાથ;
નાહાની લકુટીઓરે કર ગ્રહી, સુંદીર દીસો છો પ્રાણનાથ,
નાહાના૦ ૧ નાહાના સરખા ગોવાળીયા, નાહાની સર-
ખીરે ગાય; સાથે સીંગડા શોભીતા, ગઉ ચેત ચારવારે જા-
ય. નાહાના૦ ૨ નાહાની બનસીઓ કર ગ્રહી, હરીઆં
ગોપીનાં મન; રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડો વંદ્રાવન. ના
હાના૦ ૩ નાહાની સરખીરે મોજડી, નાહાના સરખા છે
પાય; પાએ રણઝણ ઘુઘરી, બાજુબંધ વીંછુડા સાર. ના-
હાના૦ ૪ પ્રભુજીનાં મુખ પર મોરલી, વાઈ વેણુ રસાળ;
શબ્દે મોહીરે ગોપીકા, રોતાં મેહેલ્યાંછે બાળ. નાહાના૦
૫ કાળંદ્રીને કાંઠે, ઊભા વગાડોછો વેણુ; જવાદોને જા-
દવા, કે વરજમાં થાશે પોકાર. નાહાના૦ ૬ આંગળી સા
હી ન હરી તાણશો, પ્રભુ ગાહાર ધ્રુજેછે અંગ; સઘળી
ગોપીકા આવશે, તમને ઘેરશે મહારાજ. નાહાના૦ ૭ કે
બનસીબટના ચોકમાં, ઉભલા વજાડોછો વેણરે; માધવ-
દાસની વિનંતી, આપો વરજમાં વાસ, નાહાના સરખા
શ્રી નાથજી.

ધોળ ૧૩

મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી. મળીયા મારગ માંહે; સઉ સુખ આપોરે વ્રેજમાં. ટેક ।। મનડુ માહારૂરે મોહી રહ્યું પુર્વ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા શી કહું સ્યામની. નિત્ય નિત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડા૦ ૧ વાંકો પાઘ વરાણાગીઆ, વાંકી આવે છે ચાલ; વાંકાં નયણાં સોહામણાં, કે વાંકી વેણ રસાળ. મીઠડા૦ ૨ નઈગ્રા તમારાં શ્રીનાથજી, કયમ કરી કરૂરે વખાણ; શુક ન રહીરે શરીરની, માનુની મુકેછે માન. મીઠડા૦ ૩ શ્રી જુમનાંજીમાંરે ઝીલતાં, તુટયો નવસરહાર; મોતી સઘળાં વહી ગયાં, હીરલો લીધો છે હાથ. મીઠડા૦ ૪ કે મનડુ મારૂરે મોહી રહ્યુ, દેખી છબીલાની આશ; ઘન ગોવીંદ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા મોહોટો ઉલાશ. મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૧૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી, હું તો જોઉંરે તમારી વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હું તો શેરી વળાવી મન કરૂ, હું તો ફુલડાં વેરાવુ સારી વાટ. માહારે૦ ૨ હું તો ચીરના ચંદરવા બંધાવતી, હું તો પથરાવું લીલા પીળા પાટ. માહારે૦ ૩ હું તો શણગાર કરાવું હરીના ભાવતા. હું તો દરપણ દેખાડુ માહારા નાથ માહારે૦ ૪ હું તો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગોને વઇકુંઠનાથ. માહારે૦ ૫ હું તો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો, જીવણ આરોગો તમારે હાથ, માહારે૦ ૬ હું તો જુમના જળ ઝારી ભરાવતી, આચમન કરો શ્રી વૈકુંઠનાથ. માહારે૦ ૭ ખાસડ પાનનાં બીડલાં બંધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુંઠનાથ માહારે૦ ૮

હુંતો સોનાનાં શોગટડાં મંગાવતી, રમત રમજો સારી રાત. માહારે૦ ૯ હુંતો સજ્યા પથરાવું સ્નેહતણી, પોઢણ કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૦ હુંતો ફુલના પંખા ભરાવતી, વીંજણ કરૂંરે સારી રાત. માહારે૦ ૧૧ હુંતો ફુલની જાળી ભરાવતી, માંહે બીરાજે શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે૦ ૧૨ હુંતો થાળ ભરૂ સભ મોતીએ. વધાવું શ્રી વલ્લભકુળ પરીવાર; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલભનો પરીવારરે વાલાજી, વાહાલા તેજથકી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી વલભ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠલ કહીએરે વાહાલાજી. વાહાલા ભક્તિ માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શર્ણ રહીએરે માહારા વાલાજી. ૨ પ્રથમ વરણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારી વાલાજી, વાહાલા તમ દીઠે સુખ થાય ઉરૂંમાં ભારી માહારા વાલાજી. ૩ બીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાવુંરે વાલાજી, વાહાલાને હરખી નિરખી હરખ હૈયામાં પાવુ માહારા વાહાલાજી. ૪ ત્રીજે શ્રી મથુરાં નાથ છબીલા બીરાજેરે વાલાજી, વાહાલે કરયા મનોરથ પૂરણ અમ શીર છાજે માહારા વાલાજી. ૫ ચોથે શ્રી વીઠલેશરાય જોઇ જોઇ હરખુરે વાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વરૂપ બીરાજે સરખા સરખું માહારા વાલાજી. ૬ પાંચમે શ્રી દ્વારકાંનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાલાજી, વાહાલે શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ધરયાં મનમાની માહારા વાલાજી. ૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધરયો ગીરીરાજરે વાલાજી, વાહાલે ઇંદ્રતણો મદ ભાડયો સરયાં કાજ માહારા વાલાજી. ૮ સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાંથેણું ધારીરે વાલાજી, વાહાલે

કીધા છે રાસ વિલાસ તેડયાં વરજનારી માહારા વાહાલાજી. ૯ આઠમે શ્રી મદન મોહનજી ગઉ રતન સોહીયેરે વાહાલાજી, વાહાલા જુગલ સ્વામની સંગ વરજ સહુ મોહ્યું માહારા વાહાલાજી ૧૦ નોમે શ્રી ગીરધરજી છે ગુણના ભંડારરે વાહાલાજી, એહને શરણ રહીએ તો ઉતરીએ પાર માહારા વાહાલાજી. ૧૧ દશમે શ્રી ગોવીંદરાય રશાલાને નિરખુંરે વાહાલાજી, જેણે શ્યા શ્રી વિઠલેશરાય હઈયામાં હરખુ માહારા વાહાલાજી. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકૃશ્નજીને દીઠારે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં મીઠાં માહારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ સેવ્યા ગીરધારીરે વાહાલાજી, જેહને રાખ્યો માળાનો ધરમ અંદરે વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજીને ગાવુંરે વાહાલાજી, શ્રી જાંનકીજીવન-ન ધ ચરણ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જદુનાથજીની સેવા જાણીરે વાહાલાજી, એમને નમે છે મોહોટા ભુપ રાયને રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પુરણચંદ શ્રીઘન સ્યામરે વાહાલાજી, વાહાલાના દરશન કરતાં પોહોચ્યા મનના કોડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭ પંદર તથો પૂરણ થઇ એમ જાણીરે વાહાલાજી, વાહાલા રાજો ચરણના પાસ દાસ વંખાણી માહારા વાહાલાજી, ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા થકી હું ગાવુંરે વાહાલાજી, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણ કમળ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમ શામરૂ શ્રી વલભનો પરીવારરે વાહાલાજી.

ધોળ ૭૩.

ધન્ય શ્રી જુમનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય ન

વલે રંગે, ત્રઠ તે રંગ તણા આભ્રણ સુંદાર સોહીએ

શ્રી મળીયા હતા વાટે. ટેક. અલોકીક ડોગર રાજે, ત્યાં

હાં વઈશ્નવ જન ઘેરે ગાજે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ છા

જે. ધન્ય૦ ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નંદલાલ કરે, વરજ જુ

વતીનાં જુથ હરે, ત્યાંહાં રમાણ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય

૨ ત્યાંહાં કુશુમ દ્રૂમ બને બેસી સોહીએ; જેને દીઠડે

ત્રીભૂવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં અખંડ આનંદ નિત્ય પ્ર-

તિ હોએ. ધન્ય૦ ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરી-

આં, પ્રીતમ ઉપર અંતર પર વરીયાં; આવે મધુકર અંત

કારજ સરીયાં. ધન્ય૦ ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ

ડોલે, ત્યાંહાં વરજવાસી મુખ યશ બોલે; નહી તપ તીરથ

વરત તે તુલ્યે, ધન્ય૦ ૫ ત્યાંહાં વિશ્રામ ઘાટ મધુપુરી

જાતાં, ત્યાંહાં બેઠક વલભ સુખ દાતા; બીજા ઘાટ અનેક

મુનીવર દાતા. ધન્ય૦ ૬ ત્યાંહાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આ-

વ્યા, કોયલા ઘાટ શ્રી વલભ મન ભાવ્યા; એવા જસોદા

ઘાટ લખી લાવ્યા ધન્ય૦ ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ મ્રતીકા

મીઠી, છડી દરશાન વસંત સમે દીઠી; ત્યાંહાં ગોપ કૂપ અ

ધરે રસ છુટી, ધન્ય૦ ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહા વન ગીર

ધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન સુખકારી; બાળે પૂતના પ્રા

ગટ સંહારી, ધન્ય૦ ૯ ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રા-

જે, બ્રહ્મ છોકર નિત્ય ગુણ ગાજે; શ્રી ઠકરાણી ઘાટ જો

ઇ ભવના ભય ભાજે, ધન્ય૦ ૧૦ ત્યાંહાં જમના ઘાટે

નાહાતાં; અષ્ટ શાખા બ્રહ્મ ઘાટ નિત્ય ગુણ ગાતાં; તાંહાં

રાવળ રજ નિત્ય પ્રિત જાતાં, ધન્ય૦ ૧૧ ત્યાંહાં દાસ

ગોવરધન ગુણ ગાઈએ, કરો કરો કૃપા તો વરજવાશી થ

ધુએ; મન કામ વચને આનંદી થઇએ, ધન્ય શ્રી જમુનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ બીરાજે નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ઘોળ ૧૭

• વરજ જન વલ્લભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઇએ એ સુખ દુર્લભરે, શ્રી વલ્લભ કૃપાથી લઇએ. ૧ પ્રગટ બીરાજેરે, શ્રી ગોવરધન ધરે પોતે; ગુણ ગુણ ગાજેરે, નિત્ય પ્રતી અખંડ અધ્યાતે. ૨ મુગટ મનોહરરે, મકરાકૃતની જોતે; સાંભળ સહીયરરે, નાશા લટકે ગજ મોતી. ૩ મુખ છબી ઉપરરે, કેશ કુટીલ છબી છાજે; આંખ અણીયાળીરે કોટ કમળ ગીલાજે. ૪ ચીબુક બીરાજેરે, તેજ તણાં ચિત હરીઆં; અપાર અનોપમરે, અરૂણ અમી રસ ભરીયા. ૫ નખ શીખ શોભેરે, શેષજી પાર ન પામે; નિજ જન નિરખેરે. વરેહ તણાં દુઃખ વામે. ૬ અંગે આભ્રણરે, વીવીધ બસન હરી ધરીયા; એ છબી જોઇનેરે, નિજ જનનાં મન ઠરીયાં. ૭ નવ ઘન નાગરરે. કળીયુગ પ્રગટ બીરાજે; શોભા સાગરરે, લોક તણા ગુણ ગાજે. ૮ દુરલભ સુર્લભરે, શ્રી વલ્લભ એ સુખ આપો; કોટી જનમનાંરે, ભવ બંધન વાહાલા કાપો. ૯ નાથ બીરાજેરે, જુગળ ભાગ્યે આવ્યા એ છબી છાજેરે, ભકત પ્રેમ મન ભાવ્યા. ૧૦ જેણે નવ દીઠારે, શ્રી નાથ ગોવરધનધારી; ભવોભવ ગાં ઠયારે, અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અગ્નાંરે, તે નવ શી એ રસ માણે; મુઢ મતી વાહાલરે, ભવ જળ તે શું જાણે. ૧૨ શ્રી કામ કૃપાનીધીરે, શ્રી વલ્લભ નીકટ બીરાજે; કળીમાં કારણરે, સ્મરણથી અઘ ભાજે. ૧૩ જેને નવ જા

સ્યારે, શ્રી નટવરે નંદના નંદન; કોઇ નવ માન્યારે, પડીઆ ભવ દુઃખ ફંદન ૧૪ ધીક ધીક કેહેછેરે, દો મુનીજન તેને; અવસર ખોયોરે, કુખ બગાડી કેહેને. ૧૫ જેણે નવ નિરખ્યારે, શ્રી જુમનાંજી માહારાણી; મન નહી વળીયુંરે, પાપી જન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રેજ લોટોરે, હરખ તે હાયે ભરીયા; સુરીજન શાક્ષીરે, તે ભવજળથી તરીઆ. ૧૭ હીત ચીત ચિન હુલસેરે, હરી શેવા સુખકારી; એ સરવ વીલાસેરે, બડભાગી નર નારી. ૧૮ શરણે રાખોરે, શ્રી વલ્લભ વરજ રેજ દીજે; કાંઈ નવ જાણુંરે, દાસ ગોવરધન કીજે વરજ જન વલભરે, શ્ર જસોદા જીવણ જોયા. ૧૯

ધોળ ૭૮.

સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ, બ્રહ્મ સબંધનું ઠામરે બીહારી સ્યામ. ૧ દઈવીજીને કાજરે બીહારી સ્યામ, પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભ રાયરે બીહારી સ્યામ. ૨ પોતાના જે જનરે બીહારી સ્યામ, વિચારે થયા છે બહુ દીનરે બીહારી સ્યામ. ૩ પુરષોતમ કરૂણા કરી બીહારી સ્યામ, શ્રી વલભજીએ દેહ ધરી બીહારી સ્યામ. ૪ ઊંચ નીચને શરણે લીધા બીહારી સ્યામ, દોશ કોશ નીવારીઆ બીહારી સ્યામ. ૫ સમરપણ આપ્યા સાસરે બીહારી શ્યામ, શેવાનો કીધા છે અધિકારરે બીહારી સ્યામ. ૬ દયા કરો દીનાનાથરે બીહારી સ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાથરે બીહારી સ્યામ. ૭ રાખો ચરાણની છાંયરે બીહારી સ્યામ, શોભા જોઇ હરીદાસરે બીહારી સ્યામ, દેજો ને વરજમાં વાસરે બીહારી સ્યામ. ૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે બીહારી સ્યામ.

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે લાગી; માહારે તમ ઉપર ઘણું વાહાલ, મે ભવની ભાગી. ૧ છું ચર્ણકમળની દાસ, ચિત ચરણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ, સુખ સંપત દાખો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા આધાર, અળગા રેહેશો નહી; હરી છો હઈયાના હાર કોઇને કેહેશો નહી. ૩ માહારા કૃષ્ણ સહીત દરશન, તમારાં કીધાં; વાહાલા તમે મટાડયા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં. ૪ માહરી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીએ, મને આપો વરજમાં વાસ, તો શરણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જમુનનાં નીર, દરશન નીત્ય કરીએ; એમ કહે છે હરીદાસ, ભવો ભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલભ કુળના રશીયા વાહાલા, શ્રી ગોવરધન નાથરે; આવોને અલબેલા વાહાલા, કહું એક વાતરે. ૧ પ્રિતલડી કીધીરે વાહાલા., મે' તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની સાથે મારા પ્રાણ બંધાણા નાથરે. ૨ વાહાલપણાની વાત વાહાલાની, કોને નવ કહેવાયેરે; તમને મળવા મનડું માહારૂ આકુળ વ્યાકુળ થાયરે, ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારા, પ્રાણ બંધાણા; શામળીયા સુંદીર વર, મનડામાં આણોરે. ૪ તમ વિના વાહાલું બીજુ કાંઇએ નવ જાણુંરે; સંસારનો ભે કદી હું, હઇડે નવ આણુંરે; ગીરધારી ગુણવંતા આવો, ગોઠડી તો કીજેરે, હઈડું ઠરે જો વાહાલા, આલી ઘન દીજેરે, ૬ દુભાણા ના રહીયે માહારા દીનબંધુ નાથરે;

શ્રી વલ્લભ પ્રભુએ તુલસી આપી, મળાવ્યો છે હાથરે. ૭ સાચો સબંધ કીધો માહારો, ચતુર સુજાણરે; છોડાવ્યો પણ છુટે માહારો, જીવણ પ્રાણરે. ૮ મોહનજીની માયાએ મુને, મારેચાં મોહના બાણરે. વરેહ તણી વેદનાથી હું તો ભુલી ગઈ શુધ ને સાનરે. ૯ વીસાર્યા નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હેત ઘણું છે, હઈડાના હારરે. ૧૦ અંતરે ના કીજે, માહારા અંતર જામીરે; ઉગ્ર તપને પુન્યે હું તો, સુંદીર વરને પામીરે. ૧૧ પ્રભુજી પાતળી આ વાહાલા, ઓછું ના કીજેરે, વરજ સખીની દાશીને તો, બોલાવીને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વલ્લભ કુળના રશીયા વાહા.

ધોળ ૯૧

(પંચદ્ધિ રાગ ગરબી.)

ચાલી વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લાલ. ૧ મારગ મળીઓ માહારો નાથ કે, મુજને આંતરીરે લાલ. ૨ માહારા ફોડ્યાં મહીનાં માટકે; ગોરસ માહારાં ઢોળીયાંરે લાલ. ૩ આવ્યાં નંદ તણે દરબારે કે, જઈ ઉભા રહ્યારે લાલ. ૪ માતાજી તમારો કાંહાન કે, અળવીત બહુ કરેરે લાલ. ૫ માતાજીને ચઢી રીસ કે, મંદીર થકી નીસરચારે લાલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં સોટી કે, કાંહાનજીને શોધાવારે લાલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોટી કે, ત્યાંતો કદમ ચઢચારે લાલ. ૮ ઉતરો ઉતરો માહારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લાલ. ૯ સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની વીનતીરે લાલ. ૧૦ રૂડો બનસીબટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલોરે લાલ. ૧૧ એકે ઠરી નેણની સાન કે, હુ તો ત્યાં ગયોરે લાલ.

૧૨ એકે મરડી માહારી પોંચી કે, અંગુઠી ઉતરીરે લાલ. ૧૩ કાંહાંનજી નહાનેરૂ છે બાળ કે, અળવીતરાં શાં કરેરે લાલ. ૧૪ ધન ધન ગોકુળની વરજ નારે કે, જેહેને ઘેર નહીરે લાલ. ૧૫ માહારૂ સોના કેરૂ બેહેડું કે, રૂપલા ઉ ઢાણીરે લાલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા કયમ જાઉ કે, કાં કે ઉભા કાહાનજીરે લાલ. ૧૭ કાંહાના કાંકરડી માં માર કે, સોના બેહેડુ નંદશેરે લાલ. ૧૮ છોડો જુઠડા બોલી નાર કે, તું કોયા ગામનીરે લાલ. ૧૯ છોરા તાહારે શી પડપુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લાલ. ૨૦ જોયુ ગોકળીયુને ગામ કે, આ પાસે રહી મથુરે લાલ. ૨૧ મળિઆ નરસઈઆનો નાથ કે, રસ વાધ્યો ઘણોરે લાલ. ૨૨ ચાલો વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લાલ. ૨૩

ધોળ ૮૨.

વાહાલો શ્રી વલ્લભ ઘરે પ્રગટીઆ, સુંદર વરજી, શ્રી વિઠલ ધરીયા નામરે સુંદીર વરજી. ૧ એનું રૂપ રસાળ ઘણી ચાતુરી સુંદીર વરજી; એનુ મુખ જોવાને આતુરી સુંદીર વરજી. ૨ એને સેહેજ કસ્તુરી તીલક ભાળરે, સું-દીર વરજી; એવાં લોચન લાલ ગુલાલરે, સુંદીર. ૩ એને અજાન બાહુએ હરી, સુંદીર૦ એની કટીપર વારૂ કેશરી. સુંદીર૦ ૪ એના ચરણ કમળ શોભા ઘણી, સુંદીર૦ ૫- શ્રીજન માથે એ ધણી. સુંદીર૦ ૫ એને કેસરી પીતી સોહીએ, સુંદીર૦ એને તેજે ત્રીભોવન મોહીએ. સુંદીર. ૬ એનો ઉપરણો છે જરકશી, સુંદીર૦ સુર વીનતા છબી દેખી હશી, સુંદીર. ૭ એમ કહી પૂસ્પ વૃષ્ટી કરે, સુંદીર, એ સુખ જોઈ હઈડુ ઠરે. સુંદીર. ૮ પૂસ્પ લતા બાહુ પા-

સરે, સુંદીર૦ ત્યાંહાં શ્રી હરી રમીઆ રાસરે, સુંદીર. ૯ ભાગ્યવડાં વરજવાસીનાં, સુંદીર૦ વાહાલા શું રમતાં રાસરે, સુંદીર૦ ૧૦ બેઉ કરજોડીને વીનવું, સુંદીર૦ શ્રીજમુનાંજી ને હું નમું, સુંદીર. ૧૧ શ્રી જમુનાંજી જોવાની આશરે, સુંદીર૦ મુને આપજો વરજમાં વાસરે, સુંદીર. ૧૨ હરીદાસ શોભા જોતાં, સુંદીર મારા મનના મનોરથ સહુ પો-તા, સુંદીર વરજી. ૧૩

ઘોળ ૮૩.

આજ સખી આનંદ હુવોરે, આપણા શ્રી નાથજીને જુવો; જેને કાજે તળખતા હતાં દાડા, તે દ્વાર મેલ્યાં છે ઉઘાડા. ૧ વરજ ત્રીઆ વેગે કરો શણગાર, પેહેરોના નવ સર મોતીના વાર; આવે છે વરજ શુંદરીનો વાહાલો, તને તે નયણાં ભરી ભરી નાહાળો. ૨ જોતાં તૃપ્ત ન થાય, માધવદાસ બલીહારી જાય.

ઘોળ ૮૪.

શ્રી વિઠલનાથજી સોહામણારે, એમનાં લીજીએ પેરે પેરે ભામણાંરે. ૧ દ્વિજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી નાજ જન મન અતી હરખીયારે. ૨ રાજય શીરોમણ રાજીયા રે, દેખી સોળ કળા સમી લાજીયારે. ૩ સજન સર્વ સં-તોકીયારે, એતો અમ્રત વાણીએ પોખીઆરે. ૪ તન મન ધન કરૂં વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા ભગતને કારણેરે. ૫ કોડ પૂર્યા વાહાલે ભકત તણાર, સુખ પામ્યા માંહો માંહે અતી ઘણારે. ૬ દાસના દાસ કરે વિનતી, શરણ જીવો શ્રી ગોકુળ પતીરે. ૭ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫

ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આજુની રાત રળીયામણી જી પધાર્યા શ્રી વીઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણાંજી ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજુની શોભા અતી ઘણીજી; જીરે માનુની તે મળીરે આજ, છબી નિરખવા પ્રમુ તણીજી. ૨ જીરે હીંડે તે માંડલા માંહે, કનક કળશ શીરપર ધર્યાજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીફળ સાર, મુક્તા થાળ સંગે ભર્યાજી; માહારા વાહાલાને વધાવાને જાઉ, ઉમંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી, ૪ જીરે ચરણ જોવારે જુગલ કીશોર, આ જોડી અવીચળ સદાજી; બલીહારી શ્રી વિઠલનાથ કોડ પૂરો માહારા મનતણાજી. ૫ ધન્ય ધન્ય તે આજુનો દીન,

ધોળ ૮૬

જીરે ધન્ય ધન્ય આજુનો દીન, શ્રી વિઠલનાથ પધારી આજી; સુણી સુરીનર હરખ્યા મન, કળજુગ જીવ ઓધારીયાજી, ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલભ તાત, પ્રગટ પુરષોતમ સુત હવાજી; જોતાં જાણુંરે અદભુત વાત, પુરણ પ્રિત્યે પામવાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી આકાજી માત, કુંવર કર હુલરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે બીડા બરાસ, વૈશ્નવ જનને આપીયાંજી; વાહાલે આપ્યાં તે ચરવિતનાં દાન. ભવનાં બંધન કાપીયાંજી. ૪ જીરે ધન્ય ધન્યરે જુમનાજીનું નીર, નિત્ય નિત્ય નાથ ક્રિડા કરેજી; વાહાલો ઓઢેરે ઉપરણાં સાર, દીઠડે મારાં મન ઠરે. ૫ જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાશી લોક, વદન નિહાળે વળી વળીજી; જોતાં જાણું તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી મ-

ળીજી. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી ગોકુળ ગામ, વરજ નાયક વાસો વસ્યેજી, હવે સરીઆં શેવકનાં કાજ, મરજાદી મનમાં હસ્યેજી. ૭ જીરે ધન્ય ધન્યરે ઓછવ આજ, શ્રી શ્રી વલ્લભને બારણેજી; ત્યાંહાં તો વાગેરે તાલ પખાજ, બંદીજન બહુ જશ ભણેજી. ૮ જીરે ધન્ય ધન્યરે માગશર માસ, ઉત્તમ વદ નોમી ભલીજી; સુખ પામોરે સહચર સાથ, લીલા દેખી નિત્ય નવી નવીજી, ૯ બલીહારી તે માધવદાસ, શોભા માહારે મન વશીજી; શેવક જનનાં સરીયાં કાજ, એ લીલા સહુને મન ઠશીજી, ૧૦ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન.

ધોળ ૮૭.

ધન્ય ધન્ય તે આંજુનો દીન આજુની રાત રળીઆમણીજી; પધારેચા શ્રી વિઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજી. ૧ આપણુ સદા સોહાગણી નાર, આપણ શીરપર એ ધણીજી; તમો પેહેરોને નોતમ ચીર, સુંદરી નવ સત વરસ તણીજી. ૨ તમો પેહેરોને આભ્રણ અંગ, સરખા સરખી સંચરીજી: સખી એક કરે પૂષપની માળ, બીજે તે કરે કુમ કુમ ભરીજી. ૩ ઉપર શ્રીફળ ફોફળ સાર, કનક કળસ કેસર ભરચાજી. માહારા વાહાલાજીને નિરખવા જાઉ, નિરખી હરખી માહારાસ ભરેચ જી. ૪ જાઇ જોયા શ્રી જુગલકીશોર, દેહની દશા ગઈ વીસરીજી; જોયા શ્રી રૂક્ષણી વહુજીના કંથ, ઉર ઉપર આની ભરીજી. ૫ જોવા શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથ તે દીઠે મારાં મન ઠરે જી; મારૂ માગ્યુ આપોને માહારા નાથ. મનડાતણાં કારજ સરેજી ૬ સદા શ્રી ગોકુળ માહારો વાસ, પ્રભુની છબી માહારે મન

ડગીજી, બલીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા મ હારે મ
વગીજી. ૭

ધોળ ૮૮

ઉભા રહો તો કહુ એક વાતડી, શ્રીનાથજી૦ તમ મીટે ગાળી છે મેં તો જાતડી શ્રીનાથજી૦ ૧ તે દીવશે મળ્યા હતા વ્રંદ્રાવનમાં શ્રીનાથજી૦ તે દીવશની તાલાવેલી તનમાં શ્રીનાથજી૦ ૨ શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે, શ્રીનાથજી૦ પૂરી મારા મન કેરી આશરે શ્રીનાથજી૦ ૩ હસોંછો મધુરૂ વાંકુ જોઈને, શ્રી નાથજી૦ ૪ ક્ષણ ક્ષણ ભણકારા વાગે કાનમાં, ઘરમાં જાઉ ને ગાઉ તાનમાં. શ્રીનાથજી૦ ૫ ચિત ચોટતુ નથી ઘર કામમાં, શ્રીનાથજી૦ ઘેલી ઘેલી કેહે છે ગોકુળ ગામમાં. શ્રીનાથજી૦ ૬ કેહેનારા નાકે છે પણ માથે છો ધણી, શ્રીનાથજી૦ પૂરો મ્હારા મન કેરી આશરે, શ્રીનાથજી૦ શરણે આવ્યો છું તમ દાસરે. શ્રીનાથજી૦ ૮ ભવોભવ પાર ઉતારીએ. શ્રીનાથજી૦ બલીહારી જાય માધવદાસરે. શ્રીનાથજી૦ ૯

ધોળ ૮૯

સરદપૂનમની રાત જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે, વન કુંજમાં તે લીલા શકતે તે મન ચંદ્ર જતન; હરી રસ માતારે. ૧ વેણ વજાડી ચિત્ત હરેયું, પ્રગટયું અંગે આનંગરે; સાંભળતાં ગોપીજન આવ્યાં, કૃષ્ણ સમીપ સંગ હરી. ૨ વેણું સાંભળીને દોહોવું મુકયું, દોહંતા વાસણરે; ખીર ચડાવી તેમજ મુકી, વાહાલા પાસે મન હરી. ૩ તાતાં દુધ જમાવતાં, પતી શેવા ભોજનરે; લેપનતાં શાસ્ત

આંજતાં, વિપ્ર તે આભ્રણ હરી. ૪ પતીગોનાં રોકયાં ન રહ્યાં, આત્મા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોકયાં, માધવ ચરણે ચિત લગ્ન હરી. ૫ સહુથી આગળ તે જઈ પોહોતા, સગુણ મુકી તનરે; ત્યારે રાજાએ પુછયું; એ કેમ પોચે જન હરી. ૬ શુકજી ત્યારે એમ ઓચરયા. પેહેલું કહ્યું તે સતરે દ્વેષ ભાવે શશુપાળ ઓધારયો, એતો પીવા જુગત હરી. ૭ વરેજ રતનાં આવ્યાં જાણીને, પ્રભુજીએ કહ્યું વચનરે; આવ્યાં તેતો સારૂ કરયું, કારણ કહો પ્રસ્ન હરી. ૮ રજની એવી જંતુ ભયંકર, હમાણાં જાઓ ઘેરરે; માત પીતાને પૂત્ર ભાંડરૂ, શુંકે તેહેના પેર હરી. ૯ વન દીઠું ચંદ્ર કરી શોભે, કાળંદ્રી જળ તેમરે; ઘેર જઈ પતી શેવા કરો, પાળો બાળક જેમ હરી. ૧૦ જો માહારે પ્રેમ આવ્યાંછો, તોએ તે પણ જોયુંરે; પતીને મુકીને આવ્યાં, પતીવરતા ધરમ ખોયું હરી. ૧૧ ધરડો મુરખ રોગી હોવા, તોય પતી નવ તજીએરે; નિદ્રા આવે સરવે જુવે, તેથી અન્ય નવ ભજીએ હરી. ૧૨ શ્રવણ કીરતન ધ્યાને આવું, એમ નહી કાંઈ વેહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી ગોપી, વિભગ થયાં સર્વ ઘેહેલાં હરી. ૧૩ મુખની ચુંગી બાહર સુકે, શોક કરી નિસાસેરે; નઈણે ભોમી લખ્યાને માગો, અવની વીમળ વીમાસે હરી. ૧૪ પ્રભુજીએ વાત કરી મન જોયું, એમ કહે શું વદરે; નઈણે આંસુ કેરવી લીધાં, બોલ્યા ગદ ગદ કંઠે હરી. ૧૫ ન મુકાય તે મુકી આવ્યાં, એવું કહેવું નવ ઘટેરે; જો બીજુ કહ્યુ તે જાણું, ધરમ કોણથી પ્રગટે હરી. ૧૬ ધરમ રૂપ કરી તમને જાણું, તમ ભજે સહુ વિજશેરે; મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ, ચતુર થઈ ઓળખશો હરી. ૧૭ ઘણા દિવસના તાપહુ-

તાપ તે, તમો વીના કોણ સમાવેરે; કો કેહેશે જે કહ્યું ન માન્યું, કોહો કયમ ઘેર જવાય; હરી૦ ૧૮. ચિત હર્યું ને કામ નવ સુજે, જ્યાં ચાલો ત્યાં જઈએરે; અધરામ્રત કરી વરહે સમાવો. વરહે અગ્નિ નવ ઝરાએ. હરી. ૧૯ નહી અમે તો પદવી યાચી, શરણ તમારાં સોધએરે; ચરણ ર-માને દુર્લભછેરે, તે જોઈ સરક્ષણ હોઈએ. હરી. ૨૦ વૃક્ષ સમક્ષ લક્ષમી રાજે છે, તોએ પદરજ ઈછેછેરે; સમરથ વાંછ્યું તમ દીઠા માટે, દાશી કેરા સહુ ઈછે. હરી૦ ૨૧ અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે. થઈ અપ્રચર આજરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રૈલોક જુવતી સમાજ. હરી. ૨૨ ગોદ્વિજ પ્રેમ પુલકીત થયાં, બીજાની શી વાતરે; સ્તન મુસ્તક કર પંકજ ધરે, આરત મીટા ગાત. હરી. ૨૩ એહ વચન સાંભળતાં પ્રભુ, ગોપી સંગે રમણ કરયાં, ઉડુચાણને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ ગોપી પ્રભુ ઠરયાં. ૨૪ સતનાં જુથ મળીને ગાએ, વરજમાં ફરવા લાગ્યારે; જુમનાં પુલીને મળી સહુ આવ્યાં, કેવળ રસમાં પાગાં. હરી. ૨૫ સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમ વિના, એમ કર્યું મદ મનરે; પ્રભુજીએ જાણી મનની વારેતા, ત્યાં થયા અંતર ધ્યાન. હરી૦ ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલ પ્રભુજીની, કૃપાથી ગાય એમરે; તમ નીજ દ્વારકેશ ઉર લાવે, લીલા વરણવી પ્રેમ. હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપૂનમની રાત જોઇ, વાહાલે રમવા કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચદ્દી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમા જીરે ગીરધર સામળીઆ, ટેક.

વરેજ ભક્તને અંતર હેત જાણીને કલેશ ચિંતને કીધુંરે, હાસ્ય વિલાશ વિહાર જોઇ જોઇ મન હરીને લીધુંરે. ગીરધર. ૧ હું છું ક્રસ્ન તમે છો ક્રસ્ન, કહે સહુ તમને થઇ; વન નર ઓજે ઊચે ગાય, અહીંઆં છે કે નથીરે, ગીરધર. ૨ અવસ્થને જઇને પુછું, નંદ સો વન કઇ દીઠા; કુરખાદીકને ત્યમ પુછુ, એમ ગયા છે મીઠારે, ગીરધર ૩ હે તુળશી હરીચરણ પ્રિય છે' અલીસે પ્રભુજી જોયારે; હે જાય મલીકા માલતી, તબ છોટે રંગ મોહ્યારે, ગીરધર. ૪ હે રસાળ રૂપગારીછો, પમનાં ઉપકંઠે વસીયારે; હે ધરણી તમો તપ મોટા છો, એમ ગયા છે રશીયા. ગીરધર. ૫ હે મગપત્ની દીઠા પ્રભુજી, ખાસી સંગે રસ મીઠુરે; કંદ્રપ રાગે હે તરૂ અંરવે. નમન તમારૂં દીઠુ. ગીરધર. ૬ હે વેલડીઓ પ્રભુજી જોયા, હીસો છો રસ ભીનાંરે; ઉનમતે પુછુ સરવને, કરીએ પ્રભૂજીની લીલા. ગીરધર. ૭ એક પુત્ના થઇ ત્રાશ, એક સ્તન પીધુ તે રીતેરે; સાકટા ચરણ ગાડુ. રીગણુ કીધુ રીતે, ગીરધર, ૮ એક રામ-ગોપી, બગાસુર બક મારચોરે; ગાય દુરી મુખ વેંણું વજાડી, તેડી વદન નિહાળો. ગીરધર. ૯ એક બાહુ ખંધપર રાખી, ક્રશ્ન લીલા ગતે જોએરે; એક એક સ્તાન ઊંચો કરી, વરખા એમના ખુલે. ગીરધર. ૧૦ એક ચરણ તે મુસ્તગ મુકી, કહુ દુષ્ટ ખલભી ચોરે; દાવાનળનું પાન કરૂછુ વેહેલાં આંખો મીચીરે, ગીરધર. ૧૧ એક પૂપપમાળથી બાંધ્યાં, એક હસ્તન અનુખળ ભીતામાં; એ લીલા કરી વન વન ચાલ્યાં. દીઠા તે પદમાં. ગીરધર ૧૨ નંદસો વનના હે પદ નિશ્ચે, ધ્રુજ અંકુશપદ લેઆંરે; બાળા જોડે ચરણ વિલોકિત, મન વિમાસી રહ્યાંરે. ગી-

રધર. ૧૩ હે જોરૂ પદ જુઓ કેહેનાં, જયમ હસ્તની હ-
સ્તી; જુઓ એનું ભાગ્ય સહું કહીએ, એમ મુકી બીજ
સ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ ચરણરેણની સ્તુતી શું કરીએ, બ્રહ્મા
ઈશ અહનીશ જાચે; જે પદ જોવા તે નવ દીઠા, જાણું
એલ નાચેરે. ગીરધર ૧૫ પૂષપ વચે થયું આ ઠામે, પદ
અડધાં દેખાયાં; એઈહાં પૂષપ કેશમાં ગુથાઆં, બેશી નિ-
શ્ચે થયાંરે ગીરધર. ૧૬ આત અમારાં મરે માહા કરે
તે જોતાં દીનતા જોઈએરે; અમો સરવને વન મુકીને,
એન ભજતા છોઈએરે. ગીરધર. ૧૭ સુખ સરવેમાં હું
છુ જાણું, માન કરૂ તે રીતે; મુજથી હવે ચલાએ નહી
ચાલો તે પદ મીતેરે. ગીરધર. ૧૮ સ્કંધ ચઢો કહ્યું ક-
સ્તને, વિપ્રી તેમ ન જાણુંરે; ત્યાં થયા અંતર હેત વાહા-
લાજી, વળી વળી વિલાપ વખાણુંરે ગીરધર, ૧૯ જોતાં
સરવે, હે પણું દુખે ભરીઆંરે. એના મુખનાં વચન સાં-
ભળી, વિસ્મે થઈ સહુ રહ્યાંરે. ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ
ગયાતાં શાળી, તમ જોઈ પાછાં ફેરયાં; ભગવદ ગુણ અ-
લાપે પ્રભુના, ગાઇ ગાઇ ઘર વિસરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જુ-
મનાં પૂલીન મળી સહુ આવ્યાં, કૃષ્ણ ગવન ચિત લૈઅ;
દ્વારકેશની અનુચર જાણી, કૃપા કટાક્ષ કહ્યારે. ગીરધર
સાગળીઆ. ૨૨ તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે.

ધોળ ૯૧

પંચધી પદ ૩ જું લલીત છંદ.

વરજ અતિ શોભીયું, જનમ તવ કરી, રમા શોભીયું હો
મળાચા હરી. ૧ વિરહે જગ થકી મનનુ રાખ્યુ, ગીરધરે

કરી એહ જાણીયું. ૨ આનંદ ગોપીકા અખિલ જીવને, બ્રહ્મ પ્રાર્થના, જાદવ કુળે થયું. ૩ સંસાર ભય થકી, સરણ શરણ છુ, લક્ષ્મી કર ગ્રહ્યો, તેજ કર ધરો. ૪ શીકાર તો થશે મુખ દેખાડીયું. સરવ ભકતનું ગવે તે હરયું. ૫ પ્રણીત જીવનું પાપ છેદવું ચરણ કમળથી, કામ ભેદવું ૬ મધુર વાણીએ, આનંદ જે થયું. એવા ભકત ને અમ્રત પાયવું. ૭ તવ કથામ્રત કી તૃપ્ત જીવને, અવણ મંગળે દુઃખ તે ગયું. ૮ હાસ્ય વખાણું વેરહ દયા નથી, રદે છોડીને ચિત ચોભીયું. ૯ ગાય ચારતાં વરજ ધારીયું, લકતી ત્રાણશજા ચિત દેખીયું. ૧૦ ગોખ આ અવાસમે, વદન ગૌર જે, જોઇ પંચ રવર, પ્રગટ તે થયું. ૧૧ મન પામીયું રમાએ રચ્યું, ધરચા ભુષણે એહજ થવુ. ૧૨ વેણું નાદથા શોક નાશીયું, અન્ય નમન ન જોઇ અધર પાવવું. ૧૩ ભ્રમણ અન્ય કરો નિમેશ જુગ થયું, વદન દેખતાં પલક દુઃખ ગયું. ૧૪ સરવ મુકીને સમિપ આવીઆં, ગ્યાન સાંભળી કહ્યો કયાં ગયાં, ૧૫ અતિ ઉદારછો ઇંદ્ર રાખવું. તે જોઇ વામાનું મન મોહ્યુ. ૧૬ સરવ ભકતના ભકત રૂપછો, સરવ રદેનું કપણ ત્યાગીયું. ૧૭ અન્ય ભ્રમણ વુમાશગ ખુચીયું, તજી રદે પદ ધરો કહ્યુ માનવું. ૧૮ જુગલ ચરણની રેણું આપવું. દાસનો દાસ દવારકેશ જાણવું ૧૯ વરજ અતિ શોભીયું.

ધોળ ૯૨.

પંચધી પદ ૪ થુ.

સરવ ગાપને રહ્યા, પ્રભુજીને આવ્યાં એમ, શુસ્વરે કરી રૂદન કીધુ; દુઃખ મનમાં પ્રેમ, કરીએ પ્રાણ નિધ્યની

વેશ્ય. ૧ પ્રગટચા ત્યાંથી કૃષ્નજી, સુખ સદન મુખારવિંદ પીતાંબર અરૂંધરી માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨ સરવ ઉભા થયા ગોપી; કરી દ્રષ્ટ પ્રશન; પ્રાણ આવ્યા હાથ પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલા અંજુલી કરી ફરી, ગ્રહ્યાં વેદ પ્રસન, મદન સ્ફરચિત બાહુ ભિખને ધરૂ સંગ અંશ, કહીએ. ૪ કેટલા અંજુલી કરીને, ગ્રહ્યો છે તંબોલ; એક હસ્તસરોજ લીધુ ધરૂ અમુલ્ય કહીએ. ૫ કેટલાં ભ્રકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આ વેશ; વક્ર દ્રષ્ટ કરીને જોયું, રસ ભરચા આવેશ કહીએ. ૬ એક દ્રષ્ટ ટીક જોઈ રેહચા, મુખ પાનથી ન અઘાય; નૈન દ્વારા રદે લાવી, ન મેલ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં ફરી જોઈ જોઈ પ્રભુજી આનંદીઆ; વ્રેહે તાપ સમાવ; વરજ ભક્ત હરી સવ઼જીત છે, તે અધિક શોભા થાય. કહીએ. ૮ કાળીંદ્રી સહુ પુલીન આવ્યાં, હરખ મનમાં અપાર; ચંદ્ર કીરણે નિશા નિશા નિરમળ વળી ભોમી સમાર. કહીએ ૯ ઉલ્હાદ કરી મતિ નામનો રંગ જયમ પૂરમાં કામ; ઉત્તમ વસ્ત્ર કુમ કુમ અંકીત, પાથરચા તે ઠામ. કહીએ. ૧૦ ત્યાં બીરાજ્યા પ્રાણ નિધિ, ગોપી સ્યામ સ્પષ્ટ, રાખે હસ્ત અનંગ દીપન; સ્મરણ ગોપી દ્રષ્ટ. કહીએ ૧૧ ભજે તેહેને ભજે જે કોઈ આપ આપણે અર્થ, મિત્ર જોગે ભજે છે, તે જાણજો જુગત્ય કહીએ. ૧૨ એક જોગી કામ પૂરણ મુઢ ગુરૂ દ્રોહીષ્ટ; ચાર જાણની એક રીત છે, કહ્યુ છે ગોવીંદ કહીએ. ૧૪ અમો તો ભજતાં નથી, તે ધ્યાન છુટી જાય, દ્રવ્ય પામો જાય ત્યારે, અધીક તનમાં થાય, કહીએ ૧૫ અમો ભજન પરોક્ષ કીધુ, જાણજો એ સત; તેમ ભજનનું શું કહું, કેહેતાં ન આવે અંત કહીએ, ૧૬

ચીરણ કાળનું આયુષ લઇને, ઓશીંગળ કેમ થાઉરે; દ્વારકેશ કેહેછે છપીપર, નિરંતર બલજાઉ કહીએ પ્રાણનિધની વેલ્યા,

ધોળ ૯૩

પંચથી પદ ૫ મું રાગ ગરબી;

વાહાલા તારાં વચન સાંભળીને હરખ્યા; વાહાલા તારાં વિરહ તાપ કરાળ્યા; વાહાલા તારે જડતાં આનંદ પરખ્યા, રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદશુંરે લાલ, ૧ વાહાલા રાસ આરંભણ કીધુ, વહાલા નૃત ભેદ ગતી સીધુ; વાહાલા બાહુ પરસ્પર લીધુ, રાસ; ૨ વાહાલા ઉછવ રાસ અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા કૃશ્ન આદે તે સોળ રાસ. ૩ વાહાલા દેવ શ્રી દરશાળ્યાં; વાહાલા વેમાન સહુ આવ્યાં; વાહાલા સંગે શચ કાહાવ્યાં રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુદંભી વાજે, વાહાલા ગાંધરવ આનંદ રાજે; વાહાલા પૂષપ વરશટી કરી સાજે, રાસ;૫ વાહાલા નેપૂર કંકણી વાજે; વાહાલા બાહિમાં મણ મણી રાજે; વાહાલા રાહાલા રાસ મંડળી રસ સાજે રાસ ૬ વાહાલા શ્રમ કણ મુખપરે અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ ભુવી લળકે; વાહાલા બલીત મેઘ જળ ઝળકે, રાસ, ૭ વાહાલા ઊંચે સ્વર તે ગાય, વાહાલા રાગરંગ ત્યાંહાં થાય; વાહાલા તે રસનું શું કેહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક સરવકો નિરખી, વાહાલા રૂડુ કેહેશ્રાં હરખી; વાહાલા સંગ સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અભિત કોઇ કહીએ, વાહાલાને બાહુ કંઠ કર ગ્રહીએ; વાહાલાને મળી અમ લિકા લહીએ, રાસ, ૧૦ વાહાલા ચંદન ભુજને દીધુ

વાહાલા૧૦ અતિ શુખાશ મન લીધુ; વાહાલા પૂજકીન ચુમન કીધુ, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદકલ સરશે, વાહાલા મુખ કપોળ કર પરસેઃ વાહાલા અરવિંદ બિંદુ દરસે, રાસ. રાસ. ૧૨ વાહાલા નૃત ગ્યાન મન ઠરેચું, વાહાલા નેપૂર કિંકંણી રચીયું; વાહાલા હરન રદેપર કરેચું રાસ. ૧૩ વાહાલા એકલ પામાં ગોપી વાહાલા કંઠ બાહુ આરોપી વાહાલા રંગ રેલી મન સોંપી, રાસ૦ ૧૪ વાહાલા કરાણ કમળ બીરાજે, વાહાલા દ્રૂમ અલક મુખ ભાજે; વાહાલા ભ્રમર રસ ગુણ ગાજે. રાસ૦ ૧૫ વાહાલા માંગ મોતી કેલી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા કાંઈક દરપણ એની, રાસ૦ ૧૬ વાહાલા વ્યાકુળ રસ આનંદ, વાહાલા કેહેતાં ન આવે છંદ; વાહાલા એ વંદ્રાવન ચંદ, રાસ૦ ૧૭ વાહાલા એઅર સ્ત્રી રસ જોયું, વાહાલા કામ દ્રષ્ટ મન મોહ્યુ; વાહાલા વરદાને રસ સોહ્યુ, રાસ૦ ૧૮ વાહાલા અતી વીરવથી આંણો, વાહાલા પ્રેમ અમરીત સુખ જાણોઃ વાહાલા પૂછ ન કીધું પાણે, રાસ૦ ૧૯ વાહાલા સ્પર્શે આનંદ થાઓ, વાહાલા લીલા થઈ તે ગવાએ; વાહાલા અમ્રત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ૦ ૨૦ વાહાલા અમ્રત સારવે જાણો, વાહાલા ક્રિડા કરીને વખાણોઃ વાહાલા જળ પ્રવેશ મન આણો. રાસ૦ ૨૧ વાહાલા જળક્રિડાની રીત, વાહાલા કહે ન આવે પ્રીતઃ વાહાલા પરસ્પર થઈ જીત, રાસ. ૨૨ વાહાલા જળથી ગમન કર્યું, વાહાલા પુષ્પીત વન સંપર્યું; વાહાલા તેજોઈ મન ઠર્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સાજે, વાહાલા ચંદ્ર નીશા અતી રાજે; વાહાલા મદન જોઇને લાજે, રાસ. ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુછ્યુ એમ, વાહાલા ધરમ રીતે તે તેમ; વાહાલા અધરમ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ.

૨૫ વાહાલા પરેમ સત્ય કરી સ્થાપો, વાહાલા વ્યકતા કરેતાં રાખો; વાહાલા પરદારાંકેમ જાપો, રાસ. ૨૬ વાહાલા પોતે પુરણ કામ, વાહાલા ઇચ્છિત કાધુ તેમ; વાહાલા અભિપ્રાય કો એમ, રાસ. ૨૭ વાહાલા શું કીજીએ કરતા ચીચાર, વાહાલા પુરણ એ અવતાર; વાહાલા અનલ પડે સરવ સાર, રાસ. ૨૮ વાહાલા ઇસ્વરે વચન પ્રમાણ, વાહાલા આવરણ કરે અજાણ; વાહાલા બુધ્ધિવાન તે અજાણ, રાસ. ૨૯ વાહાલા હરીરસની ગમ વખાણે, વાહાલા તતન કરે અજાણે; વાહાલા જેમ રૂડું વિખ ખાણ, રાસ. ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા ઉચત વગર સુહાણી; વાહાલા નિરહંકારી જાણી, રાસ. ૩૧ વાહાલા એવું કરતાં પ્રતાપે, વાહાલા ઇસ્વર કર્યા સહુ જાપે; વાહાલા ભક્ત મનોરથ આપે, રાસ. ૩૨ વાહાલા જેહી પદ રજ માગે, વાહાલા બ્રહ્માદિક અનુરાગે; વાહાલા કરમ બંધ શું લાગે, રાસ. ૩૩ વાહાલા ગુલાબી પ્રીત જાણો, વાહાલા અંતરજામી માણો; વાહાલા બાંધ કુકરમ વખાણો, રાસ૦ ૩૪ વાહાલા મનુસ્ય દેહ ધરૂ, વાહાલા તે ક્રીડા આચરૂ; વાહાલા ગુણ બાંધ ભકિત વરૂ, રાસ૦ ૩૫ વાહાલા ગોપ મન બાંધ નાખ્યું, વાહાલા ચોગ માયા કરી છાયું. વાહાલા પાસે દારા દેખાયું, રાસ૦ ૩૬ વાહાલા બ્રહ્મ રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તોએ ત્રમ ન માણી; વાહાલા ઘેર ગયાં સહુ રાણી, રાસ૦ ૩૭ વાહાલા એ લીલા જે ગાવે, વાલાલા અગણ રૂદે રસ લાવે; વાહાલા ભકિત માહા ફળ પાવે, રાસ૦ ૩૮ વાહાલા ધન્ય વરજવંતી ગોપી, વાહાલા મન કરી સરવ સોંપી; વાહાલા ધન્ય જમુનાં રસ ઓપી, રાસ. ૩૯ વાહાલા શ્રીમદ વલભ ચરણે, વાહાલા શ્રી

વિઠ્ઠલેશને ચરણે; વાહાલા દ્વારકેશ છે શરણે, રાસ રમીશુ શ્રી ગોકુળ ચંદ્રશુર લાલ. ૪૦

ધોળ ૯૪

(પંચદિ પદ ૬ રાગ ગરબી.)

સરખી સાહેલી સહુ મલીને, નવ સત આભ્રણ સજીઆંરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડો. લટકે ગરબે રમીએ ચાલો જોઈએરે. ૧ શામા સ્યામને મધ્ય બેસારી, તાળી વાડે હાથેરે; નિરખતાં વાહાલો રીઝીજી, જુવે કટાક્ષ સાથે, ચાલો૦ ૨ સાત સ્વર એકવીસમુ રચના, ગ્રામ ત્રણને ભેદેરે; રાગણીઓ છત્રીસે મેળવી, ગાઓ પ્રબંધ ભેદ. ચાલો૦ ૩ લાગદાટને ઉર પતા રસ, સંગીત નૃત્ય ગતી લીજેરે મુશકઈ વાહાલ એ જોયું. સરવે રસમાં ભીજે, ચાલો૦ ૪ શામળીએ ત્યારે ઉભા થઈને, વેણુંવાઈ કાછ કીધુરે; વીહ્વળ થયાં સાંભળી સરવે, મન આકરશીને લીધુ. ચાલો૦ ૫ છુટા કેશ સ્વેત શ્રમ શ્રી કર, ભુજા બાંહડા લટકેરે; કરણ ફુલ નક બેસર ટીલડા, કંકણ પોહોંચી મટકે; ચાલો૦ ૬ બ્રહ્માનંદ થકી ઉગારયાં, ભજનાનંદે લીધારે; રાસ રમી જળ ક્રીડા કીધી, સરવ મનોરથ સીધાં; ચાલો૦ ૭ બ્રહ્માદીક સનકાદીક શંકર, ચઢી વૈમાને જોયરે; ગુણ ગાંધરવ અપસરા કીંનર, પુસ્પ વૃષ્ટિ ત્યાં હોય્યે. ચાલો૦ ૮ ધન્ય વીદયુતની પેરે સહુને દરશન, એણી રીતે બ્રહ્મ રાત્રીને લેજે કીધ, એણી પેરે સરવે જીતે. ચાલો૦ ૯ ધન્ય ગોપી વરજ શ્રી જમુનાં તટ, જ્યાં કૃષ્ણ રસ પાગરે; શ્રી વલભને ચરણ પ્રતાપે, દ્વારકેશ નીજ ગાય્યે. ચાલો૦ ૧૦

ધોળ ૯૫

અથ શ્રી પંચપદી ૭

દીઠી સરદની રાત સોહામણીજો, વાહાલે રાસ રમવાની ઈચ્છા કરી જો. ૧ વાહાલે વેણુ વગાડી વનમાંજો, સ્વર પૂરો સખીના કરેણ રદયમાંજો. ૨ નારી અવણે સુણી સહુ નીસરેચાં જો; કુળની મર્યાદા વિસરેચાં જો. ૩ તેહેને તતક્ષણુ ગ્રહ કાજ મેલીઆં જો, અંગે અટપટાં આભુષણ પેહેરીઆં જો. ૪ એમ આવતાં તે દીઠાં સુંદરી જો, ત્યારે ગમન વાયક બોલ્યા હરીજો. ૫ તમે શાંને તે આવ્યાં સહુ મળી જો, તમો કુળવંત કાહાવો કામની જો. ૬ એમ લોકમાં તે લાંછન લાગશે જો, તમારે પતીવૃતા ધર્મ ભાગશે જો. ૭ પતીવૃતા પતીને છોડે નહીજો, પર પુરૂષ શું પ્રિત જોડે નહી જો. ૮ શ્રી મદન મોહનજી રૂપે ધરી જો, બે પાસે તે સોહીએ કામની જો. ૯ ગંધ્ય રાજે શ્રી ગીરધર રાજીઆ જો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ બીરાજીઆ જો. ૧૦ પ્રભૂ સાતે સ્વરૂપ લીલા કરે જો, એણી પેરે તે વરજમાં વિચારે જો. ૧૧ ત્યારે શુંદરીને અભિમાન આવીયું જો, ભાગ્ય પોતાનું સરાવીયું જો. ૧૨ ત્યારે અંતર ધ્યાન હુઆ હરી જો, ઘણો વિલાપ કરેછે શુંદરી જો. ૧૩ શ્રી જાુમનાંજી પુલીન આવી રહ્યાં જો, ત્યારે નાથજીને મન કરૂણા આવી જો. ૧૪ શ્રી ગોકુળચંદ માજી રૂપે ધર્યાજો ત્યારે શુંદરીને દરશન આપ્યા હરી જો. ૧૫ દ્વારકેશ પ્રભુને જાઉં વારણે જો, ફરી વરજ પ્રગટ્યા હમ કારણુજો. ૧૬

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલાના વનમાંહ્ય, વાગે રૂડી વાંસલડી; હું તો ઘેહેલી ફરૂં ઘરમાંહ્ય, કોણે દીધી સાંકળડી. ૧ કુંભ વિના જળ ભરવા ચાલી, શીરપર મેહેલી ઉઢાણીરે; ગર્ણું મુંરે લેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુદ્ધ બુધ્ધ ભુલી. વાગે. ૨ ગુણીઆ વના ગઉ દોવારે બેઠી, સાડા ભીજાય નવ જાણીરે; વાછડું વાળનાં ગોળીયુરે, બાળક બાંધ્યાં તાણીરે. વાગે ૩ ધી તાવીને છાસમાં રેડ્યાં, ને દુધમાં રેડ્યાં પાણીરે; નેતરૂ લઈને નાવલીઓ બાંધ્યો, ઘરનો ધણી નવ જાણ્યોરે. વાગે૦ ૪ પાત્ર વીના મેં ભોજન પીરસ્યાં મોદક મરચ્યાં ભેળીરે; સાકર વડાનાં શાક વઘારચ્યાં, શીરાસુંઠ ભેળીરે. વાગે૦ ૫ સાસુ કહે વહુને વઈતર વળગ્યાં, અવચળિયા ઉતરાવોરે, દીયર કહે ભોજાઈને બાંધો, સાન કરી સમજાવોરે. વાગે૦ ૬ તનમન માહારા પ્રાણ હર્યારે, માહારો વાહલોજી મથુરાં જાયરે; રામક્રસ્ન પ્રભુએ રસ પીતાં, વારે વારે સમજાવુંરે. વાગે રૂડી વાંસલડી. ૭

ધોળ ૯૭

અથ શ્રી વિઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ.

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે. શુભ વેળા શુભવાર; શ્રી વિઠલવર ભુતળ પ્રગટીયા સાહેલીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય માત ચારોમતી સાહેલીરે, પુરૂષોતમ અવતાર; શ્રી વિઠલ. ૨ ઘેર ઘેર પેહોતી વધામણી સાહેલીરે, હરખ્યા છે વસા તાત. શ્રી વિઠલ. ૪ તોરણ બાંધ્યાં બારણે સાહેલીરે, મેર મેર

ઓછવ થાય. શ્રી વિઠલ. ૪ ધન્ય ધન્ય એ ઠાંકરોલી એ સાહેલીરે. માનુની મગળ ગાય. શ્રી વિઠલ. ૫ જાચક સહુ ટોળે મળ્યા સાહેલીરે, સુણી અનોપમ વાત. શ્રી વિઠલ ૬ વીધશું વેદ સ્નાન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વરજનાથ. શ્રી વિઠલ. ૭ થાળ ભરેચાં સગ મોતીએ સાહેલીરે, આવ્યાં શ્રી વરજની નાર. શ્રી વિઠલ. ૮ વિપ્ર વેદ ધુના ઓચરે સાહેલીરે, દેછે સહુ આશિસ્ય. શ્રી વિઠલ. ૯ વધાવા આવે સહુ લાલને સાહેલીરે, હયડા હરખ ન માય શ્રી વિઠલ. ૧૦ દાશીજીએ લીધા ગોદમાં સાહેલીરે, નિરખે સઘળો સાથ. શ્રી વિઠલ. ૧૧ વૈસ્નવ ગયા આનંદ શું સાહેલીરે, આજ શ્રી જુગદીશ. વિઠલ૦ ૧૨ દેવનાં દુંદભી વાગીયાં સાહેલીરે, પૂસ્પની વરટી થાય. શ્રી વિઠલ૦ ૧૩ દૈવી જીવને કારણે સાહેલીરે, ફરી લીધો અવતાર. શ્રી વિઠલ૦ ૧૪ શરણે લીધા જીવને સાહેલીરે. લીલાનો નહી પાર શ્રી વિઠલ. ૧૫ દાસ વલમ જાય વારણે સાહેલીરે: પૂરૂષોતમ અવતારે, શ્રી વિઠલવરે બુનગ પ્રગટીયા સાહેલીરે૦ ૧૬

ધોળ ૯૮

કોઈ મને ક્રસ્ન દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં, કોઈ મને પ્રભુજી મેળાવોરે મધુવનમાં; મેગ મતી હેરો તેરો મરમ ન જાણે, વનમાં ફરે વાહાલે તનમાંરે. મધુ વિનમાં. કોઈ મને ૧ શકળ બન ઢુંડયા શકળ વરજ ઘેરયા, અતીરે ઉદાશી માહારા તનમાં. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૨ અમર ચીર પેહેરચાં મેઘા ડંબર ઓઢયાં, ફુલડાં બેનનતી બાગનમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૩ કાટંતા ચોરને હાર માહારા

દુસ્યા, નિર ભરાંવાં લોચમાંરે. મધુ બનમાં કોઈ મને૦ ૪ સુરદાસ કેહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું, અતીરે ઉલટ માહારા તનમારે મધુ બનમાં, કોઈ મને ચરન દેખાડોરે આજે કુળમાં, ૫

ધોળ ૯૯

"માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી, હું તો જોઉ તમારી વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી૦ ૧ હું તો શીઝી વળવીને સજ કરૂ, હું તો પથરાવું જીના પીના પાટ..માહારે૦ ૨ હું તો કંકુ કેસરના ગારા ઘાલું, હું તો મોટી કસ્તુરી પડાવું ભાત. માહારે૦ ૪ હું તો ગોખે ગોખેરે દીવા કરૂં, હરખે બંધાવું હીંચોળાખાટ. માહારે૦ ૫ હું તો શણગાર સજુરે શોભીતા, અરગ્યા ચોળી ગરચોળાંને ઘાટ, માહારે૦ ૬ હું તો આડ કરૂંરે કેસર તણી, હું તો ચોખળીયા ચોકું લેનાટ. માહારે૦ ૭ હું તો સુંદીર મનાવુંરે સુખડા, જીવણ જમવા તમારે કાજ. માહારે૦ ૮ હું તો બીડાં વાળુરે બાસટ પાનનાં, આરોગાવું શ્રી વળભરાય. માહારે૦ ૯ હું તો થાળ ભરૂ રે સગમોતીએ, વધાવું શ્રી વલ્લભનો પરીવાર. માહારે૦ ૧૦ હું તો કરજોડી કરૂં વિનતી, બલીહારી જાય માધવદાસ. માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વઇશાક વદી એકાદશીરે, શ્રી વલ્લભજી પધારવાની પેરરે; શ્રી લક્ષમણ ઘેર સોહલા, જીરે અલંબાજીએ મનમાં વિચારીયુંરે, જીરે સુતને પધરાવીએ ઘેરરે. શ્રી લક્ષમણ ૨ જીરે અગ્નિકુંડ માગજ આવીઓરે, જીરે બેહુ સ્તને

વેહેછે પથ નિધારરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૩ જીરે નિજ જન સર્વે ઉધારવારે, જીરે ભક્તિનો કીધો ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૪ જીરે બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીયારે, જીરે શેવા કરાવી પ્રિતેરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૫ જીરે પુસ્ટી મારગની વાધો ગતરે, જીરે કોને તે નવ કેહેવાયરે, શ્રી લક્ષમણ૦ ૬ જીરે હેવાના કુળમાં શ્રી કૃશ્ન પ્રગટીયારે, જીરે અડળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષમણ ૭ જીરે નિશ્ચધન જનને તે એ પ્રભૂરે, જીરે પ્રગટ દેખાડો છે રીતરે, શ્રી લક્ષમણ૦ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ ધરીરે, જીરે તેમાં તે સંશય નહી લગારરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૯ જીરે અધરમ તે જીવ ઓધારવારે, જીરે શ્રી વલભ શ્રી વિઠલેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ ૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ નિત શેવીએરે, જીરે છોડોએ સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષમણ૦ જીરે હરીદાસ શોભા પ્રભુ નિરખતારે, જીરે ચરણ કમળ ધારી ધારરે, શ્રી લક્ષ્મણ ઘેર સોહીલારે. ૧૨

ધોળ ૧૦૧

અથ શ્રી પૂષ્ટિ માર્ગના દસ મર્મનું ધોળ લખ્યું છે.

પુષ્ટી માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને, નિત્ય આચરણ કરીને રૂદે વિચારે, તો તેહને વશ થાવરે શ્રીહરી પ્રેમની વેલડી ત્યાંહાં વિસ્તારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણીને, વિશ્વાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લૌકિક કામના, એહુની કૃપા વિના ફળ ન ભાળે. ૨ બીજો મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુરૂ, વાક વિશ્વાસ આચરણે કરવું; જે જે વાણી શ્રીવલભ ઓચરે, તે તે વિચારીને મન ધરવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રી કૃશ્નના નામનો, માહાત્મ હરદે

થાય સફળ સારે; અનેક પ્રકારના ધર્મ કો ઉચરે, કોટીમે અંસે નહીરે ભારે, ૪ ચોથો તે મર્મ વિશ્વાસ આણી કરી, પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂડું: રાધકારમણ શ્રીવ્રજ ની હારી હરી, ભજન દરેજ અન્ય જાણી કુડું. ૫ અવર લીલા સહુ અનંત રૂપે કરી. અંતરજામક સદારે જાણો; ઓહરી શામળો અનંત રૂપે કરી, નિત્ય લીલા પ્રભૂ નત્ય માણે. ૬ પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શરણાંગત, લોક વાદ સર્વ પરિત્યાગ ભાવે; નિરપેક્ષ ભાવ તે સવરવત્ર પરીખીએ, ત્યારે શ્રીકૃષ્ણને દ્વારે આવે. ૭ છઠો મર્મ મે કેવળ નાથનો, સરવ પરિત્યાગ ગુણ ધ્યાન કરીએ; ધ્યાના દ્વારા કરી સરવ લીલા ખરી, આવરજનાથને હૃદે ધરીએ. ૮ સાતમો મરમ તે અંતરી લેવા, વસણાત્મક વરજ માંહે ફરીએ; ભાવાત્મક ત્યાંહાં વિપૂરે પોતા તણું, સખી ભાવે થઇ રાહુ વરીએ. ૯ આઠમો મરમ તે ક્રિડા રસ ભાવના, અંતરમાં અનુભવ કરવો; જેમ જેમ સખી સંઘ કોડેરે, તેમ તેમ તે આચરવા. ૧૦ નવમો મરમ તે દરષ્ટિત દલ ભાવના, તાપ કળેશ રૂદેમાં લાવે; જે ફળ દશા વરજ સુંદરી ભોગવે, ત્યમ ત્યમ એહને અનુભવ કહાવે. ૧૧ દસમો મરમ તે દીનતા ભાવના, સરવ પ્રકાર કરી રૂદે રુપ આણો; અવર સાધન નાહના વીધી છે ઘણા, કૃષ્ણ કૃપા વિના કાંઇ અનમાને. ૧૨ એ મરમ દસ જે કોઇ ગાયને અનુભવે, તેહુને શ્રીકૃષ્ન આધીન થાય, શ્રીમદ વલભનિપટ કરૂણા કરે, આપણા દાસની બાંહ્ય સાહ્ય. ૧૩

ધોળ ૧૦૨ પદ ૨

અથશ્રી પૂષ્ટિ મારગના સિદ્ધાંતનું ધોળ પવિત્રા એકાદશીનું લખ્યું છે.

પૂષ્ટિ મારગ સિદ્ધાંતની સાંભળો કહું એક વાત, શ્રાવણ સુદી એકાદશી વચન કહયાં જે રાત. ૧ શ્રીમદ વલ્લભને મન ચિંતા ઉપની એહ, આશા બ્રહ્મ સંબંધની પ્રભુજી એ કીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને, ચિંતા ધરી મન માંહ, આતુરતા કીધી ઘણી શ્રીજી પધારયા ત્યાંહ. ૨ પુરાણ પુરૂષોત્તમ તમે છો; જીવ છે દોષ સહીત; આધારણ કારણ પ્રભુ, કેહુજો ધરી મન ચિંત. ૩ ત્યારે શ્રીજી એમ બોલીયા, સાંભળો વલ્લભરાય, નામ સમરપણ જે કરે, તેહેના પ્રાયશ્ચિત જાય. ૪ જીવ જંત જે કોઈ આવે, તુમારે શરણ; તે ઉપર કરૂણા કરી, રાખીશ માહારે ચરણ. ૫ પવિત્ર કરીને સુત્રનું, પહેરાવું શ્રીજુગદીશ; કેશરી રંગે રંગીયું, તાર ત્રણસેહને ત્રણવીશ. ૬ મીશ્રી ભોગ ધરાવીઆ, વસ્ત્ર ધરૂં તતકાળ, કોર છેડા કરી કેશરી, ધોતી ઉપરણા સાર. ૭ સેવકને સુખ કારણે, શ્રીજીએ કીધો એમ; નામ સમરપણ આપીને, રાખ્યો વૈશ્નવ ધરમ. ૮ આગી રીધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહયાં નવ જાય; હરીદાસ શોભા જોઇને, અનેક મંગળ ગાય.

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં પ્રભુ વશીઆ જમુનાનાં તીરે,

ધન્ય વઈસ્નવ જન વંદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ધન્ય જુમનાજીનો સંગમછે, હેની લેહેર રંગ તોરંગ છે; પાવન થાય સ્થાવર જંગમ છે. ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વાશી નિરખીએ, ધન્ય તીરથ સઘળાં કરખીએ. ધન્ય ૩ વેણી માધવ મુખપર વારી, એની છબી નિરખી જાઊ બલીહારી; ધન્ય ધન્ય સારવ જનના સુખકારી. ધન્ય ૪ ધન્ય પ્રયાગ તીરથ રાજ્યછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તેતો સારે સરવનાં કાજ છે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશાસ્મેધ ઘારે જાતાં; ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન્ય હરંબે હરી ગુણ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો નાહાતાં, ધન્ય નિરમળ તેહેનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહુજે તે વઈકુંઠ જાતાં ધન્ય. ૭ ધન્ય અડોગ્રેગ રાજે છે, ધન્ય પેલી તીરે પ્રંગ બીરાજે છે મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય૦ ૮ જેણે એ બેઠકને ભાગ ધરીઆ, ધન્ય ભવસાગર ફેરો ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય૦ ૯ ધન્ય જુમનાજીમાં વાસ છે, ધન્ય વલભ કુળની પાસ છે; ધન્ય શોભા જોઈ હરીદાસ છે; ધન્ય શ્રીવલભ અડેલમાં, પ્રભુ વશીઆં જુમનાં તીરે, ૧૦

ધોળ ૧૦૪.

ઘેર આવોરે ગોપીયુંના વાહાલા, આનંદ વધારો નંદના લાલા: નાથ નથી કાંઇ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજ પ્રેમનારે. ૧ આવો તો અલીંઘન દીજે, પ્રેમ તણા રસ પાઈને પીજે; દાસબડાને દરસન દીજે, તો નિર્ભે કેજો નામનીરે. ૨ જન્મો જન્મના સ્યામ છો સંગી, મળે ગોપિયું એકજ રંગી; નાથ વિના નહી બીજા સંગી; તો ૨

હીએ તીભંગી ટેકમાંરે. ૩ આપ બળે ગોવરધન ધારીઓ, સુરપતી કેરો ગરવજ હરીઓ; વરજવાસીનાં કારજ સરીઆં, તો ગોકુળ રાખ્યું રેલતુંરે ૪ માડી માહારે એ વર રૂડો, જેની બીકથી કંસરાય બુઢો; ન્હાનો એ પરાક્રમ પુરો; તો ચોઢો અવિચળ ચાંદલડોરે- ૫ કુમ કુમ કેરા છડા દેવરાવો, મહીરે મોતીના ચોક પૂરાવો; તરીઆ તોરણ દ્વાર બંધાવો, તો વાહાલાને વધાવો પ્રેમશુંરે. ૬ જોશીડા તેડો જોશ જોવરાવો; ઘડીયાં લગ્ન ઠીક ઠરાવો; ખાતીલ ખુપની ચોપ કરાવો; તો તેજ જાઉ સ્વદાન દઇનેરે. ૭ તમારા પીતાજી લખ્યાં લેખે, વાહારજો એના ત્રાગ ફળ્યા તમારે; પાકે તો પોહોચે કોડ અમારા, તો કેહે માધવદાસ કરગરૂ હુંરે.

ધોળ ૧૦૫

ઠુમરી.

મુખડાનું માંડણ મોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી, મેહે જળજમુનાનાં ભરન ગઇતી; મુખકુ ધોતાં ખોયું મોતી, માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડણ મોતી. ૧ ગાગર ભર પનઘટપર મુકી, લાગી કુળ મોતી જોતી જોતી. માહારાજા. ૨ ઘર જાઉ તો મારી સાસ લડતડે. નણદી બોલે છે મેણાં દેતી. માહારાજા. ૩ પુરષો તમ પ્રભુ આએ અચાનક, મોતીકુ દીધુ છે માહારૂ ગોતી. માહારાજા માહારા મુખડાનું માંડન મોતી. ૪

ધોળ ૧૦૬

ઠુમરી.

ભારેરી બાજી કાહાના તેરી બેસા બાસુરીયાં મેરાજીઅરા

ધરે નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાજી બંદ્રાવન બાજી, અર જુમનાંજી કે તીરે. મેરા જીઅરા. ૧ મોર મુગટ મકરાક્રત કુંડળ, સુંદીર સ્યામ શરીર. મેરા જીઅરા. ૨ પૂરષોતમ પ્રભુકી છબી નિરખીત ધન્ય મનવાર શરીર. મેરા જીઅરા. મીરા રહી બાજી કાહાના તેરી બેરન બાસુરીયાં મેરા જીઅરા ધરે નહી ધીર.

ધોળ ૧૦૭

ઠુમરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનઈયો ન જાને મેરી પીર; પીર પીર પીર બોલો અરરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૧ મે દધી બેચન ગઈતી બંદ્રાબન, સામરાને બેંચ્યો મારો ચીર; ચીર ચીર ચીર જયમ ફાટો જય અરરરરરરર, સામરો ન જાને મોરી પીર. ૨ મેં જર જુમના ભરન ગઈતી, સામરાને ડારે માપે નીર; નીર નીર નીર છાંટો જયમ છરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. ૩ બંદ્રાબનમે રાસ રચ્યો હે હરીયા હમારા જીવ; જીવ જીવ જીવ ચાલ્યા જયમ ખરરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર, ૪ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ; બંસરીકો ફેંક્યો મોપે તીર, તીર તીર તીર કપી જયમ થરરરરરરર, સામરો ન જાને મારી પીર. કનઈઓ ન જાને મારી પીર.

ધોળ ૧૦૮

જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી, જીરે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરધરલાલ; આનંદ મુને અતી ઘણો. ૧ જીરે પોઢ સકળરે ગાજી રહ્યું, જીરે વાજે છેરે નિશાન; આનંદ. ૨

જીરે ઘેર ઘેર હરખ વધામણાં, જીરે ઘેર ઘેર ઓછવ આજ આનંદ. ૩ જીરે મંગળ સાજ કરો માનની, વરજ નારી વધાવા જાય આનંદ. ૪ જીરે ગોકુળ ગુંડારે ઉછળે, જીરે તરીયા તોરણધારય. આનંદ. ૫ જીરે દાન આપે કેસરી રાયજી, જીરે ગજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ. ૬ જીરે ગોકુળ ગામ રળીયામણું, રળીયામણું શ્રીજમુનતાં તીરે. આનંદ. ૭ જીરે ક્રિડા કરે ગોરધરલાલજી, જીરે રત્ન ગંગાજીના વીરે. આનંદ. ૮ જીરે એ પ્રભુને નવ્ય ઓળખ્યા, તેનો ફેરો પડયો સંસાર. આનંદ. ૯ જીરે એ પ્રભુને જેણે ઓળખ્યા, તેના ભાગ્ય તણો નહી પાર. આનંદ. ૧૦ જીરે આશ પુરી વાહાલે ભકતની. બલીહારી જાય માધવદાસ. આનંદ માહારે અતી ઘણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા, પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથરે દાસને મનરે આનંદ ઘણોરે વેદપુરાણે આ વાતરે. ધન્ય માતાજી શ્રી અકાજી, જેણે કર શ્રીનાથજી હુલરાવ્યારે. શુક સનકાદીક ગમ નહી, પ્રગટયા શ્રી પુરૂષોતમ આવ્યારે ૨ ઘેર ઘેર ગુંડા ઉછળે, તોરણ દ્વારે સોહાયરે; પરમપનોતાં સુંદરી, હરજીને નિરખવા જાયરે. ૩ સુંદરી સરવ ટોળે મળ્યાં, મુખ જોઈ જોઈ મોહેરે. આનંદ સાગર ઉલટયો, ત્રીભોવન જય જયકાર હોયરે. ૪ વાજીંત્ર વાગે શોભીતા, ઘેર ઘેર ઓછવ થાયરે; દુંદભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી શ્રી ભાગવત ગાયરે. ૫ કેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની આશિષ થાયરે; દાન આપે શ્રી વલભજી ઘણું, ઉલટ અંગ ના માયરે, ૬ ભકિત મારગ સ્થિર સ્થાપવા વરનવની કરેવા

સાહરે; આપણને અનુગ્રહે કરચો; જોગી ન જાણે એ વાતરે, ૭ ભક્તિ કરો શ્રી વીઠલજીની, બીજી ફોગટ વાત રે; એરે લીલા જે કોઈ જાણશે, તે વરજવાશીનો સાથરે. ૮ માગસર વદીને નોમી ભલી, ભલી ભલી આજુની વાત રે; શ્રી વિઠલારરે રૂદય હુવા, પ્રગટચા શ્રી પુરણ બ્રહ્મ. ૯ ધવળ મંગળ હોય ઘણાં, આ સુખ અંગે ન માયરે; શ્રીરાણ જીવો માહારો વાલમો, બલીહારી માધવદાસરે ૧૧ શ્રી વલભ કુળ ભલે પ્રગટીયા પ્રગટચા શ્રી વિઠલનાથરે.

ધોળ ૧૧૦

સાંભળ સુજની વધામણી, શ્રીગોકુળપતીને દરબાર; પારવતી માતાએ સુત જનમીયા; શ્રી દવારકા નાથજી અવતાર, પ્રગટચા શ્રી પૂરશોતમ લાલજીરે. ૧ વાજીંત્ર વાગે સોહામણા, ગુણીજન ગાય છે ગાન; બામણ જાચક મળ્યા સહુ, તેમને આપ્યાં બહુ દાન. પ્રગટચા. ૨ ધન્ય ધન્ય વઈશાક માસનો, ધન્ય સુદી પડવાનો દીન; ધન્ય ઘડી શુભવારનો, હરખ્યાં સરવેનાં મન, પ્રગટચા. ૩ જુવતી જનરે ટોળે મળી. નવ સપ્ત સજ્યા શણગાર; ચાલો પ્રભુને વધાવાને કર ધરી મંગળ ચાર. પ્રગટચા. ૪ કંચન કળશ મુરતક સોહીએ, ગાતાં મંગળ ગીત; પ્રીતશું પોહોચ્યાં દરબારમાં, જાણે આવા રાણાજીત. પ્રગટચા. ૫ ભેટ ધરે મન ભાવતી, વળી વળી વારણે જાય; એ પ્રભુ ચરણ પરતાપ થી નિજદાસ આનંદ ગુણ ગાય. પ્રગટચા શ્રી પુરશોતમ લાલજીરે.

ધોળ ૧૧૧

સેનમોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા; ખમારે ખમા ન-

દરાય સાંજાં; શ્રીન૦ ગોખે ચડી નીહાળવારે, અમા૦ અ-મને આશા વાસન ગોરી, અમા૦ કેસરીઆ બાંધો સો-હીએરે, અમા૦ માગે સોહીએ પાઘ ગોરી, અમા૦ બાંહે બાંજુબંધ બેરખારે, અમા૦ કુંડળ ઝળકે છે ચાર ગોરી અમા૦ ગોરી કુંદન ઝળકે ચારગોરી, અમા૦ જુમક લટકે ચાર ગોરી, અમા૦ મીઠે લાલનકુ, ખમા૦ ફુલરા આણવદ પોહોચીઆરે. અમા૦ ગળે ગુંજાકા હાર ગોરી, અમા૦ ભીમનં ઠાકોર બેઠ્ઠીયારે. અમા૦ વરજના પ્રાણ આધાર ગોરી, અમા૦ સેન ગોરી અમાશ્રી નાથજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨

નાગર નંદજીના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી ચોરી વાહાલો કદમ ચડી બેઠો, સાસરીયાં સુતાપદે, દુર થકી દીઠો, નાગર ૧ કાનડ કાળા મોરલી વાળા; મકર ધારારે, આધી રાત્ર મથુરાંથી આવ્યોરે, કંસ કારણેરે. વાલા નંદના. ૨ લાખ ટકેકી ચુંદડી, અજબ રૂડો રંગ, સાસંરે સંતાપણ મેરો બુડો થશે અંગ. વલા. નંદકુવર સ્યામ સુદીરે, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન મેરો નામ, વાહાલા વરજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલરે, શ્રી પૂરસોતમ વર રંગ ર-શીઆ: વાહાલે કીધા વઈસનવ ન્યાલરે, જનમ જનમ મારે મન વશીઆ. ૧ એમનું નખ શીખ અદભુત રૂપરે, શ્રી પૂરશોતમ; વાહાલો શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે, જનમો જનમ ૨ તમારાં સુંદર નેન વિશાળરે, શ્રી પુરશોતમ; તમો તી

લક મુદ્રા ધરેચાં ભાળરે, જનમો જનમ. ૩ શ્રી મુખ છે પૂનમ ચંદ્રરે, શ્રી પૂરશોતમ; જોતાં ભાગ્યાં ભવદુખ દુરરે, જનમો જનમ. ૪ તમો શ્રી વરજભુશણના ભ્રાતરે, શ્રી પૂરશોતમ, તમો સી જમુનાંજીના તાતરે; જનમો જનમ ૫ તમો વરજેદાર બેઠીજીના તાતરે, શ્રી પૂરશોતમ, શ્રી આશામતી વહુજીના નાથરે, જનમો જનમ. ૬ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથરે, શ્રી પૂરશોતમ; સુત શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, જનમો જનમ. ૭ તમો રાજનગર સુખ આપ્યુંરે, શ્રી પૂરશોતમ; મહાપતીત વામળ દુખ કાપ્યુંરે, શ્રી જનમો જનમ. ૮ છોટી કાંકરોલી જનમ દીન કીધારે, શ્રી પૂરશોતમ; નિજદાસને શરણે લીધારે, જનમો જનમ મારે મન વસીયારે, ૯

ધોળ ૧૧૪

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી, શ્રીવલભ શ્રી મુખથી પ્રગટીઆ ભક્તિ તારી, શ્રીવલભ વંશની કૃપા થકી. કરૂ અષ્ટાંક્ષા વરણનરે, શ્રીમુખથી પ્રગટ્યો એ શ્રી વલભ; એ વેળાને કરૂ પ્રણામ, અષ્ટાક્ષર ભારીરે. ૧ આ દેવી જીવપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે શ્રીવિઠલ પ્રભુજીએ કૃપા કરીને. ગ્રંથ પ્રગટ્યા બળીવારી; અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨ અષ્ટાદશ કરેયા સ્લોક પ્રગટ્યા શ્રીવલભરાજ કુમારરે; માહા ગુઢ રસ પ્રગટ કરેયા, જાણે વંશ સહિત બલીહારે- અષ્ટાક્ષરભારી. ૩ પ્રથમ શ્લોકમાં પ્રગટ બતાવ્યું, શ્રીક્રસ્ન ચંદ્રનું રૂપરે; કૃસ્ન કૃસ્ન કૃસ્ન નેતી કરીને, સદા રસ રૂપ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૪ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહરે; નિસ્મંતને વળી નિઢળ થઈને, ભજે મ

જે વરેજરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રી માહાપ્રભુજીએ સાત ભક્તિના દાન કરયાં આમંત્રરે; માહા અઘોર કળી જીવ ઓધરવા, સાતે ભક્તિનો એ જંત્ર. અષ્ટાક્ષરભારી, ૬ સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીરતનરે, સ્મરણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૭ પાદસેવન વંદન વાસ તાવ, એ સરવે મળી ને સાતરે; માહા પ્રાક્રમી સાતો જાણાને, એક એક મળી વીક્ષાવ. અષ્ટાક્ષરભારી. ૮ પુકપરીક્ષાવ પ્રહલાદ શેષજી, લક્ષ્મીને પૃથુરાજરે; હનુમાન અરૂ સાતે જાણને, એક એક ભક્તિએ કીધાં કાજ અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હેવા મોટાને બહુ પરાક્રમથી, પ્રાપ્ત થયું રતનરે; આ દૈવી જીવપર દયા વિચારી. અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ સાતે માંથી એકે સાધન, આ કળીના જીવ શું કરશેરે; અષ્ટાક્ષર માહા મંત્ર જપ્યાથી ભવસાગર તે તરશે, અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૧ જે દીવસથી શ્રીગુરૂ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળયું દાનરે; તે દીવસથી જીવત પરિયંત રહું રાખ્યું ધ્યાન અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૨ શ્વાસો શ્વાસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર મુખ ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રત રસ્તે ચાલતાં, અહરનિશ ચાલ્યાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૧૩ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ મળે સુખ થયરે; માહા અલૌકીક લીલાનો અનુભવ કરી લીલામાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રથમ શ્લોક-માં શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલ, કૃપા બહુ ગુઢ કીધીરે; નિજ શ્રષ્ટિને દાન આપીને સકલ કામના સીધી, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૫ બીજા શ્લોકમાં સદા સરવદા શ્રીકૃષ્ન સમરણ કરવુરે; જમના દુતનુ કાંઈ ન ચાલે. લેશ માત્ર નહી ડરવું અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૬ આધાર ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા પાતક

સહુ નાસેરે; ગૌબ્રાહ્મણ સ્ત્રી બાળકની હત્યા, તે સહુ ત્રાસે નાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત જપવોરે; જમનાં દુત પડે નર્ક દ્રષ્ટે એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાળ કરમ તેહને નહી બાંધે, ઉલટા અનુકુળ થાયરે; માયા મોહના આપે તેને, જેતેઅસ્ટાક્ષર નીત ગાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૯ અજ્ઞાનને શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, અગણીત પાપ સહુ જાયરે; અજામેલની વાત વીચારો, માહા પાપી પાવન થાય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ ચોથામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર વરણવુ શ્રી વીઠલેશરે; નીજ શ્રુષ્ટિ ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂ રૂપે ધરાના ધરા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષ વડે નિરધાર કરીને, પ્રગટ કરયા માહારાજરે; પાંચમા શ્રી મુખ કથી, શ્રીવલ્લભે કીધાં કાજ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રી ગીરીરાજ ધરણે ચિંતા મટાવા, માહા મંત્ર પ્રગટાયોરે; જેમ રૂઇ ઢગલો ચીનગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દ્વાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઇ, પૃથ્વીનો ભાર ઉતરયો; તેમ કળીમાં આ અસ્ટાક્ષરથી, વાહાલે સકળ શ્રૃષ્ટિ તારયા. અ૦ ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલેશ ક્રૃપા કરીને પુષ્ટિ રસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલક છાપ અસ્ટાક્ષર પંચાક્ષર પ્રાણ ભાખ્યા. અ૦ ૨૫ છઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વરણવ્યા ત્રણરે, શ્રી કૃષ્ણ નામને સુભાગ્ય સાથે દ્રઢ કરી મનતુ પરણાતા, અ૦ ૨૬ શ્રીથી અખંડ શોભાગ્યની પ્રાપ્તિ મળે અલોકીક ધન્યરે; કુશબ્દપાપ તાપને ટાળે મશબ્દ ફળી અન્ત સાધન. અસ્ટાક્ષર ભારો. ૨૭ સાતમાં સ્લોકમાં શરણ ત્રણ એ. અક્ષર વરણવ્યા આપરે, પ્રથમ શબ્દથી લક્ષચોરાશી. ટાળી મટવા તાપ; અ૦ ૨૮ ૨

કાર શબ્દથી મહા અલૌકીક, લીલાનુ થાય જ્ઞાનરે; આણકા રથી અન્ય આશરો છુટે, દ્રઢ ભક્તિમાં રેહે ધ્યાન, અ૦ આઠમાં શ્લોકમાં બે મમાએ કૃપા ગુઢ બહુ કીધારે; પ્રથ મ મે દ્રઢ પ્રીત્ય બતાવી, બીજે સાઉજન સીધી. અ૦ ૩૦ નવમા શ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાયરે; શ્રી જી શ્રીવલભના ચરણ પરતીત, સદયે દ્રઢ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૧ દસમા શ્લોકમાં મહા મંત્રીથી, રોગ પાપ સહુ જાયરે; રીદ્ધી સીદ્ધી સહુ ઘરમાં આવે, પરમાનંદ સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી૦ ૩૨ એકાદ શમો આણંદને, વળી પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી અષ્ટાક્ષર જાપે, તેને રોગ જ્વરનું ચુરણ. અ૦ ભારી૦૩૩ દ્વાદશમો વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સરવેને શોધેરે; ચારે શત્રનો ડર નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઢીંગ, અ૦ ભારી. ૩૪ ત્રિયોદસમાં કૃક્રિયા કરૂપ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આનંદ મુરતી શ્રી કૃસ્નચંદ્ર, નિજભક્તને રાખો પાસે. અ૦ ભારી. ૩૫ ચતુરદસમા સરવે પ્રકારનું, દુખ મટે સુખ ગાયરે. અહો રાત્ર શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, ઉભય લોક સુખ થાય. અ૦ ભારી. ૩૬ પંચદસમાં વલ્લભ પ્રભુને, શરણ થઇ સુખ ગાયરે; સરવ મંત્રનો રાજ શિરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે વરજ થાય. અ૦ ભારી૦ ૩૭ ષટ દસમો અષ્ટાક્ષરનો, ગુપ્ત તે જપ થાયજો; મહાત્મ જાણી શ્રદ્ધાપૂરવક, ભજે તાપ કળેશ સહુ જાય. અ૦ ભારી૦ ૩૮ સતરમો સહુ શ્રષ્ટીના, ઉપર હેત કરી પ્રગટ્યારે વેદ શાસ્ત્ર પૂરાણ આદ્યનો, સાર સહુ મન ભાવે. અ૦ ભારી૦ ૩૯ અષ્ટાદસમો શ્લોક શ્રી વિઠલ પ્રભુજીએ પૂરણ કીધોરે; અષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી સકળ મનોરથ સીધો. અ૦ ભારી૦ ૪૦ એવે વાહાલે

નિજ અષ્ટીપર, દયા વિચારી ભારીરે; શ્રીગુરૂ કૃપાથી વર્ણન કીધા, જાય દાસનો દાસ બલીહારી. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૪૧

ધોળ ૧૧૫

ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા, ગીરધર આવશે ગાયો પાવા૦ ૧ ગોવાળની મંડળીરે લઈને, વાહાલો મારો નાચે તાતા થેઈરે૦ ૨ સુખની શી કહુંરે સુજની, વાત કાંઈ વરણવી ન જાય વરજની ૩ વરજ વરણાવામાંરે ન આવે, એ સુખ અનુભવીયાથી ન આવે૦ ૪ અનુભવમાં છેરે એન, એ કયાંહાંથી જેને તેને૦ ૫ એ સુખ પાંડવારે હો પસે, એ સુખ અરજુનને અભિલાશે૦ ૬ દાસ વલભનારે સ્વામી, વાહાલા મારોછે અંતરજામી; ચાલો જળ જુમનાંરે નાહાવા૦ ૭

ધોળ ૧૧૬

હરી તને પ્રસ્ન તે કયમ થાશે તારા દીલનું કપટ ન જાય, પ્રભુ તને પ્રસ્ન તે કેમ થાશે ટેક. બે પખશાની ગુરૂ સેવા બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણતું શું બોલે, ઘરના સ્ત્રી જ્યારે માગે ઘરાણું; ત્યારે હરખ મગન થઈ ડોલે, હરી૦ ૧ હરીના ભકતને લુખુ સુકુ વેઠ વળગી હોય જાણે, સગા સંબંધી જ્યારે પરૂણા આવે; ત્યારે મિષ્ટાન પીરસે પરાણે, હરિ૦ ૨ એકાદશી ઉછવ જાગ્રણમાં, ત્યા તને નિંદ્રા લાગે; ભાંડ ભવઈયા નૃત્ય નારી સગ, આખી રાત તું જાગે, હરિ૦ ૩ હરીની સેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે, ગંજીફો સોગટાં રમતાં; આખો દીવશ ના જંપે હરિ૦ ૪ હરીનું ચંદન ઘસતી વેળા, શ્રમે શરીર બગડે; કુંડી કતકુ

મરી મશાલો, ભેળી ભાવે ભાંગ રગડે, હરી૦ ૫ ખોટાં મોતી કાચ કોડીઆં ભગવત ભુષણ ઘાલે, સોનું, રૂપૂ મણી મુકતાફળ; ઘરની સ્ત્રીને નવ ચાલે, હરી૦ ૬ આ કરવું આ ના કરવું, એમ સહુને શિક્ષા દેછે; કહ્યા પ્રમાણે કર્યું કરતા નથી, અનુચિત કરમ કરેછે, હરી૦ ૭ જગત દેખતાં જપને બેસે બાકી નવ નાહાય ખાવા, ગણ કાપતાં થાય ગરગળો; એ વૈસ્નવ વાહાલા, હરી૦ ૮ ભજન હરી નામ રટણમાં આતી આળસ તારે, ડાચાં કુટણ પરનિંદાનાં આખો દીવસ ન હારે, હરી૦ ૯ અંતરના ગત કોય ન જાણે જાણે અંતરજામી, સાચા સબંધી સામળિયો; દાસ દયાનો સ્વામી, હરી૦ ૧૦

ધોળ ૧૧૭

વરજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા

દયારામ કૃતમાં લખી છે.

જીરે પ્રથમ પ્રમાણ શ્રી વિઠલ નાથ, એમના શેવક જનનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલોરે વૈસ્નવ વરજમાં જઇએ, શ્રી ગીરધારીજી નિરખી ઘણી આતા થઇએ. ૨ પેહેલા શ્રી જુમનાંજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ; પરિક્રમા કરતાં હરીના ગુણ ગાઇએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન જઇએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સતુવાશ ભંસરીને બેહોળાં વન, ત્યાંહાં તો શ્રી કુંડ નાહી થઇએ પાવન. ૫ નાહાઇએ રાધા કરનકુંડ પ્રભુને ભજીએ, શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ ચોખરજે, શ્રી પ્રભુનું ભજન મનશું કરજે. ૭ જીરે ગ્વા

લ પોખર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની તળેટીમાં લોટીએ દેહ. ૮ ગીરી પરગ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંહાંતો જન્મ મરણનાં દુખ ખોવાં. ૯ નાહીએ માનસી ગંગાને ભ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભૂની બેઠકે કરીએ પરણામ. ૧૦ દાન ઘાટીથી બીલછુ જાવુ, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ માહોટું નાહાવું. ૧૧ પાપમોચન રણમોચન વદન, લીલાનાં સ્થળ તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ્ર કુપ સરોવર બટ મુળ, માહા પ્રભુની બેઠકે થઇએ અનુકુળ. ૧૩ શંકર ખત કુંડ ગાંદ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કીરતારથ થઈએ. ૧૪ માહા પ્રભુ બેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળી હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અપછરા કુંડને પૂછ રીજે, જીણી શીળાન લાગ ઉટે રાણીજે. ૧૬ હરી હાથી ગાયોનાં પગલાં, એક મુગટ શીળાનાં દરશન કરવાં. ૧૭ શામ ઢોક બેઠક શ્રીજીની, એક ગફા ગોવીંદ સ્વામીની. ૧૮ બાધ બાંધણે સી ધુરી શીળારે ભળી, હરજી પોખર સુર કુંડ ચરણે રુદ્ર કુંડળી. ૧૯ શળા દંડવરતીને નમાવ્યાં શીશ શ્રી ગોવરધન સ્થળની શોભા અતીશ. ૨૦ પૂજણી શીળાને ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક બહુ દરશન કરવા. ૨૧ ગુલાલ કુંડ ગંઠોડી પરમ દરનાં વારણ, જીરે અલકનંદાને બદરીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ઈંદ્રાણી કામ વન, નાહીએ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિરમળ વન. ૨૩ બીજા કુંડ ઘણેરા છે ત્યાંહાં, આંખ મીચામણીની ગુફા ત્યાંહાં ૨૪ ચરણ પાહાડીને ઘસ સીલા, ભોજન ઠારીને ભોગ કટોરા ભલા ૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાસુરની, સુરભી કુંડે બેઠક વરવલભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો ચીત્રમણી સલાને ચીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ કુંડ નાહાવું

ઉચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને બળરામ ૨૮ ભાનુક્ષેત્રને બરસાના ગામ, ત્યાંહાંતો રાજ કરે રૂડા બ્રખ્ખુ ભાન, ૨૯ શ્રી રાધકાની સંગે અસ્ટ સખીઓ જાણ, જીરે સાંકડી ખોહ ને ઘાંટી દાણ. ૩૦ જીરે દાન ઘટ માનઘટ ના ઘટમન, જીરે દાણી કુંડ રલ કુંડને ઘેબર વન. ૩૧ માહા પ્રભુની બેઠક ભાર, જીરે નોબારો ચોબારી ભાનુકું વન. ૩૨ પીરી પોખર સંકેત બટમુખ, બીચલા કારન કુંડને રૂશિ કુંડ. ૩૩ નંદ ગામને નંદજશોદા માત, શ્રી કૃશ્નની સાથે વલભજીરે ભ્રાત. ૩૪ સુરેજ કુંડ મધુવન કુંડ સઘળા, આવું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચરણ પાહાડી ચરણ અંકુશ શીલ્વા દરશન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬ દધી ગામ શ્રીકુંડને કોટીવન, ક્ષીર સાગર સગેસાઈને ઈંન્નવન. ૩૭ શ્રી જુમનાજી કીધાં શ્રી બળરામ, અખે બટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ઘાટ ઘાટ ચીર હરવાનાં, જીરે નંદ ઘાટ ઊતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉ ના ઊનીવાટે. ભાંડીર કુવોને બટખીજોરી ઘાટે. ૪૦ વેલ વનમે માન સરોવર સુખ ધામ, મહાકાસીલ્વા પોપરોલીને માટ પાન. ૪૧ લોવનરોવન પ્રગટાાં રાધા, માહાવન બ્રહ્માનું ચાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત ત્યાંહાંતો રમાણ સ્થળની સો કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા પ્રભુની બેઠક છે જયાંહ, જીરે બ્રહ્મસબંધની આજ્ઞા ત્યાંહ; ૪૪ પેહેલાં છોકર ઠુકરાણી ઘાટ નાહીએ, ગોપ કુવો નાહી બળદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદ્રાવન બનશીબટ જેહ, પરીક્રમાના સ્થળ આવ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મથુરાં જન્મ ભુમી વીશ્રામ, જીરે સ્થળ સઘળાં જોવાની હામ. ૪૭ ચોરાશી કોશની પરીક્રમા કરી, સરવે ભગવદી મળી ગુણ

ગાઓ હરી. ૪૮ જે કોઈ પાઠ ભણેને નિત્યે ગાય, તે હેને વનયાત્ર ફળ અધીકજ થાય, ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરે નીત્યે નેમ તેહેને હરીશુ બાઢે અતી ઘણો પ્રેમ ૫૦ જીરે વંન ઊપવન કીધો કરી જોડ, શ્રી વરજભુશણજીએ પૂરચા કોડ. ૫૧ જીરે હરીગુણ ગાએ વલભદાસ, તેહેના મન તણાંતો પૂરજો આશ. ૫૨ જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠલનાથ.

હું શુ જાણું જે વાહલે મુજમાં શું દીઠું. વારે વારે સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું, હુ શું જાણું જે વાહાલે મુજમાં શું દીઠુ. ૧ જળ ભરવા જાઉ ત્યારે પૂંઠળ પૂંઠળ આવે, વગર બોલાવ્યો વાહાલો બેડલુ ચડાવે. હું શું૦ ૨ વછુ ને તરછોડુ તાએ રીસ ના લાવે, કોય મીસે, માહારે ઘેર આવીને બોલાવે. હું શું૦ ૩ એકલી જાણીને વાહાલો પાવલે લાગે, રંગ થઈ વાહાલો કંઈ કંઈ માગે. હું શું૦ ૪ મને જાતી જાણી વાહાલો દોડયો આવે દ્વારે પોતાની માળા લઈ પેહેરાવે માહારી કોટે. હું શું૦ ૫ મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, દયાનો પ્રીતમ બેહેની કેડલો ના મુકે. હું શું જાણું વાહાલે મુજમાં શું દીઠુ.

ધોળ ૧૧૮

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ જઈએ નહી, ટેક. વાસો વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો; શ્રી જમુનાંજીનાં સુંદીર ત્રટ રળીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારા વાહાલાજીના પરમ રમણ સુખ ધામ જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૧ જસોદા ઘાટે આનંદ સાગર ઉલટયો, સુખ સાગર માજીની લે ભકત સમાન જો; શ્રી ઠકરાણી ઘાટે સુંદર બેઠક શોભીતી, સદા બીરાજે શ્રી વલભ પ્રાણ આધાર જો. શ્રી ગોકુળીયું૦ ૨

श्री गोकुळीआनी वृक्ष लता सहु नमी रह्यां, चरण परस वा श्री गोकुळ अष्ट शाखानजो; श्री गीरी गोवरधन रत्न ख्मीन सोहीए घणां, आद्य वंद्रावन नित्य रमणनुं धाम जो श्री गोकुळीयुं० ३ आनंद मंगळ मारग सिंधु उलटयो, कुंजनी कुंजमां बेसे श्री नंदकुमार जो; आ नरणे श्री गोकुळीयुं निरख्युं सही; आ नरणांना भाग्य तणो नही पार जो. श्री गोकुळीयुं० ४ श्री वलभजी पाछे प्रीतमजी बेसे घणा; आनंद गलीमां भीड तणो नही पार जो; रंगीली गली श्री गोकुळपती मंदीर जातां त्यां कंई वाहालो वळी लेछे दान जो. श्री गोकुळीयुं० ५ जग मोहनमां बेठक सुखी भीती, मनोरथ पुरे श्री गोकुळनाथ जो रमणु रेतीमां रास मंडळ रचना करी, हरखी नीरखी जन मकृतारथ थइए जो. श्री गोकुळीयुं० ६ भेट पेहेरामणी भाव सहीत सहु को करे, वैश्नव कहे अमने आपो वरजमां वास जो; श्री जुमनांजी घेरां नीर अती शोभीतां, एवी रीते केहेछे श्री वलभदास जो; श्री गोकुळीयुं मुकीने कंइ जइए नही.

धोळ ११९

वारी वारी श्री गोकुळनाथ, तमारा लटकाने; टेक. लटके श्री गोकुळ गाम वसाव्युंने मोहोटा मंदीरनु राज्यरे; सहु शीरने चरणे राजा,चउद भोवनना नाथ, दरशन जइएरे. वारी वारी० १ पीळां पीतांबर परवटवाळी, होडयां उपरणां साररे; केसरी केरां तीलक बीराजे, शीरपर केसरी पाघ; दरसन जइएरे, वारी वारी. २ कंठे सोहीए डुग डुगी, ने हीरा कडी अती सारीरे; कंठे मा-

તનકી માળા બીરાજે, કુંડળ ઝળકે કાન દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં બીરાજે, ને પોંહોંચી રત્ન જડાવરે; બાંહે બાજુબંધ બરખા બીરાજે, એવા વાહાલાને શણગારે; દરસન જઈએરે, વારી વારી. એવા ૪ મદન મોહનજી આપે બીરાજે, બડાં વઈશ્નવનાં ભાગ્ય, દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૫ સાતે સ્વરૂપ શ્રી ગોકુળમાં બીરાજે, સામા વિઠલનાથના લાલ; દરસન જઈએરે. વારી વારી ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી વહુજી નિત નવી આરતી પુંરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે; શેવકને સુખ આપે, દરશન જઈએરે; વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ તમારા લટકાને. ૭

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટયા પુરૂષોતમ લાલરે. સાંભળ મારી શાહેલી; વાહાલા છે આનંદકારીરે. વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા વઈશ્નવ જનનાં જુથરે, નિરખુ છું નઈણાં ભરી; એવા પુરૂસોતમ પાતળીઆરે, લીધુ છે મરવસ હરી. ૨ એવા ચતુર શીરોમણ જાણરે, સાન કરી સમજાવે છે. રસીઓ છે રસનો ભોગીરે, પ્રેમ પ્રિત ઉપજાવે છે; ૩ પેલા દુરીજની આના દીલમાં દાઝ ઘણેરી આવે છે; તમારૂ શ્રીમુખ જોવા આવતાંરે. વરહે ઘણી સંતાપે છે. ૪ ઘરમાં તો નથી ગમતાંરે, આંગણીએ નથી રેહેવાતા; વાહાલા તમ વિના માહારાજરે, અળગાં નથી રેહેવાતાં; ૫ મારા કામણગારા કાનરે, વારે વરે શું કહીએ; મારૂ અબળાનુ શું જોરરે, રૂદન કરી થાકી રેહીએ. ૬ મળકરડે મોહ પામીછુરે, અંગે

આતુરતા ટળે, મને બીજુ નાવે નજરેરે, સાંભળ માહારી સાહેલી. ૭ સંહીઆરરે સંદેસો કેહેજોરે; વિનતિ માહારા વાહાલાની; સહીઅર સમજાવી કેહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજી ના લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારા દયાળરે, કાંકરોલી ના છો વાશી: પ્રભુ પ્રિત કરી પધારોરે, ચરણ કમળનીછુ દાસી. ૯ પ્રગટયા પૂરૂષોતમ લાલરે, સાંભળ માહારી સાહેલી.

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી ટેક લટપટી પાઘ કેસરીઆ વાઘા, જડાવ તીલકની શોભા બની; લાલ૦ દાઉદ. ૧ રસીક કુંડળ લોલક લળકે, જડાવ જડયાંરે મહી હીરા મણી; લાલ૦ દાઉદ. ૨ બાંહે બાજુ બંધ બેરખા સોહીએ, જડાવ પોંહોંચીની શોભા ઘણી; લાલ૦ દાઉદ, ૩ ઇત ગોકુળ ઈત મથુરાં નગરી, બીચ જુમનાંજી નીર વહે: લાલ૦ દાઉદ. ૪ વંદ્રાવનમાં રાસ રચ્યોહે, સંહસ્ર ગોપીને વચે ગીરધારી; લાલ૦ દાઉદ. ૫ વંદ્રાવનની કુંજગલનમાં, જુગ જુગ જુગ રહીઓ એ જોડી; લાલ૦ દાઉદ. ૬ જુમનાંજીની નીરે તીરે ધેન ચરાવે વાહાલો, બંસી બજાવે વાહાલો કદંગ ચડી; લાલ૦ દાઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, રંભ તણા માહારાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી. ૮

ઘોળ ૧૨૩

આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે, ગીરધારી ચારે ગાયો. શ્રી નાથજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શીર ફુલની શોભા ઘણી, એમને છોગલડે શણગાર. શ્રીનાથજી. ૨ હરીને ભાલ તીલક સોહીએ કેસરી, એમના ખીટીઆળા છે કેશ, શ્રી નાથજી. ૩ હરીને બોલ સદા રસ મીઠડાં, એમની આંખલડી અમરીત. શ્રીનાથજી, ૪ હરીને કાંને કરણફુલ શોભીતાં, એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ, શ્રી નાથજી. ૫ હરીને હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણો નહી પાર શ્રીનાથજી. ૬ હરીને કંઠે તે માળા શોભીતી, એમને ઉરગજ મોતીના હાર, શ્રીનાથજી, ૭ હરીને બાંહે બાજુ બંધ બેરખાં, એમની પોંહોંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાથજી. ૮ હરીને પીળાં પીતાંબર શોભતાં, વાહાલે ઓઢયાં ઉપરણા સાર. શ્રીનાથજી. ૯ હરીને કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા, એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીનાથજી. ૧૦ હરીને ચરણે ચાખડી શોભતી, એમની ચતુરાઈની ચાલ. શ્રી નાથજી ૧૧ હરીને હાથે સોઈએ લાલ લાકડી, એતો ધેનું ચરાવાને જાય. શ્રી નાથજી, ૧૨ હરીને સંગે તે સરખા ગોવાળીયા, તાંહાં વાહાલો મધુરીસી મોરલી વાય, શ્રી નાથજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રી વંદ્રાવનની કુંજમાં, ત્યાંહાં ઝલે શ્રી નંદકુમાર. શ્રીનાથજી. ૧૪ એ સ્વરૂપની શોભા જોઈને, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીનાથજીને નિરખીએ. ૧૫ આલો આલો કાળીંદ્રીને કાંઠડે; ગીરધારી ચારે. ગાઓ. ૨.

ધોળ ૧૨૪

અથશ્રી ગોસાંઇજીનો વિવાહ ખેલ,

શ્રી ગોવરધનધારીજી, વારી શ્રી મુખપર જાઉજી; ક્રૂપા કરો રે કૃપા પ્રભુજી તમે, શ્રી વીઠલ વિવાહ તે ગાઉજી,. ૧ એરે વિવાહ વિસ્તારતાં, જો મુખ કાંઇએ કેહેવાયજી; એમ કરતાં કાંઇ હેતથી, દાસજનડાને સુખ થાયજી ૨ એવા કૃપાળ કૃપાનાથજી; કૃપા કરી અમ તણા જાણીજી; આપણી આરત જાણીને, એ વાત ચીતડામાં આણીજી, ૩ હરખ્યાં તે હરીવંશ અતી ઘણું, માગ્યું તે અમતણું દીજેજી; વેહેલા થાઓરે વિવાહ કરો, વેદ પુરાણે એ થાપ્યુંજી. ૪ આપણી ઇછાએ ઓચર્યા, શીખ હરીવંશને દીધીજી; જાણ કરો સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી કીધીજી. ૫ ઘણારે ઘણી ઘેર આવજો, એરે વિવાહ તણી વાતજી; પરમ પનોતુ છે એ કુળ, પનાતી છે કન્યાની માડીજી. ૬ પીતારે પનોતો છે જેહનો, જેણે કીધી માહા મોટી પેરજી; પ્રગટ્યા પૂરશોતમ વાયજી, આદર આવશે ઘેરજી, ૭ કુમ કુમ છડા દેવરાવીયા, મોતીના ચોક પુરાવ્યાજી; પાટ ઢાળોરે પ્રકાશશું, સોહાશણ ગાવાને આવેજી ૮ એ હેતે ગીત ગાઇશું, પનોતો ભલોરે વેહવાઇજી: તારૂ તે પૂન્ય છે અતી ઘણું, પામ્યા તે શ્રી વીઠલવર જમાઇજી. સકળ શાસ્ત્રની રીતશું, નિત્ય તે ભલી પેરે થાયજી; વિવાહ ભલોરે શ્રી વિઠલવરનો, માધવદાસ બલીહારીજી૧૦

ધોળ ૧૨૫

પદ, ૧ લું.

વિવાહ મળીઓ શ્રવણ શુણીઓ, હુવો જયજયકાર; આનંદ વાધ્યો અતી ઘણો, મન કુળનો નહી પાર૦ ૧ ઘેર આવ્યા ભલે ભાવ્યા, સગાં સહુ સહુ વાત, આપણ અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતી ઘણો ગાત૦ ૨ વહુજીઅ વરજનાથજીને, પુછી પુછી ઘણી ગાત; આચારજ બોલાવીઓ, હઇડે હરખ અપાર૦ ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોઇ, મેં જાણ્યું મનમાં એમ; વિજોગ તમો કમળ હાથ, આવડું જાણ્યું કેમ૦ ૪ મુખે બોલ્યાં ભવાનેણી, વાણી વેદ તે સત્ય; ગુરૂજી તમોછો અતી ભલેરા, પ્રાણનાથ સુરત૦ ૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકો આજ; માયા કરજો મુજને, જેમ સરે અમારાં કાજ૦ ૬ ગુરૂજી શું ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજીના પેર; સમાધાન કીધાં ભલાં, પછી વિપ્ર વાળીઆ ઘેર૦ ૭ વાત જાણી ચિત આાણી, માનની મનમાંહ્ય; વિવાહ આદર અતી ઘણો, શ્રીનાથજીશે જેહ૦ ૮ એક હમારી વિનતી, તમો આવી ધરજો નાથ; માધવદાસ બલીહારડે હાવે, શ્રીજ સ્થાપો સરવ સાથ૦ ૯

ધોળ ૧૨૬.

પદ ૨ જું.

પનોતીયે દીધીછે આશિષજી, વિવાહ તે કીધો આણેલ માસજી૦ ૧ હુંએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જઇ પૂછું ગો-

વીદ જુવો વરજી૦ ૨ જોશીડા તેડાવો માહારાજજી, એમ કીજે સેવકજનનાં કાજ૦ ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવેજી, જોતીષ સઘળે ડોલાવેજી૦ ૪ આવીને દંડવત કીધોજી, હસ્તકમળ શીરપર દીધોજી૦ ૫ જોશીએ વિચાર્યુંછે મનજી, જોશી ભણેલા ધન્ય ધન્યજી૦ ૬ જોશીયે જોયુંછે વિચારીજી, પૂછેછે સઘળેરી નારીજી૦ ૭ જોશીયે જોયું એ રૂકુજી, નથી કાંઇ આણે માસે કુકુજી૦ ૮ સંવત સોળ રૂડા વીસજી, વૈશાક સુદી રૂડા છે આજજી૦ ૯ લગન મોકલ્યુંછે મન રળીજી, માધવદાસ બલજાયે વળી વળીજી૦ ૧૦

ધોળ ૧૨૭

પદ ૩ જું.

લગન મોકલ્યું છે શ્રી વિઠલનાથજી, રૂડા શ્રી વલભજીના સાથજી; કૃપા કરો પ્રભુ તમો તણી, કૃપાનાથ મોહોટા માહારાજજી, એમ કીજે દાસજનડાનાં કાજજી૦ ૧ ઉરએ તે સુરીનર રાજીઆ. માંડવે ગાંધરવ નાચેજી; માંડવે આદર ઝાઝોજી, દુંદભી મધુરી વાજેજી૦ ૨ માંડવે શ્રેહેલ રચાયજી, વસ્ત્ર અમુલખ રચાયજી; માંડવે અતી ઘણો મર્મજી, એ સર્વ વિયોગત કર્મજી. બેહુ પાસે ગોવીંદજીની નારીજી, માધવદાસ શ્રી મુખપર વારીજી૦ ૩

ધોળ ૧૨૮

પદ ૪ થું.

વેહેલા થાઓ વરજનાથ, કાજ સહુ મોહોટેરાં કીજેજી; એણીપેર કારજ કીજેજી, પ્રભુ બોલ્યા વાણી એ સત્યજી.

૧ સમરથ સહીત જદુનાથજી, કોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોય-જી; કુળ ધરમ કરમ સઘળું કરયું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ મનજી૦ ૨ નવલ તે જોબન નાથજી, ચઢીઆ તે આંવલભ સુત ધન્ય ધન્યજી; સામીરે સાંજનો સમો થયો, ધાડકા ભલુ રૂડું ગામજી૦ ૩ પુરે ભલી ધુરગાવતી, સુતી આવી સંતી એ નાથજી; ખાંત કરી ઘણી રાણીએ, વાણીએ હરીરસ ગાયેજી૦ આદર અતી ઘણો કુમજી, તોરણ આ વ્યો છે અસ્વજી; નવલ કીશોર તોરણ ચઢ્યા, જીવો વર મોહન સેસ્વજી૦ ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વરૂપજી, ભુતળ ભલી પેરે ભાખ્યાજી; જાણ કરો વહુજીને ઘેર, કોટી બ્રહ્માંડ આવ્યા જી૦ ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહીં કોણે પેરજી; અણચિંતવ્યારે ઉતાવળા, પ્રભુજીએ પધાર્યા છે ઘેરજી.૭ વચન સમરથ અન્યો અન્ય, મન જાણી જે એમ કીજે-જી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી લી-બાજી૦ ૮ આભ્રણ તે અતી શોભીતાં, આભરણ અંગે છે મોતીજી; ખાય ખીચ ચીત્ર અમુલખ, સખી ઘણી ઘણી પેર જોતીજી૦ ૯ નાગ નાગોદર ગુમણ. લીલાવટી તીલક તે સોયજી; નાકે ફુલી નથ વેસરી, હઈડે હરખ તે અનુભ્યજી૦ ૧૦ સખી તણો સ્નેહ, અબળા તે એણી પેરે બો-લ્યાંજી; ઘર સહે જાણી શ્રી વિઠલ વરમો, ત્રૈલોક નહી કો તોલજી૦ ૧૧ તમો એતે એમ જાણજો, કહી લહી વાત એ રૂડીજી; પાવલ નેપૂર વાજીઆં, પાવડીએ જડીઆ છે ચુનીજી૦ ૧૨ કાને તે ઝાલ ઝબુકતી; ગાલે તે કોટી પ્ર-કાશજી, નેત્ર અંજન મૃગા નેનજી, સજ થઈ નિરખી લ્યો વરજી૦ ૧૩ માંહોમાંહે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શોભીતો

સાથજી; માનનીયે મનમાં જાણીયું. એ આવે સુંદીર નાથજી૦ ૧૪ ત્યાંહાં થકી ચઢયા સુણી નાથજી, કામ તે આવડું શું વ'જી; એટલે આવી વધામણી, સોહાવાની તોરણ ટોડેજી૦ ૧૫ શ્રી વિઠલનાથજી આવીઆ, ભાવીઆ ભલી પેરે કાંહાંનજી; પૂસ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીએ મુકયાં છે ધ્યાનજી૦ ૧૬ ધ્યાન કરે સરવે અનંગ, બેઠી ચકડોળની પાંતીજી; અસ્વ અસ્વા કહું કેટલા, ના લહું ઘોડલે જીન લીલાજી૦ ૧૭ શ્રી વિઠલનાથજી, પેહેરયાં પીતાંબર પીળાંજી કનકમે પાટ ઢળાવીએ, ઓઢયાં પીતાંબર લીલાંજી૦ ૧૮ ગોવીંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહિંયાં તે તેડયાંજી; માધવદાસ જાય બલીહારડે, ભાવે સહુ સાથછે કેડેજી. ૧૯

ધોળ ૧૨૯

પદ ૫ મું.

આવો પનોતી પ્રધાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાછે બાહાર૦ ૧ એક લેઇ મોતીની થાળ ભરીને, બીજી લે પૂસ્પની છાબ; ત્રીજીએ તોરણ આવીયાં, ચોથીએ ચંદન લાવ૦ ૨ એણીપેરે આનંદ ઉલટયો, ચાલે ચંદ્રાવળીને સાથ; ગજ ગતી ચાલે હરખે ભરયાં, ઉલટ અંગ ન માય૦ ૩ પ્રભુજીનો ઉલટ જાણીતેને આપ્યો ઉર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા શ્રી વિઠલ વરને, જાણે છુટી આવ્યા ગજરાજ૦ ૪ ભેર ભુંગળ તાળ મરદંગશું ગાયે, શ્રી વિઠલજીનો દાસ; પ્રેમ શબ્દ વાજે ઘણા, થાય નફેરીના નાદ૦ ૫ આવ્યાં સુંદરી સોહામણાં, માંડવે હુવો જય જયકાર; શ્રી વિઠલનાથ પધારીઆ, જોવા તે-

ત્રીસ ક્રોડ૦ ૬ પદ્મની પ્રેમ કરે ઘણો, સઘીઆં તે વહુનાં કાજ; ભક્ત તણાં મન ફુલીઆં, શ્રી વિઠલ સુખની રાસ. ૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઓ સુંધર જોડ; વેદ ધુની ત્યાં હોય ઘણી, દેવ વેમાન ચડી જાય૦ ૮ શ્રી પૂરષોતમ જી પધારીઆ, મારે મોટી લાજ; માધવદાસ બલીહારરે, સઘીઆં વૈસ્નવનાં કાજ૦ ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાટે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ તન મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીનો આવેજી; કન્યાજીને વેગે તે પધરાવેજી ૨ સંભધપાજી સંભધપાજી સંભઈયાજી, વીલમ ન કીજે એક મધપાજી. ૩ ત્રીલોકનાથજી તેડેજી, આવું એમ કીજીએ જોડજી. ૪ પરમ પનોતીજી આવ્યાંજી, માંહ્યરામાં રૂડેલાં બાવાંજી. ૫ વહુજીએ જાણ્યું એ ચિતજી, પૂરષોતમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દઈ કેહેવાયજી, શેવક સુખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંહ્યરામાં શી શી પેર હોયજી. ૮ શાસ્ત્ર મરજાદા સહું હોયજી, ૯ વેહેલા આઓ વરગાળા પેહેરાવોજી. માધવદાસ બલીહાર કરજોડી૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭ મુ.

શ્રીરાગજીની ચોરીએ આવ્યાજી, સહીયર વહુજીને કાહાવોજી. ૧ બાઈ તમે એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે ચિતડામાં ધરજોજી, ૨ આપની કુળ ચાલ તે કીજેજી,

બીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીજેજી. ૩ મધુરે સ્વરે માંડયુછે ગ્યાનજી જોયું તમને કેટલીછે સાનજી. ૪ સુંદીર સરોવર લ સાધજી, બેઉ પામે ધ્વળના નાદજી. ૫ તે જોતાં રૂડાં છે સસારજી; હવે મંગાવે છે કંસારજી. ૬ કણુસાર પીર શી કન્યાજીની માડીજી, પેહેરી છે પચરંગી સાડીજી. ૭ કંસાર સારો રૂડો સ્વાદજી, એ મોહોટી છે પુરિટજી. ૮ શ્રી મુખે એમ આશીશ દીધીજી. ગુરૂએ ચોરોક્રમ કીધુજી ૯ ગુરૂજી બોલ્યાજી. જે વાણીજી એ વાત ત્રીલોકે જાણીજી. ૧૦ જુગલ સ્વરૂપ ચડાવ્યા વરઘોડેજી માધવદાસ જાય બળ કરજોડજી. એક વાર બોલો શ્રી રણછોડજી. ૧૧

ઘોળ ૧૩૨

પદ ૮ મું.

વેવાઇ તારો માંડવડો સંભાળ કે માંડવડો સંભાળ કે, રસીક વર રમી વરચારે; સંગે સોહીએ પદમાવતા નારકે. આવી ટોળે મળીરે૦ ૧ વળી વદે કન્યાજીનો ભાઇએકે, બાઇ કયારે આવશેરે; શ્રી વંદ્રાવનચંદ શ્રા વિઠલનાથ કે, સાથે રૂડો ભાવશેરે૦ ૨ વળી વદે કન્યાજીની માડી કે, કોહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શિખામણ દીજે કે, થઇ રસ મિટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસ તો, વદન જુવે વળી વળીરે; સોહાસણુ સાસરે જાય તો. રાહીવરે વળાવી વળીરે. ધન્ય ધન્ય તૈલંગની નાત કે, સંગે બહુ સખીરે; વહુજીને વળાવીને જાય કે, એ વાત વેદ લખીરે. ૫ વાટડી વિલંબના કીજે તો દુજે માગુ સહીયરે વળી વળી પંથ નીહારે તો આપણ સાથજીરે. ૬ શ્રી વિઠલ વરને વેગે વધાવો કે, ઇંદ્ર સોહાસણીરે; માધવદાસં બલીહાર જાય કે,

એ જોડ રૂડી બનીરે. ૭

ધોળ ૧૩૩

પદ ૯.

શ્રી વિઠલ વર પરણીને પધારયાજી, સુરીનર જોવાને ત્યાંહાં આવ્યાજી. ૧ જોઇ શકો તો એ વર જોજોજી, આ નંદ એણી પેરે થાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, ભુવન ભલી પેરે ભાવ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ ઘેર કાહાવીજી પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીઓ આપીજી. ૪ ઢાળ.

પેહેરામણી ભલી રીતશું, શ્રી વિઠલનાથજીને મન ભાવીજી; સરવે આંણીને દ્રષ્ટે કરયું, કારજ વેહેવાઈ તણું સીધુજી. ૫ બાળપણે વીપરીત શું શુ, કીને કુલ તણી રીતશું; પંચ દીવસ પ્રભુજી એટલે એહ, અલૌકીક છે રીતજી. ૬ લોક જુવે લોકની રીતશું, પ્રભુ જુવે વરજ કેરા સાથજી; કઉતક નાહાના પેરનાં ઘેર ઘેર દીસે છે આનંદજી ૭ વર વહુજી ઉતાવળાં ભળી, મળી રજી રમતજી; વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનજી. ૮ વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, વળી વહુની એ જાનજી; સ્વર્ગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જોગીએ મુકયાં ધ્યાનજી. ૯ પાતાળેથી શેષનાગ રીઝ્યા, ઇંદ્ર નિશાન વજડાવ્યાજી; મોહેટાં ભાગ્ય છે જે તણાં. એ વર નહી સમતોલજી. ૧૦ માધવદાસને આશરે, સંસાર સઘળો છે બળીઓજી કૃપા કરી શ્રી વિઠલનાથજીએ રસ લેહેરમાં વળીઓજી, શ્રી રે ગોવરધન ધારીજી; વારી શ્રી સુખ પર જાઉંજી રીજી

ધોળ ૧૩૪

શ્રી નટવરલાલને વારણેરે, સુંદીર શ્રી છોટાલાલ બલીહારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૧ રાજનગર રળીઆમણુંરે, તેની સુંદીર શોભા સારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૨ છપન ભોગ સોહામણોરે, કીધો બુદ્ધિ બહુ વિચારરે લાલ; શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૩ સબકુ સંવત અઢારમાંરે, ચતુર ચોરાણુવો શુભકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૪ વેગે વઈશાક માસમાંરે, સુદની સાતમને શોમવારરે લાલ શ્રી નટવર લાલ. ૫ દેશો દેશથી આવીયારે, સહુકો આવ્યાં નરને નારો લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૬ ઓતરથી હરી આવીયારે, શ્રી ગોકુળનાથજીની ગાદી ભારીરે લાલ; શ્રી નટવર લાલ. ૭ શ્રી લક્ષ્મણલાલન જોઈનેરે, સહુકોને પ્રિતી ઘણી છે પ્યારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૮ દક્ષણથી દુઃખ કાપવારે, આવ્યા શ્રી કલ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૯ પુરવથી પ્રભુ પધારીયારે, શ્રી ત્રીકમજી માધવરાય ગીરધારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૦ પશ્ચિમથી પ્રભુ પધારીયારે, આવ્યા શ્રી મગનલાલજી માહારાજરે; શ્રી નટવરલાલ. ૧૧ મદનલાલ મથુરાંનાથજીરે, બીજા બાળક જાઉ બલીહારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૨ સેજે સાતને તારીયારે તેને મેહેર કરી માહારાજરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૩ સેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે, હેતે લીધો છે ઉઠાડીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે. ૧૪

ધોળ ૧૩૫

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો તેરે અહી અચર જબ

मापे आओ; नाथ कैसे गजको बंध छोडायो. टे. गज ओर ग्राह लडत जळ भीतर, लढत लढंत गज हार्यो: जव पूर रहे रही जळ बाहारे; तब हरी नाम पुकारयो नाथ. १ सबरीके बोर सुदामाके तांदुळ, रुची रुची भोग लगायो; दुरयोधनके मेवा त्यागी, भाजी विदुर घेर पायो नाथ. २ पैठ पताळ काळि नाग नाथ्यो; फ़ी णपर नरत करायो, गीरी गोवरधन करपर धारयो, नंद घेर बाल कहेवायो नाथ. ३ अगासुर मारे बगासुर मारे; दावानळ पान करायो. स्थंभ फोडा हीराणाकस्य मारे, नरसिंह नाम धरायो, नाथ ४ अजामेलसे गजगुणका तारी, द्रोपदीको चीर पुरायो; पयपान करंता पूतना मारी, कुब्ज्याको रुप बनायो, नाथ. ५ कौरव पांडवको जुध रमायो, कौरवकु मार हठायो; दुरयोधनका मान घटायो, मापे भरुंसो आयो, नाथ ६ सब सखीअन मीली कंगन बांध्यो, रेशम गांठ बंधायो; छुटे नही राधाजीको कंगन कैसे त धनुष उठायो, नाथ. ७ ओळ कोटडा प्याहळ दळ धारयो गरुडकु नाज संतायो; छुटे नही राधाजीके कंगन, ओर अे बळ कयांहां छुपायो, नाथ. ८ जोगी जपाको ध्यान धरतहे, ध्यान धरत नही आयो; सुरदास कहे प्रभु तीहारे मीलनकु, जसोदाको धेन चरायो. नाथ कैसे गजको बंध छोडायो, ९

धोळ १३६

जीरे जीरे प्रथम सुरजपोळ जाणीजी, रमा वधकुंड वखाणी. जीरे जीरे० १ नवसीडीये नवधा भकितजी, श्री गोवरधन चोक प्रेम आशकत. जीरेजीरे० २ फुळचोक मा-

હાસુખ કું ૧જી, સી ગાપોળ જોઈ આનંદ જીરેજીરે૦ ૩ બે હંસ બે હસ્તી બીરાજેજી, ચારે વેદ માહા ધુનીગાજે. જીરેજીરે૦ ૪ કમળ ચોક રાસ ક્રિડા રમણજી, શીવ આવે ગોપીધરી તન. જીરેજીરે૦ ૫ એક મારે શામની જીનાં ને નજી, ત્યાંહાં તો મુરછા ખાઈ પડ્યા મીન. જીરેજીરે૦ ૬ રત્નચોક સ્યામનીજીનાં તનજી, સુર આવ્યા ચડી વેમાંન. જીરેજીરે૦ ૭ જગ મોહનમાં માહારાણીજીનાં મનજી, મણી કોઠા જુવતી આસન. જીરેજીરે૦ ૮ ચોક કિર્તની આગલીજી, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. જીરેજીરે૦ ૯ વેંણું બાજે કિરતનીઆ ગાયજી. ત્યાંહાં તો આનંદ ઉર ના સમાય, જીરેજીરે૦ ૧૦ માંનું છડી માંડી પ્રિત્યેજી, આશપાસ ચિત્રામણ ભીંતે. જીરેજીરે૦ ૧૧ નિજ મંદીર આપ સ્વરૂપજી, પાસે સજ્યા મંદીર અનુપ. જીરેજીરે૦ ૧૨ શ્રીજીની નીચે વસ્ત્ર સુખકારીજી, માનુ હે ચંદ્રાવળી નારી. જીરેજીરે૦ ૧૩ ચરણ ચોક ગઉલોક કેહેવાયજી, ત્યાંહાં તો દેવી હોય તે જાય. જીરેજીરે૦ ૧૪ પીછો વધ ચંદ્રાવળી જાણોજી, ચંદરવો જુમનાં મન આણો. જીરેજીરે૦ ૧૫ ગાદી સુંદર મન ભાવકજી, પીઠ તકીયા મારા એક, જીરેજીરે૦ ૧૬ આશપાસ બે તકીઆ રાજેજી, માહાસુખ એકાંત બીરાજે. જીરેજીરે૦ ૧૭ એ સેસાતર તણાં સુખ ધામજી, પડે ચંદ્રાવળીજીનું નામ. જીરેજીરે૦ ૧૮ બે જુરવી સ્વામનીજીના તનજી, સરમ જળ શ્રીમાહારાણીજીનાં મન. જીરેજીરે૦ ૧૯ બે બીડા માહા પ્રભુ દક્ષણા ભલા, સુખ વસ્ત્ર મોહન ચામ. જીરેજીરે૦ ૨૦ જુગલ ચરણેશ્રી.પ પધરાવ્યાજી, ગીરીરાજ હરીદાસ કેહેવાજી જીરેજીરે૦ ૨૧ એક લક્ષ શ્રી ગોસાંઇજીનું રૂપજી, ઉપર સાત ધજા અ-

નુંપ. જીરેજીરે૦ ૨૨ સત્ય્યા ભોગ માહા સુખ કંદજી; શોભા નયણે નિરખી મુખ ચંદ. જીરેજીરે૦ ૨૩ એવો મારગ થયો નથી થાયજી, શ્રી માહા પ્રભુની કૃપા થકી પુષ્ટી કેહેવાય, જીરેજીરે૦ ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તત્કાળજી, ગુણ ગાયે શ્રી વલ્લભ બાળ. જીરેજીરે પ્રથમ સુ જપોળ જાણો. ૨૫

ધોળ ૧૩૭

પુષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગવાયજી. તેનાં જનમ મરણનાં પાપ સરવે જાયજી ૧ શ્રીજી શ્રીવન નિત્ય પિયાજી સુખકારી સમરો શ્રી મથુરાંનાથ કુંજ બીહારીજી. ૨ શ્રી વીઠલેશરાય શ્રી દ્વારકેશરાવ ગીરધારીજી, શ્રી ગોકુળચંદ્રમા જી શ્રી મદનમોહનપર વારીજી ૩ બીજુ તત્વ શ્રી વલભ કુળને ભજીએજી, કુડા લોક લાજને કામ સરવે તજીએજી. ૪ આ ત્રીજુ તત્વ શ્રી ગોવરધન પર નિત્ય ગાએજી, શ્રી નટવરલાલનું ગમતું સરવે થાયજી. ૫ આ ચોથુ તત્વ શ્રી જીમનાંજી ન જાણેજી, કરો સ્નાન જળને પાન એ સુખ માનેજી. ૬ આ પાંચમુ તત્વ શ્રી વરજ ભોમીને ગાઈએજી, નિત્ય ઉઠી વૈશ્નવજન પદ રજ પાઈએજી. ૭ આ પાંચમા તત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજેજી, તે મન વાંછી તના ફળ સરવે લીજેજી. ૮ આ પાંચ તત્વ શ્રી બ્રહ્માદીકને દુર્લભજી, શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું કહ્યાં સરવે સુંદરજી. ૯ એ શોભા જોઈ હરીદાસ જાય બલીહારી, એ શોભા ગાજ્યો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પૂષ્ટી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગાઈએજી.

ધોળ ૧૩૮

સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલીજી; એવી ગો. કુળ વરજની નાર રમવા ચાલીજી ૧ એવા નાક પ્રમાણે નથ નિરમળ મોતીજી, એવાં દરપણ લીધાં હાથ મુખડાં જોતાંરે. ૨ એવાં કાંબી કલાં ચાર વીંછવા ચમકેજી, એવો ઝાંઝરનો ઝમકાર ઘુઘરી ઘમકેજી. ૩ એવાં ચોળીને પેહેરચાં ચીર પીતાંબર પીળાંજી, માહારા વાહાલા સાથે રમવો રાસ કરવી લીલાજી. ૪ એવી લીલા તે ગાજો નર ને નારીજી, ત્યાંહાં રમે ગોપીઓને કાહાન રમતાં ભારીજી. ૫ એવા બાંહેબાજુબંધ ઓગનીઆં ખળકેજી, એવો હઈડે એકાવળ હાર ઝુમણાં ઝળકેજી. ૬ ત્યાંહાં કુદડી ફરે ગોપી ચાર વચે ગીરધારીજી, હેવા માધવદાસના દાસ જાઉ બલહારીજી. ૭ સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલી.

ધોળ ૧૩૯

ધન્ય ધન્ય શ્રીદ્વારકાં નાથજીરે, વંદુ વઈશનવજન સાથરે, ૧ તકરાજીત મોહોલ અટારીરે, રાય સાગરે અમ્રત વારીરે. ૨ માહા ભાગ્ય મેવાડો દેશરે, જ્યાંહાં પ્રિતે કરો પ્રવેશરે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોલી ગામરે, માહારે વાહાલે તે કરચો વિશરામરે. ૪ મુગટી અધિક પૂરો માહારાજરે, સદા વઈશનવ જનને કાજરે. ૫ અમરાપૂરી એ થકી લાજેરે, પ્રભુ પુષ્ટી પ્રકાશ બીરાજેરે. ૬ પરચાર અનોપમ દીસેરે, જોતાં જોતાં વઈસ્નવનાં મન હીસેરે. ૭ ચોક ચંદરવા ઘણું શોભેરે, જોતાં વઈશનવ જન લોભેરે. ૮ નિજ મંદીરની શોભાયરે, તેતો મુખે કહી નવ જાયરે, ૯ હીરા હેમ જડાવની

જાળીરે, કુંજરાજીના પૂંજશાળીરે. ૧૦ હીમ આસને હીરા જળકેરે, મુકતાફળ ચો દીશાએ લળકેરે. ૧૧ દીધું દરશન દ્વારકાંધીશરે એતો સકળ ભુવનના ઇશરે. ૧૨ મેઘ વરણ મનોહર અંગેરે, જોતાં લાજે છે લક્ષ આનંગેરે. ૧૩ બેઠું પાસે ગોસાંઇજી ઉભારે, રૂપ ચારની એકજ શોભારે ૧૪ શ્રી વીઠ્ઠલ રૂપ નિધાનરે. શામા કોટીક કામ સમાનરે. ૧૫ ગુણવંતશ્રી ગોકુળનાથરે, વરજભુષણ લાલજી સાથરે. ૧૬ જોતાં નયણાં ત્રપ્ત ન થાયરે, રૂપ અધીક અધીક શોભાયરે, ૧૭ બહુ જીવને ઓધારવા કાજરે, હેવું રૂપ ધરયું માહારાજરે. ૧૮ સુખ સિંધુ હરિષ વિનોદરે, જોતાં ઉપજે માહા મન મોદરે. ૧૯ ઘણું ચરણ કમળની આશરે, ગાયે નિરખે તે પ્રભુદાસરે. ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાથજીરે.

ધોળ ૧૪૦.

શ્રીલક્ષમણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઇએજી, જન્મ દીવસછે આજ મળીને ગાઇએજી. ૧ વાજે છે ઢોલ નિશાન નોબત વાજે અતી નવી, થાય છે દુદંભીના નાદ વેદની ધુની ત્યાં હવી. ૨ બંદીજન બહુ કરે ગ્યાન વૈશ્નવ જાય વારણે, મોતીના ચોક પૂરાય તોરણ બાંધ્યા બારણે. ૩ શ્રી વલભને નવરાયા, કેસરચંદન ધરયાં; મરદન કરયા ફુલેલ, શેવકજનનાં મન હરયાં. ૪ ઉષ્ણોદક પ્રભુજી નાહી, અંગવસ્ત્ર કર ધરયાં; કેશરી ધોતી ઉપરણાં સાર, પ્રભુજીએ પેહેરયાં. ૫ કુમકુમ ભાળ તીલક, અક્ષત સોહે પીળાં; પીઠાયે બેઠા શ્રી વલભ, વઇશ્ણવ નિરખે લીલા ૬

જોવાને દેવતા આવ્યા, માકંડની પૂજા સમે; શ્રીફળ શ્રીફળ સાર, દક્ષણા જે જેને ગમે. ૭ સગાં કુટુંબ સહુ સાથ, ભોજન કીધાં પ્રીતશું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર, બીડાં આપ્યાં રીતશું. ૮ સરવે વઈશ્નવજનને પ્રસાદી, જુઠણ દીધી છે; એ શોભા જોઈ હરીદાસ, પ્રિત્યે કરી પીધી છે. ૯ શ્રી લક્ષમણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઈએજી.

ધોળ ૧૪૧

શ્રી વલભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેરરે; થઈ રહીછે લીલા લહેરરે; પુરીની કરવા પહેરરે. શ્રી વલભ૦ ૧ સપાં અવની ઉપર અજવાળાંરે, ત્રીલોકના તીમર ટાળ્યારે; વાહાલે વેગ્ર અમારાં પાળ્યાંરે, શ્રી વલભ. ૨ આદરથી આવ્યા હરી ઘેરરે, પોતાનાની કરવા પેરરે; શીખવી શેવા કીધી નેરરે, શ્રી વલભ૦ ૩ માયામત કીધો ખંડરે, પાખંડીને દીધો ડંડરે, એહુનો યશ વાધ્યો નવ ખંડરે. શ્રી વલભ૦ ૪ એ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના નંદરે, વાહાલો પૂરવ જન્મનાં ચંદરે; વરતાવે છે અતી આનંદરે, શ્રી વલભ૦ ૫ એ શ્રી એલમગારૂના બાળરે, વાહાલે વઈષ્ણવ ઉપર કીધો વહાલરે; વાહાલે દાન દીધાં ન્યાલરે, શ્રી વલભ૦ ૬ નવખંડમા નવા નવા દેશરે, એહુના ગુણ ગાય નિગમ મહેશરે; એહુનો પાર ન પામે શેષરે, શ્રી વલભ૦ ૭ સુખડાની લહેરો જાયરે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન સમાયરે; હરીદાસ વલભના જશ ગાયરે, શ્રીવલભ પ્રગટ્યા રે પ્રગટ્યારે ૮

ધોળ

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠલ શ્રીજી
સેવા કરો આનંદમાં શ્રીજી
દર આશરો શ્રીમાહાપ્રભુ
ભાએ; અણસમરપિત
ગુરૂ ચરણ મતીજી. ૨
યા સરવે ક્રોધ ઉપર
જો, તો ધરજો ટેક
વ સરખા લેખો,
ત્રણેનુ ગ્રહજો, તો
મન હરીના ગુણ
દુષ્ટ સંગ થકી દુ
કતમાંજી. ૫ દિ
કારણ એહી; (
શા કારણેજી.
દુરલભ હરીના
માણસ નો, જ
માહારા સ્વા
બ્રુજ તણા
વલભ શ્રીવિ

તમારાં
હરેયાં ને

ારા બીજાની શી માયા; એ
પરવશ કીધી માહારી કાયા.
સ ુણી માહારી સજની, વા-
પેગ; ચિતમાં ઘર કીધું
પેઠા શ્રીનાથજી. ૩ સું
વાહાલ માહારે ફળ સારૂ
', શુકલા તો તને રશીઆ
તમારી મીઠડીએ કેધ,
જુગમાં તે જીવમા-
મું શ્રીનાથજી. ૫ ત
માહારા હવે નથી
શીરોમણી, જનમા
ા. ૬

, શ્રીવરજનાથજી
શ્રીવિઠલનાથજી
ા વાતમાંરે લા-
તારોરે મહેલા
. બીરાજે ભા
લાલ. ૪ જોરે
ચાળે ચીતડુ
હશી હશા
ાયુંરે લાલ.
ે, નટવરને

ભીએર ધરીયા રાધનેરે લાલ
ખા શાણીએજી, પોતાના
૮ જોર એની વાંકડા શ્રી
મનડાં મોહી થયાંરે લાલ
એજો, વાહાલાને જોવા
વાહાલાની પાસે દસી ર
તો નવ ડરૂરે લાલ
પેજો, કાલાને વાલાને

ની મહુકો ચાલા
લટકાના લાઃ
કરૂણા સાગર,
મુખની શોભા
શરણે જઈએ
લા પુરૂષોત
એને મુકી
લા વરજપ
નિરખતાં
કરોળીમાંહે
નિત્ય નિત
ભદાસ
માંહે સરે
ન્ય ધન્ય

'રા, શુકલ પક્ષ એકાદશીજી;
એ વાત પ્રભુજીને મન વશી
શ્રી જમુનાં પુલીન સો-
ધામ, કુંજની કુંજ ે-
ી લક્ષ્મણ પાસ, દામો
ચંદ, ખેલતા આવ્યા
ાભ રાજ, ગુઢવાન પ્ર-
પાન દીધા પ્રભુજીએ
ાશ જીવ થાય વળી
ારણે આશીષ મળે
એક એક રહે ન-
ા કારણ ગળશને
હોય, પવીત્રાં પ-
ાય, રૂપ દીઠો
ાય આંન વસ્ત્ર
પ પ્રેમ ભકિત
ાય, વશ પ્રભુ
રાશ રમણ
ોય, જીવત
ા છુટી ચ-
ર, ત શ્રી
ાિહ, ગો-
શ્રી વલભ
તુકુળ, પુત્ર

પુત્ર વધ્ધસ ગ્રહુ લીધેજી. ૧૨ જીરે તાદરશી જનને સમર્દ, દન અનુપ કુરેજી; જીરે રહે હરી રશ શરણ મત્ર નિત્ય આચરેજી. ૧૩ જીરે અમમ ઊીત અનાચાર, આવા સરથી ખીકે ઘણુંજી: જીરે આસુરી બુદ્ધિ વીચાર, ખીતા રહે ઘણું પ્રતિ ક્ષણુંજી. ૧૪ જીરેજી એ વર છે અંગીકાર, વિસવાસ મનમાં રાખજોજી; જીરે સાધન તજી અપાર, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ મુખ ભાખજોજી. ૧૫ જીરે પૂષ્ટી મારગ એહ, શ્રી ભગવદી સંગ અનુસરેજી; જીરે શ્રી વલભ વર જોય, શ્રી વલભદાસ સહુ રૂદે ધરેઅ ૬

ધોળ ૧૨૭

શ્રી વલભ દુર્લભ જુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણીવારે જોઃ ભુલ્યા ભુલ્યા જી ! પોતાના, તેની કરી સંભાળજો. ૧ ચરણ કમળ મરકંદ લોભાણાં, તેનાં ભાગ્ય અપારજો; વચન સુધારસ શ્રવણે ધાવ્યાં, શ્રી સુબોધનીજી સારજો. ૨ વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણગારજો; શ્રી ગોકુળ તો ફરી વસાવ્યો, શ્રી વલભ રાજ કુમારજો. ૩ નંદન વન શ્રી વલભ સુતશુ, બાંધી પ્રીત અપારજો; શણગાર કરીને ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુડાંની ધારજો. ૪ ત્રણવાર પૃથ્વી પરીક્રમા, હરયો ભૂમીના ભારજો; એ વીના આવી કોણ કૃપા કરે, એછે મરમ ઉદારજો. ૫ દાસ ગોપાળ કયાં લગી વરણે, સકળ વેદ ધોરી ધર ધીરજો શ્રીવલભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ, પ્રગટચા આણી વારજો.

ધોળ ૧૪૮

છબીલા છબી તારી જોઈરે, રહ્યું છે મન માહારૂં મોહીરે. ૧ વાંકી વરણી તાહારીરે, મનોહર મુખ પર જાઉ વારીરે ૨ મોરલી અધર ધર ઓપીરે, વગાડી વાહાલે ઘણાં કીધાં ગોપી . ૩ વૃંદાવન વગાડી સુંદર સ્યામરે, ત્યાગ કરાવ્યાં ઘરનાં કામરે. ૪ જાણું જે હવે શી પેર થાશેરે, જોયા વિના જીવડો જાશેરે ૬ હરખ ભરેચાં આવે વરજની નારીરે, સામું જુવોને દેવ મોરારીરે. ૭ સ્નેહ શા માટે કીધારે, હમારાં ચિત ચોરી લીધાંરે. ૮ ભૂખ્યા મને ભોજન નવ ભાવેરે, સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે. ૯ સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે, જાણું જે હરી આ વેળા આવેરે. ૧૦ વલોણું વલોવી રહુંરે, માંખણીઆં આવે તો ઉતારૂરે. ૧૧ સાંજે હું તો વાવલડી દોતીરે, વાહાલાજીની વાટલડી જોતીરે. ૧૨ મારે ઘેર આવોને હેલીરે, રહીશું મરજાદા મેલીરે. ૧૩ આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરધર જોવા થઈ ઘેલીરે. ૧૪ આજ મારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધારચા જુગજીવનરે. ૧૫ હરીવર આવંતો રૂડોરે, અવિચળ ચાંદલીઓ ચુડોરે. ૧૬ વજલના સ્વામી છે રશીયારે, હમારા રૂદીઆમાં વશીયારે. ૧૭ છબીલા છબી તારી જોઈરે, રહ્યુ છે મન મારૂં મોહીરે. ૧૮

ધોળ ૧૪૯

ચેતચેત ચીરણજીવી તો રેહેવું નથી જો, શ્રી ગોકુળે શ પ્રભુનું સ્વરૂપ લે મની જો. ચેત ચેત૦ ૧ નારી છો- કરૂં આરાધ નથી તારૂં જો; મુઢબુધીથી તેને તું કેહે છે મારૂં જો ચેત ચેત૦ ૨ તે સહીત તું થા પ્રભુકેરી શરણ માં જો, લીલા પામશે। કેવાશે। પાંચ વરણમાં જો, ચેત ચેત૦ ૩ ખાવું પીવું ઓઢવું ને જે કાંઇ પેહેરવુ જો, મ- ચરણ સ્પરશ કરયા વિના તે સામુ ન રેહેવું જો. ચેત ચેત ૪ કહ્યું માની પ્રીત કરવી હરીદાસમાંજો, બીક રાખી તે અલોકિકની આસમાંજો. ચેત ચેત૦ ૫ એવો અતુલ્ય પ્ર- તાપ વલભવંશમાંજો, દાસ થાવ છે શા માર તું અન્ય અંશમાંજો. ચેત ચેત૦ ૬ તારૂ ધનને જોબન જાશે ઝં- ખમારતું જો, શું સુતો છે મોહ જાળમાં ગમારતુંજો, ચેત ચેત૦ ૭ અવધ આવી ઉભુ રેહેશે પળ એકમાંજો, માટે ટેક રાખો પૃષ્ટિના વિવેકમાંજો, ચેત ચેત૦ ૮ એમ કરતાં મોત પેસી ગયું અંગમાંજો, બાંધ્યો પાસ લેતાં દુત આવી સંગમાંજો. ચેત ચેત૦ ૯ ખાધુ પીધુ ને ના વાપરશુ કોઈ રીતથીજો, સગાં લેઇ ચાલ્યાં મસાણ વિપરીતથીજો. ચેત ચેત૦ ૧૦ લાગી પળ એકમાં ભસ્મ થઇ ગયાંજો, જેમ આવ્યો તેમ પાછો વરથા વહી ગયોજો. ચેત ચેત ૧૧ એવું જાણી શરણ રેહેવું વલભદેવનીજો, ઇચ્છા રા- ખી તે શરણ કેરા સેવકનીજો. ચેત ચેત૦ ૧૨ ભગવત મંડળીમાં બેસતાં ના લાજવુંજો, ઝાંઝ હાથમાં લેઇને ગાતાં ગાજવુંજો. ચેત ચેત૦ ૧૩ પાપથી ભરેલા જીવ તેહેને નહી ગમેજો, શુધ્ધ પૂષ્ટિ હરી તેતો રાચમાંજો.

ચેત ચેત૦ ૧૪ લાજ કુપેદેશ બેઠો બહુ અંગમાંજો, તે-થી સુખ ના લેવાયું સતસંગમાંજો, ચેત ચેત૦ ૧૫ વેદ શાસ્ત્રમાં ભક્તિ એક સારછેજો, તે વિનાના જીવ જગત ના ભારછેજો. ચેત ચેત૦ ૧૬ જે કોઈની પૂરી રશદિન થઈ ચાખશેજો, દાસ ભત્રીને શ્રી ગોકુળ પાસ રાખશેજો. ચેત ચેત૦ ચીરણજીવતો રેહેવું નથી. ૧૭

ધોળ ૧૫૦

શ્રીગોકુળમાં એક નંદનું ધામ, ત્યાં પ્રગટ્યા શ્રી સું-દર શામ; કરવા શેવક જનનાં કામકે, ધન્ય જશોદા મા-વડી. ૧ અંધારી આઠમ અજવાળી તે રાતરે પ્રગટ્યા વનમાળી, મંગળ ગાય સહુ વરજનારી કે, ધન્ય૦ ૨ ત-રીયા તોરણું બાંધ્યાં છે દ્વારે, સાથીઆ શુભ તણો નહી પાર; દધી છાંટે સહુ નરને નારેકે, ધન્ય. ૩ દુંદંભી દેવનાં વાજીંત્ર વાગે, પશુ પક્ષી સહુ પાવલે લાગે; શ્રીક્રસ્નની ભ-ક્તિ સદા મુખ માગે કે, ધન્ય. ૪ સહીઅર સહુ મળી સહુ વારણે જાય, ઘેર ઘેર વાત વધામણી થાય; શ્રીજ-શોદાને હૈએ હરખ ન માય કે, ધન્ય. ૫ સહીયર સહુ ત્યાંહાં ગાતી આવેરે, વસ્ત્ર આભુષણ હરખે પેહેરાવેરે; મ-ગન થઈ મંદીરમાં માહાલે કે, ધન્ય. ૬ જાચક જન મળી જશજ ગાય, નંદ ધંધામમાં નાહાબજ થાય; હેવા આપ ને મુખે ના કેહેવાય કે, ધન્ય ૭ વરજ જન ન્હાલ થયાં તે કીજે, એમના ભાગ્યનો પાર ન લીજે; પૂષ્ટિમાં ચાલ્યા નં-દજીને છૈએ કે, ધન્ય. ૮ વેદ કહે એતો પૂરણબ્રહ્મ, કોઈ ના જાણે એનો મર્મ;-શાં સુક્રિત કરયાં નંદજીએ એ ધર્મ

તો, ધન્ય. ૯ દીન પુંડળ દીન હરખમાં જાય, શ્રીગોકુળમાં એલ બહુ થાય;શ્રી વલ્લભ વેદ પૂરાણ ગાય કે ધન્ય જ-સોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી પરણ્યું. શ્રી માહા લક્ષમીજી ગુણ વરણવું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉ બલીહારી. સુત શ્રી ગોપીનાથજી પરવાગ્રી. ૨ શ્રીવિઠલનાથજી સુત છે છોટા, ગુણ વરણવી શકે નહી કવી મોહોટા. ૩ શ્રીરૂક્ષમણી વહુજી ના પ્રાણપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ પૂત્ર પ્રા-ગટ શ્રીરૂક્ષમણી, તેજ઼ંગ તીલક ત્રીભોવન ધણી; ૫ શ્રીપદ-માવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પૂરાણે જશ હુવા. ૬ શ્રીગીરધરજીને સંગ ભામની, સોભા જોઇ ચકિત ભઇ દા-મની. ૭ શ્રીગોવીંદરાયજીને વહુ રાણી, એમને જોવાને આવ્યા ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રી બાળકૃશ્નજીને કમળા વહુ, એમને જોવાને આવ્યાં સહુ. ૯ શ્રી ગોકુળનાથજીને પારવતી, સમતુલ્ય ન આવે રત્યાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુ-નાથજીને જાનકી સોહીએ એમને નિરખી નિરખી નિજ જન મોહીએ. ૧૧ શ્રી જદુનાથજીને શ્રી માહારાણી ગુણ ચતુરી માધુરી. અમરત વાણી. ૧૨ શ્રીનાથજીને સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઇ હરીદાસ જે ભા-મણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પ્રણમુજી.

ધોળ ૧૫૨ પદ

કળયુગ સબ જુગતે અધીકાઈ. જા જુગમે પ્રગટે શ્રી શીતળ; શ્રી વલભ સુખદાઈ. ૧ જો કોઈ શરણે આએહે ઈન કો, તન કોહોપસ હાથો; દાસ ચરણ હરીવાક ધાસકી, ચરણ રેણુ નીધપાઈ. ૨ કળયુંગ સબ જુગતે અધીકાઈ. ૩

ધોળ ૧૫૩

તનકદેરી માઈ માંખન તનકદેરી માઈ, તનક મુખમાં કુધકી દતીઆં; બોલતહે તો તડાય, માંખન. ૧ તનકશે મન મોહનાહો, નેત્ર પકડો જાય; કંપીઓ જાણે શેષ કંપીયો, વશુધા ઉઠી અકળાય. માંખન. ૨ તનક માગોં બોહોત દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુરે પ્રભુકી તનકી ચોટીઆં, ગુથત માત બોલાય, માંખન તનકદેરી માઈ. ૩

ધોળ ૧૫૪

શ્રી ક્રસ્ન કમળ મુખ નિરખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને ઘેરરે; જશોદાએ શ્રી ક્રસ્ન જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ મહેરરે. ૧ ચઉદ ભોવન કેરાં ભુજણા, નંદસુત શ્રી ગોકુળ આવ્યારે, ફુલી ફુરે વરજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન ભાવ્યારે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને જાયરે; અંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષાયરે. ૩ પુન્ય પવિત્ર પ્રભુજી તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગીત ગાએને સ્વર શોહાએ, થયાછે એકાગ્રણ ચિતરે. ૪

મેડ બાંધ્યાં બહુ ભામની; ચાંદણા બાંસ ને કીજેરે, ૫ હરખતાં નીરખતાં પ્રીતસ્યુ મોહનને ઉછ રંગે લીજેરે. બીડ ભાઈ ઘર આંગણે, નંદ જશોદાને મન ભાવ્યારે; વરજ ભામીનાં સુખ શાં કહુ, નાથને મોતીડે વધાવ્યારે. ૬ માધવદાસના પ્રભુજી. પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા કરી વાસ વરજમાં આપોરે. ૭ શ્રી કૃશ્ન કમળ મુખ નિરખતા ચાલ્યા શ્રી નંદજીને દ્વારેરે.

ધોળ ૧૫૫

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેએ પ્રાણ પ્યારેકી; જે શ્રી વલ્લભ નંદકી ટેક૦ પ્રાક્રત ધરમ રહી માહાપ્રભુ, અપાકૃત બપુ જાણ; શ્રી હરી અનલ પ્રગટથી, શ્રી વલ્લભ રૂપ વખાણ. જેશ્રી વલ્લભ દેવકી૦ ૧ શ્રી હરી આગ્ના પાલકે, ભૂતળ પ્રગટો આએ; દેવીજી અરપણ કીયે, નિજ સુખ માત્ર સુનાએ. જેશ્રી વલ્લભ૦ ૨ શ્રી વિઠલ પદ પરસકે, હોત સરસ શુભ્રાતા; અષ્ટમ રટત આનંદમે, કરત અમી રસ પાન, જે શ્રી વલ્લભ૦ ૩ શ્રી મદવલ્લભ રૂપ કહો, કોન કરી શકે બખાન; ગુઢભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ કૃષ્ણ સુજાન. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું, શ્રી બાળકૃશ્ન ગોકુલેશ; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસ્યામજી. બાળક સબ ભુમેશ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૫ પ્રૌઢ ભાવ ગીરી વર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાશ્રી બાળ; શ્રી મથુરાંનાથની કુંજમે, શ્રી વિઠલેશ રશાળ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૬ શ્રી દ્વારકેશ તત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રી વરજભુપ; અદભુત ગોકુળ ચંદ્રમા, શ્રી મદન મોહન સ્વરૂપ. જે શ્રી વલ્લભ૦ ૭

ઝુલત પાલનમેં મોહથું, શ્રી બાળક્રસ્ન રસરાય; મોર સ-કર ઉંધા ક્રીઓ, રસ સબ દીઓ ગીરીરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૮ માટલીઓ માખન લીઓ; નેપૂર બાજત પાય નર તત્વ બાલજુ, ત્યાં હરખત જશોદામાય. જ શ્રી વલભ૦ ૯ ગોપીઓ ઐહી જગતમેં, ચલત ઉલટી રીત; તીનકે પદ ખં-ખનકીએ, બઢત ક્રસ્ન પર પ્રીત્ય, જે શ્રી વલભ૦ ૧૦ ધ-ન્ય ધન્ય શ્રી ગીરીરાજજુ, હરીદાસનમેં રાય; શાનિધ્ય શેવા કરત હે, તુમ બળ મોહનરાય. જે શ્રી વલભ૦ ૧૧ નમી નખ ખચીત કંચન ભએ, શ્રી બ્રંદ્રાવનકી ભોમ; ક-લ્પ સુધી ભુતળ બહે, ત્યાં ફૂળ ફળ જુમ. જે શ્રી વલ-ભ૦ ૧૨ ઉભે નીજકુળ ખંભદ્દાર, તરંગ શીડી જાન; શ્રી જુમનાંજી, વર્ણકું ઠકા. કચમ કરી કરૂ બખાન. જે શ્રી વ-લભ૦ ૧૩ સુરદાસ ક્રસ્નદાસજુ, પરમાનંદ કુંભનદાસ ચતુરભુજનંદદાસજુ; છીતસ્વામી ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલભ દેવકી. જે પ્રાણ -પારેકી. ૧૪

ધોળ ૧૫૬

રાગશારંગ—સાધન સબ સુને ભયે; સુને ભયે જપ-જાપ; કળિકે દંડ ખંડન કીએ, શ્રીવલભ કુળકી છાપ. જેએ શ્રી વલભ, જેએશ્રી વિઠલ૦ ૧ શ્રી વલભ વર સમરે નહી બોલે અડપલા બોલ, તાકી જનની ભારે મુઈ; વૃથા બજાયો ઢોલ. જેએશ્રી વલભ. ૨ શ્રી વલભ બોલ જાજો કહે, શ્રી વલભ અમ્રત વેંન; શ્રી વલભ તજે ઓર ભજે, તાકે ફુટ ગએહે નેંન. જેએશ્રી વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ વલભ જો કહે, બસે હજારો કોસ; તાકે પાછ્યાત ઉજરે, જ્યું

સુરજસેં ઉજોશ. જેએશ્રી વલભ૦ ૪ શ્રી વલભ સમરણ વિના, મીથ્યા સબ વીચાર; મુઢ કાગદ કે નાવમેં, કહો કચમ કરી ઉતરે પાર. જેએશ્રી વલભ૦ ૫ શ્રી વલભ આપ તમે સુનો, કછુ નરકે કછુ દુર; નેન પલક શુ ઝારીએ, વા મારગકી ધુર. જેએશ્રી વલભ૦ ૬ શી વલભ કહ્યા તે-સબ લહો, સકળ શાસ્ત્રકો સાર; શીવલભ કુળ જાણ્યા નહી, ડુબ્યો કુટુંબ સમેત. જેએશ્રી વલભ૦ ૭ શ્રીવલભ વલભ જોભજે, સદા સોહલા હોય; દુઃખ ભાજે દારીદ્ર હરે, વેરી ન ગાંજે કોય. જેએશ્રી વલભ૦ ૮ શ્રી વલભ કુળકું છાંડકે, ઔર દેવકુ ધાય; તામુખ પતીઆં કુઠીએ, જબ લગ ટુટી જાય. જેએશ્રી વલભ૦ ૯ જે વલભ કુળકું છોડકે, ભેજે ભરવ ભુત; અંતે ફજેતી હોયગી, જુઓ સીપાકો પુત. જેએ શ્રીવલભ૦ ૧૦ શ્રીવલભ પર રચ્યા નહી, નહી વઈસ્નવપર સ્નેહ; તાકો જન્મ વૃથા ભઓ, જ્યું ફાગણ કો મેહ જેએશ્રી વલભ૦ ૧૧ હરીજન આએ બારણે, હશી ન જોડ્યાં હાથ; તેનરે ભુતળ ભોરંગ થાશે, પેટ ઘસે દીનરાત. જેએશ્રી વલભ૦ ૧૨ હરીજન આએ પુરણ, માગે ચાર રતન; વાણી પાણી ને સાથરી, સમટ સાથે અંન, જેએશ્રી વલભ દેવકી૦ ૧૩

ધોળ ૧૫૭

શ્રી વિઠલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તું કરરે રસના. ૧ વારંવાર કહ્યું હું તાશું, એહી નામ જો ધરરે રસના. ૨ એ રસમાં પ્રતિબંધ પરેતો, તાંસુનું અતી ઉ-રરે રસના. ૩ હરીકો વિમળ જશ ગા નિરંતર, જાત વિઘન

સખ ટળેર રસના. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ જો તું અપનો ભ-
લો ચાહેનો એ મારગનું સારરે રસના. ૫ ચતુરભુજ પ્રભૂ
ગીરધર લાલકો, આનંદ ઉરમાં ભરરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮

સુંદીર ગોકુળીયું જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખા-
ડજોજી. ૧ જ્યાં છે બાળ ગીરધારીજીની જોડ, તે મુજને.
૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને
ખોળએ આવની ફેરા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રી જમુ-
નાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શોભા બેઠીજીના વીર,
તે મુજને. ૬ સુંદીર શ્રી ઠકરાણીનો ઘાટ, તે મુજને. ૭
માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નયણાં ભ-
રીને નિહાળુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જેણે સાર્યાં માધવ-
દાસનાં કાજ, તે મુંજને દેખાડજોજી ૧૦

ધોળ ૧૫૯

રાગ કાફી—શ્રી ગોકુળ સુખ બાસ બસીજે, શ્રી વલ્લભ
વિઠ્ઠલ ચરણ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જમુનાં જળ પી-
જે. ૧ શ્રી ગીરીધર ગોવીંદ બાળકરન, શ્રી ગોકુળ નાથ
નીરખી સુખ લીજે; શ્રી રઘુપતી જદુપતી ઘનસાંવળ, સબ
મંદીર દરશન નિત્ય કીજે. ૨ રમણ રેતી પરમ મનોહર,
ટીલનપે બાએ લોટી લીજે; વલ્લભ ઠાકર છાંય નીરંતર, વ-
ધુસ્નત સંગ ઘેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ બાસ બસીજે.

ધોળ ૧૬૦

વીપ્ર શરોમણ તેલંગનાથ, તેમાં શ્રી લક્ષ્મણ ભટ દીક્ષાત; પત્ની શ્રી અલંમાજી સંત, તે કુખ પ્રગટ્યા શ્રી વલભ નાથ તો. વાત શુણો વધુમાનનીરે. ૧ દેવનાં દુંદભી વાજાં વાજેતો પૂસ્પની વૃષ્ટી ઉપર હેતેરે; ચંદ્ર ઉગે કુમોદની પુલ્યાં તો. કમળ પુલ્યાં રવી જોઇનેરે ૨ તેમ તેમ ભક્ત તણાં મન પુલ્યાં, જગન પૂરૂષ પ્રગટ્યા સે સીએ; કળજુગ જીવ ઉધાર વા કાજેતા, વઇસ્નવને સુખ આપવારે. શ્રી વલભ દરશન દુલભ હોય તો ભાગ્ય ભલાં જો પામીએરે. ૩ કૃપાદ્રષ્ટિ જો ભણી ભલે તો, કોટી માહા દુઃખ વામીએરે; ભાગ્યાં સંકટને દુર ગયાં દુઃખ; શ્રી વલભ જોતાં સમીમુખ, શ્રવણ પાન કરતાં ભાગી છે ભુખ એ ચરણે જે આવ્યા જીવ તે ચરણ કમળ હેતા મળ્યારે. ૪ ભવસાગર જન ગયો નાખરીયા તો ઓળંગતાં વાર કેટલીરે, ઉજવળ નિરમળ એ મારગ તો, જેમરે ગંગાજળ ગાજતારે. ૫ અનેક કોટી મારગ જોતા એવાં, અચીક આમને છાજતારે, નામ સમર પણ આપ્યાં જે જનને તો, અનન્ય શેવક થવા ભાવશુરે. ૬ ઘેર ઘેર શેવા સોંપી ભક્તને પ્રેમભાવ લડાવશુરે, ત્રણ વાર પ્રથિવ પરિક્રમા, ગાયાવાદીના ભાગી છે ભ્રમા; ખંડ ખંડમાં રાધા ધર્મ તો, મર્મ ન જાણે એ કુળ તણારે. ૭ આ સુખ નિત્ય છાંડે તો, લીલા લલીત એ કુળતણારે; આનંદ મંગળ નિત્ય એ છવનો, ત્યાં પ્રગટ્યા; શ્રી ગોકુળ ધણીરે; કૃપા દ્રષ્ટિ છે કામ દુર્ગાતો, કલ્પદ્રુમ શ્રીવલભવર રે; ગંગા પ્રભૂ શ્રીદેવકી નંદન કલ્પદ્રુમ શીર ઢાળીયારે. વિપ્ર શરોમણ શ્રી તેલંગનાથ.

ધોળ ૧૬૧

શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો; શ્રી નવ નિત્ય પ્રીયાજી નાહાતારે. સંગ તેડાને લાવો. ૧ શ્રી બાળ કૃષ્ણ જી બાલુડારે, એક્ડાએ આવો; શ્રી નટવરજી પ્રાણ પ્યારા રે, એમને તેડાને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાહાલાંની સંગે; કહ્યાં હમારાં માનોરે, શું થાઓછો ઢંગે. ૩ શ્રી ગોસાઈ માહારાજ તમને કહું છુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં સર્વેને દર્શન દઈનેરે. પૂષ્ટિ માર્ગ વધારો. ૪ સહુંને સમર પણ આપોરે, તેહેવાં અમને આપો; સહુ વઈસ્નવને તારચારે, હેવા અમને તારો. ૫ મધ્ય રાતે મંદીરમાંર વાંસલડી વાગી, ભર નિદ્રામાં સુતારે, ભબકીને જાગી. ૬ ઓચંતી અજાણીરે, બારણે આવી; પાડોશણને પુછુંરે, મોરલી ક્યાં વાગી. ૭ જો તારા મંદીરમારે, વાંસલડી વાગી; જમુનાજીની તારેરે; મોરલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પુરૂષોતમજી માહારાજ તમને કહું છુંરે, શ્રીજી દ્વાર પધારો; શ્રી ભામની વહુજીનાં દાશીરે, જમુનાં પાન કરવા સધારે. ૯ ચરણ સરણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહર નિશ દરશન આપજોરે, દેઉ તમારૂં નામ. ૧૦ શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે, રમવાને આવો.

ધોળ ૧૬૨

સરવે સઇયા સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલજીને માતાએ વધાવોરે. ૧ ચરણ જીવો શ્રી વરજભુખણજીના લાલરે, રૂપનિજ વઈભવ કેરા વાહાલારે. ૨ રમ

ઝુમ ઝાંઝરી ઘુઘરી વાજેરે, લીલા જોયા વિના મન દાઝેરે. ૩ ક્ષણુ ક્ષણુ વાહાલો કૃપા દ્રષ્ટિ જુએરે, વાહાલ ઉપજાવે વાહાલો મીઠી વેણેરે. ૪ મુખ પૂરણ સરદ સશી રાજેરે, જોતાં સજ્જન ચકોર વીરાજેરે. ૫ અતી કટી ત્રટી સોહીએ જીણી ધોતીરે. રજી કાંમની કમળ મુખ જોતીરે. ૬ ઉપરણો ઓઢી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, કરતા આરતી ને નિરખ્યા ગોકુળદાસેરે. ૭ સરવે સેપર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળ ૧૬૩

શ્રી વલ્લભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી; ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરવા સંભાળજી ૧ ચરણ કમળ મકરંદ લોભાણા, તેનાં ભાગ્ય અપારજી; વચન સુધારસ શ્રવણે સીંચે, શ્રી સુધાધની સારજી. ૨ શ્રી ગોકુળને ફરી વસાવ્યું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમારજી; લીલા શ્રી ગીરીધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકાશજી ૩ કરી શણગાર વાહાલો ગીરીથી ઉતરચા, ચાલી આંસુની ધારજી; પલક એક રેહેવાય નહી પીયુ વિના, એછે પ્રાણ આધારજી. ૪ મનુશ તન ધરી લીલા કીધી, પૂરણ બ્રાહ્મણ સાકારજી, ત્રણવાર પ્રથિવ પરીક્રમા, ઉતારચો ભુમીનો ભારજી. ૫ એ વિના હેવી કોણ કૃપા કરે, એ છે પરમ ઉદારજી; રખે એમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી. ૬ દાશ ગોપાળદાસ કચાં લગી વરણું, સકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વલભ દુર્લભ યુગમા કહીએ, તે પ્રગટચા આણીવારજી. ૭ શ્રી વલભ દુર્લભ યુગમાં કહીએ.

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, શામળીઓ સનમુખરે; આવ્યા માહારૂં મન હરવા. ૧ આતે શું અચરજરે, આવ્યા માહારી સેરડીએ, કાંઇ હું નવ બોલુંરે એ બોલાવેછે. ૨ મોહન મોહાનેરે, માયા લાગીછે; જીવણને જોઇનેરે, ઘર ધંધો ભુલી. ૩ હાંરે મને સામળ ગમેછેરે, એ વરનો લટકો; આગળીઓ વળગ્યોરે, વાહાલો આવે છે. ૪ આ અમે વહુ વારૂરે, લાલા લાજ ભરેચાં; બોલતાં બીજેરે, કંથે કેદ કરેચાં. ૫ સાસુલડી સુણશેરે, નણદલ નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે, અમૃતની ઘડીએ. ૬ ગોકુળની ગોપીઓરે, ચાલી જળ ભરવા,

---

ધોળ ૧૬૫

સાચા સબંધીડા, શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું, આપણુ એ બેલડીએ વળગી; શ્રી જમુનાંજીમાં નાહાશું, સાચા સબંધી ડા. ૧ ગોકુળીઆની ગલી ગલીએ, ગુણ ગોવીંદાન ગાઇશું. સાચા૦ ૨ શ્રી ગીરધરની અલબેલા જોઇ જોઇ, મન ચીતબ્યાં લાડ લડાશું. સાચા૦ ૩ ભીમના ઠાકોરને જઇને ભેટીશું, સદા સોહાગણ થઇશું. સાચા સબંધીડા શ્રી ગોકુળ કયારે જઇશું. ૪

ધોળ ૧૬૬

ભજો ગોપાળ ભુલ મત જાઓ, મનુષ્યા દેહીકો એહીહે લાવો. ૧ ગુરૂ શેવા કરી ભગત કમાઇ; જબ તે મનુષ્યા દેહી પાઇ. ૨ એ દેહીત સુપરો દેવા; દેહ ધરી કરીએ હરી શેવા. ૩ સુનોહો સાંત શેવાકી રીત; કરો કોએ અરૂ રા-

આ પ્રીત. ૪ પ્રતી ઉઠી શ્રીકૃષ્ણ કેવે; જેહી ફળ માગે સોઈ પાવે. ૫ જીને ઠાકોરકો દરશન કીઓ; જીવન જન્મ સફળ કરી લીઓ. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી કરે; તીન લોક તાકુ પાય પરે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ; વઇકુંઠ હોત તાકુ નિજ ધામ. ૮ જો શ્રી હરીકો સુમરે નામ; તાકુ કુશળ નિત્ય પૂરણ કામ. ૯ જે ઠાકોરકો ધ્યાન લગાવે; ધ્રુવ પ્રલ્હાદકી પદવી પાવે. ૧૦ જીને ઠાકોરકો ચરણામૃત લીયો; વઇકુંઠ લોક અપનો ઘર કીઓ. ૧૧ જે હરી આગે બા- જીત્ર બજાવે; તીન લોક રાજ્યધાની પાવે. ૧૨ જો હરીકો શ્નાન કરાવે; ધર્મયોનીમાં કબહુ ન આવે. ૧૩ જો શ્રીહ- રીકો કરે શણગાર; તાકુ પૂરણ કરે અંગીકાર. ૧૪ જે ઠાકોરકુ તીલક ધરાવે, તાકો મહીમા કહત ન આવે. ૧૫ જો ઠાકોરકો કીરતન સુનાવે; તાકુ ઠાકોર નિકટ બોલાવે. ૧૬ હરી મંદીરમાં દીપક કરે; અંધકુપ ભવમાં નહી પરે. ૧૭ જે ઠાકોરકી સેજ બીછાવે; નિજપદપાવે દાસ કહાવે. ૧૮ ઠાકોરકો પાલને ઝુલાવે; વઇકુંઠ સુખ અપને ઘેર લાવે. ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે ભોગ; તાકુ પરમાનંદ નિત્ય જોગ. ૨૦ પાય પદમી જશોદામાત; તા સુખકો કછું કહી ન જાત ૨૧ ગ્વાલ મંડળી સો ગોપાળજી ગાવે; સો ઠાકોરકો સખા કહાવે. ૨૨ ગોકુળ ગોવરધન જો લીલા ગાવે; ચરણકમળ રસ તબહી પાવે. ૨૩ જો વઇશનવ નિંદેકો હોય; તાકો કલ્યાન નિત્ય પ્રતો હોય. ૨૪ શ્રી ભાગવત સુનો આદર કરી; તાકે રૂદે બસે શ્રી હરી. ૨૫ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે; શાંત કો ફળ તબહી પાવે ૨૬. જે કરે જમુનાના જળ પાન; સો ઠાકોરકે રહે સનીધાન, ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે બુહારી; કબહુ ન પાવે જમકી ધ્યારી. ૨૮ જીણે ઠાકોરકી ગાગર આણી; વઇકુંઠ અપને સ્થાન કરાની. ૨૯ જીને ઠાકોરકો મંદીર લીપ્યો;

મનુશા જનમ તેહુ જન જીત્યો; ૩૦ જીને ઠાકોરકો શીધા ખીનો; જે તે તીરથ તેહુને કીનો ૩૧ જે ઠાકોરકો બને ફુલ; સદા બસે કાળંદ્રી કુળ. ૩૨ જે ઠાકોરકો માળા પેહેરાવે; સદા સેરવદા ભગતહી હોવે. ૩૩ જે ઠાકોરકો ચંદન લગાવે; ત્રીબીધ તાપ સબ મનકે જાવે. ૩૪ જે ઠાકોરકો બાસન ધુવે; સદા સરવદા નીરમળ હુવે ૩૫ જે શ્રીહરીકો કિરતન કેરે, મુક્તિ ચાર તાકે પાય પરે, ૩૬ શેવામાં જો આળસ કરે; કુકર હોય ફેર ફેર મરે. ૩૭ મનશાશું જો શેવા કરે, તબહી શેવા પૂરીપરે. ૩૮ શેવાકો જો આશરે રહીએ, દુખ દુર બચન સમહી સહીએ. ૩૯ શેવામાં જો શંશય લાવે તે કોટીક જન્મે પ્રાસ્ચિત પાવે ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભાગવત ભાખે, સચરા સબ વરજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીજે અદભુત રીત; શ્રી વીઠલનાથશું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રી મહાપ્રભુને પ્રગટ બતાઈ, કૃપા ભઈ તબ મને આઈ. ૪૩ શેવાકો ફળ કહ્યો નવ જાય, એ સુખ સમરો શ્રી વલભરાય. ૪૪ શેવાકો ફળ શેવા પાવે, સુરદાસ સંખે બલ બલ જાવે- ૪૫ ભજો ગોપાલ ભુલ મત જાવો.

ધોળ ૧૬૭

આવો મળો સાહેલડીજી, હઈડે હરખ ન માય. માંહો માંહે વધામણાં, પ્રગટ્યા શ્રીવિઠલરાય. ૧ નવ સત આભ્રણ અંગેસજ્યાંજીર ચાલી વરજની નાર; અતી આનંદે ઉમંગી ભરીજી પોહોંતાં શ્રી વલભ દ્વારે. ૨ ધન્ય ધન્ય, શ્રી વલભ ધણીજી; ધન્ય શ્રી અક્કાજી માત, શ્રી ગોકુળચંદ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના ભ્રાત. ૩ આપણને સુખ આપવાજી, શ્રીવલભ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ

પધારીઆ, અબળાના આધાર. ૪ દ્વાપર ઓળંગીજી, હર્ષ-ડામાં હુતી હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પુરવા નીગ-મના કામ. ૫ માગશર માસ સોહામણોજી, સોહામણો નોમીનો દીન; કૃસ્ન પખવાડીએ પ્રગટીઆજી. શ્રીગોકુળ માંહી રતન. ૬ રાત્ર દીવશ સેવે સદાજી, બ્રહ્માદિક મા-હેશ; દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ લેશ. ૭ શેષ સહસ્ત્ર મુખે સ્તુતી કરેજી, નિગમ ના પામે પાર દે-વીનાં દુખ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા બીજીવાર. ૮ શ્રીવલ્લભજી ના લાડીલાજી. શ્રીપદમાવતી વહુજીના કંથ; ભગવદી ભાવે ભીઠીઆજી, અટળક પૂર્ણાનંદ. ઘેર ઓછવ અતી ઘણો જી. વાજે તાલ મૃદંગ, માનુની મંગળ ગાયજી, હર્ષે ધરી ઉમંગ. ૧૦ કુમ કુમ કેસરે છાંટણાંજી, ઉલટ અંગ ન માય; તરીઆ તોરણ બાંધીઆંજી, મોતીના ચોક પૂરાય ૧૧ ગાય ગીત સોહામણાંજી, પ્રગટ્યા શ્રીવીઠલનાથ; દાન આપે વિવીધ તણા, ઉદારશ્રી વલભનાથ. ૧૨ બંદી જન બહુ યશ ભણેજી, ચીરંજીવો રાજકુમાર તલગ તી ભક ત્રીભોવન ધણીજી, શ્રીગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી વલભ ઘેર પ્રગટીઆજી, પુરણ બ્રહ્મ જુગદીશ; સકળ કુળ કળીકાળમાંજી. પ્રગટ્યા પ્રાણ ઈશ. ૧૪ કળયુગ જીવ ઓધા રવાજી, ટાળવા ભોમીનો ભાર, વદનકમળ અવિલોકીતાંજી પોહોંતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળ ૧૬૮

શ્રી વલભ વીઠલ હરીના જાણ્યા તેણે સરવસ આપ્યું રે; ટેક. શું લાવ્યા શું લઈને જાશો, વારંવાર વેહેવાઆરે. શ્રી વલભ૦ ૧ પૂષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિસ્વાસે ના

વળગ્યારે; શેવાનું ફળ શેવા થાશે રૂવ પ્રમાણે મેવારે, શ્રી વલભ૦ ૨ સંપત પ્રમાણે સમપરીત લેજો, તેનું નામ તો શેવારે; શેવો કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા મરશે. શ્રી વલભ૦ ૩ ભાવ વિના જે ભકતી કરશે, તે પથરકેમ તરશેરે ગીડુ બોલ આચરણ ઓછાં, તેને તે ખર ફરીએ શ્રી વલભ૦ ૪ માધવ દાસ તો એટલું માગેછે, તેના શરણ ના રહીએરે; શ્રી વલભ વિઠલ હરી ના જાણ્યા, તેણે સરવસ ખોયુંરે. ૫

ધોળ ૧૬૯.

શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયો, જન્મ અપનો ખોયો. પેહેલ તો તે કશું ન વીચારયો, ઉદર ભરી ભરી સોયોરે, શ્રી વલભ૦ ૧ અમૃત સુધારસકી ચાહના કીની, મન પાખંડ મોહ્યોરે; શ્રી વલભ૦ ૨ શુર કહે મેં અબહુ ચેત્યો. નેનન ભરભર રોયેરે. શ્ર વલભ૦ ૩ શ્રી વલભ પ્રભુજીને શરણ ન આયો.

ધોળ ૧૭૦

વળી વેગે દરશન આપીઆં, લાલ ગોવરધન ધારીરે; કહુરે કે પેરે વરણું, સુખધર જાઉ બલીહારીરે. ૧ શોભા સુંદીર તાહારી શી કહું, માહારે મુખ રેસના એકરે; શેષનાગ કેહેવા સમરથ નહી, કહો જીવ કોણ વશ કરે. ૨ જે સેહાને નાણે નીંદ્રા તજી, થઇ રહી આતુર નારરે; વજના જીવન માહારો વાલમો. કરજો અમારી સાહારે. ૩ થોડાં માંહે ઘણું કમ. વીનતી ચિતડામાં ધરજોરે; દિન જાણી દીનાનાથજી, તાપ ત્રીવિધ તણાં હરજોરે. વળી વેગે દરશન આપીઆં.

ધોળ ૧૭૨

શ્રીવલ્લભ કુળ વરજનું જીવણ, ધન્યશ્રી વિઠલ પ્રભુ પ્રગટીયારે; વેદ વહિતકત શ્રી ભાગવતમત, ભકત મનોરથ સરવે સરચાંરે ॥ઢાળ॥ જીરે ભકત મનોરથ સરવે સરીયાં તે વરજનાં કાજ; શોહસ્ત્ર શક પ્રમાણે કહે, પુરશોતમ શ્રી વિઠલનાથ. ૧ એક રસનાએ કયમ કહું, રસતણો અધિક વિસ્તાર; જીવ જાણવા જોગ નહી, પણ શ્રુતી ન પામે પાર, ૨ મન ઈચ્છાએ માહારા વાલમા, પધારેચા શ્રીનાથ જી દ્વાર; અધીકારીરે આશ કહે, રથ સાજવા નિરધાર. ૩ ભોજન કરી પધારીઆ, વાહાલે વસ્ત્ર પેહેરચાં સાર, કંઠમાં આરોપીયો, શ્રીનાથજીનો હાર. ૪ રસ ભરચાં સામગાં આતુર રૂદે ભાવ અપાર; હાશ વદને વચન કહે તે, સાંભળે નર નાર. ૫ વઈશનવ જુથે પરવરચાં, શોભા તણો નહી પાર, તોરંગ લીલા વાયુ વેગે, આંણીઆં સંગ દ્વાર ૬ પેંગડે પગ દેઈ નાથ ચઢાયા, વારૂ કોટીક કામ; ચોપાસ વઈશનવ મંડળી. શોભા તે સુખનું ધામ. ૭ સખીસે પધારીયા, જઈ નિરખી આનંદ કંદ; ચકોરની પેરે ભામની, નિરખે ત્રે શ્રીમુખચંદ, ૮ ધોળ ગાયને સ્વર સોહાયએ, શ્રીજુમનાંજીને તીર; દુરથી અવિલોકતાં, નઈણે તે ઢાળે નીર. ૯ વાલમા વેગે નાહાવા બેઠા, પાર પોહોચ્યા સાર; ઈંદ્રાસન વારણે, આ રથ કાંધ વાર. ૧૦ પદ અષ્ટ લોકે કથા પ્રસંગે, ચિંતા સહુની જાય; ભીડ રથ પાછળ ઘણી, આણંદ અંગ ન માય ૧૧ જીરે મારગ સુખ શાં કહું, કેહેતાં ન પામુ પાર; અલ્પ બુધ્ય મંદ મારી, કયમ કરી કરૂ વિસ્તાર. ૧૨ જીરે સમનાં સુખ શાં કહું, વાલમા

બેઠા નાહાવા; જે જે દશાના જીવ છે, તેહેને તે તેવા ભાવ. ૧૩ નાથ નિગમ નિકટ પોહોચ્યા, મન ફુળ અંગ ન માય; અવિલોક વાધ્યા આતુર ઘણા, વાહાલોજી વેગે નાહે. ૧૪ જીરે નાહી ધોતી અંગ પેહેરી, તીલક કીધાં સાર; ઉપરણો ઓઢી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રદક્ષિણા પરવતને કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખ ચંદ્ર; દુખડાં લેઈ દંડવત કરે, અવિલોક શ્રી વલભનંદ. ૧૬ આરતી સેન શણગાર ભોજન, નિત્યનો વેહેવાર; એણી પેર અનુભવ કરે, શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જે રહ્યા, શ્રી નાથજીને દ્વાર; આનંદ ઓછવ અતી ઘણો, મન ફુલનો નહી પાર. ૧૮ શ્રી નાથજીને નીરખવા, નિજ ગ્યાન કરે સહુ સાર; અનુભવીને અનુભવ ઘણો, કેહેતાં ન પ્રીછે કોય. ૧૯ જીરે પરસ્પરના સુત્ર એહના, એહ જાણે ભાંત; જીવનો કોણ આશરો, જે કરે મોહોટી ખાંત. ૨૦ જીરે નાથની ગથી ઊતર્યા, વરજ ચાલવા નિરધાર; કંઠ હારને હાથ જોડી, લટકતા વરજરાય. ૨૧ જીરે નીજ મંદીર પધારીયા, ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ બેઠા, પ્રાણના આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શોભના, ફરકતા અધુર રસાળ; તેને વેણે ભૂખ ચરણ, આતુરે રમણ ગોપાળ. ૨૩ વરજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી સહુ નરે નાર; હરખે તે હઇડે મલપતી, ગુજરાતી કેરી નાર ૨૪ વરજ જુથે જુથ મન ફુલીને ઉઠી, જોવા પ્રાણ આધાર; ધોળ માધવદાસનું, ગાંતાં તે ગુણ વારતાર. ૨૫ શેરીએ તે શોભીતો સાથીઓ, ચોકમાં ચિત્ર રસાળ; મારગ કદળીના સ્થંભ રોપ્યા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રીતે તે પ્રભુજી પધારીયા, જેની શોભાએ ન સમાય; શોભા કરી શ્રી

નાથજી. આવ્યા ભોક માંહ. ૨૭ આરતી કરૂરે ઓવારણાં વાહાલે ભકતની પુરી આશ; જુગ જુગ જીવો માહારા વાલમા, બલી જાય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રી વલ્લભકુળ વરજનું જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવર ધારીલાલ. શેવક જન સુખ કારણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ બાંધ્યાં બારણેજી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરૂક્ષમણી માય, કુંવર ઝુલાવે પારણેજી; જીરે વરજ બધુ નીરખવાને જાય, નીરખી હરખી જાય વારણેજી, ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરઘોશ, ઢોલ દદામા વાગીઆંજી; જીરે વરજના જન કરે કલોલ. પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળ રાજીઆજી. ૩ ॥ઢાળ॥ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરવરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુંદીર રૂપ રશાળરે. ૪ શુંદીર શુભગ શોહામણ ભાલરે, ભાલ કેસરી તીલક બીરાજે લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાશીકા કીરચંચુ ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેને તેજે વાલીવન મોહીએરે, રત્ન જડીત કાને શોહીએરે. ૭ ઉપર દીસે મોતીરે, વદન સુધાકર જોતીરે. ૮ ઘર ઘર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાહલાજીને નીરખવાને જાયરે. ૯ કરગ્રહી કંચન કેરી થાળરે, મધ્ય મુગતાફળનો હારરે. ૧૦ આવ્યા શ્રી વિઠલ રાયજીને દ્વારરે, નીરખતા શુંદીર શ્રી ગોરધર લાલરે. ૧૧ નીરખી એ વારણે જાયરે, સુખ જોતા ત્રપ્ત ન થાયરે. ૧૨ એ સુખ અનુભવીઆંરે પ્રમાણે, વરજભુખણ કેમ કરી વખાણેરે. ૧૩ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરધરધારી લાલ.

ધોળ ૧૭૩

ચતુરભૂજ છે ચારૂરે, રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર સુંદરરે, શરીતા તીર વશીયા. ૧ ચરણ કમળ ચીત મારૂરે, ઘુઘરીને ધમકે પાય વીંછવા પેરચારે; ઝાંઝરને ઠમકે. ૨ સ્વેત શરીરે ચંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું તીલકરે, ચંદન અંગ ચરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકેરે, ચળકે ચુની ચારૂ; ભાળ ભ્રકુટી નિરખીરે, મન મોહ્યું માહારૂ. ૪ અતિ આણીઆળી આંખેરે, કાજળ કોરાણું; કીકી કામણગારી; ચિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળકેરે, ચટકે ચાખડીઓ; જામાએ જરકશીઆરે, કરકસી રાખડીયો. ૬ મુગટ લટપટ લળકેરે, મોતનની માળા; રતન સિંહાસન રાજેરે, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના સ્વામીરે, વશીયા ગુજરાતે; ભાવ કરી સહુ ભેટોરે, કરૂણાકારી તે, ચતુરભૂજ છે ચારૂરે રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪

શ્રી વલભ પ્રભુને કરૂં પ્રણામજી, જેને કરી હોય પુરણ કામજી. ૧ રંગ રસોલ અદ્ભીત જેનું નામજી; સકળ છે સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેનાં શ્રી વલભ પ્રભુનું કલમીશનો હોય નાશ; એવી દ્રઢતા આવ્યાથીરે, શેહેજ જગત ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અનભ ષણ નવ કરે; શ્રી લક્ષમણ સુતની કૃપાથી, શેહેજે ભાવસાગર તરે. ૪ શ્રી વલભ પ્રભુ પ્રગટીયા, જીવની કરવા પેર; ભવ જળમાંહ મન દેખી, થઇ મનમાં મેહેર. ૫ વિચાર કીધો

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, પોહોચ્યા શ્રી જમુનાં તીર; શ્રાવણ સુદી એકાદશી, મધ્ય નીશાં શ્રી ગીરીવર ધીર. ૬ તે સમે શ્રી વલ્લભ પ્રત્તે, બોલ્યા શ્રી નાથ; અઘોર કળયુગ દેખી જીવને, સોંપ્યું તમારે હાથ. ૭ અશ્રી શુદ્રનો નિસ્તાર કરવા, વિચારયું મેં જેહ; નામ રુપી નાહાવ બેસારી, ભવ પાર કરવા તેહ. ૮ બત્રીસ દોશ નીવરતશે, થાશે નીરમળ તન; માહારૂં ભજન કીરતન શ્રવણ કરતા, સદા પ્રફુલીત મન ચાલે સદા પ્રફુલીત, મન હરી ગુણ ગાયજી; સ્વરૂપ શેવાનું તો, ફળ તેને થાયજી. ૧૦ મન સમરપી વસ્તુ જેહજી, મનમાં જાણી નીગ્ર હેવી તેહજી. ૧૧ જયમ ગંગા જળ ત્રીવીધ પ્રકારજી, તેમ આ મારગ છે અતી સારજી. ૧૨ વિચારયું છે તે નીરધારજી. ૧૩ એમ કહી પામ્યા અંતર ધ્યાનજી, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ. વિચારયું છે ગ્યાનજી. ૧૪ ॥ ઢાળ ॥ સાન વિચારયું શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, જીવનું કરવા કાજ; શેવા સ્મરણ સોંપ્યું, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી માહારાજ. ૧૫ આગ્ના આપી જીવને, તમે કરો એહ પ્રકાર; રંક જાણી શ્રી નાથજીએ, કરો અંગીકાર. ૧૬ તે કાળે કુમાર્ગ, સબ જીવ ચાલ્યા જાય; શ્રી વલ્લભ પ્રભુની કૃપાથકી, માહા પતીત પાવન થાય. ૧૭ એવો યશ વીસ્તાર વાધ્યો, ત્રઈલોક ચાલી વાત; બ્રહ્મસંબંધના ગ્રહણથી, ન હોય કાળની ઘાત. ૧૮ પુષ્ટિ મારગ રોપીઓ, પૃથ્વિ તે પ્રગટો શુર; બત્રીશ જે દોશ જીવના, તતક્ષણ કીધા દુર. ૧૯ વીના ગ્યાને વીના ધ્યાને, વિના જોગ આચરણ; જેમ તેમ કરીને જીવ રહે, શ્રી વલ્લભ પ્રભુને શરણ. ૨૦ જોગ ધ્યાન જપ તપ વીના, જપે નીરંતર એક; સરવસ છાંડી નામ નિશ્ચે, રાખીએ મન ટેક ૨૧ હું કરજોડીને કરૂં વીનતી, મુને શરણે રાખો આજ;

હરીદાસકો કરગ્રહી, રાખો બાહ્ય ગ્રહેકી લાજ. શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કરૂં પરણામજી.

ધોળ ૧૭૫

વેણુ મધુરીરે વાય. તેણે શુધ બુધ માહારી જાય. ૧ અંતર ભેદીયુંરે વાહાલે, તેડ્યાં વરહે તણાં તે ચાલે. ૨ આગળાં ભુષણરે ધર્યાં, પગનાં નેપૂર કાને પેહેર્યાં. ૩ દુધ ઉકાળેરે ચાલ્યાં, બાળક ધાવતાંરે મેહેલ્યાં. ૪ પતી કુળ લજ્યારે લોપી, મન કરૂં પૂરૂં એટલા મને સોંપી. ૫ આનંદે આલીરે હેલી, થઇ છે કાનુડાને ભેળી. ૬ વળતા બોલ્યારે વાણી, સાંભળો ગોપીજન મન આણી. ૭ અરધ નીશાએરે આવ્યાં, લોક વીરૂપ તમે કયમ કાહાવ્યાં. ૮ કુળનો ધરમ નહી એ રીતે, વેદ મર્યાદા તણી એ ભીતે. ૯ કુંથ તમારોરે જાણે, ઠપકો દેશે કોઇક ટાણે. ૧૦ લંછન લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણ ગોકુળને. ૧૧ વાત વિચારીરે તોલો, આણુઘટતું પ્રભુ શાનું બોલો. ૧૨ વરજ વીનતારે બોલ્યાં, અંતર પટ મન સરવે ખોલ્યાં. ૧૩ શરણ તમારેરે આવ્યાં, વેદ રૂપી સાંકળડાં તોડાવ્યાં. ૧૪ લાંછન તેનેરે આવે, સ્વરૂપ સબંધી નહી મન લાવે. ૧૫ દેહીના સબંધી વાહાલા, તેને શું ઉપજે છે કાલા. ૧૬ આત્મા સબંરે વાહાલો, સરવે તજીને અમને ઝાલો. ૧૭ ચરણ કમળનારે આશા, આવી પ્રેમ તણી પાશા. ૧૮ ત મન સુણીનેરે રીઝયા, ગોપી સમોવડ નહી કોઇ બીજા. ૧૯ રમત માંડીરે હળીએ, સુંદીર સંકેત વનની ગલીએ. ૨૦ સરદ પુનમનીરે રાતે, રાસ મંડળ રચ્યો બહુ ભાતે

૨૧ તતાથેઈ તતાથેઈરે તાળી, સ્વર બંધન ગાએ નરેનારી ૨૨ ગીડગીડ ગીડરે રંગે, થુંગ થુંગ નાચે ઉર તીરપને સંગે. ૨૩ ગતીના ભેદમાંરે જાણે, કવીની શી ગત પોહોચે તે વખાણે. ૨૪ ગોપીએ અભીમાનરે આણ્યું, એમ સરખુ કાંઇએ ન જાણ્યું. ૨૫ અંતર ધ્યાનેરે પામ્યા, સંગ લેઈ ગયા એક શ્યામા. ૨૬ તેમનું મનડુરે ફુલ્યુ, મુજ વીના સરવે છેરે કુડું. ૨૭ ચરણે ચલાય નહીરે સ્વામી, ખાંધ ચડાવો અંતર જામી. ૨૮ અભીમાન એવુંરે આણ્યું, તેથી પ્રભુજીએ મનમાં જાણ્યું. ૨૯ પ્રભુજીએ મેહેલ્યારે વનમાં, તજી ગયા દુખ પામ્યાં મનમાં. ૩૦ એટલે સખી જનરે અબ્યાં, હળી મળીને સામાં બોલાવ્યાં; ૩૧ પ્રભુજીએ દીઠાંરે બાળા, લોચન સુંદીર બપન રસાળાં; ૩૨ મનમાં મન જાણ્યારે આવ્યુ, તજી ગયા તમને શું કાહાવ્યુ; ૩૩ નેત્રે વેહેછેરે નીરે, ચાલો ભેગાં જાુમનાં તીરે; ૩૪ દ્રૂમને પુછેરે હેલી, કંઈ દીઠા છે વનમાળી. ૩૫ કદમના વૃક્ષનેરે પુછે, કહોએ પીતાંબરની શુધ કેહે છે; ૩૬ એમ પુછતાંરે જાય, દેહ ગતી ભુલ્યાં કાંઈ ન લેવાય; ૩૭ એગ કરાનેરે બેઠાં, રૂદન કરેછે મળી એકઠાં. ૩૮ શુધ રહી નહીરે લગાર, પ્રગટ્યા હરજી તેણી વાર; ૩૯ આનંદ મંગળરે થાય, વરજની જુવંતી રાસ રમાએ. ૪૦ રસની રેલોરે થાય, સ્યામ પીવત હું ને અપાય; ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય, દાસ મનોરથ પૂરો થાય; ૪૨ વેણુ મધુરીરે વાય, તેણે શુધ બુધ માહારી જાય

ધોળ ૧૭૬

આજ માહારે ઘેર આવીયારે, સુંદીર શ્રી વરજભુખણ લાલ; શ્રી મુખ જોતાં માહારૂ મન હરયુરે, ચંચળ નયન

ણાંરે વીશાળ. ૧ નવરંગ માણીક મુસ્તક શોભીતુંરે, ઊપર પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામોરે અંગે બેસનારે પટકે બ સમાં બુટ્ટી સોરંગ. ૨ લટકેને મટકે લાલજી પધારીયારે, બે ઠાં ગાદી તકીયા મહારાજ; આલોને સહીયરો વાહાલાજીને નીરખીએરે, તજીએ લોક કુટંબની લાજ. ૩ શેવક જન ચો દીશ નીરખતારે, મનમાં આંણી અતીશ ઊલાસ, અનીહો મુકી મર્યાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ નીરખે વલ્લભદાસ આજ માહારે ઘેર આવીયારે. ૪

ધોળ ૧૭૭

પોરી પ્રગટયા શ્રી વરજભુખણલાલ, વાહાલો નખ શીખ સુંદીર રૂપ રસાળ. ૧ વાહાલો શેવક જન કેરા પ્રતીપાળ, વાહાલે દાસજડાની કરીરે સંભાળ૦ ૨ જીરે માગસર માસ શુકલ પક્ષ દીન, જીરે મંગળવારને બીજનો દીન; ૩ શ્રી ગીરધરલાલજી હરખ્યા મન, જીરે ઉદય થયો કુળદીપ રતન. ૪ જીરે રતનાગર મીત્ર નંદાજી વહુ, જીરે પુત્ર જન્મ સુખ પામ્યા સહુ; ૫ જીરે આરોમતી વહુજીને ઉલટ બહુ, આપે આભુષણ વસ્ત્રનો પાર ન લહુ: ૬ જીરે કુમ કુમ હાથા તોરણ બંધાય, જીરે વાજીંત્ર વિવિધ પ્રકારનાં વાય. ૭ જીરે નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગજા કુમ કુમ સેરીએ છંટાય. ૮ જીરે જાત્ય કરમ નિગમ કૃત થાય, જીરે જાચક જન જાગવા જાય. ૯ શ્રી ગીરધરલાલજી આપે દાન જીરે જાચક જન બહુ પામ્યા માન. ૧૦ જીરે આશીષ દે વરજ વેદવ દાન, જીરે વલ્લભદાસ સદા ગુણ ગ્યાન. ૧૧ પોરી પ્રગટયારે શ્રી વરજભુખણલાલ.

ધોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વલ્લભનાથનો વંશજી, પૂરણ પ્રભુ શ્રી કરના અંશજી. ૧ જ્યમ રવીકુળ રઘુરાઘવજી, વળી ચંદ્રવંશીને જદુ જાદવજી. ૨ તેમાં તે તૈલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વીઠલ પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળજી. ૩ સમત પંદર બાહોતારાં વરસછે સારજી, માગસર વદી નોમી ભ્રગુવારજી. ૪ ઘટી એકવીસને પાળ પચાશજી, હસ્ત નક્ષત્ર ઘટી છવીશજી. ૫ પળ ચુંવાળીળને તૈતળ કરણજી, પ્રગટ્યા તે સમે શ્યામ વરણજી. ૬ જેમ નંદ જસોદાજી હરખ્યાંજી, તેમ શ્રી વલ્લભ શ્રીઅક્કાંજી હરખ્યાંજી; ૭ બાળ લીલા કરી લાડ લડાવ્યાંજી, પછે તે વહુજીને પરણાવ્યાંજી; વડાં તે વહુજી શ્રી રૂક્ષમાણીજી, પુત્ર છ બેટીચાર તે તણાંજી; ૮ શોભા જમુનાં બેટી એ વડાંજી, કમળા દેવકા બેટી નાનેડાંજી. ૧૦ બીજા શ્રી પદમાવતી વહુજી, તેના એક પુત્ર શ્રી ઘનસ્યામજી કહુજી. ૧૧ શ્રી રૂક્ષમણી વહુજીએ પૂત્ર આટ જાયાજી, જુજુઆ શેવા સહીત લરવાયાજી. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી ગીરધરજી, શેવા શ્રી નવ નિત્ય રાયની ગમેજી. ૧૩ શ્રી મથુરાંનાથ સદા સુખકારી, શ્રી નટવરરાય કુંજ્ય બીહારીજી. ૧૪ બીજા તે પૂત્ર શ્રી ગોવંદજી, શેવા શ્રી વીઠલ સરાય મુકંદજી. ૧૫ ત્રીજો તે પૂત્ર શ્રી બાળક્રશ્નજી, શેવા શ્રી દ્વારકાંનાથજી સમરથજી. ૧૬ ચોથા તે પૂત્ર શ્રી ગોકુળનાથજી, શેવા શ્રી ગીરધર ધારી સાથજી. ૧૭ પાંચમા તે પુત્ર શ્રી રઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજીની લઇએજી. ૧૮ છઠા પૂત્ર શ્રી જદુનાથજી માહારાજજી, શેવા શ્રી બાળક્રશ્નજી બીરાજેજી. ૧૯ શ્રી પદમાવતી

વહુંજીના તનજી, શ્રી ઘનસ્યામ શોભા મદન મોહનજી. ૨૦
એ બાબાએ શ્રી ગોકુળ ઓપ્યુંજી, ત્રઈલંગ બીજુ વદ્રા-
વન ઓપ્યુંજી. ૨૧ મુળ શ્રી વલભરાયજી કૃપાળજી, શ્રી
વીઠલ કલ્પ વરક્ષ રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સપ્ત સાખાએ
જકતજી: નભ અંકુરને ફુળફુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું નિત્યે
જાણી સીતળ છાએજી, આવ્યા તે ભુખ્યા ભવ દ્રારજી.
૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોટી આશાજી, નિશ્ચેમ કરયો
તરૂ તળે નિવાસજી. ૨૫ ફુલફળ સ્વાદ સુગંદ જે જાણેજી,
સુખ શંકરને નિગમ વખાણેજી. ૨૬ સુણી ધાયાં ચોદ-
શાથી નરનારીજી, આવ્યાં તે ચરણ સરણ વરણ ચરજી.
૨૭ એક ફુળ સરણ ગએ ઘણું સુખજી, એવું જાણી આમ
થયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીખે આરાધેજી, પ્રસન
થઈ ફળ આપે તેનેજી. ૨૯ પ્રેમ વિત્ય વીના પ્રેમ ક્યાંહાં-
થીજી, નિશ્ચે કરે ભકતી એ ધ્યાનમાંથીજી. ૩૦ એ ફુળ
પ્રબળ પ્રસરયો ત્રૈલોકજી, સ્વાદ ચાખે તેનો જાય શોકજી.
૩૧ જઈ ગ્રહી પાંચમી જે ડાળજી, છાય કરી શ્રી દેવ-
કીનંદના લાલજી. ૩૨ દયા કરી શ્રી શ્રામ ફળ દીધુંજી,
તે મહેતો અવાણુ ઈંદ્રિએ રસ પીધુંજી. ૩૩ એ સ્વાદ પ્ર-
સરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિરખું નવલો તોરંગજી.
૩૪ રઘુકુળ જદુકુળ આનંદજી, ગંગ પ્રભુ શ્રી ગોકુળચં-
દ્રજી. ૩૫ વડુ શ્રી વલભનાથનો વંશજી.

ધોળ ૧૭૯

હરીબસો હરીબસો હરીબસો મેરે આયે નેનમેં હરીબ
સો. ટેક. અંતની કૃપા કરોરે કેસવરાય, દુરીજન હોય તેને

દુર કરો૦ ૧ મેરે આપ બડાઇ ઔર પરનીંદા તે મારા ચિતમાથી દુર કરો૦ ૨ મેરે શીતા નહી આ કાસ ચંદ્રકી તેનરજુગમાં ક્યાં બસો૦ ૩ મેરે સુરદાસ પ્રભુ ભકત ભજન વીના સ્વાન પઇ ઘર ઘર ભસો૦ ૪ મેરે આપે નેનનમાં હરીબસો૦ ૫

ધોળ ૧૮૦

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય; મન હરી લીધાંજી, મનડું તે મહારૂં મોહી રહ્યું. નિરખી છબીલાને ત્યાંહ; મન હરી લીધાંજી. ૧ વાંકી તે પાઘે વ-રંગીગીઓને, વાંકી ચાલે ચાલ. મન૦ વાંકાં તે નેણ સો-હામણાંને વાંકી વેણ રસાળ. મન૦ ૨ નખણાં તમારાં શ્રી નાથજી, હું તો કેમપેરે કરૂંરે વખાણ. મન૦ જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વિસરી, માનુનીએ મેહેલ્યાં માંન. મન૦ ૩ કાળંદ્રીને કાંઠડે, વાહાલો ગીરધારી ચારે ગાય મન૦ કદમ કેરી છાં-યડી, વાહાલો મીઠી મોરલી વાય. મન૦ ૪ વંદ્રાવનની કુંજમાં, અમને રંગભેર રાસ રમાડ્યાં; મન૦ બાંહે બા-જુબંધ બેરખાં, ને પોંહોચી છે રત્ન જડાવ. મન૦ ૫ કાને તે કુંડળ ઝગમગે, હરીના એટલીવાળા કેસ. મન૦ શોભા તે શી કહું માહારા સ્યામની, માહારો વાલોજી નં-ટવર વેશ: મન૦ ૬ સહુ મળીને ચાલ્યા શ્રી જુમનાં-જીનાંને ઘાટ; મન૦ મારગ જતાં મોહન મળ્યા, ને રોકી ઉભા છે વાટ; મન ૭ જુમનાં જળમાં ઝીલતાં, માહારો તુટયો નવસર હાર; મન૦ મોતી તે સઘળાં વેરઈ ગયાં, એક હીરલો લાધ્યો સાર; મન૦ શેષ સહસ્ત્ર મુખ સ્તુતી

કરે, એનો નીગમ ન પામે પાર. મન૦ શ્રીવલ્લભ પ્રભુ મન અહીં મળ્યા; માહારૂં મન પામ્યું ઉલાસ; મન૦ દાસનો દાસ વીનતી કરે, અમને દેજો વરજમાં વાસ; મન૦ દીન જાણી કરૂણા કરો, તો પોંહોંચે મનની આશ; મન૦ ૧૦ વાંકે અંબોડ શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય.

ધોળ ૧૮૧

આવોરે આવોરે સુહાગી; શ્રી વલ્લભીયાનો સાથ; સખી મેવાડ પધારેચા, શ્રી ગોવરધનનાથ. ૧ સખી મન કરમ વચને, તજો ઘરનાં કાજ; મેલો વેદ મર્યાદા, ને કુળની લાજ. ૨ છાંડો મન વીના પતી, સુત અને પરિવાર; આપણે નયણે નિરખો, શ્રી નંદ કુમાર. ૩ વાહાલો રૂપે છે રૂડલો, ને ભીને લેકે વાન; ગત સ્યામ મંડાન, કુંડળ ઝળકે કાન; ૪ ગીરાજે અલક તીલક, જાણીએ કંચન રેખ; નાશા ગજ મોતીના, નટવર ભેખ; ૫ સીશ પાઘ સોરંગી, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાલા મનોહર મુરતી, ચીતડાનો ચોર. ૬ વાહાલો બંક અનીઆકની, ભ્રકુટી કમાન; એહુનાં નયણાં અણીઆળાં, જાણીએ મદનસાં બાણ. ૭ વાહાલો ચંચળ ચપળતા, વાળુ ખંજન મીન; શોભા જો પતે મ્રગ થયા આધીન. ૮ બીંબા ધરેછે, અતી અરૂણ પ્રવાલ; મુખ માધુરી મધુરી, વાંસલડી રસાળ. ૯ જીર કુશમ ઝરે. મદ મુસકી હાંસ; ઝળકે દંત દાડમ, જેમ બીજ પ્રકાશ. ૧૦ કંઠે રટેસરી, ગળે ગુંજાનો હાર; બાજુબંધ પોહાચ્યોને, ઝુમક સાર. ૧૧ પાચે પોહોંચી, નેપૂરનો ઠમકાર; ચાલ ગજની ચાલ, ઘુઘરી ઘમકાર. ૧૨ કટી કાછની,

કીંકણીનો ઝમકાર; પાય અણુવટ, વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૨ જીરે સોળ કળાએ ઉદીઓ ચંદ, વરજ જુવતી સુંદરી; હસે મંદમંદ. ૧૪ જીરે એહુની આરતી, ઉતારે શ્રી વલભરાય; શોભા જોઈને જન વલભ બલીહારી જાય. ૧૫ આવોરે આવોરે સોહાગી, શ્રી વગલીઆનો સાથ.

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ટેક. અંતરે પ્રીતિ નહી પુરૂષોતમ, નરે ખર કુકર જેસા. હરી ભજન૦ ૧ નહી વાકુ સંત સમાગમ, નહી ગુરૂ ઉપદેશ; હરી ભજન૦ ૨ હું હું કરકરે જન્મહી ખોયા, મનુસ્યા જન્મ અંધેશા. હરી ભજન૦ ૩ એસો અવસર બહોત નહી આવે, તબ કૃષ્ણ નામ કબ લેગા; હરીભજન૦ ૪ સુંદરદાસ ભગવત ભજન વીના, કાંહાં જઇ ઉતર દેશા, હરીભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, હો બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી વરજરાય લાલની, મીઠી મધુરી વાણી વાહાલાની. હો બેહેની માહારી જય બોલો વરજરાય લાલની. ટેક. શ્રી નટવરેલાલ સ્યામલાલની સેવા કરવા પ્રગટ્યા કાકાજી માહારાજને દ્યાંથી સટકયા, ઓ બેહેની૦ ૧ શ્રી મોટાજી માહારાજના બાલજી કહાવે, વધ્રજનપને મન ભાવે. ઓ બેહેની૦ ૨ શ્રી રાણીજી વહુંજીની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજકોર માજીએ ગોદ ખેલાવ્યા; ઓ બેહેની૦૩ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુંજીના પ્રાણપતી કહીએ, એ વાહાલાનુ

મુખ જોઈ રહીએ; આ બેહેની૦ ૪ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજી સદારે સોહાગી, લાલજી જનમ્યા છે બડભાગી; બેહેની૦ ૫ બડા પુત્ર શ્રી બાળકૃષ્ણજી લાલ છે, પદમાવતી વહુજી સરદાર છે; આ બેહેની૦ ૬ શ્રી રઘુનાથલાલજી શેવાના રશીયા, જાનકી વહુજીને મન વશીયા; આ બેહેની૦ ૭ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીએ માહા તપ કીધા, આ લાલજી વહુજીનાં સુખ લીધાં; આ બેહુની૦ ૮ શ્રી નટવરલાલ શ્યામલાલે આનંદ દીધો, શ્રી ગોકુળ માંહે આ ઠ માસો કીધો; આ બેહેની૦ ૯ પરદેશ પધાર્યા દૈવી જીવને ઓધાર્યા ભવસાગરમાં ડુબેલા તાર્યા; આ બેહેની૦ ૧૦ લાલજી વહુજીને શેવને રાજનગર પધારો, સેવકને સુખ વધારો; આ બેહેની૦ ૧૧ ગુરુ પ્રતાપે હું તો વીનંતી કરૂં છું, ચિત માહારૂં ચરણે ધરૂં છું; આ બેહેની માહારી જય બોલો શ્રી વરજલાલની. ૧૨

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉલટયો, રસનાએ વેહે છે પ્રવાહ; ગોકુળપતી પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પૂષ્ટિના પુષ્ટ માહારાજ. ગોકુળ૦ ૨ શ્રી ગુસાંજીનારે લાડીલા, જગતના પ્રાણ આધાર; ગોકુળ૦ ૩ તેલ અભ્યંગ કરાવીએ, વૈષ્ણવને હરખ ન માય; ગોકુળ૦ ૪ કેસરે નાહ્યા શ્રી વીઠલેશ્વર, ચોકીએ બેઠા સોહાય; ગોકુળ૦ ૫ અંગ વસ્ત્ર વાહાલે અંગ ધર્યાં, ધરેચાં તીલક મુદ્રા ભાળ; ગોકુળ૦ ૬ ધોતી ઉપરણાંરે કેસરી, પેહેરોને પ્રાણજીવન; ગોકુળ૦ ૭ અપરસ ગાદી પધારીઆ, મુખે ભણે છે વારૂ પાઠ;

ગોકુળ૦ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચરણ નમે, રશીપા જોઈ જોઈ માહુ; ગોકુળ૦ ૯ વઇસ્નવ સમાજ પ્રમોદ કે વારણુ તન મન ધન; ગોકુળ૦ ૧૦ વઈશ્નવ સમાજ ઓછવ કરે, બલીહારી માધવદાસ; ગોકુળપતી પામીએ ૧૧

ધોળ ૧૮૫

શ્રી મદનમોહનલાલ આગળ વીનંતી કીધી, રાજ નગર પધારવાની આગ્ના લીધી; શ્રી નાથજી પધારવાની શી કહું વીધી, કેશવલાલ સુખ આપીયારે. ૧ રાજનગરમાં વધાઈઓ ગવાય, વઈશ્નવને મન હરખ ન માય; વરજરાયજી પ્રભુ સામા જાય, શ્રી બાળ૦ ૨ બેઠક ધામ ભોમીનાં મનપરે, તે રંગ એલે તેમ ઉડે પવનદ જય જય શબ્દ બોલે વઇસ્નવ જન, શ્રી બાળ૦ ૩ રાજા બેટીજી પારણે ઝુલે, સાત સ્વરૂપની મધ્ય બીરાજે; એ શોભા માહારા નાથ પેર છાજે, શ્રી બાળ૦ ૪ મંગળા સમે વાહાલો મંદીર પધારે. અંબિકાજીને મન આનંદ થાય; જમુના ગડાવામાં ઠાકોર કેસરે નાહાય, શ્રી બાળ૦ ૫ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુજીની કુખે રત્ન જાયા, શ્રી વરજભોર વહુમાજીએ ગોદ ખેલાવ્યા શ્રી બાળ૦ ૬ શ્રી રઘુનાથજીના કહીએર ભાત, શેષા વીના બીજી જાણે નહી વાત; આ રાજા બેટીજીના અખંડ તાત, શ્રી બાળ૦ ૭ શ્રી પદમાવતી વહુજીના કંથજ કહીએ, એ વાહાલાને શરણ જઇ રહીએ; કોટી જન્મનાં પાપ નિકુળ થઇએ, શ્રી બાળ૦ ૮ શ્રી ગુરૂ પ્રતાપે હું તો વીનતી કરૂછુ, ચરણ કમળ પ્રભુ ચિત ધરૂં; આગના કૃપા થકી વરજમાં ફરૂછું, શ્રી બાળકૃષ્ણલાલ સુખ આપીઆરે. ૯

ઘોળ ૧૮૬

શ્રી ગોકુળ ગામરે અતિ રળીઆમણુંરે, ત્યાંહાં માહા-રા વાહાલાજીનો વાસ વરજ વીનતા સરવે ટાળે મળીરે, આવી રંગભેર રમવા રાસ. ગોકુળ૦ ૧ નવ જોબના નવ સપ્ત વરસનીરે, સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી આવ્યાંરે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમાર. ગોકુળ૦ ૨ હરી મુખ જોઇનેરે આનંદ પામીઆંરે, હૈડે હરખ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંઠેરે, હમચી કુદે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં રચ્યોરે, રૂડી રૂડી સરદ પુનમની રાત; જુવતીના જુથ વચે માહારો વાલમોરે, તતાથેઈ નાચે ને વળી ગાય. ગોકુળ૦ ૪ રસીક શીરોમણ શ્રી કલ્યાણરાયજીરે, રસીયા જન કેરો વિશ્રામ; શ્રી વલ્લભદાસ જાય વારણેરે, પૂરો માહારાં મન વાંછીત કામ. શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણુંરે.

ઘોળ ૧૮૭

શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી; એમનાં લીજે ઘેર ઘેર ભામણાંજી; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૧ ગજ શીરોમણ રાજીઆરે, દેખી સોળ કળા સસી લાજીઆરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૨ જીરે તન મન ધન કરૂં વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટયા છો ભકતને કારણેરે; શ્રી ગોકુળનાથ૦ ૩ કોડ પૂરવી તે ભકત તણી. સખી પોહાચી છે હઇડાની હામ ઘણીરે; શ્રીગોકુળનાથ૦ ૪ જીરે માધવદાસ કરે વીનતીરે, ચરણ રાખોને શ્રી ગોકુળપતીરે. શ્રીગોકુળનાથ સોહામણાંજી. ૫

ધોળ ૧૮૮.

જય જય લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડું નામજી; શ્રી પુરૂષોતમ પ્રગટ્યા હો વારી. શ્રી વિઠલ રૂપ નિધાનજી.૧ વરેજ સુંદરીના પ્રાણજીવન, શેવકના પ્રાણ આધારજી,ટો ળે મળી સરવ સુંદરી ને, સોળ કીધા સણગારજી. ૨ બત્રીસમાં એકે નહી ઓછો, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાયજી; થાળ ભરી સગ મોતીએ, વધાવો શ્રીવલભ રાયજી. ૩ વધાવીને શ્રીમુખ નિરખો; નિમિત અળગાં થાયજી; પ્રેમ સુધારસ પીઓરે પદમની, હળી મળી મંગળ ગાયજી. ૪ શ્રીવલભ સુત જો વાહાલા કરીએ; તો ભવસાગર તરીએજી; અનેક દેવ ઊપાસન તજીને વર વીઠલને વરીએજી ૫ તન મન ધન સગપણ કરીને, વર્ણશનવને અનુસરીએજી; માધવદાસ એટલુંરે માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરીએજી, ૬ જે જે લાલ ગોવરધનધારી, સુંદીર રૂડું નામજી.

ધોળ ૧૮૯

સખીરે શ્રીવિઠલ નંદ આવો માહારે બારણે, હુંતો જોઉછું માહારા વાટ. શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૧ મેંતો પ્રેમે પથાણાં પાથરયાં, તે પર પધારયા શ્રી વિઠલ વરજીના લાલ; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૨ મેતો કુમ કુમ કેસર ઘોળીઆં, હુંતો પૂજુ માહારા વાહાલાજીના પાય, શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૩ સખીરે સઈઅરો સરવે ટોળે મળી, ભાવે ભેટ કરેને મંગળ ગાય

શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી ઉતારૂં કપુરની, હુંતો વળી વળી નિરખું વાહાલાનું વદન; શ્રીવરજ ભુખણ ઘેર પધારીઆ, ૫ મ્હારે ગુજ કરતાં રેહેણી વ-હી ગઇ એટલે ઉદીત થયા આદીત ભાણ; શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજીનો સ્વામી મળ્યો, વાહાલે મારે ઉતારયાછે ભવસાગરને પાર; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ,

ધોળ ૧૯૦

તાહારા દલકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર દાણીરે. ટેક, સઉકોને તમો મન કરી જાણો, નવ જોયાં દુધ ને પાણી રે, ગીરધર ૧ વંદ્રાવનને મારગ જતાં મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે. ગીરધર, ૨ કાંકરડીમાં મારો માહારા વા-હાલા, તો દેખે છે સઇપર સમાણીરે, ગીરધર. ૩ બાંહ વરડામાં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખે છે નંદ જીની રાણીરે. ગીરધર. ૪ નરશીહના સ્વામીની સંગે ર મતાં, એના મુખની તો મીઠડી વાણીરે ગીરધર દાણીરે,૫

ધોળ ૧૯૧

કોમળ અંગેરે ઓ સુજની, શ્રી બાળકુસ્નજી દીઠા; રંગ રસ ભીનેરે ઓ સુજની, શ્રી મદન મોહનજી દીઠા. ૧ શ્રી મુખ શોભા શી કહુંને, મેરે મુખ વરણવી ન જાયરે; ગોર શ્યામતો અંગ બીરાજે, શોભા વરણવી ન જાય, કોમળ અંગેર. ૨ મોર મુગટને કાંને કુંડળ, નાકે સોહી

એ મોતીરે; એ વાહાલાને કારણે હુંતો, મંદીર ઊંડું જોતી, કોમળ અંગેરે. ૩ કંઠે સોહીએ કંઠેસરીને, લીલાવટ જડાવરે, શીર સોહેએ હલકા વળી, ટીપાળો સોહીએ અનુસાર. કોમળ અંગેરે૦ ૪ બાંહે બાજુબંધ બેરખાને, ફુમત ફરકે ચારરે; રત્ન જડીત માંહે હીરના જડાયા, નેનંગ ધરે લખ ચાર, કોમળ અંગેરે૦ ૫ કેહેડે સોહીએ કટી મેખળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારરે; મંદીરમાં ઘુંટડીઓ બોલે, નામ ધરે નંદલાલ, કોમળ અંગેરે૦ ૬ રત્ન જડાત સીંહાસન બેઠા, કળસ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા શણગારે નીત્ય નવા ભોગ, ફુલની માળા ધરાય. કોમળ અંગેરે૦ ૭ વરજ વલભ શણગાર ધરાવે, લાલમણી જી બેલ બેલાવેરે; વરજપાલલાલજી ચોપાટ ઢાળે, વછલાલ પંખા તાણે. કોમળ અંગેરે૦ ૮ ગોપેશરજી ભોગ ધરાવેને, ગોકળેસજી ભોગ સરાવેરે; દ્વારકા નાથજી બીડલા ધરાવેને, જીવણલાલજી આરતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે૦ ૯ સેન સમે શ્રી મદુનાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા થાયરે; શંખનાદ સુણીને ભીતરે પધારે, ઝારી બંટા બદનાય. કોમળ અંગેરે. ૧૦ જીવણલાલજીના મંદીરમાં કાંઈ આનંદ ઓછવ થાયરે; દહી દુધની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ ગોવાળ. કોમળ અંગેરે બોાસુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯૨

શ્રી દામોદરદાસ હરસાંની અતી હરખે ભરેચા, ઉપરે બેઠા જોતા હુતા વાટજોઃ ભાઈ સરવે ધન કાઢીને ઢગલા

કરેચા, તેના સાહમાં જોયાં નહી લગારજો. શ્રી દામોદરદાસ૦ ૧ એટલામાં તો પ્રભુ પોતે પધારીઆ, આવતાં નીરખ્યા પોતાના નિજ નાથજો; દોટ મેલીને હોડી પાસે આવીઆ, પડચા પાયને જોડચા છે બેહુ હાથજો. શ્રી દામો૦ ૨ હાથ સાહીને પ્રભુ તો પોતે ઉઠાવીઆ, પૂછયું દમલા આવો તેના વારજો; સીષ નમાવી સ્વામી પ્રત્યે બોલીઆ, વાટ કયારની જોતો હતો માહારાજજો. શ્રી દામો૦ ૩ ત્યાંથી સાતે તેડી પોતે પધારીઆ, આવ્યા શ્રી ગોકુળ માંહે શ્રી ગોવીંદ ઘાટજો; બ્રહ્મ સબંધની આજ્ઞા પ્રભુજીએ કરી, વચન સુણ્યાં પણ સમજ્યા નહી તલ માત્રજો. શ્રી દામો૦ ૪ ત્યાંહાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપર પધારીઆ, આવી પોહોડયા છોકર છાંયા માંહ્યજો; પછે પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથજી, હાથ થાભીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંહ્યજો. શ્રી દામો૦ ત્યારે શ્રી વલભ બીજીને બોલીઆ, દાસપણું તે જાણીને સમ્પ્રાપજો, ત્યારે શ્રી મુખેથી શ્રીજી બોલીઆ, દાસ ધરમ રાખ્યો માટે નહી બાદજો. શ્રી દામો૦ ૬ એક સમે શ્રી વલ્લભ પોતે બોલીઆ, પૂરણ મારગ ચલાવો પ્રકાશજો; તેતો દમલા તાહારે સારુ જાણજો, રેહેશે ર્હૃદેમાં રેહેશે કરીને વાસજો. શ્રી દામો૦ ૭ એવી કીયા જાણી શ્રી ગોસાંઈજીએ, પોતે કરાવ્યું પીવાનું ત્યાહાં આપજો; દક્ષણા માગી ત્યારે પોતે કહ્યું, સિદ્ધાંત રેહસ્યના દોઢ શ્લોકની વાતજો. શ્રી દામો૦ ૮ એવી ક્રીયા જાણી શ્રી વીઠલનાથજી, બેસાડતા તો ગાદી અડવા હાથજો; ચરણામ્રત તો પોતાનું આપેજ નહી, એવા મોહોટા જાણી શ્રી વલભદાસજો. શ્રી દામો૦ ૯ ત્યારે શ્રી વલભ મુખેથી બોલીઆ, મુજમાં

ને શ્રી ગોસાંઈજીમાં નથી કાંઈ ભેદજો; માટે શરણાગત તો તું સેવજે સદા. શ્રી વલ્લભ વાણી કહી તે જાણીને વેદજો. શ્રી દામો૦ ૧૦ ત્યારે પોતે આવીને વીનતી કરી, મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારાજજો; ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીયા, વલ્લભદાસના સર્યાં સઘળાં કાજજો. શ્રી દામોદરદાસ હરસાની આવી હરખે ભસ્યા. ૧૧

ધોળ ૧૯૩

ગોરધનેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોજીરે, પ્રથમ લાગુછું પાય દીન જાણીને કરૂણા કરો રાખો ચરણની છાંય, ગોરધનેસ૦ ૧ જીવ સમરણમાં નથી જાણતા હોજીરે, નથી જાણતો કાંઈ ધરમ; વિષયવાસનામાં વળગી રહ્યો, એવાં અનુચિત કરમ, ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૨ અમ સરખા અધમને ઓધારવા હોજીરે, તમે કીધા છે શ્રમ; અભેદાન દેવાને કારણે, પ્રગટ્યા પુરણ બ્રહ્મ. શ્રી ગોરધનેશ ગુરૂ૦ ૩ ઈચ્છા કરીને હરી અવતરયા હોજીરે, કરવા દૈવીની સહાય માહા ઉદ્ધાર કરૂણા નીધી, આવજમ આતાર. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૪ નામ આપીને નિરમળ કરયા હોજીરે. કરવા બ્રહ્મ સબંધ: તોય તમને નથી જાણતા, એવા થઈને બેઠા અંધ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૫ કાળ કરમમાંથી કાઢીઆ હોજીરે, મોટા જમનો રે ત્રાસ; જે જન સરણે આવીઆ, રાખ્યો દ્રઢ વિશ્વાસ. શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૬ તમે તો તમારાં બીરદ પાળશો હોજીરે, કરવા જનનો ઓદ્ધાર; દોશ ન વિચારશો જીવનો, તેનો નહી આવે પાર.

શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૭ શ્રીબાળક્રસ્નજીના લાડીલા હોજીરે, જગત મગનના તાત; શ્રીબાબુરાય શ્રીમગનલાલજીના કાકા જી, શ્રી વીઠલેસજીના ભ્રાત, શ્રીગોરધનેસ ગુરૂ૦ ૮ દાસ ના દાસની વિનતી હોજીરે, પ્રભુ તમે ધરજો કાન; કુટ બુધિ હમારી દુર કરા, ગાઉ તમારો ગુણ ગ્યાન, શ્રીગોરધ નેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોજીરે. ૯

ધોળ ૧૯૪

પદ ગરબી.

જુમનાં જાતાંરે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વાટે ૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને બોલ્યા સારંગ પ્રાણી. ૨ હરીનું હસવુંરે મીઠુ, એવુ રૂડુ કઈએ નોહાતું દીઠુ. ૩ આજનાં સારાંરે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોવા સરખાં મુખડાં ૪ મુખડુ પુનમરે ચંદ્ર, વાહાલા તારી આંખડામાં જંત્ર. ૫ મધુરીશી મોરલીરે વાજે તેતો માહારા સામ સુંદીરને છાજે. ૬ ડાહાપણ બાંધુરે બચકે, રામક્રસ્ન પ્રભુને નીરખ વા અચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણ ગાય, તેથી ભવનાં પ્રાશ્ચિત જાય, ૮ જુમનાં જાતાંરે ઘાટે.

ધોળ ૧૯૫

રાગ સામેરી,

આવો આવોરે શ્રીમાહારાજ, મોતી માહાર આવોને; મોતીને જોતી ને હાર પરોતી, તો હું વંદ્રાવન જોતીરે.

આવો આલોરે નંદના લાલ મોતી માહારૂ આલાને, ૧ મોતીરે નીપજે ભવસાગરમાં, તાહારૂ મુખ જોતાં રોવાણું રે; મોતી માહારૂ આલોને. ૨ બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીર ધર નાગર, ચરણ કમળ મુખ જોતીરે; મોતી માહારૂ આલોને ૩

ધોળ ૧૯૬

ભલે આવી લાગી માઝમ રાતકે, ચૈત્ર વદી એકાદશીજી; પૂછયાં પૂછ્યારે ત્રેલંગનો ધારયા શ્રી લક્ષ્મણ ઘેર . પધારયાજી ૧ કીધી કીધી શીદી શું પ્રિત, મરજાદા મુકી મળ્યાજી; ભાગ્યા ભાગ્યારે જીવના બ્રહ્મ, આનંદ સાગરમાં ભળ્યાજી માહારૂ માગુ આપો માહાજ અલ્પ બુધ હું છું દીનજી મને દેવા સુખ દોજેજ નાથ, મન માહારૂ પોહોતુ રળીજી ૩ બલીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા માહારે મન વશીજી; ભલે આવી લાગી માઝમ રાત કે ચએત્ર વદી એકાદસીજી ૪

ધોળ ૧૯૭

પાંચ રંગ પ્રભુના ગઈએરે, ગાતાં અંગમાં નીરમળ થઈએરે. ૧ પેહેલો લાલ ગુલાબીનો રંગરે, તેહેનો સબળો બન્યોછે સંગરે. ૨ લાલ રંગનું મોળીયું છે રાતુરે, હરીનું મુખડુ દીસે અતી માતુરે. ૩ લાલ મોરલી રંગ રસાળરે, લાલ કોટમાં ગુંજની માળરે ૪ લાલ જામા પેહેરયા જરકસીરે, લાલ લોભણી લાલને અંગ વસીરે. ૫ લાલ મો-

જડી કનઈએ પેહેરીરે, લાલ દીસોછો લાલા લ્હેરીરે. ૬ લી
લો રંગ પ્રભુજીનો ન્યારોરે, રાતા રંગમાં શોભેછે સારોરે.
૭ લીલા લીલમ મુગટમાં જડ્યા છે, હરીના તેજની કાંતી
બડી છે. ૮ લીલાં પાન બીડલાં ખવાસરે, આપો પ્રેમે
ભક્ત બ્રાહ્મને દાસરે. ૯ લીલા રંગના સુંથણી સારીરે,
લીલા રંગ બન્યો ગીરધારીરે. ૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યા છે
કેડેરે, વરણાગીમાં જાય છે લેહેરેરે. ૧૧ લીલા તુળશીના
હાર શરીરરે, હરી શોભે છે હળધર વીરરે. ૧૨ લીલા વા-
ઘા તે સારંગ પાણીરે, ધાર્યું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩
સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદરી સરવે સંગરે. ૧૪
પિળા તીલક કેસરનાં કર્યાંરે, અંગે નેપૂર સઘળાં ધરી-
આંરે. ૧૫ પિળો પાઘ કેસરનો ભીનોરે, હરીનો લટકો
બન્યો છે તીનોરે. ૧૬ પીળાં સોના કડાં કર માંહીરે, પીળાં
હેમ બાજુબંધ બાંહીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી
સારીરે, માંહી રેખ જડી રઢીઆળીરે. ૧૮ હરીએ પીળાં
પીતાંબર પેહેર્યાંરે, વરણાગીમાં જાઓછો લેહેરેરે. ૧૯
પીળાં સોના પાવલડાં ચરણેરે, મોહોટા સંત નમે હરીને
ચરણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુંરે, મોરલીધર મનમાં
આણુંરે. ૨૧ ઉજળાં જાયનાં ફુલ એકેરે, હરીએ હાર ધ
ર્યાં કંઠ લેહેકેરે. ૨૨ ઉજળાં મુક્તાફળ કાનરે જોરૂપ રૂપ
રૂપ ધર્યું તે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા ઘુઘરા ઘનકારરે, ચ
રણે વાગી રહ્યા છે ઝમકારરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અ-
ણીઆળીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કૃષ્ણનો
રંગ વખાણુંરે, શ્યામ રંગ રૂદેમાં આણુંરે. ૨૬ શ્યામ
બાટલીઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭ શ્યામ

નખણાં કમળ અતી ભાળીરે, કાળી ઝીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૮ સ્યામ ગોળીમાં ગોરસ ભરીઆંરે, પ્રેમે પ્રભુજીના આગળ ધરીઆંરે. ૨૯ શ્યામ મેઘ ગર્જના કરતારે, પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે ૩૦ જેને ડાકોરમાં કરેચાં દરશનરે, તેહેને રણછોડરાય પ્રસનરે ૩૧ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાશેરે, વર્તમાન એસી વઈકુંઠ જાશેરે. ૩૨ પાંચ રંગ પ્રભુજીના પુરારે, તેહેમાં એકે નથી અધુરારે, ૩૩ કર જોડી કવીજન કેહેછેરે. એતો અહરનીશ સરણે રેહેછેરે. ૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઈએરે.

ધોળ ૧૯૮

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ બોલો બોલો વઈશ્નવરાય, તેતો ફળી મળીસાએ સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ વઈશ્નવી વઈશ્નવની એ રીત. જય શ્રીકૃષ્ણ ઘણા પવિત્ર, તેથી પ્રસન થાય નવનિત્ય. જય શ્રી૦ ૨ જેણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે તો અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા, જય શ્રી. ૩ નામ તણો પ્રતાપજ મોહોટો, તેથી આ જુગલાગેછે ખોટો; શરવે વરેજ ભોમીમાં લોટો, જય શ્રી. ૪ જે જન જસોદાજી ઘણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વખાણે; મનમાં મેહેર કરીને માને. જય શ્રી૦ ૫ જસોદા સુતને પાન કરાવે, ગોપીજન સહુ આનંદ પાવે; વાહાલો માહારો વરજમાં લાડ લડાવે, જયશ્રી૦ ૬ સુતતો પારણામાથી જાગ્યા, સહુ ગોપી જન આનંદ પામ્યા; વાહાલે માહારા તનના તાપ સમાયા, જયશ્રી૦ ૭ વંદ્રાવનના તે વાટે, મારગ રોકોછો શા માટે; વાહાલે માહારે રાસ રમાડ્યાં છે રાતે,

જયશ્રી૦ ૮ જેણે જય શ્રીકૃષ્ન ગાયા, તેહેની સાફળ થઇ છે કાયા; તે તો પ્રેમ પદારથ પાયા, જયશ્રી૦ ૯ રાજા ચરણ કમળની છાય તેહેનો ભવનો ફેરો જાય; તેતો હરી-દાસ ગુણ ગાય, જયશ્રી કરનરે ભાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રીગોવીંદરાયજીરે રસીયા, માહારી હ્રુદેકમળમાં વસીયા. ૧ શ્રીમુખ સુંદરરે હાસે, જોતાં નિજ જનનાં મન હોસે. ૨ ભાળ તીલકરે બીરાજે, ભ્રગુટી ધનુષ્ય કામનું સાજે. ૩ નાકે મોતીરે લળકે, જાણે જયલા વીજળી ચમકે. ૪ સામળ વરણેરે સોહીએ, જોતાં ભગનાં દુખડાં ખોઈએ. ૫ શ્રીમુખ મધુરૂરે બોલે, શ્રી વચનામૃત નહી કોઈ તોલે. ૬ શ્રીવિઠલેશ રાયજીરે માથે, જુગ જુગ જોડ બીરાજો સાથે. ૭ અનુભવ ગ્રંથ તણા વિચારે, શ્રીહરરાયજી પ્રગટ્યા બીજી વાર. ૮ શ્રીવિઠલરાયજીરે લાલ, શ્રીગોકુળ ઓછવજી સુત ઘણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેસ્વરજી છોગાળા; શ્રીલક્ષ્મીને દીન દયાળા. ૧૦ ચંચળ ગતીએરે ચાલે, હસતાં વઈસ્નવ સામું ભાળે ૧૧ એ ઘણું નિજ જનને સુખ દેછે, શ્રીભાગવત નિરંતર કેહે છે. ૧૨ એવા સ્વામી સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત કાજે. ૧૩ એમના ગુણનેરે ગાઉં, ચરણ કમળ રજ લેવા ધાઉં. ૧૪ પ્રગટ્યા પુરૂષોતમ અંતર, એમની લીલા અપરમપાર. ૧૫ વરજ જીવકનારે સ્વામી, ચરણ કમળ વંદુ સીર નામી. ૧૬ શ્રીગોવીંદરાયજીરે સીયા.

ધોળ ૨૦૦

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, શ્રીવલભનાથને વારણે જાઉ, ૧ પ્રગટયા પુરૂષોતમ અવીનાસી. શ્રી વંદ્રાવન ખીધુ ખદન ખીલાસી. ૨ એતો પુરણ પરમાનંદ, શ્રી મહાલક્ષમીપતી અતી આનંદ ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રીવિઠલ કહીએ, એમના ગુણ જસનો પાર ન લહીએ. ૪ શ્રીવિઠલનાથ પ્રગટયા પૂરૂષોતમ, જેણે પ્રગટ કરયા શ્રી પૂરૂષોતમ. ૫ એતો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષમી પદમાવતી ભરથર. ૬ એમના સાત કુંવર સુખદાતા, કરવા દઈવીને સુખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રીગીરધરજી માહારાજ, શ્રીભામનીજી વહુજી એ સીરતાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરાય ઘણુ રસ ભરીયા, તે શ્રારાણીજી વહુજી વરીઆં. ૯ શ્રીબાળકૃસ્નજી ભીને વાન, શ્રીકમળાવતી પતી ચતુર સુજાણ. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જગત જસ જાણે, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રીરઘુપતી રૂડા રૂપે જાણ, એતો શ્રીજાનકી જીવન પ્રાણ. ૧૨ શ્રીજદુપતી જુગતી જગતમે જણાવે, શ્રીમાહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રીઘનસ્યામ પૂરણ કામ, શ્રીકૃસ્નવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી બેટીજી સતભામા, શોભા યમુના કમળા દેવકી નામ. ૧૫ એ શ્રી વલભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્યે સમરો નરને નાર. ૧૬ શ્રી મદ વલ્લભપદ; અનુરાગી, જેજન ગાએ તે બડભાગી. ૧૭ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

ધોળ ૨૦૧.

ક્રશ્નદાસ મેઘન મન મોદકરે ધાર્યું, શ્રી વલ્લભ શરણ થ
ઈને સહુ દુઃખ વામ્યા જો, કૃપા કરીને પોતે પાસે રાખી-
આ, સદા સમીપ રહીને બહું સુખ પામ્યા જો. ક્રસ્નદાસ૦
૧ મારગ જાતાં પાહાડ થકી સહ્યા પાડી, તેને ત્યાં પ
ણ હાથે થંભી રાખીજો; શ્રી વલ્લભપરે વાછલતા કીધી
ઘણી, પોતે પ્રસન થઈને વાણી ભાખી જો. ક્રશ્નદાસં૦ ૨
માગ માગ જે માગે તે આપૂ તુને, માર્ગ દ્રઢ હોય મુ-
ખરતા નવ આવી જો; બે આપીને ત્રીજાની તો ના કહી
ગુરૂ દ્વાર તે વેદ વિરૂધ કાહાવી જો. ક્રશ્નદાસ૦ ૩ વાસ
ણકામાં પ્રભુ પોતે પધારીયા, બાહાર ઠાડો રેહેજે એમ ક
હી બોલ્યા જો; ત્રણ દીવસ લગી આહો રાત્ર ઠાડા રહ્યા,
પોતે પ્રસન થઈને કહ્યુ મન બોલ્યા જો. ક્રસ્ન૦ ૪ માગ
કહ્યુ ત્યારે તેનું તે માગીયું, તે માંહે બે આપી તેતો આ
પજો; ગુરૂ દ્વારની પોતે તો નાકી કરી, શ્રી વલ્લભ સ
ર્વેશ્વર સઘળે વ્યાપી જો. ક્રસ્નદાસ૦ ૫ ગંગાસાગર પ્રભુ
પોતે પધારીઆ, ધ્યાન મરમનાની ઇચ્છા મન કીધી જો;
પાર જઈને સીધ કરાવી લાવીઆ. પોતે પ્રસન થઈને આ
જ્ઞા દીધી જો. ક્રસ્નદાસ૦ ૬ પુછ્યુ ત્યારે તેનું તે માગીયું
પોતે કહ્યું જે જીવ શું માગી જાણેજી; ગુરૂ આગળ સમ
બાધા તે સાચા ખરા, શ્રી વલભ પુરૂસોતમને વેદ વ-
ખાણેજો. ક્રસ્નદાસ૦ ૭ પ્રિય અપ્રિય તે પ્રભુજીને શું પુ-
છીયું, ગોરસ સ્નેહ ઘર અતિશે પ્રભુજીને પ્યારજો; ધુંવા
ધરોહ કલસ પ્રભુને ન ગમે, શ્રી વલભ મુખથી બોલ્યા

નિવારજો. ક્રશ્નદાસને ધન મન મોદકરે ધણું. ૮

ઘોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી વ-લભ સરણે લીધોજો; શેવા પધરાવી શ્રી દ્વારકાંનાથની, વળતી ભક્તિ રસ ભાવ ધરીને પીધોજો. સંભરવાળા૦ ૧
જળ શેવા પણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ કાન સસુરની મેહેલીજો; સજ્યા મંદીર માંહે સજ્યા શમારતાં, વિપરીત વાસના રંચક મનમે ફેલીજો. સંભરે વાળા૦ ૨
રાજભોગની થાળ ધરી ચોકી થકી, પ્રભુએ લત મારીને પાડી નાંખીજો; શેવા કહું કરતુક કરીને [illegible]જ્યા ઘણું, વળતી નાક ઘસીને દીનતા ભાખીજો. સંભર વાળા૦ ૩
ઉણુ કાળમે ચોપારે સુતા જઇ, પ્રભુજી ઉપર વાંછલતા કાંઇ નવ લાવ્યાજો; દાસી ઉપર દયા પરભુ પોતે કરી, મંદીર જાળાવીને પછો કરાવ્યોજો. સંભર વાળા૦ ૪ મં-દીર સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધારાવીઆ, રાંજ વઇભવ પેરે શેવા સુખ માનીજો; અમરાખ રાજા સરખો એને જાણજો, એવું શ્રી વલભ સુખથી બોલ્યા વાણજો. સંભરે વાળા૦ ૫
દાસ દામોદર હરેસાણી ઘેર આવીયા, અન સુખડી જ-વરાવી પુરણ પ્રીતેજો; સુખડાની વીનતી તો પોતે ના કરી, શ્રી માહાપ્રભુજીને રીસ ચડી તે રીતેજો. સંભર વાળા૦ ૬
ઘરમાં બેઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઇ અપ્રાધ સમાવેજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ શેવા કરે, અનાશ્રયનો દોશ ઘણો, બતલાવેજો. સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી. ૭

ધોળ ૨૦૩

પદમ નાભ તે દાસ વ્યાસ સુખ અતી ઘણું, શ્રીવલભ સરણ રહીને બહુ સુખ લીધુંજો; અવવા પ્રત કરીને સેવ્યા શ્રી મથુરેસજી, વેપારીને મન કરજ કાહાડી દીધુંજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૧ બેટી છોટી કુંવારી પોતાતણી, વઈશ્નવ જાણી પરસાતીમાં દીધીજો: ફેરી સગાઈ તુળસાં બોલી તે સમે, પોત કહે અમ કીધી તેતો કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૨ એવું સાંભળી તુળસા મન હરખી ઘણું, વઈશ્નવ ઉપર વાહાલ સરવેને એવાજો; પારવતી શ્રીનાથી પરભુ રીઝ્યા ઘણું, સુત રઘુનાથદાસ તે કહીએ તેવાજો. પદમ નાભ તે દાસ૦ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે બીજા કો નહી; શ્રી વલભ સરણ થઈને ભકતી રસ પીધાજો; દરશન કરવા સારૂ અઢેલમાં છોલા સમરપી પ્રભુજી પ્રસન કીધાજો. પદમ નાભ તે દાસ સુખ અતી ઘણું. ૪

ધોળ ૨૦૪

પૂરૂષોતમદાસ સદા સુખ અતી ઘણું, શ્રી વલભ કૃપા કરીને સુખ દીધુંજો; પોતે સરણ થયા તે સહું પરિવાર શું, શ્રી મદન મોહનજી સેવીને સુખ લીધુંજો. પૂરૂષોતમ-દાસ૦ ૧ ઓછવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નંદ જસોદા ગોપ ગોપી સહું આવીજો; દઈવી જીવપર દયા પ્રભુ પોતે કરો, પ્રગટ કલપની લીલા સહુ દરસાવીજો. પૂરૂષોતમ દાસ૦ ૨ ઓછવ જોવા સારૂ શ્રી માહાદેવજી, આવી પોતે પરસાદ માગી લાંધોજો; ઘર ચોકી સારૂ આગ્ના પોતે કરી;

કાળ ભાઈરતને હુકમ પેતે કીધોજો પૂરૂષોતમદાસ૦ ૩ પૂત્રી પુન્ય પવીત્ર એક પોતા તણી, નામ તે બાઈ રૂક્ષ્માણી કહીએ તેહેનુંજો; કારતગ સ્નાન કરી હરી સેવા હેતશું, એવું મોટું ભાગ્ય તે કહીએ તેહેનુંજો. પૂરૂષોતમદાસ૦ ૪ નામ દેવાની આગ્ના પ્રભુ પોતે કરી, દઈવી જીવ જન જે કોઈ આવે તેહનેજો; વળતી શ્રી વલભ પોતે પધારીઆ, એવી કૃપા કરી તેહેવી નહો નેજો. પૂરૂષોતમદાસ૦ ૫ પત્રાવલંબન ગ્રંથ પ્રગટ પ્રભુએ કરી,. માયા તતક્ષણ જીતી લીધાજો; બાહીર મુખ સાથે સંભાષગુનત કરયા, પૂરાણ બ્રહ્મ આ ક્રમ પ્રસિદ્ધ તે કીધાજો. પૂરૂષોતદાસ૦ ૭ ગોપાળદાસ ગુણ ગાવું ઉલાસમે, પુત્ર શેઠના એવા તે વળી કહીએજો; માટે શ્રી વલભ ચરણ સદા શેવો સહુ, વષ્ણવજન તે સદા તરૂણછે લહીએજો. પૂરૂષોતગદાસ સદા સુખ અતી ઘણું. ૮

ધોળ ૨૦૧

ગદાધરદાસ કપીલકડા માંહે ખરા, ક્ષત્રી કોસડના પરોહિત તે જાણજો; શ્રી વલભ સરણ થઇને સુખ પામ્યા ઘણું, આંખ્યા વરત રહીને શેવા રસ માનોજો. ગદાધરદાસ૦ ૧ જે આવે તે સરવ સમરપે નાથને, ઘરમાં વાસી તે કાંઈએ નવ રાખેજો; ગુણ ગાએ તે શ્રી ગોવરધન નાથના, કરી કીરતનને પેતે મુખથી ભાખેજો. ગદાધરદાસ૦ ૨ કોઈ સમે વળી વળતા કાંઈ આત નહીં, સરવ ભોગ જળ લોટી સમરપણ કીધીજો; મધરાત્રે જજમાને આપીયું, લાગી ઠલે નાચો તે ધરાવી દીધોજો. ગદાધરદાસ

૩ પ્રસાદ લેતાં વઇશ્નવ બહુ પ્રસન થયા, એ સ્વાદ તે અમે નથી કાંઇ ચાખ્યોજો; જેવી લાવ્યા તેવી કત પોતે કહી, સત્ય વચન તે મુખથી પોતે ભાખેજો. ગદાધરદાસ૦ ૪ માધવદાસ બીમઇ બાજી લાવીય, આરોગ્યા તે પ્રભુજી પૂરાણ પ્રિતેજો; મુખથી આસીરવાદ પ્રસન થઇને કહ્યો, હરી ભક્તી દ્રઢ થઈ રાખી રીતેજો. ગદાધરદાસ૦ ૫ એવો જસ ભાગવદીનો પ્રભુ પોતે કરસ્યો, શ્રી વલભ પ્રભુ કૃપા થકી બહુ જાણેજો; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ સેવા કરો, વઇશ્નવ ઉપર વાહાલ ઘણું તે આણેજો. ગદાધરદાસ કપીલ કડા માંહે રહ્યા. ૬

ધોળ ૨૦૬

આવણ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.—ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન, આવણ સુદી એકાદશીજી; ધન્ય ધન્ય આજુની રેન, ધન્ય આજુની માહાનીસીજી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી મુખ કેરાં વાયક, બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીઆજી; સોંપ્યા શ્રી પુરૂસોતમ હાથ, મનડાની આશા પૂરણ થઇજી. ૨ જુવો જુવોરે જીવ્યાનાં ભાગ્ય, વીના સાધન સુખ પામીઆંજી; માહા શ્રી વલભ સરણ પ્રતાપ, સેહેજે સકળ દુઃખ વામીઆંજી. ૩ વીના સાધન જપ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉધારીઆજી; માહા હીન પતીત ચંડાળ, અસ્ત્રી સઉદ્રાદિક તારીઆંજી. ૪ માહા કઠણ કાળ કળી માંહ, અતી કરૂણા એ પ્રગટીઆજી; કાધી સરણાંગતની સાહાય, તાપ રૂદેના મીટાવીઆજી. ૫ ચરણજીવો શ્રી લક્ષ્મણ નંદ, સદા ભક્ત સીર બીરાજતાજી; નિત્ય વરજમાં અખંડ બીહાર,

સઘ વરજ શોક શીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે આજુ નો દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી.

ધોળ ૨૦૭

વઈશાખ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વઇશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટયા શ્રી વલભરાય; સુરી-નર મુનીજન હરખીઆ, હરખીઓ વરજ સહુ સાથ. ૧ દેવનાં દુદંભી વાજીયાં, ગાજીયાં ભેર મ્રદંગ; અપછરા ન-ત્ય કરે ઘણું, ગ્યાન તે ગાંધ્રવ સંગ. ૨ નિજ સ્વરૂપ પધારીઆ, ચંપા તે રણ મોઝાર; સ્રી હાસન પધરાવીઆ, કીધો અન મંડળાકાર. ૩ તાત નિરખી વિસ્મે થયા, મંડળ મધ્યે સ્વરૂપ; મુખપર રવી સસી વારણે, શોભા અતીસે અનુપ. ૪ શ્રી લક્ષમણ ભટજી વીમાસીને; ઓળખ્યા પુ-નમચંદ; પૂત્ર ભાવ હુલરાવીઆ, ઓછવે ગોવીંદ. ૫ વ રજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટયા બીજી વાર; લોક પ્રસિદ્ધ જણાવીએ, માત ગરભ વાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્રથી, ઓધારયા જીવ અનેક; શ્રી વલભ નામ ધરાવીને, રાખ્યો તે સરવેનો ટેક. ૭ પાર ના પામું લાલાતણો, રસનાએ કયમ કેહેવાય; હરીદાસ શોભા નિરખીને, પ્રેમ મુદીત ગુણ ગાય. ૮ વઈશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટયા શ્રી વલભરાય.

ધોળ ૨૦૮

શ્રી વિઠલનાથજીના લાલ છો અતી લાડકાળા, વઈસનવ-ના પ્રાણ આધાર સહુને છો વાહાલા. ૧ શ્રી ગોવીંદરા-યજીના પુત્ર, સહુકો એમ કેહે છે; વાહાલે દીધાં આઢળક

દાન, મનવાંછીત દેછે ૨ શ્રી ગોપીસ્વરજીના ભ્રાત, રૂપે રૂ- ડાછે; નીરખે નહીં જે નર નાર, તે નર કુડા છે ૩ એવો પ્રફુલીત વદન વિલાસ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદીઓ પુનમચંદ, થયું મન લોભાને. ૪ એમનું સુંદીર ભાળ વિસાળ, તીલક શોભે છે; નારખીને લાજો મોરારે; ચિતડાં લોભે છે. ૫ શ્રી કંઠે માળ કુસમ તણી, અતી રાજેછે; નિરખંતાં વધરનવજનને, મોહ ઉપજાવે છે. ૬ ચંચળતા ચોળ ચોલ, ભારે દીસે છે; જાણે મદ ગજ કમળ સમાન, મન જોઈ હીંસે છે. ૭ છબીપર જઉ બલીહારી, હું તમને વારૂં; પ્રગટયા શ્રી વીઠલનાથ, શોક જનના સારૂ. ૮ મને હરખ ઘણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને; માહારો તનના તાપ સમાવ, ભવ દુખ જાવાને ૯ છેલ છબીલા લાલ છે, અતી સારારે; હીંડે છે લટકા કરતા કાન; કામણગારારે. ૧૦ શ્રી સહાડ નગરમાં વાસ, સહુકો જાણે છે: જસ થયો જગ વિખ્યાત, દાસ વખાણે છે. ૧૧ શું કહે વરજભુખણ, ગુણ તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ, ધણી અમારારે. ૧૨ શ્રી વિઠલનાથજીના લાલકો ગર્ની લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાવ લખ્યાછે ॥ શ્રી જાપ મનમઃ ॥

કકા ક્રિયા કરજો શ્રી વલ્લભ, તો તેને કાંઈ નહીં દુ- લભ. ૧ કરન દ્રષ્ટિજો કેડીને જુવે, તો તેનાં દુખ દાળી દુ જુવે. ૨ ત્યાંહાં તેને થાય શુભ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી વલ્લભ. ૩ ખખા ખાસીજો કરિ કરે, પુષ્ટિ ભક્તા માંહે પરવરે. ૪ બ્રહ્મ સંબંધ તે કરજો પ્રીતે, શ્રી સ્મરણ કર-

જો પ્રિતે. ૫ પ્રભુપદ કમળ રૂદેમાં ધરી, ખપા ખરી દ્રષ્ટિ કરી. ૬ ગંગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાવ, શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠલરાય. ૭ એવું નારાયણ કમળ નિત્ય ભજો, અન્ય દેવ ઉપાસના તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઉપાય, ગંગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય ૯ ધણા ધણું ધનશ્યામ સંભાર, લોકીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ વિરપા શકતીથી દુરજ રહે, ત્યાંહાં ઘટ મેત્ર નિરગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિરધાર, ધણા ધણું ધનશ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદલાલ શું થાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લીલામાં મન જો ભમે, તેતો એને અતિશે ગમે. ૧૪ પ્રેમ ધરીને નીસદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ શું થાય. ૧૫ ચચા ચિત અનુરાઈથી આણ, શ્રી ગોવરધનનાથ વખાણ. ૧૬ ચિત તણી ચંચળતા તજો, પુરણ પુરૂસોતમને ભજો, ૧૭ એકે આગ્ના સિંધની ખાણ, ચચા ચિત અનુરાઈ આણ. ૧૮ છછા છબી છબીલાની જોય, એ સમાન ત્રીભોવનમાં કોઈ. ૧૯ નઈણે નિરખી અતી સુખ લીજો, પ્રેમ સુધારસ નિસદીન પીજો. ૨૦ તો સરવે સુખ શિધ્ધે હોય, છછા છબી છબીલાની જોય. ૨૧ જજા જગતમેં જસ વાધે, જો એવા પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખથી શ્રી કૃસ્ન શ્રી કૃસ્ન કહે, તો વરજ વંદ્રાવનનું સુખ લહે. ૨૩ મન કરમ વચન કરીને સાધે, જજા જગતમેં જસ વાધે. ૨૪ ઝઝા ઝાઝુ શું વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર સબ સહીએ. ૨૫ કામ ક્રોધ મદ મોહને ટાળી, ચરણ કમળ ચિત દીજે વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લહીએ, ઝઝા ઝાઝુ શું વળી કહીએ. ૨૭ ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો, પ્રભુને ભજ્યા વિના જન્મજ ખોશો. ૨૮ ઉતમ દેહ જો

મનુષ્ય ધરી, એ અવસર નહી આવે ફરી. ૨૯ નહી ચેતો તો આગળ રોશો, ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો. ૩૦ ઠઠા ઠગતો કાળ ઠગાય, હવે કાંઈ એક મનમાં ભય ખાય. ૩૧ કપટ ક્રોધ નીંદા પરહરી, પોત પોતાનું સાધન કરી. ૩૨ નિરમળ ચિત્તે હરી ગુણ ગાય, ઠઠા ઠગ તો કાળ ટગાય. ૩૩ ડડા ડાહાપણ એવું કરી, શ્રી વલભ વીઠલ ચિત ધરી. ૩૪ ભલુ ચેતો જો પોતા તણું, પ્રભુથી ચિત રખે ટાળો ક્ષણું. ૩૫ તો ભવ સાગર સે / તરી, ડડા ડાહાપણ એવું કરી. ૩૬ ઢઢા ઢોઠ ઢીઠાઈ ના કીજે, શ્રીતા કદા કીરતન મન દીજે. ૩૭ ભવસાગર ઉતરવો ઓટો, તે તરવાનો મારગ મોટો. ૩૮ રસના ગુણ ગાઈ રસ પીજે, ઢઢા ઢીઠ ઢીઠાઈ ન કીજે. ૩૯ ણેણા નઈણાં સફળજ કરી, માધુરી મુરત મનમાં ધરી. ૪૦ નખ શીખ રાખો એહુનું રૂપ, સુંદીર શ્રી વંદ્રાવન ભુપ. ૪૧ હવે રખે વીસારી હરી, ણેણા નઈણાં સફળજ કરી. ૪૨ તતા તનની તપતજ ટળે, જો ગીરી ગોવરધનધર મળે. ૪૩ જો પોતાનો જન્મ સધારો, તો એ સાથે પ્રીત વધારો. ૪૪ પોતે પોતાપણું સંભાળે, તત્તા તનના તાપજ ટળે. ૪૫ થથા થડ ગ્રહી થાક નીવારો, મનુષ્યા જન્મ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવ સાગર ઉતરવો પાર, નામ રૂપી છે નામજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરૂ શ્રી વલભ વીઠલ ધારી, થથા થડ ગ્રહી થાક નીવારી. ૪૮ દદા દયા કરી દેશે દાન, એ આગળ જો ધરશે કાન. ૪૯ વંશ વંશાદીક કરશે ઓધાર, ભવસાગર ઉતરવો પાર. ૫૦ દ્વિજ જનને અતીશે માન, દદા દયા કરી દેશે દાન. ૫૧ ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ, મંદીર પધારયા શ્રી માહારાજ. ૫૨ નિરખી નિરખી સુખ અતી ઘણું થાય, તે સુખ

કથા કયાંહાં લગી કેહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે કાજ, ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ નના નાશ દીન જો જપે, એવું ફળ નહી કોડી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીને કાં કષ્ટે કાય, કૃષ્ણ નામ ભજે સરવ ફળ થાય. ૫૬ આ આર એ બહુ આવે પાપે, નના નિશ દીન નામ જો જપે ૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાણ આધાર, જુગમે જીવણ નંદકુમાર, ૫૮ માત જસોદાજીનું જીવન, ચોરી લીધું વરજ જન નું મન. ૫૯ વરજમે નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રિતમ પ્રાણ આધાર. ૬૦ ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત, રખે વીસારી મોહન મીત. ૬૧ એ વિસારે સુખ નવ લહે, તેતો વેદ પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, ફફા ફગતું ના મેલીશ ચિત. ૬૩ બબા બહુ બળનું નહી કામ, શરણપણે વશ થાએ સ્યામ. ૬૪ શ્રી વલભ વરનો માર્ગ ગ્રહો, મન વાંછીત ફળ સરવે લહો. ૬૫ ચરણ કમળ કરી આ રામ, બબા બહું બળનું નહી કામ. ૬૬ ભભા ભગવદી સંગત ભલી, શ્રી વીઠલ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એવું ચિંતન નીશ દીન કરો, બીજી વાત ના મનમાં ધરો. ૬૮ મોટો ગુણ નિરખ્યા છે કળી, ભભા ભગવદી સંગત મળી. ૬૯ મમા મુક્તિ થકી છે મોટું, ભક્તિ વીના બીજુ સાધન ખોટું. ૭૦ શ્રી વલભ વરશુ ગમનજ કરી, પોતાના જનને ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણ પદરજ લેટું, મમા મુક્તિ થકી છે મોટુ. ૭૨ જજા જાવક રંગ જેમ દત, તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મજીઠ ચોળ, તે મીશ રંગમાં ચિત ચોળ. ૭૪ પ્રભુ રેસંમાં રહ્યુ રેસવત, જજા જાવક રંગ જેમ દંત. ૭૫ રેરા રેસીક રસીલાનાથ, શ્રી ભખુભાન દુલારી સાથ; ૭૬ એ

નિત્યે રસમાં રસબસ નિરખું, રૂદે કમળમાં રાખી હરખું. ૭૭ એવું રત્ન આવ્યું છે હાથ, રંગીલા રશીક રશીલા નાથ. ૭૮ બબા બાંડણ બાલન સંગ, છબી અવલોકી વાધ્યો ઉછરંગ, ૭૯ લલીતાજી મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પૂરણ કરે; ૮૦ ત્રમ રેલ કરે શીતળ અંગ, બલા લાડણ લાલન સંગ: ૮૧ વવા વશ થાજે વરજચંદ, ત્યારે ટળે સકળ દુખ ફંદ. ૮૨ દુખ ઘણું છે આ સંસાર, પ્રભુ વીના કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩ મનથી મુકી દજો સરવે ફંદ, વવા વશ થાજો વરજચંદ; ૮૪ શશા શામ સુંદીર સુખકારી; નિરખી નિરખી છબી પર બલીહારી; ૮૫ નિરખતાં તપત ટળે તન તણી; મનમાં થાય શીતળતા ઘણી. ૮૬ તન મન દીજે સરવે વાળી, શશા શામ સુંદીર સુખકારી. ૮૭ ષષા સાચું સગપણ એહ. જન્મ જન્મ તે એશુ સ્નેહ. ૮૮ ભમી ભમીને હારી ઠામ, ચરણ કમળ પામ્યે વિશ્રામ; ૮૯ ફરી ફરીને કહુંછું તેહ, ષષા સાચુ સગપણ એહ ૯૦ સસા સુખમાં સુતો રહે, ને પ્રભુ ભજનાનુ મરમ ન લહે, ૯૧ માહારૂં તાહાર કરતો ફરે, ઊદર ભરચાનું સાધ ન કરે; ૯૨ તેતો જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં સુતો રહે; ૯૩ હેહા હેત હરી સાથે સાચુ એ રંગે હું અતિશે રાચુ; ૯૪ દીન જાણી પ્રભુ કોજે સાર; માહારે તો એઉનો આધાર; ૯૫ દ્રઢ આશરા વીના સરવે કાચુ, હેહા હેત હરી સાથે સાચુ ૯૬ લલા લક્ષણ સુત કરી દયા, તે જ થકી સંપૂરણ થયા. ૯૭ દીન દયાળ કરૂણાનીધી સાગર, મન વાંછીત ફળ પૂરણ આગળ. ૯૮ બહો જાતકરરાએ ખઈયાં, બબા લક્ષણ સુત કર દયા; ૯૯ ક્ષણ ક્ષણ એ ચિતમાં ધરી, બીજી વાત સરવે પરહરી; ૧૦૦ આ મધુરે

શ મનોરથ પૂરે, દુખ દાળીદ્ર સકળને ચુરે; ૧૦૧ ધ્યાન નીરંતર એઉનો કુરી, ક્ષણુ ક્ષણુ એ ચિતમાં ધરી; ૧૦૨ સ માનપણું નવ જાણ, રસના શ્રી વલભ નામ વખાણ; ૧૦૩ હરીદાસ પરીપૂરણ કામ, શેવા નીરખી પોહાતી હામ; ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છબી તે ઉર આણ, સ માન પણુ નવ જાણુ. ૧૦૫ ઈતિ શ્રી ડુક્કાનો ભાવ. સંપુર્ણ

ધોળ ૨૧૦

મેહેતો તમોં મેહેતો તમો જાણીઆ, શ્રી ગોકુળકેરા રાવ શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીઆ, એ વરજમાંથી અળગા ન થાય. ૧ શ્રી વંદ્રાવનમાં કર્યોરે વિહાર, શ્રી રાધાજી તણોરે આધાર; ગઉ ચારણમાં હુઆરે ગોવાળ, ગોપી તણા અંગીકાર. ૨ ઇંદ્ર તણું મરડ્યુંરે માન, શ્રી ગોવરધન વરજપાળ; દ્વીજ કુળમા વાહાલો પ્રગટીઆ એ, શ્રી વીઠલ એક અવતાર. ૩ વઈકૃન વતભી એ જાણીઆ એ, શ્રી પૂરૂસોતમ નીરધાર; જીવ જાતા તમો રાખીઆ એ, અબળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીઆ એ, અખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વરજમાં વાસો એ, કેહેતાં ન આવે પાર. ૫ મેતો તમો મેતો તમો જાણીઆ એ.

ધોળ ૨૧૧

સજની આવો ઉછવ આજજી, જન્મ દીવસ શ્રી વલભ રાજજી ૧. તોરણ ધજા પતાકા દ્વારજી, ધવળ મંગળ ગાએ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તોરણે બંધાવજી, મોતીડે ચોકપૂ-

રાયજી. ૩ કુમ કુમ હાથા તે દેવરાવીઆજી, કેસરે સ્નાન પ્રમુજીને થાયજી. ૪ વાજીંત્ર વાગે અવ નવી ભાતજી, મળીઓ તે સજ્જન કુટુંબ ગાતજી. ૫ ભીડ મચી ઘર આંગણા માંહિજી, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયજી. ૬ કેસરે નાહિ શ્રી લક્ષમણુ નંદજી, જાણે પુનમ પૂરણચંદ જી. ૭ વધરનાવજન આભાગુ કરાવેજી, ચ ઊદક લેઈને તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર ઓઢ્યાંછે અંગજી, ધેતી ઉપરણા તે કેસરી રંગજી. ૯ તીલક મુદ્રાદીક શોભીત ભાળજી, કંઠે ઉપવીત ને તુલસીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે જે ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતા શ્રીમુખ જોયજી. ૧૧ મારકંડચ ભાગ્ય વિચારે મનજી, અમને શ્રી વલભ કરે પુજનજી. ૧૨ પૂજન્યે આપે ને બહુ વીધી દાનજી, ભુદેવ જાચક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસમની વરષ્ટિજી, જુગ જુગ જીવો શ્રી વલભ ધિસજી. ૧૪ ચોકી તે મંડળી મધે બીરાજેજી, એ વર વલભ માથે છાજેજી. ૧૫ સજની ચાલો ઉછવ આજજી.

ધોળ ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જયાકુ ઈંદ્ર રટત, બ્રહ્મા રટત સેસ રટત; નારદ શુક વ્યાસ રટત, પાવત નહી પ્રાર. જયાકુ૦ ૧ ઈંજન પ્રેહલાદ રટત, કુંતાજી કે કુંવરે રટત; દ્રુપદ સુતા નારચ્ય રટત, અનાથન કે નાથ જયાકુ૦ ૨ ગુણકા ગજ વિપ્ર રટત, ગઉતમીકી ગ્રહણી રટત; સીજ રવની રટત, સુત રાખત હુલરાવે. જયાકુ૦ ૩ નંદ દાસ સોહી વીલાસ, શ્રી ગાવીદર

ધારી રસીક લાલ; જ્યાસોમતીકો પુત્ર પ્યારે, રાધાકો ઉર હાર. જ્યાકુ૦ ભેટ રટત. ૪

ધોળ ૨૧૩

રાગ કાનડો.

ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યા જો, શ્રી વલભ રાજકુમાર ન જાણ્યે; અરચા ન કીની બરર બલભકી, રચ્યો પાખંડ કીનો બહુ બાન્યો. ૧ રસીક કથા શ્રવણે ન સુની. વિષયામાં જો રહ્યો લપટાનો; મીટયો ન સોચ ઉર અંતરકા, સમજ સમજ મનમાં પસ્તાનો. ૨ ગીરીવર ધરન વરજ વંદ્રાવન, કબહુ નયન નીરખી સરાન્યો, કૃસનદાસ પ્રભુકો ગુન મહીમા, ગરગ મુની નહી જાત બખાન્યો. ૩ ઉતમ કુળ અવતાર કહ્યાજો.

ધોળ ૨૧૪

આલો સહીયરો સુંદીર વરને જોઈએ, સોહીએ કરો શણગાર. ટેક. શ્રીઅકાંજીના કુંવર કોડામણા, સોહાગણા સુંદીર નાથરે; આપડા કજરે પ્રભુજીએ કરચાં, મનડુ મોહ્યુરે વરજ સાથરે. ૧ આપડે ઘેરે સરવે એમ કરો, ભરો ભરો ભેટ અમુલારે; કળસ ઉપરે સ્વન ધણી, ત્રીભોવન સમ તુલ્યરે. ૨ શ્રી વલભજીને ઘેર વધામણાં, રળીઆમણા રંગભેર ગાયરે; પાલણે પોઢાડે પ્રભુજી રમે, એ સુખ કહ્યાં નવ જાયરે ૩ સઘળો પરિવારરે આપડા શ્રી નાથજીને, બલીહારી માધવદાસરે; કરજોડાને કરૂ વિનતી, મને વર-

જમાં તે આપો વાસરે,

ધોળ ૨૧૫

પર્મ કૃપાળ શ્રીવલભનંદન, કરેત ફીરપા નિજ હાથે ને માથે; જે જન સરણે આએ અનુસરહી, ગ્રહી સુાત શ્રી ગોવર્ધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચંતામણી, રાખત ભવ દારાની સાથ; ભજે કૃસ્નદાસ કાજ સબસરહી, જો જાણે શ્રી વિઠલનાથ. ૨ પરમ ફીરપાળ શ્રીવલભ નંદન.

ધોળ ૨૧૬

॥ રાગ ધંનાશ્રી ॥ વધાઇ ॥

મોહો જુગ બેદ બચન પ્રતીપાલો, ધમ ગ્રહ નાબહી જબ તબહી તબ તબ તમ વ્યૂપરી. ૧ સત્યુગગ શ્રેવત વરાહ રૂપ ધરી, હર્ણાકુસ ઉર મારયો; ત્રેતા રામરૂપ દસરથ ગ્રહે રાવણ કુળ સંહારયો. ૨ દ્વાપરે બ્રજ બુડતેત રાખ્યો, સુરપતી પાર ના પાયો; કંસાદિક દાનવ સબ મારી, બસુધા ભાર ઉતારયો. ૩ કળયુગ શ્રી વલભ ગ્રેહ પ્રગટયે, માયા વાદ નિવારયો; માણકચંદ શ્રી વિઠલ પૂરૂસોતમ, જગના પૂરૂષ નિહારયો. ૪ મોહો જુગ બેદ વચન પ્રતીપાલો.

ધોળ ૨૧૭

શ્રી વલભ વિઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સર્વશ ખોયુંરે; શું લાબ્યા શું સેઇને જાશો, વારંવાર વહવાયારે. ૧ પૂષ્ટિ

માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિસ્વાસે ન વળગ્યારે; સાધન સર્વ છુટી જાશે, હરીપી રેહેશે અળગારે. ૨ શેવા ફળ શેવા ક-ણીએ, રૂતુ પ્રમાણે મેવારે; સંપત પ્રમાણે સમરપિ સેવા, તેહેનું નામ તે શેવારે. ૩ શેવા કરશે ને પાખંડ ધરશે, તે પથર કેમ તરશેરે; ભાવ વિના જે ભકિત કરશે, તે અથડાતા મરશેરે. ૪ મીઠુ બોલે ને આચરણ ખોટાં, તેને તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવલભ વિઠલ હરી ન જા૦

ધોળ ૨૧૯

તમારૂ જોવા સરખુ રૂપ. શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે માહ્યા મોહોટા ભુપ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા માહારા નગાનગરના વાશી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; બીજુ નગરે વસાવ્યાં કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથ મદન મોહનજી બીરાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; શેવા શ્રી ગીરધર લાલજીની છાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથે બહુ બે-ટીઓનો સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સારી રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભોગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે; બીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૫ એમ કરી કેહે છે વલભદાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; એ સુખ ના આવે માહારી પાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૬ જાય બલીહારી માધવદાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે; અમને વરજમાં તે આપો વાસ, શ્રીગોવરધન નાથજીરે. ૭ તમારૂ જોવા સરખું રૂપ.

ધોળ ૨૧૯.

ચાલો સખી આજ વંદ્રાવનમાં જઇયે, જોઇ જોઇ સોમણ સુખીઆં થઇએ. ૧ વાહાલાજી તો બેઠા છે ફુલવાડી. જોતાં માહારી આંખલડી થાય ટાહાડી. ૨ ફુલના તકીઆને ફુલની ગાદી, ફુલના બારસાતને બાહારિ. ૩ ફુલનાં છજાં મેડી ને અટારી, ફુલની ફરેતી મેહેલો બારી. ૪ ફુલના વહુજીને પેરણુ સાડી, દરશન કરીએ દહાડી દહાડી. ૫ ફુલ્યાં ફુલ્યાં ફુલડીઆં બહુ બેહેકે, થોડે થોડે પવન પદાર્થ લેહેકે. ૬ વનમાં મોર કોકીલા બોલે, ના આવે કોઈ વલભ કુળને તોલે. ૭ હારે વાહાલો છગન મગનીઓ એલે, હારે વાહાલો બાળ લીલા રસ રેલે. ૮ હારે વાહાલો પાઘ છોગાળી ને તોરો, હારે છોટાલાલજી તે ઠાકોર મોરા. ૯ હારે વાહાલે નામ સામર્પણ આપ્યાં; હારે વાહાલે પોતાનાં કરી સ્થાપ્યાં. ૧૦ હારે હું તો વલભકુળની દાસી, હારે અમને કીરપા કરો વરજવાસી. ૧૧ હારે મને વરજમાં તે આપો વાસ, હારે બલીહારી જાય માધવદાસ. ૧૨ ચાલો સખી આજ વંદ્રાવન જઇએ.

ધોળ ૨૨૦

શ્રીપૂરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા; નખ સીખ સુંદીર રૂપ અનોપમ, શ્રીગોકુળનાથજીના લાલા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ બેલાવે, ચુંબન લેઇ હુલરાવે; મુખડાં પૂનમ ચંદસી જોતાં. નિરખી નેન સરાવે. ૨ આંખલડી અણીઆળી સોહે, ધુઘરવાળા કેશ; દ્વિજ વર રૂપે ભુજ અનોપમ, ચાલે છે લઘુવેશ. ૩ ચંપક વ-

રણી નાથા મોહીએ, ગાસ ગલીઆ ઝીણા; દાદા દાદા કહીને બોલે, કોમળ મધુરાં વેણ. ૪ શ્રીવરજભુષણજીની બલ એલ, જોતાં લાગે વાહાલા; બાળ લીલામાં પારણે ઝુલે, દાસ મનોહર ગાય. ૫ શ્રીપુરૂષોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લગે વાહાલા.

ધોળ ૨૨૧

શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મચકે કી ધા તે શા માટેરે, ગીરધારી લાલ. ૧ બાંધી નેણાની પ્રિતરે, ગીર૦ સામળીઓ જાણે રાતરે. ગીર૦ ૨ કદમ કુરી છાંયરે, ગીર૦ વલભવરની બાંહ્યરે. ગીર૦ ૩ ૨ ગંભેર રમતા શ્રીજગદીશરે, ગીર૦ પાઘ કસુંબી સીશરે. ગીર૦ ૪ કાનમાં કુંડળ ઝળકેરે, માર૦ ગળે ગુંજાના હારે લળકેરે. ગીર૦ ૫ બાંહે બાજુબંધ પોંચીરે, ગીર૦ ૨૯ા જડાવની ચોકીરે. ગીર૦ ૬ શ્રીવંદ્રાવનની કુંજમારે, ગીર૦ ઊભલા વાંસલડી ધરી ભુજમારે. ગીર૦ ૭ શ્રીજમુનાજીની તીરરે, ગીર૦ ઊભલા હળધર વીરરે. ગીર૦ ૮ વરજ બત્રુ જોવા જાયરે, ગીર૦ વૈસ્નવ જન સુખીઆં થાયરે. ગીર૦ ૯ બ લીહારી જાય માધવદાસરે. ગીર૦ ૧૦ શ્રીવંદ્રા તે વનના વાટેરે, ગીરધારીલાલ.

ધોળ ૨૨૨

રાગ ગરબી. ૧

રસીઓ રસે ભરચોરે, વાહાલો શ્રીવિઠલ વરણાગીઆરે; વરજ વીનતાએ વરચોરે, એમની છબી ઉપર લેહે લાગી-

૨. નાગર નંદ તણોરે, નટવર નાચીને ગાય ગીતરે; વાહાલા લાગે ઘણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે છે પ્રિતરે. ૨ સુંદીર શામળારે, હરી માહારા હઈડા કેરા હારરે; પ્રિતમ પાતળારે, માહારા પ્રાણજીવન આધારરે. ૩ લાગે હરી મીઠડારે, રસીઓ રાસ રમણનો ભોગીરે; વલભ પ્રભુ દીઠડારે, તેવી સદા રહીએ સંજોગીરે. ૪ રસીઓ રસ ભરચોરે, વાહાલો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે.

ધોળ ૨૧૩

રાગ ગરબી. ૨

લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે, નિરખુ ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કોહોની આગળ કેહેવાયરે. ૧ ભીડી મને પેહેલમાંરે, વાહાલો શ્રી વંદ્રાવન ચંદરે; સહીયર સાથમાંરે, સોહીએ તારામાં જેમ ચંદરે. ૨ ઉભા આજ ખડારે, જીવણ જમનાંજીની તીરરે; લાલચ પેહેલડારે, વેણ વગાડે હળધર વીરરે. ૩ સખી ટોળે મળીરે, જોવા જસોદાજીના કાનરે; મરજાદા ટળીરે, વલભ પ્રભુથી લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪ લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અળગા કયમ રેહેવાયરે

ધોળ ૨૧૪

રાગ ગરબી ૩

ઘેલી થઈ ફરૂરે, ઘેહેલા ગીરધારીની સંગેરે; ધીરજ ન વ ધરૂરે, આતુર કીધુ માહારૂ મનરે. ૧ જળ ભરવા મસેરે, જાવું શ્રી જમનાંજીને ઘાટરે; હરી હરખે હસેરે, આ

રે આવી રોકે વાટેરે. ૨ નીરખ્યું નઈ ગાં ભરીરે, સુંદર ની શા-ગળીઆનું રૂપરે; હરખુ હૈડા ભરીરે, સરવસ કાહાનવર શામ સ્વરૂપરે. ૩ જાણું મને નવ ગમેરે, માહારે સરવસ નંદકુમારરેઃ મન કેડે ભમેરે, દાસ વલ્લભ પ્રભુ પ્રાણ આ-ધારરે. ૪ ઘેહેલી થઈ ફરૂરે,

ધોળ ૨૨૫

ગરબી ૪ થી

પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે; ઘુંજ ઘેર જાતણીરે, નિરલજ થાય તે એમ માણેરે. ૧ તેમ ત્યાહાં પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડદા ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પ્રેગ ત્યાંહાં નેમ નહીરે, જકત ભકતની એવડી રીતરે. ૨ પ્રીત છે માહરેરે, સુંદરની શામળીઆની સાથેરે, એવી નથી તાહરેરે, અમે વેચાણાં એક હાથેરે. ૩ તનમન સોંપીયુંરે હવે જે થનાર હોય તે થાયરે; ભવોભવ અરપીયુંરે, દાસ વલ્લભ પ્રભુ ગુણ જશ ગાયરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જેને લાગી હોય તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરબી ૫ મી.

કારણ શું એ કહુરે, મુજને કહાનુડાના કોડરે; કોઈથી નવ ડરૂરે, હરખે હઈડુ મોડામોડરે. ૧ પ્રીત પ્રગટ કરૂરે, સુંદરની શેને રાખુ છાનુરે; હરખ હઈએ ધરૂરે. માહારા મનના માંન્યા માનુંરે. ૨ આ ભવ દુખ ટળ્યુંરે, હતું જેમ

શુંની દેરૂ ગાજે; ડુ ડીજન દેખી બળેરે, મહારા શીર નંદ લાલરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સામીરે, જીવણ જસોદાજીના કા હાનરે; રાખુ હઇએ લગીરે, વલભ પ્રભુશુ લાગ્યું ધ્યાનરે.

ધોળ ૨૦૭

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહે લાગી; તમારૂ મુખ જોવાના કોડ, તમારી૦ ૧ મને ઘરમાં નવ રે હેવાય, તમારી૦ સુનુ મંદીર ખાવા ધાય; તમારી૦ ૨ શી વકને રાખો પાસ, તમારી૦ હરીદાસની પૂરજો આશ; ત મારી મને લેહે લાગી. ૩ માહારા૦

ધોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણગાર.

શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમ લાગુજી પાય; બેહુ ક ર જોડીને વરણવું, દરસન આપો માહારાજ. માહારૂ મન મોહ્યુ જગનનાથજી૦ ૧ ઓડાસા ગામ સોહામણું, ત્યાં જ ગનનાથજીનો વાસ; ઘેર ઘેર ફુલની વાડીઓ, નાળીએર કેળાંના બાગ. માહારૂ૦ ૨ ચાર દરવાજા ચોખુણા મંડપ રચીઆજી સ્થંભ; રામે દરવાજે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ પુનમ ચંદ. માહારૂ૦ ૩ કે પેહલી તે પોળમાં પેસતાં, વરજ વરજરાય રાણીઓ, નીત્ય નીત્ય કીરતન થાય. માહારૂ૦ ૪ વરજરે મંદીરની શોભા ઘણી, દીસે ઝાકઝમાળ; ચંદરવા રે કટારના, લખીઆ દસ અવતાર, સોહીએ ચિત્રામણ સાર. માહારૂ૦ ૫ નઇણાં તમારાં જગનનાથજી, જાણીએ કમળની પાંખ; જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, બળભદ્ર સુરજ

રાયની કાંત, માહારૂ૦ ૬ અમા તે વડેરે સોહામણારે, તેની શીતળ છાંય, વીસ મોરે વર્ધમાન તણોરે, પોહોચ્યા પરસોતમરાય, માહારૂ૦ ૭ ફુલનાં તે મુગટ કુંડળ બન્યાં, ફુલના બનીઆજી હારે; ફુલના બાજુબંધ બેરખા, ફુલના સોળ શણગાર. ફુલનો ચોસર હાર, માહારૂ૦ ૮ કાને તે કુંડળ ઝગમગે, લીલાવટ તીલક જડાવ; અધરે તંબોળ રચી રહ્યુ, કર ઊપર જાઉં બલીહાર; માહારૂ૦ ૯ વરણા તે વરણ્યુ જાણે નહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાના મોટાને ગણ્યાં નહી, પ્રસાદ વરણ્યા ન જાય. માહારૂ૦ ૧૦ ઉર ઉપર સોહીએ પામરી, ઉપર કસબની કોર; વદન દીસેજી હરીનાં ફુટડાં, જોતાં રસીયાજી કાજ. માહારૂ૦ ૧૧ ફુલની તળાઈ ફુલની પછેવાઈ, ફુલનાં ઉશીકાં સાર; ફુલનાં તે ગાલ મશુરીયાં, પોઢયા પરસોતમરાય. માહારૂ૦ ૧૨ ફુલના જામા ફુલની કાંચળી, ફુલનાં ફુમતાં ચાર; પીળાં પીતાંબર પેહેરીયાં, કંઠે તુળસીના હાર. માહારૂ૦ ૧૩ હરખી નરખીને ભુલી ભમું, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આવી હું તો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહારૂ૦ ૧૪ જેઠ તે માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ; બેહુ વીર નાહાવાને ઉતરયા, આસન આપ્યાં આભણ. માહારૂ૦ ૧૫ જેઠતે માસ અસાડીલો, સુદ પૂનમચંદ, વાસો તે માહે વશી રહ્યાં, ચંદન મેહેલાજી છાટે. માહારૂ૦ ૧૬ ચોઆ ચંદન કેવડો, વળી મરૂવો મચકોડ; અરગજાને અત્તર ઘણાં; ફુલ લાંધાં મરદંગ. માહારૂ૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરાવીઆ, તેહેનાં નીરમળ નીરે; સોનાના કળસ ભરાવીઆ, વીપ્ર લાવે છે નીર. માહારૂ૦ ૧૮ વિપ્ર તે નીર ભરી લાવીઆ, કરમાં લીધાં શ્રીફળ; વાજીંત્ર વાજાં વાગીઆં, મુ-

એ બાંધ્યાં છે વસ્ત્ર. માહારૂ૦ ૧૯ ભીજળાં વસ્ત્રનાજી અંગુછા, સૈંહીએ શામ શરીર; લાલ પીતાંબર પેહેરીઆં, નવસી દક્ષણ ભાત કમરે કંચનના પાટ. માહારૂ૦ ૨૦ નવાં તે ફુલજી નવરંગાં, તેહનું નગરે જાણું નામ; લાલ તે ફુલ સોહામણાં, ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહારૂ૦ ૨૧ છપ્પન ભોગ ત્યાંહાં નીપજે. પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પૂરીને બાબરી, કંચન માલપૂવા સાર. માહારૂ૦ ૨૨ દુધપૂરીને જલેબી ઘણી, લાડવે ના આવેજી પાર. વેઢમી પૂડા ને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. માહારૂ૦ ૨૩ નાળીએર કેળાંજી અતી ઘણાં, ભાઠા કોળાનું શાક; સાળ દાળને ભાજી ઘણી, અટકાં દીવસને રાત. માહારૂ૦ ૨૪ મેળાં તે દહી જમાવીઆં, ઘી તાવ્યાં તતકાળ, અરગના ધુપ ઉકાળીઆ, ગરથે લીધાં દીપન. માહારૂ૦ ૨૫ તુળસી દળેરે સમીઆ, જમીઆ જાદવરાય; સોનાની ઝારી જળે ભરી, આચમન લેજો માહારાજ. ૨૬ લવીંગ સોપારીને એલચી, બીડલે બાસઠ પાન; ખીડલાં તે વાળ્યાં બરાસનાં, આપ્યાં લક્ષમીજી હાથ. માહારૂ૦ ૨૭ જમી એલાને ઉઠીઆં, આવ્યાં વરજ ગંદીર માંય; લક્ષમી સાથે બોલ્યા નહી, સાધુને ના આપ્યાં દરશન. માહારૂ૦ ૨૮ પંડ્યાજે પટે દેખાડીઆ, દમીઆ દસ અવતાર; પંદર દીવશ ગયા દોહલા, નેત્રે ના આપ્યાં દરશન સોડીએ ચીત્રામણ સાર. માહારૂ૦ ૨૯ દહી તાપનીરે તાપે ગયું, આગળ પડીને જોરે; જાત્રાળુ હાથ જોડી રહ્યા. પંડ્યા પાડે છે સોર; તેડા તે કોઈના આવે નહી, એવા જુગલ કીશોર. માહારૂ૦ ૩૦ વિધ સીખ સહુ પોતે કરી, પછે ચઢીઆ શ્રીનાથ; સહુ નેરે સાથે તેડીઆ, લક્ષમીજીનેરે ના લીધાં સાથ. માહારૂ૦ ૩૧

અટકી મટકીને ચાલે ઘણું, ઝટકે ધરીઆજી પાય; સુભદ્રા કોઈ જાણે નહી, બળભદ્ર શ્રીજગનનાથ. માહારૂ૦ ૩૨ અમાવાસ્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર આપ્યાં દરશન; અંગ ઉપર હાથજ ફેરવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ. માહારૂ૦ ૩૩ સામળે રથ શણગારીયા, લાલ ધજાજી સાર; પરીક્રમારે પાંચ કરી, તેહેનાં સરીઆંજી કાજ. માહારૂ૦ ૩૪ માહાકુંડમાંરે નાહીને, મોરલી સમુદ્ર સાથ; ઇંદ્ર દમણમાં નાહીને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ. માહારૂ૦ ૩૫ ઇંદ્ર દમણનીરે જાતરા, આવ્યા જાદવરાય; પશુ પક્ષીને પાવન કરેયાં, તેહનાં સરીયાંજી કાજ. માહારૂ૦ ૩૬ તેરશે રથરે ચલાવીઆ, જાત્રે આવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ રાખીઆ, વાજાં વાગેજી સાર. માહારૂ૦ ૩૭ કે પાંચમે રથરે ચલાવીઆ, દશમે આવ્યાજી ત્યાંહ; સીધ પોળે રથ રાખીઆ, લક્ષમીજી ભીડ્યાં દરબાર. માહારૂ૦ ૩૮ વળતા તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષમીજી ઉઘાડો દરબાર; બારણે ઉભારે જગનનાથજી, ઇંદ્ર પરસેછેજી ધાર. માહારૂ૦ ૩૯ વળતાં તે લક્ષમીજી બોલીઆં, સાંભળો બળભદ્ર જેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીયું દરબાર, માહારૂ૦ ૪૦ કે પરસાદ અમેરે ચલાવીશુ, ચલાવીશુ રે દરબાર; કાળો એ કપટી સદાપનો, અમને ના લીધાં સાથ. અમને દીધાજી છેદ. માહારૂ૦ ૪૧ કે પરસાદ તમારે ચાલે નહી, ન ચાલે દરબાર; કાળો એ બંધવ અમ તણો, કાળા વીના કોણ કરશે રાજ. માહારૂ૦ ૪૨ વળતારે જગનનાથજી બોલીયા, સાંભળ સામળા દેહ; મોહોટા એ બંધવ અમ તણા, મોહોટા બળભદ્ર વીર. જન્યા તે તેમની રાખી નહી, સાથે સુભદ્રા બેહેન. માહારૂ૦ ૪૩

વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા, સાંભળો સામળો દેહ, પતીત પુરાવુંજી તમ તણા, મીથ્યા સીદ કરો વાર. માહારૂ૦ ૪૪ મોહોરો આપુંરે હું તાહરૂં રોકડા, ઉઠો કરો શણગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તણા, તેહેને મોતીના હાર, માહારૂ૦ ૪૫ હરખીને લક્ષમીજી ઉઠીઆં, જઇને ઊઘાડ્યા દરબાર; પેહેલીને આરતી પોતે કરી, હરખી ઊઠયા જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પધરાવીઆ. હરખી બેઠા જગનનાથ. માહારૂ૦ ૪૬ વડોરે શણગાર જગનનાથજી, કેઈ પેરે કરૂરે વખાણ; કાયર કુડોજી અતી ઘણો, મારે છડીઓના માર. માહારૂ૦ ૪૭ હાર સણગાર ગાયે સાંભળે, તેહુનો પુરીમાં વાસ; નારે ગાય નર સાંભળે, તેહેનો પ્રભુનો અવતાર, ગાય માધવદાસ. માહારૂ૦ ૪૮ શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાગુંજી પાય, બેઉ કરજોડીને વર્ણવું; દરશન આપો માહારાજ માહારૂ૦ ૪૯

ધોળ ૨૨૯

શ્રીજી બાવા લટકાળા, જીરે સારસ્વતીને લાગુ પાય. શ્રીજીને સનમુખ નિરખવા જાય. શ્રીજીબાવા૦ ૧ તમે મઉટા પાસે રહેજો, વઇસ્નાને દરશન દેજો. શ્રીજીબાવા૦ ૨ ચત્રુટાની શોભા સારી, ત્યાંહાં કરતી મેહેલાવો જારી. શ્રીજીબાવા૦ ૩ હાથે કડાં સાંકળાંને વેઢ વીંટી; એમની શોભા નજરે દીઠી. શ્રીજીબાવા૦ ૪ એમની દશે આંગળીએ વેઢ, એમને કેહેડે કટીમેખલ મેખરે. શ્રીજીબાવા૦ ૫ એમને નાકે નકરાં મોતી, એમના મુખની છબી જોતી. શ્રીજીબાવા૦ ૬ એમને કાને કુંડળ લળકે, મોતીના તોરા ઝળકે. શ્રીજીબાવા૦ ૭ કેસરી પાઘ મોતાના તોરા માહારા

પ્રભુજીના ચરણ છે ગોરા. શ્રીજીબાવા૦ ૮ એમને આરતી ઉતરે જ્યારે, વઈસ્નવ દરસને આવે ત્યારે શ્રીજીબાવા૦ ૯ એમનો શ્રી ગોકુળમાં વાસ, બલીહારી જાય માધવદાસ. શ્રીજીબાવા લટકાળા૦ ૧૦

ઘોળ ૧૩૦

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભ રાજકુમારજી. ૧ ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દઈવી તે જીવનો કર્યો ઉધારજી. ૨ મંદીર માંડી તે ચોક પૂરાવોજી તોરણ બારણીએ બંધાવોજી. ૩ હું તો કરૂં વિવિધના શણગારજી. આજ મારે હઈડે હરખ અપારજી. ૪ નાચુ ગાવું તાળી ને પાડું હાથજી, હરખે તેડાવું સહીઅર સાથજી, ૫ કોને કોહો કોહો તેના કેહેવાયજી, છીપર જન રસીક બળ જાયજી. ૬ હરખે શ્રી વલભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વીઠલ નાથને વારણે જાઉજી. ૭ એમના તે નામ તણો મહીમાય, સકળ અમંગળ અળગા થાયજી, ૮ જીરે વાહાલે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ તણાં અગ્નાનજી. ૯ જીવને તો બ્રહ્મ સબંધ કરાવ્યાજી, તેજ થકી પૂરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભક્તી તણો ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુર તણાં અવેશજી. ૧૧ રાખ્યા રાખ્યા આગુસમરપિત વસ્તુ ખાતાજી, વારેવારે અન્ય આશ્રય જીવ જાતાજી. ૧૨ મનકાંના આશા પુરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની દીધીજી. ૧૩ બાંધી બાંધી ભક્ત સિંધુની સ્વેતજી, દઈવી તે જીવને કરવા હેતજી. ૧૪ કીધો કીધો માહા મોટો ઉપગારજી, દઈવી તે જીવનો કરવા વિસ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સામતે લાલ

કેરા જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથજી કેરા એ ભ્રાતજી. ૧૬ શ્રી અક્કાંજીના ગરભ તણા એછે રતનજી, શ્રી વલ્લભજીએ કીધાં છે જતનજી. ૧૭ તેમની ભકતી તણી શીર શોહાએ-જી, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વાહાલા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંછું શ્રી વલ્લભ કુળની દાશીજી. ૧૯ જીરે વાહાલા વરજમાં તે આપો વાસજી, હારે બલીહારી તે માધવદાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉરના સમાયજી.

ધોળ ૨૩૧

તા તે જની ભજે વન વારી, શરણ આએકી તાપ નિ-વારી. ૧ જન પ્રલ્હાદ પ્રતિજ્ઞા પાળી, હિરણ્ય કશ્યપુકી દેહ વિદ રી. ૨ ધરૂવ નિર્ભય પદ દીઓ મારારી, અમરીખ-કી ગરભ ગતી ટાળી. ૩ દ્રૂપદ શુતા જબ પ્રગટ પૂકારી, ગ્રહત ચીર હરી નામ ઉવારી. ૪ ગજ ગણીકા ગૌતમ ત્રીય તારી, સુરદાસ સદ સરણ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેખો હરી જાપુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીર ઉદાર ઉદધી; પ્રભુ જાણ શિરોમણી રાય. ટેક. રાય જીતની શેવાકો ફળ માનત મેર સમાન, સશીદાસ અપ્રાધ સિંધુ સમ બુંદન એકો સમાન૦ ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત ચરણપર જા-નત હોજીએ એસી, વિમુખ ભએ કૃપા આ મુખકી જબ ચેતાવો તબ તેસી૦ ૨ ભકત વિરહ કાતરે કરૂણા મય; દોલત પાછે લાગે, સુરદાસ એસે પરભુકો કેત દીજે પીઠ અભાગે. ૩

ધોળ ૨૩૩

અથ શ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાં છે.

પદ ૧.

શ્રી વલભજુકો ભારી ભરૂસો. શ્રી વલભ જુકો ભારી; કાપકુરે મન ભટકત ડોલત. જ્યો ચાહીએ ફળ કારી, ભરૂસો શ્રીવલભજી. ૩ શ્રી વિઠલ ગીરધર સપાળક, જકત કીઓ આધાર; પુરશોતમ પ્રભુ નામ મંત્ર દે, ચરણ કમળ શીરધારી. ભરૂસો શ્રીવલભજુકો ભારી૦ ૨

ધોળ ૨૩૪

પદ ૨ રાગ બીહાગ.

શ્રી ગોવરધનકી રહીએ તલેટી શ્રી ગોવરધનકી રહીએ; નિત્ય પ્રત્યે દરશન મદન ગોપાળ લાલકે, ચરણ કમળ ચીત લહીએ; તલેટી શ્રીગોરધનકી૦ ૧ તનુ પુલકીત વરજ રાજમાં લોટત, ગોવીંદ કુંડમાં જઈ નાહીએ; રશીક પીતાંબર સબશકી બતીયા, શ્રી ગીરધારીજી શું કહીએ. તલેટી૦ ૨ શ્રી ગોવરધનકી રહીએ.

ધોળ ૨૩૫

પદ ૩ રાગ બીહાગ.

તુમ શરણાગત આયો, શ્રી વલભ તુમ શરેણા ગત આયો; સબ દુખ દુર ગયો જબ દેખત, સુખકા પાર ન પાયો. શ્રીવલભ૦ ૧ આગ્ના તે શ્રી ગોવરધન ધરકી; બ્રહ્મ સંબંધ કરાયો; લીલા અપની રારસ દેખાઈ, શેવા સુખ

હી બતાયો. શ્રી વલ્લભ૦ ૨ શ્રી ભગવત સુબોધની મધ્યકે, અપનો પંથ જનાયો; એસા ઉગર શ્રી લક્ષ્મણજી સુતકો રશીક કે મન ભાયો, શ્રી વલ્લભ તુમ શરણાગત આયો. ૩

ઘોળ ૨૩૬

પદ ૪.

હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી, હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાશી; શ્રીજી શ્રી વલ્લભ નંદ, કહા કરૂ જાઈ કાશી. હમ તો૦ ૧ ઇનકુ છાંડ ઔરનકુ જો ધ્યાવે, સો કહીએ અસુરાશી; છીત સ્વામી શ્રી ગીરધરન શ્રી વિઠલ, બાની નીગમ પ્રકાશી. હમતો શ્રી વિઠલનાથ ઉપાસી.

ઘોળ ૨૩૭

પદ ૫ રાગ બીહાગ.

દ્રઢઈન ચરણન કેરો ભરૂસો, દ્રઢ ચરણ કેરો; શ્રી બલભનચંદ્ર છટ, બીના, સબ જુગમાં જ્યું હંધેરો ભરૂસો. દ્રઢઈન૦ ૧ સાધન ઓર નહી આ કળીમાં જાશું હોત નવેરો; સુર કહે મહાદીય આંધળો, બીન મુલકો ચેહેરો. ભરૂસો. દ્રઢઈન ચરણન કેરો૦ ૨

ઘોળ ૨૩૮

પદ ૧ રાગ બીહાગ.

એક પલક જો રહીએ વંદ્રાવન, એક પલક જો રહી

એ. જન્મ જન્મકો પાપ કટતહે, શ્રી કૃશ્ન શ્રીકૃશ્ન મુખ કહી વ્રંદ્રાવન. એક પલક૦ ૧ માહા પ્રસાદ ઓર જળ જમુનાંકો, તનક તનક પુર લહીએ; સુરદાસ વઈકુંઠ મધું પુરી, ભાગ્ય વિના કયાં હાંસી પાઈએ. વ્રંદ્રાવન એક પલક જો રહીએ૦ ૨

ધોળ ૨૩૯

પદ ૭

શ્રી વિઠલનાથ બસતજી આજપાકે, તાકી રીત પ્રીત છબીન્યારી; પ્રફુલીત બદન કરી કરૂણામાં, નેનનમાં ઝળકે ગીરધારી. શ્રી વિઠલનાથ૦ ૧ ઉગ્ર સ્વભાવે પ્રેમ પરમારથ, સ્વારથ લેશ નહી સંસારી; આ ગુદ રૂપ કરત એક ક્ષણમાં હરજીકી કથા કહેત બીસ્તારી. શ્રી વીઠલનાથ૦ ૨ મન ક્રમ બચન તાકો કીજે, પાઈઅત બીરજ સુખકારી કૃશ્નદાસ પ્રભુ રશીક મુગટ મણી, ગુણ નિધાન શ્રી ગોવરધનધારી૦ ૩ શ્રી વિઠલનાથ બસતજી આજપાકે, તાકી રીત પ્રિત છબી ન્યારી.

ધોળ ૨૪૦

પદ ૮ રાગ બીહાગ.

હરીજનકુ હરનામ બડો, હરીજનકુ હરનામ; બીના રખવાળ ઓર નાહી ચોરત, સોવતહે સુખધામ બડો ધન૦ ૧ દીન દીન બઢત સવાઈ ઠરી, ઘટત નાહી કછું દામ સુરદાસ પ્રભુ શીવા જાપકું, પારસસા કો કામ બડો ધન, હરીજનકુ હરનામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૧

પદ ૯ રાગ બીહાગ

શ્રી વિઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વીઠલનાથ ધણી; ભવસાગારતો કાહાડે શ્રી માહા પ્રભુ, રાખ્યો શરણ આપની અમારે૦ ૧ નિશ દીન રટત પાર નહી પાવત, શેષ સહસ્ત્રફણી; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વિઠલ, ત્રીભોવન મુગટ મણી. ૨ અમારે શ્રી વિઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨

પદ ૧૦ રાગ બીહાગ

શ્રી ગોરધન ઓર ડીગર ચલો, શ્રી ગોરધનકી ઓર મારગ બીત માવ્યો મોહન. નાગર નંદ કીશોર. ડીગર ચલો૦ ૧ ઠોર ઠોર દ્રુમ વેલ ફુલી, કુંજ કોકોલા મોર; કુમનદાસ પ્રભુ ગોવરધન ધર, રશીક રાય શીર માહારે. ૨ ડીગર ચલો શ્રી ગોવરધનકી ઓર.

ધોળ ૨૪૩

પદ ૧૧

ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ; સકળ પતીત ઓધારણ કારણ, પ્રગટ લીઓ અવતારણ. ભજીએ૦ ૧ ગુઢ શ્રી ભાગવત પ્રતી પદ, અરથ પ્રગટ કરતાં ગમ્મીર લીલા જેમ સંયુકત, દેખાડ શ્રી ગીરીધરન. ભજીએ૦ ૨ આસરો કરી રહે જે

જન, મોટે જન્મને મરણ; કહતહે હરીદાસ અમકુ. ઓ નાહીને શરણ. ૩ ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ.

ધોળ ૨૪૪

પદ ૧૨

શ્રી ગોકુળ રસ ચાખે, જે કોઈ શ્રી ગોકુળરસ ગાવે તાકો ચીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાખે, જે કો ઈ૦ ૧ પોહોંચો રહો છોકરેની છાંયામાં, નીરખત તરૂવર સાખે; શ્રી જુમનાં જળ પાન કરતહે, શ્રી વલભ મુખચર્ય ભાખે. જે કોઈ૦ ૨ શ્રી વિઠલ ગીરીવરધર સબ બાળક ધ્યાન રૂદેમાં રાખે; કશીક પ્રિતમ જુઠી ખાનક ઉપર, ર્‍ લ વરણ નાખે. ૨ જે કોઈ શ્રી ગોકુળ ચાખે

ધોળ ૨૪૫

પદ ૧૩

શ્રી વલભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ; બી જે શ્રી ગોપી નાથ શ્રી વિઠલ ભકત જન પુરણ કામ; બી રાજે૦ ૧ બીરાજે શ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાળકૃષ્ણ શ્રી ગોકુળપતી અભીરામ. શ્રી રઘુપતી શ્રી જદુપતી શ્રી ઘનશ્યામ, પુરૂસોતમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલભ માહારાજ, બીરાજે શ્રી ગોકુળ ગામ.

ધોળ ૨૪૬

પદ ૧૪

સમજ સોચ બીચાર મનરે તુ સમજ સોચ બીચાર; ભક્તી વિના ભગવાન દુરલભ, કહેતહે નીગમ પોકાર. મનરે તું સમજ સોચ બીચાર૦ ૧ સાધુ સંગત ડારા પાસા, ફરે રસ્તા સારા; ડાભ અપકે પડો પુરો, જીત છની હાર. મનતું ૨ છાંડ સતરે સુત અઠારે, પંચકોડકો મારે; ફુરતે તજતાં નક્ષાન ચમક ચોક બીચાર. મન૦ ૩ લોભ માયા જંજાલ ભુલો, ઠગો ઠગની નારે; સુરદાસ કહે કહે હરી પદ ભજન વીના, ચલો દાઉ કરઝાર. ૪ મનરે તું સમજ સોચ બીચાર.

ધોળ ૨૪૭

પદ ૧૫.

આજ કામ કલ કામ, પરસુ કામ કરનો; પેહેલે દીન બોહોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ૦ ૧ જાગત કામ સુવત કામ, બેહેર મુખ હબકો ચલનો; છાંડ કામ સમર સ્યામ, સુર કહે પકડ કરનો. આજ કામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૮

પદ ૧૬ મું.

નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, જન્મ જુઠો દેહ ગંદી, શાવન કાગન ખાય લેહેરી૦ ૧ પાણીમાં જ્યું પડત ખીંડુકા, પાણીમાં જયું સમાય; મોહ

માયા લોભ લાગે, કાળે ઘેરા આવે. લેહેરી૦ ૨ કરમ કાગદ બાચ દેખો, જાતે મન પત જાય; કોટી બ્રહ્માંડકો ઓજ દેખો, જબ ઓ મીટહુત જાય. લેહેરા૦ ૩ દેહકે દસ દ્વાર રૂંધ, અહન પોહોચો આય; સુર પ્રભુકા ભજન કર લે, જન્મકો દુખ જાય. ૪ લેહેરી નાશ દીન ગોવીદગા.

ઘોળ ૨૪૯

પદ ૧૭ મું

જો બસુદેવજીએ પૂરન તપ, સો ફળ ફળત શ્રી વલભ દેવ જો ગોપાળ હતે ગોકુળમે, સો અબ અહી બસે નીજ ગ્રહે. જો બસુદેવ૦ ૧ જો ગોપ બધુહી બ્રજમે', સો અબ મધુરમા ભાઈએ; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વીઠલ, એઈ તેઈ તેઈ એઈ કછુ નાશ ધે. જો બસુદેવજીએ પુરન તપ

ઘોળ ૨૫૦

પદ ૧૮ મું.

બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કોઈ અપનો, કુમ માત તાત સુત ઘરના એ સબ જગત રૈનકો સપનો. બીના ગોપાળ૦ ૧ ધન કારણ સબ નીસદીન ભટકત, વૃથા જન્મ હું આહી અપનો; અંતે સાહે કરે નહી કોઇ, નાશ કાળ મંગના મુખ જપના. બીના ગોપાળ૦ સબ તજ હરી ભજ જુગલ કમળ પદ, મેહન ધાડો ચરણ હી અપનો; કહે હરીદાસ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ, રેસનાએ શ્રી વલભ નામ જપનો. બીના ગોપાળ૦ ૩

ધોળ ૨૫૧

પદ ૧૯ મું.

જીવત જેસે ભજન વિના પ્રેત, મલીન મદ ઘેર ઘેર ડોલત. ઓદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ કટુવન કરેત પરનંદ, સંતનકુ દુખ દેત; શેવા નહી જ્યાંહાં ગોવીંદ અ-રણકી, ભોવન ગલનકો એત. ભજન૦ ૨ કબહુ પાપ કરી પઇસો પાવત ખડ ખુળમાં દેત, સુર રસના કહાં લોભગડું; બુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન બીના જીવત જેસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨

પદ ૨૦ મું.

નેનમાં આજોરી. બસો મેરે નેનમાં આજોરી; સુંદાર સ્યામ કમળ દળ લોચન, શ્રી બ્રખુભાન કીસોરી. બસો મેરે૦ ૧ મોર મુકટ મકરાં કૃત્ર કુંડળ, પીતાંબર જક જોરે; રસીક પ્રિતમ પ્રીયા નંગ અમુલ. કતકાબર મન ચોરી૦ ૨ બસો મેરે નેનમાં આજોરી.

ધોળ ૨૫૩

પદ ૨૧ મું.

કહાં ચરાવત ગઉઆં, સ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં; આ વનમાં હું નિત્ય ફીરતહુ, કાંહાન દેખી થઇયાં. સ્યામ૦ ૧ આબનમે અમન ધેન ચરાવત, શ્રી વંદ્રાવન છઇઆં; રસીક પ્રીતમ પીઆ હસી બોલો, દધી બેચન તુમ આઇઆં૦ ૨ સ્યામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં.

ધોળ ૨૫૪

પદ ૨૨ મું.

શ્રી ભાગવત વિચારી કોઈ, શુક શ્રી ભાગવત વિચારી કોઈ; હરીકી ભકિત જુગ જુગ બાંધત; અન્ય ધરમ દીન ચાર. શુક૦ ૧ કથા સુનો કીરતન મુખ લાવો; છોડો મીથ્યા વાદ; ખડ વંગ એ ગાડામાં મુકત, ત્યારે રહો દીન સાત. શુક૦ ૨ ચીંતા તજહો પરીક્ષત રાજા. માનને શિક્ષા અમારી; કમળ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક બીહારી. શુક૦ ૩ સત્યયુગ સત્યે ત્રેતા તપ કીનો, દ્વારપર પૂજા ચોરી; શુક ભજન કરી કેવળ કીરતન, લજ્જા કોન તીવારી. શુક૦ ૪

ધોળ ૨૫૫

પદ ૨૩ મું.

હોત ગોપાળ એ ગાએ, જે સુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ; જ્યાં કછુ નહી જપતપ વ્રત, કોટીક તીરથ નાહે. જે-સુખ૦ ૧ ગદ ગદ કંઠ લોચન જળ ધારા, પ્રેમ પૂલકીત તન છાએ; દીઓનો લન ચાર પદારથ, હરાકો વરસ ઉર જાએ, જેસુખ૦ ૨ ત્રીલોક તરણા કર લેખુ, નંદ નંદ ઉર લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીારે ગીજનકુ, ચલન મનન અલાવ. જેસુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ.

ધોળ ૨૫૬

પદ ૨૪ રાગ બીહાગ.

કાહા કીઓ તેં આય જુગમે, કાહા કીઓ તેં આય; ના હરી ભજ્યા ના હરીજન પોખે, જન્મ પદારથ પાય. જુગમે૦ ૧ નહી દ્રઢ એક આશરો કીનો, શ્રીવલ્લભ વરજ રાય; નહી ન આરાધન રાધાવરકો, કરી મન લાડ લડાય. જુગમે૦ ૨ ગુરૂ શેવા નહી નાસે રટો મુખ, ભાવ સહીત ગુણ ગાય; શેવા કર્મ માનસી કરકો, નામ ન ગાયો ઓ- તાય, જુગમે૦ ૩ કીનો નહી નિવેદન હરીકો; દીન ભાવ મન લાય; ભુલ્યો નહી પરપંચ લીલાકું, ચીત્ર ન કીયો બનાય. જુગમે૦ ૪ નહી ન શ્રવન મનન સુખ હરીકો, ટીક શ્રવન સુનાય; તાપ ભાવના ભક્તિ રૂપારસ, ન કીનો ચીત બતલાય. જુગમે૦ ૫ સાધુ સગત કબહુ ન કીની, અંતરે કપટ મીટાય; દુષ્ટ ભાવના ઊર અંતરકી, સો ના દાકો મીટાય. જુગમે૦ ૬ કરી વૈરાગ નહી ન દીનો, દુષ્ટ ભાવ છટકાય; વંદ્રાવન ગોકુળ ગોવર્ધન, મધુબન બસો ન જાય, જુગમે૦ ૭ સાધન બળ કબહુ નહી છાંડયો. પૂષ્ટિ ભક્તી ઉર લાય; કીનો નહી કાજ પરમારથ, સ્વાર્થ સાબ ખીસરાય. જુગમે૦ ૮ કબહુ ના નિરખ્યા નાથ નેન ભરી, સુખ રહ્યો નિત્ય ખાય; પરદુખ દેખી દયા ન ઉપજી, ભુખે ન દીનો તાય. જુગમે૦ ૯ દાન કહેત સદા જગ ડોલત, ઓર ના કછુ ઉપાય; રંચક સ્વાદ વિષય કે લાલચ, નારત્તસ દાએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૦ સુખ કહેત ઉપાય કરત નિત્ય, પરસુખ સો અકળાય; ઊંચી બાત દેખી ઓ- રનકી, અંગો અંગ મર જાય. જુગમે૦ ૧૧ શ્રીવલ્લભ

શ્રીવિઠ્ઠલ ગીરધર, સોમુખ શકે ન ગાય; પૂત્ર પૂત્રાદિક જાણી અપૂને, દેખી બહોત હરખાય. જુગમે૦ ૧૨ ઘડી એક દીન માસ પરસદીન, ગનતી કરત ગીનાવા; ઘત ઉત બોલત બીન સવારથ, આયુષ્ય દીએ ગમાય. જુગમે૦ ૧૩ અપને સુખ કુલી બાત, કરત બનાય બનાવ; કહાભયો સબ લોક હસારથ, પૂજા દેહી બડાય જુગમે૦ ૧૪ જાનતહે હરી ઉરકી બાત, વે ચતુર શિરોમણીરાય; ઘન બાતનમે અટક બાહાવરે, દીએ જન્મ ગમાય. જુગમે૦ ૧૫ ખાન પાન મેરી તેરી મેરે કરી, નીશબાશ ઉડાય; સોચ બીચાર નહીં મન કીનો, ભુલો નીપટ અપડાય. જુગમે૦ ૧૬ ઉધ્ધવ સો કહી અપ અંતરકી, બાત કહી સુનાય; તામાર્ગ ચલીએ મન ધરી, એ કોમળ રદે બનાય. જુગમે૦ ૧૭ શુકસો કહો પરીક્ષાત રાજા, મારગ સુગમ બતાય; કળીમાં એક નામ અધિકારી, ઓર ન કછુ ઉપાય. જુગમે૦ ૧૮ કહીએ કાહા બનાય બાતકી, બેર બેર સમજાય, સબકો મુળ એક હરી ભજવો, ઓર સબે છીટકાય. જુગમે૦ ૧૯ ઘર સુક દેખી બોહોત ફુલત મને, સુત મુખ બચન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાનો, દેખત ઓહા જશીરાય. જુગમે૦ ૨૦ ધીક જીવન જાકો તકે મન, રહેો ત્રિશ લપટાય; સુરદાસ ચરણ ઉરજાણો, શ્રી ગીરી ગોવરધનરાય. જુગમે૦ કહાકીઓ તે આયે જુગમે, કાહાકીઓ તે આય ૨૧

ધોળ ૨૫૭

પદ ૨૫ મું.

અબમોરી કોણગતી બ્રજનાથ, અબમોરી કોણગતી બ્ર-

જનાથ. ભજનબી સુખ અરૂશરણ નાહી, પ્રીત વીશીઆ સાથ. અબમોરી ૧ અબહુ પતીત અપ્રાધી પુરણ, આઅરૂ કરમ બ હાર; કામ ક્રોધ અરૂ લોભ ચીતવંત, નાથ તમહી આસાર. અબમોરી૦ ૨ અબમે ચરણ શરણ લપટાણો, રાખીલો માહારાજ; સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન, શરણકો બીરદ સંભાર૦ ૩ અબમોરી કોણગતા.

ધોળ ૨૫૮

પદ ૨૬ મું.

રાખો તસે રહું, જેસે તુમ રાખો તસે રહું; જાતનકો દુઃખ સુખ સબજનકો, મુખ કરી કાહા કહું. જેસેતુમ૦ ૧ કબહુક ભોજન દેહો ક્રપા કરી, કબહુક ભુખ સહું; કબહુક ચડન તોરંગ માહારાજ, કબહુક ભાર સહુ. જેસે૦ ૨ કમળ નેન ઘનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયોમે રહુ; સુરદાસ પ્રભૂ ભક્ત ક્રપાનિધી તુમારે ચરણ ગ્રહુ. જેસ૦ ૩

ધોળ ૨૫૯

પદ ૨૭ મું.

ફેરફેર નહી આવે, અવસર ફેરફેર નહી આવે. જો જાણેતો કાલે ભલાઈ, જનમો જન્મ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧ ધન જોબન અંજળીકો પાણી, વાગ્રસતાં બેર ન લાગે; તન છુટે ધન કોણ કામનો, કા કુ કરવી કાહાવે. અવસર૦ ૨ જ્યાકો મન બડે ક્રશ્ન સુનાકુ, ફ્રુક કબહુ ન આવે; સુરદાસકી એહ વિનંતી, હરખ નિરખ ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૩

ધોળ ૨૬૦

પદ ૨૮ મું.

સુંદીર ભેખ બન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાવું સખા સંગ સુંદીર; સુંદીર ભેખ બન્યો નંદલાલ, સુંદીર પંથ સુંદીર હરી આવની, સુંદીર મોહલી શબ્દ રશાળ. સુંદીર૦ ૧ સુંદીર લોક સકળ વરજ સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજી કે લાલ; સુંદીર ભોજન બચન થતી સુંદીર, સુંદર હળધર ક્રશ્ન ક્રપાળ. ૨ સુંદીર૦ ચોતવન સુંદીર ગુન, માધવ કે કરહી બીચાર; સુરદાસ પ્રભુ સબબોધ સુંદીર, સુંદીર શ્યામ શુભ અવતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૬૧

પદ ૨૯ મું.

કો પત રાખે મેરી, શ્યામ બીના કો પત રાખે મેરી. અંધકો અંધ દુસ્યાસન, આન સભા મધ્ય બેરી. શ્યામ૦ ૧ માહામતીહીન ભયોએ, રાજા પકર લાઈ જયુચેરી; ભીષ્મ દ્રોહ કરણ દુર્યોધન, કીન હુન પાછી ફેરી. શ્યામ૦ ૨ જો વિશ્વાસ રહ્યોમે ગજ્યામે, કહું કરુણા મય તેરી; શ્યામ આઈ શાહે કરો કરૂણા નીધી, બુડત રાખો એ બેરી. શ્યામ૦ ૩ તજી બાનુ આતુર ઉઠ ધાએ, જેસે ગજકી બેરી; સુરદાસ પ્રભુ ભકતકે કાજે, કહી અંબરકી ઢેરી. શ્યામ૦ ૪

ધોળ ૨૬૨

પદ ૩૦ મું.

કરી મન ઉર સંતનકી શેવા, જીનકે ઔર ભરૂસો નહી, ભજે નિરંજન દેવા; શીળ સતોશ સદા ઉરૂ જીનકે, શ્યામ નામ કે લેવા. કરી૦ જીવત મુકતી ફીરે જુગમાંહી, જ્યું નારદ મુની દેવા; જીનકે ચરણ કમળકુ વંછન, ગંગા જુમનાં રેવા. કરી૦ ૨ સુરદાસ ઉનકી સંગતી, મીલે નીરંજન દેવા. કરી૦ ૩

ધોળ ૨૬૩

પદ ૩૧ મું.

શ્રી ગોકુળમાં રહીએ, સદા મન શ્રી ગોકુળમાં રહીએ. ગોવીંદ ઘાટ છોકરકી છંઈયાં, બેઠક દરસન પાઈએ. સદામન૦ ૧ શ્રી જુમનાં પુલીંદ સુખંગ, શ્રી વંદ્રાવન ગીરી ગોવરધન ભાઈએ; ઘેર ઘેર ભકતી ભાગવત શેવા, તન મન પ્રાણ બે કહીએ. સદામન૦ ૨ શ્રીવિઠલનાથ ખીરાજત નીશદીન, ચરણ કમળ ચીત લઈએ; શ્રી વલભ પ્રભુ કમળ કીરપા તે, ઉનકે દાસ કેહેવાઈએ. સદામન૦ ૩

ધોળ ૨૬૪

પદ ૩૨ મું.

જેસે હુ તેસો તીહારો, શ્રી વલભ નંદન અબ, જીવ છાંડ દેહો મોહેક તે, બાંહે ગ્રહેકી લાજ મન ધરેહો; નખણે ભરૂસો મોહે સાધન ભવ દર તે. જેસો૦ ૧ તુમ તજો ઔર ઠોર નાહી મેરે, જ્યાસો જાય કહું દુઃખ લર

કે; રશીક શિરોમણ શ્રી વલભ માહા પ્રભુ, રાખો માહે ચરણ શરણ ભગદર તે. જેસો૰ ૨

ધોળ ૨૬૫

પદ ૩૩ મું.

રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુનીપર, કાંહાનાદેદે સુનો બાજ ગોકુળમાં મુડલરા; જસોદાકે પૂત્ર ભયો બ્રખુભાન જ્યાસુ કહો, જયાં ત્યાંથી ધાઓ ગોપ દધી દુધ ગગરા. કાંહાના૰ ૧ અંગે ગોપ વંદ્રાવન પાછે તરી આ મનોહર ચલન શકતકો પાવત નડગરા; ચતુરભુજ પ્રભુ ગીરધારીકે જન્મ સુની, ફુલી ફુલી ફરત નારદ જેસે ભમરા. રાવલકે કહે ગોપ આજ બ્રજ ધુના ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

પદ ૩૪ મું.

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતી જુની; જો શ્રી વલભ પ્રગટ ન હોતે, બસુધા રેહેતી સુની. નઉતર૰ ૧ દીન દીન પ્રગટ ક્ષણું રાજત, હે જ્યો કંચન બીચ ચુની; છુગનદાસ આગરાકો શેવક, ગાવત જ્યાકો મુની. ૨ નઉતર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આશરાના કીરતન રાગ બીહાગ.

કેતે દીન હરી સ્મરણ બીના ખોએ, કેતે દીન હરી

સ્મરણ બીના ખોએ; પર નિંદા રસના કે રસમાં, અપને કર્તવ ખોએ. કેતેદીન૦ ૧ તેલ લગાય કીએ રૂચી મરદન, બસતર બનાય કે ધોયે; તીલક બનાય સ્વામી હોય નીકસે, વેસ્યનકે મુખ જોએ. કેતેદીન૦ ૨ કંપત કાળ વ્યાળ મુની ડરપત, બ્રહ્માદિક શિવ રાએ; સુંધનકી કહાગત વેહેગી, ઊદર ભર ભર સોએ. કેતે દીન હરી સ્મરણ બીના ખોએ૦ ૩

ઘોળ ૨૬૮

રાગ બીહાગ.

કેતી કહી સમજાઈ, તોસુ કેતી કહી સમજાઈ; નંદ નંદનકે ચરણ કમળ ભજ તજ પાખંડ ચતુરાઈ. તોસુ૦ ૧ સુખ સંપત દારા સુત વેહે, જુઠ સબે સમુદાઈ; ક્ષણ ભંગુર એ સબે સ્યામ બીન, અંતે સંગ નહીં જાઈ. તોસુ કેતી૦ ૨ જન્મ મરણ બોહોત યુગ બીતે, હજુકુ લાજ નહી આઈ; સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, જઇએ ગાંઠ ગમાઈ; તોસુ કેતી કહી સમજાઈ. ૩

ઘોળ ૨૬૯

રાગ બીહાગ.

દાઉનમે એકો નહી ભાઈ, દાઉનમે એકો નહી ભાઈ ન હરી ભજ્યા ના ગ્રહે સુખ પાયો, વરથા બાંહ ગઈ. દાઉનમે૦ ૧ જ્યું સુવા સીમળ ફળ લળકે લાલચ દાહ દહી; પરતાનો જેમ ચાંચ ગુદાને, નીક સત તુળ મહી. દાઉનમે૦ ૨ હરી વિમુખ્ખવે ચંદ્ર ચકોર જ્યું ચુગત અગા

૨ મહી; વૃક્ષ કાંહાં તે પાગો, સુર પ્રભુ બોહે બ બોર મહી. દોઉનમે એકો નહી ભાઈ. ૩

ધોળ ૨૭૦

રાગ બીહાગ.

મન તું જાયગો અમ જાની, મન તું જાયગો અમ જાની. જોગીપતી તાતી સમે જાયગો, અરૂ જાયગે એ અભીમાની. મન તું૦ ૧ રાજ્ય કરંતે રાજા જાયગે, અરૂ રૂપ તીરાની; વેદ ભણંતે બ્રહ્મા જાયસે, કથા સુનન તે જ્ઞાની મન તું૦ ૨ આવેગી એક લેહેર લાભકી, બુડેગો બાન પાણી; સુરદાસ એક ભક્તિ ન જાયગી, જપાકી મતી ઠરાણી. મન તું જાયગો અમ જાની. ૩

ધોળ ૨૭૧

રાગ બીહાગ.

કોહુ કામ નહી આયો, ભજન બીના કોહુ કામ નહી આયો; આ જુઠી માયાકે કારણ, રતનશું જન્મ ગમાયો. ભજન બીના૦ ૧ ઉંચે ઉંચે મેહેલ ચિત્ર વચિત્ર કીનો, રૂચી રૂચી ભોવન બનાયો, તા હું મેસે પરર નિકસે, ક્ષણભર રેહે ન પાયો. ભજન બીના૦ ૨ તરૂઆ કહતહે સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાઓ; ચલતી વેરે રહી મુખ મુડે, ડગકયું નહી પોહોચાયો. ભજન બીના૦ ૩ જેતે સંગી તેરે હેત કરતહે, તીનકે હાથ બંધાયો; કાહાડ લીએ કંઠ હું તે દોરો, ફુંકી ફુંકી બદન જલાઓ. ભજન બી

ના૦ ૪ અબ તું સચ કરતહે અધરમી, પેહેલે કછુ ન કી આયો; સુર કહે ભગવંત ભજન બીના, ઉંધે સીર લટકાયો. ભજન બીના કોહુ કામ નહી આયો. ૫

ધોળ ૨૭૨

રાગ બીહાગ.

જીવન એસે જો બની આવે, જીવન એસે જો બની આવે; શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ પ્રભુકી, સરણ તાત જો પાવે જીવન૦ ૧ દ્વાદસ તીલક સંહીત મુંદ્રા ધરી, તુલસી કંઠ ધરાવે; પ્રેમ સહીત જો નંદ નંદનકે, દીન જન્મ કર્મ ગુણ ગાવે. જીવન૦ ૨ શ્રી ભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન શ્રવણ કરાવે. ભુશણ બસન બીચીત્ર બહું રંગ, પ્રભુકુ લાડ લડાવે. જીવન૦ ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરકે, પ્રભુકુ ભોગ ધરાવે; પ્રભુકે ભકતનસુ હીલ મીલ કે વે પ્રસદ જો પાવે. જીવન૦ ૪ શ્રી ગોકુળ ગોવરધન બસકે, શેવ દ્રઢ ગન લાવે; શામા સ્યામ સંગમકી લીલા, ધ્યાન રૂદેમાં આવે. ૫ શ્રી જમુનાંજીશુ અધીક સ્નેહ કરી, મુખ જળ પાન કરાવે; રસી કકે પાય બાંધી ઘુઘરી, અપનો અંગ નચાવે. જીવન એસે જો બના આવે૦ ૬

ઠાકોજીને જગાડવાનાં પદ.

પદ.

રાગ વીભાસ.

જાગો ગોપાળ લાલ દેખો મુખ તેરો; પાછે ગ્રહ કાજ

કરૂ નિત્ય નેમ મેરો. ૧ બીગત નીસાં અરૂણ દીશા ઉજત ભયો ભાન; ગુંજત અલી પંકજ જાગત જાગહુ ભગવાન. ૨ દ્વાર ઠાડે બંધીજન કરતહે કીંવાર, વશ પ્રસંસ ગાવત હરી લીલા અવતાર. ૩ પરમાનંદ સ્વામી દયાળ જગત મંગળ રૂપ; વેદ પૂરાન પઢત ગ્યાન મહીમા અનુપ. ૪

ભગવાનને ખીજાવવાનાં પદ.

રાગ દેવગંધાર.

ભલી યહ એજવેકી. મદન ગોપાલ લાજ કાહુકી રાખત નાહીન કાની. ૧ અપને હાથ લે દેત બનચરના દુધ ભાત ધરત સાની; જો બરજે તો આંખ દેખાવે પર ઘરકુ દત દાની. ૨ સુંનીરી જસોદા કરત વસુત કે પહલે ગાટ મથાની; ફોરી ફોરી દહી ઠારી અજીરમે કોન સહેની તહાંની. ૩ ઠાડી હસાતી નંદજીકી રાની, મુંદી કમળ મુખ પાની; પરમાનંદ દાસ જાનતહે બોલી બુઝો ઘોખાની. ૪

ભગવતનાં નોછાવરનાં પદ.

રાગ હમીર.

આએ મેરે નંદ નંદ કે પ્યારે, માલા તીલક મનોહરબાનો ત્રીભુવન કે ઉજીઆરે. ૧ પ્રેમ સહીત બારાત ઉર મોહનને કહુ કરત નઠારે રદય કમળ કે મધ્ય બીરાજત શ્રી વરજરાજ કુમારે. ૨ કાંહાં જાનુંકો પુન્ય પ્રગટ ભયો

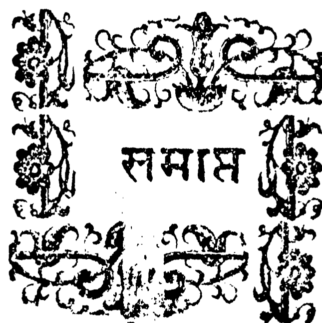
મેરે ઘર જો પધારે; પરમાનંદ કરી નોછાવર, વારી વારી કરી હું વારી. ૩

શ્રી ઠાકોરજીના માહાત્મનાં પદ.

પદ.

રાગ પુરવી.

મોહનનંદ દાય કુમારે પ્રગટ બ્રહ્મની કુંજ નાયક ભકત હીત અવતાર, પ્રથમ ચરણ સરોજ વંદુ સ્યામ ઘન ગોપાળ; મકર કુંડળ ગંડ મંડીત, ચારૂ વેન વીશાળ; બળ રામ સહીત વીનોદ લીલા શેષ શંકર હેત દાસ પરમાનંદ પ્રભુ હરી નીગમ બોલે નેત. ૧

श्री नाथद्वारना साचोरा ब्राह्मण जगन्नाथ तरफथी मळेली वैश्नवने नित्य नियम राखवानी शीक्षा

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ શ્રી ગોપીજન વલભાયનમઃ વૈષ્ણવને પ્રાતઃકાળે વેહેલું ઉઠવું, સૂર્યોદય સમે નિંદ્રાં નિષેધ છે, પ્રથમ ઉઠીને કંઠમાં એ માળા તેહનાં દરશન કરવાં, હાથ ધોવા, તીન કોગળા કરી ચર્ણામ્રત લેવું. ત્યાર પછી જયજય શ્રીવલભ પ્રભુ શ્રીવિઠલેશ સાથે તથા જયજય શ્રીવલ્લભ-નંદન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રીલક્ષમણ સુતગાન પ્રાત; સમે ઉઠી કરીએ. શ્રી વલભ સુત ગાન ઈન વિના ઔર જે આપને કીરતન આવડતાં હોય તે ગાઈએ. શ્રીજમુ-નાંજીનાં પદ તથા વલભાખ્યાન પઢે દીશા જંગલ જ-ઈએ, તે જતાં વખતે એ માળા કંઠમાં હોય તે અગર જનોઈ હોય તે કાને લગાવવી. તીન વાર મ્રત્યકા લેઈ ગુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જઈએ તે પછી ડાબા હા-થથી લોટો ન ઝાલવો તથા ડાબો હાથ બીજે અડકા-ડવો નહી. દસ વાર મ્રત્યકા લેઈને હાથ ધોવા, પછી પગ ધોવા, ત્યાર પછી મ્રત્યકા લેઈ બે વાર હાથ ધોવા, બાર કોગળા કરવા, પછી દાતણ કરવું, શુદ્ધ જગોપર લોટો મુકી દાતણ કરવું, દાતણ કરતાં એઠો હાથ લોટે લગાવવો નહી. કુગળીવતી હાથ ધોવા, પેહેલા કોગળા કરી મોહોડું શુદ્ધ કરીને હાથ ધોઈને પછી કપાળ ધોવું, પછી સ્નાન

કરી વાળી કપડે અડકવું નહી, અપ્રશમાં રેહેવું, પછી એ-કાંત જગાએ સુકવેલું ધોતીયું જો તને કોઈ અડ્યું ના હોય તો તે ધોતીયાને પેહેરવું અથવા મુગટો પેહેરવો, પછી જ્યાં બેશવાનું ઠેકાણું હોય ત્યાં આસન ખીછાવવો, પછી આપણે બેશવું. બેશીને તીલક કરવું, તીલક કરવાની રીત શ્લોક પ્રમાણે.

કુમકુમે ન ચરે ધિમા તિલકાની દ્વાદ શિવતું; ।। લલાટે ઉર્ધ્વ પૂંદ્રં સ્યાતુ પદમા કારં તુ વક્ષસિવેણું પત્રનીભં બાહુ અન્ય દિપા કૃતિ ભવેત ।।

અરથ—પ્રસાદી કંકુ થકી દ્વાદસ તીલક કરવાં, ઉર્ધ્વ પુંદ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાશી વાળાએ નિરણય કરયું છે. લલાટકે વિષે ઉર્ધ્વ પુદ્ર કરવું ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ભગવાનના ચર્ણકૃતી દંડાકાર કરવું, એ તિલક નિરગુણ એટલે ગુણ રહેત રહીત હેવી રીતે કરવું, એ તીલક શુદ્ધ છે રૂદય કમળ વિશે કમળના ફુલની આકૃતી અથવા ભુજાને વિષે વાંસના પતા સરખું, ઓર ઠેકાણે દીવાની જોત સરખાં, એવી રીતે તીલક કરવાં, હેના ઉર્ધ્વ-પૂંદ્રની ભીતર એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપર ત્રણ સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કરયા વિના રેહેવું નહી. કહ્યું છે કે—

।। ઉર્ધ્વપુંદ્ર ત્રિપુડવા મધ્યે શુંન્યન કારીયતે ।।

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્ય ન રાખવો, ચાંલો કરવો, એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી ચાંલો ન કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં

જેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ તેટલી વાર છાપાં કરવા. શ્રી માહાપ્રભુજીએ નિબંધમાં કહ્યુ છે તે શ્લોક—

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્યં મૃદં પૂજાંગ મેવતત ॥

॥ તુળશી કાષ્ટજા માલા તિલકં લિંગ મેવવા ॥

અરથ—શંખ ચક્રાદિ ધારણ કરવાં, મૃત્યકા વતી કરવાં એટલે ગોપીચંદન કદાપી ન મળે તો બ્રમાંડ ઘાટની રજવતી કરવાં તથા તે પણ ન મળે તો તુળશીજીના થડ ભીતરની મૃત્યકા વતી કરવાં પણ છાપાં વિના ન રેહેવું. તુળશી કાષ્ટની માળા પેહેરવી તથા તીલક ઉર્ધપૂંન્દ્ર કરવું. નિબંધ તત્વ દ્વિપ શ્લોક ॥ વન્હિ નૈવતુ સંયુક્ત ચક્ર માદાય વૈષ્ણવ: ॥ ધારયતે સર્વ વર્ણાના હરિજ લોકય કામ્યયેતિ ॥ તે થકી તત્પમુદ્રા ધારણ ન કરવી ॥ શંખાદિ ચિન્હ રહિત; પૂજાંવસ્તુ સમાચરેત ॥ નિ:ફળ પૂજન તસ્મહરિ નાપિન તુષ્યતિ ॥ અરથ—તે થકી છાપ વિના શેવામાં ન જાવુ શેવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રસન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે વઇરનવને શેવા જરૂર કરવી શ્લોક નિબંધ તત્વ દ્વિપનેશ એક કાલં દ્વિકાલંવા ત્રિકાલંવાપિ પૂજ્યતે ॥ અરથ—આપને ઘરમે પૂષ્ટિ મારગની પરનાળીકા યુક્ત શેવા ન બીરાજતી હોય તો હું ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે સુક્ષમ શેવા કરવી પણ શેવા વિના રેહેવુ નહી. તે શેવાની રીત જણાતા નથી. એક કાળ જાય તો બીજા કાળમાં અથવા બીજો કાળ જાય તો ત્રીજા કાળમાં શેવા કરવી પણ સુક્ષમ શેવા કરયા વિના ખાવુ નહી. આપણા શ્રી જે ભગવાન તે થકી બહીર

મુખ થાય. શેવાના અવકાશમાં સંધ્યા કરવી. કાળનો ત્યાગ થાય પણ કરમનો ત્યાગ ન થાય તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો, પછી આપને જે શ્રી સરવોતતમજી પાઠ અગર બીજો કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વઇશ્નવની ગાયત્રી છે, જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે કરયા પછી માહાપ્રસાદ લેવો. ભોગ ધરીને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ કહ્યા છે તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા કયા તેહેની વીગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ, ૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રીત પ્રસાદ, ૫ ચરણાંમૃત પ્રસાદ, ૬ અક્ષ પ્રસાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો, અસમરપિત વસ્તુ લેવી નહી.

સાંજની રીત—ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણ શેવા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગોવરધનનાથજીનું ધ્યાન કરવું પછી વલભાખ્યાન અથવા મુળ પુરૂષ અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદી લોક આપણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહનો પાઠ કરવો. પછી વઇશ્નવ મંડળીમાં જાવું તેહનો નીમ રાખવા; ને ત્યાંહાં જે વંચક થતુ હોય તેહેનું ધ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેહેનો ખુલાસો જે કોઈ મોહોટો વઇશ્નવ હોય તેહને પુછી કરવો. ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે ચાલવું સત સંગ કરવાની જરૂર છે, વઇશ્નવને મુખ્ય દયા રાખવી, સંસાર વીશે વઇરાગ રાખવો એટલે સંસાર વિશે આશક્ત ન થવું; કામ, ક્રોધ, લોભ, મદ મત્સર કાને રહીત રેહેવું, કોઇના હાંસા ન કરવા, તથા

નિંદા ન કરવી, કોઈ ઉપર દ્વેશ ન કરવો; અસત્ય ભાષણ ન કરવું, અનાશ્રય ન કરવો, અસત સંગ ન કરવો, ખોટી ક્રીયા ન કરવી, ભગવંત ધરમ સમાન બીજો ધરમ ન જાણવો; પરસ્ત્રીનું ગમન ન કરવું. જો કરે તો હજાર વરસની તપશ્ચર્યાની નાસ્તી થાય, હજાર વરસની શેવા નિસ્ફળ થાય, દરશન કર્યા વિના સરવ સ્થાન રેહેવુ પરસ્ત્રી સાથે એકાંતમાં એક પળ પણ બેસવું નહી. જો બેસે તો કામ ઉત્પન થયા વિના રહે નહી. તે થકી શ્રી ભાગવતના દીકમાં ના કહી છે, આપણી દીકરી હોય અથવા બેહેન હોય તથા માતા ગુરૂપત્ની અથવા સાસુની જોડે પણ એકાંતમાં ન બેસવું—શ્રી માહા પ્રભુજીએ આગ્ના કરી છે. ॥ શ્લોક ॥ વિષયા ક્રાંત દેહાનાં નાવેશસર્વથાહરેઃ ॥ અરથ જેહનું મન લાકીક વિશયને વીશે છે તેહના હૃદયમાં કોઈ કાળ ભગવાન પધારતા નથી. વઈસ્નવને શ્રી ઠાકોરજી શ્રી વલ્લભકુળવાન એમને વીશે સામાન્ય બુધી રાખવી. તથા વઈસ્નવે હમેશાં પોતના ઘરમમાં તુળશીજીની તથા ગાય ની શેવા કરવી.

કીરતન સુતી વખત સ્મરણ કરી કેહેવું.

જયશ્રી વલ્લભ જય શ્રીવિઠ્ઠલ જય શ્રી જમુનનાં શ્રીનાથજી; કળીયુગના તો જીવ ઉધારયા, મુસ્તક ધરીઆ હાથજી. વઈસ્નવજન પર કૃપા કરીને દેજો વરજમાં વાસજી આગે પાછે ગાઉ બીરાજે, બીચમે માહારો નાથજી. મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, મોરલી શોભે હાથજી; જય શ્રી ગીરધર જયશ્રી ગોવીંદ, જયશ્રી બાળકૃસ્નજી. જયશ્રી ગોકુળ પતી, જયશ્રી રઘુપતી. જયશ્રી જદુપતી, શ્રીધનસ્યા

મજી. શ્રી ગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરી તુ માહારે હાથજી. જય જમુનાં ^, શ્રી ગોરધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રી વિઠલ નાથ, જેજે શ્રી ગોકુલેશ. શેસ્ય નરેહે કલેશ, ક્ષણુંણું પળ પળ સ્મરણ કીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શરણ રાખે માહારો વાહાલો. શ્રી ગોકુળ અવતરીએજી; શ્રી ગોકુળમાં તો વાસો વશીએ, સંતસજાતીમાં રહેજી. શ્રી લભ શ્રીવલભ મુખથી કહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી. નીત્ય પ્રત્ય રમણ રેતમાં રહીએ, ગુલાબ છડી દરશન કરીએ. જે દરસન બ્રહ્માને દુરલભ, તે અપને આગે કરીએ. શ્રીવંદ્રાવન ગોવરધન વાશી. રાધા માધવ સુંદરશ્યામ. હરીજનકો શેવક. દરશન દીજે આઠોજામ. એટલું કહી મુખ ચરણામ્રત લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ અપના નિબંધમાં જે આજ્ઞા કહીછે તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ, ૨ બ્રાહ્મસુત્ર, ૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદ ભાગવત, એ ચારેને સોપમા માનવા.

પેશાબ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા. વિષય કરીને કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચરણામ્રત લેવું અશુધ રેહેવું નહી.

શ્રી હરરાયજીની શિક્ષા પત્રી શ્રી ગોકુળનાથનું વચનામ્રત શ્રી દ્વારકેશની ભાવના.	વારંવારને વાર વાર વિચાર કરવો અને જરૂર સાંભળવું.

સ્લોક.

ચેકંઠ લગન તુળશી નળીનાક્ષ માળા પેમાહું મુલપરી શોભીત શંખ ચક્રા એવા લલાટ પટલેન સારદુહ્ન પુ કુસ્તે વઈસ્નવા ભુવન માશુ પવિત્ર યતિ.

અરથ.

જેને કંઠમાં તુળશીની માળા છે, અથવા કમર કાકડી ની માળા છે; બાહુને વિશે શંખ ચક્રાદી ધારણ કસ્યાંછે, લલાટને વિશે ઉર્ધ્વપુંડ્ર તીલક છે એવા જે વઈસ્નવ તે જ્યાંહાં જાયત્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભોવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિશે.

રાગ કાપી.

શ્રી વલ્લભ ચરણે લાગુજી, ગુંણ ગાવું વાણી હુંવી માગુજી. ૧ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ શ્રી ભાગવતનું કહીએજી, સ્કંદ તે દ્વાદશ લહીએજી. ૩ અધ્યાય ત્રણસેંને બત્રિશજી, પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીશજી. ૪ સ્લોક અઢાર હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તેંતાળીસ પ્રમાણ નિરવાણજી. ૫ ઓગણીશ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી, ત્રણ્ય પ્રકરણ કહ્યાં પદ બંધજી. ૬ હિત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગી થાયજી, પેહેલા અધ્યાય સઉનક પ્રકરણ કેહેવાયજી. ૭ બીજે અધ્યાય સુત પુરાણી ઉતર દીધોજી, ભકિત યોગ તે ઉત્કૃષ્ટ કીધોજી. ૮ ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીશજી, બીજુ પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી. ૯ ચોથે ચિંતા વ્યાસજીને થઈ નારદ આવ્યાજી, ઉપદેશ કરી પાંચમે સમજાવ્યાજી. ૧૦ કીજેજી શ્રી ભાગવત પ્રકાશજી, તેણે થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનુ વરતાંત નારદ કહ્યુંજી, આગળ જન્મે જે સુખ દુખ લહ્યુંજી. ૧૨ ત્રીજુ તે પ્રકરણ ઉતમ જાણોજી, તેર અધ્યાયમાં એહ વ-

ખાણીજી. ૧૩ સાતમે અધ્યાયમાં બાણુ અશ્વસ્થામા કેરાં જી, રક્ષા કરી સરવને રાખ્યાં નેરાંજી. ૧૪ આઠમે ઉતસ્યા ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી, કુંતાજીએ પ્રભુની સ્તુતી કીધીજી. ૧૫ ભીષ્મ પીતાએ યુધીસ્ટરને ઉપદેશ કીધોજી, તે સરવને વચે અધીયાય પ્રસિધોજી. દસમે અધીયાય યુધીસ્ટરને રાજ્ય બેસારયાજી, પછે શ્રીજી પોતે દ્વારકાં પધારયાંજી. ૧૭ એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સરવ મળીઆંજી, માંહો માંહ પરસ્પર ભળીઆંજી. ૧૮ ભગવત ભક્ત પરીક્ષત રાયજી, જન્મ વરણુ દ્વાદશ અધ્યાયજી. ૧૯ ત્રએોદશ વીદુરજી હસ્તીનાપૂર આવ્યાજી. તિરથ યાત્રા કરી સરવ મન ભાવ્યાજી. ૨૦ ધતરાષ્ટર ગાંધારી લેઈ સાથજી, વીદુરજી ચાલ્યા ઉતરા પંથજી. ૨૧ ચઉદમે અધ્યાય દ્વારકાંથી આરજુન આવ્યા ઘેરજી, મુખ જોઈ યુધિષ્ટર પ્રશ્ન પુછયા જેહજી. ૨૨ પંદરમે અધીયાય યાદવ કુળ ક્ષે થાયજી, પરિક્ષતને રાજ્ય દેઇ પાંડવ ઉતર પંથ જાયજી. ૨૩ સોળમે અધીયાય પરિક્ષત દીગવીજે કર્યાં જી, પ્રથિવ ધરમ કળીયુગને તાંહાં લહ્યાજી. ૨૪ ધરમ રક્ષા સતરમે અધીયાય કીધીજી, કળીયુગને સ્થાન દેઈ શીખ દીધીજી. ૨૫ પરિક્ષતને વિપ્ર શ્રાપ થયો અરિષ્ટજી, ઓગણીસમે અધીયાય જઈ બેઠા ગંગા તારેજી. ૨૬ સારા રાજ્ય તે ત્યાગ કીધુંજી, શુકજીને પૂછીને વરત લીધુંજી. ૨૭ અધીકાર લીલા એ કેહેવાયજી, એક રસના કયમ કરી ગુણ ગવાયજી ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શ્રી ગોવરધન ધારીજી, શોભા નીરખી નીત્ય પ્રતે જાઊં બલીહારીજી. ૨૯ ઈતી પ્રથમનું ચોળ આખ્યાન સપૂર્ણ.

अथ श्री द्वितीय स्कंध अनुक्रम

आख्यान प्रारंभ.

જાને લીલા દ્વિતીય સ્કંધછે, અધ્યાય દસ માંહે; પ્રકરણ એનાં ત્રણયછે, તત્વ ધીયાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધી-પાય માંહે કહ્યાં, સાક્ષાત યોગ જ્ઞાન; પોતાનાજ કારણે, સ્થુળ સ્વરૂપનું ધીયાન. ૨ સુક્ષમ સ્વરૂપનું ધીયાનછે, તેતો અધીયાય બીજે; ધ્યાપ્રસાદ પ્રકરણ બીજુ, એનું વર્ણન ત્રીજે. ૩ ઉસતી દેવતા સરવની, થઇ ભક્તી તે સકામી; સરવ તજી પ્રભુને ભજો, એછે અંતર પામી. ૪ મન વાં-છીત ફળ પુરશે, પુરણ કામ એહ; મંગળાચરણ સુકજી કરયું, ચોથે અધીયાય તેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની સ્તુતી કરી, તે કયાં લગી કહીએ; ત્રીજુ મનનુ પ્રકરણ છે, તે છ અધી-યાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પતી, બીજો ઉપપતી; એના બે પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પતી પ્રકારનો, કીધો છે ઉચ્ચાર. ૭ નારદે પૂછ્યું બ્રહ્માજીને, કહ્યુ પાંચમે કરી માન; અધીયા-ત્મક જ્ઞાન પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષમ જ્ઞાન. ૮ આઠ સ્વરૂપ વઇરાગનાં, છઠે અધીયાય જાણો; સરવ ઉત્પતી પ્રભુથી થઇ, તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધીયાય શેષા વર્ણન, ચોવીશ અવતાર; આઠમે અધીયાયથી જાણીએ, ઉત્પતી પ્રકાર. ૧૦ નારદજીએ બ્રહ્માજીને પૂછીયું, તે એમાં કહીએ; પોતાની ઉતપતી કહી, તે નવમે અધીયાય લહીએ. ૧૧ ચતુર શ્લોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રહ્માજીએ ઉપદેશ કીધો; નારદજીએ રદે ધરી, શ્રવણે રસ પીધો. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકજી-એ, પરિક્ષતને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાર્થ

થયો. ૧૩ આ અધ્યાય જો વરણવું, આધો દઈવક સ્વરૂપ, દશમે અધ્યાય વરણવું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪ શ્રવણે સુધારસ પીજીએ, રૂદયા માંહે ધરી, હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખીએ, શ્રીકુંજબીહારી. ૧૫ ઇતિશ્રી ભાગવત દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

અથ શ્રી ત્રતીય સ્કંધ પ્રારંભ

(એની ચાલ વન યાત્રાના ધોળની છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતિયસ્કંધ કહીએ, અધ્યાય તેત્રીશ પ્રકરણ ચ લહીએ. ૧ પેહેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યુ, અધ્યાય ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨ વીદુર ઉદ્ધવજી જુમના ત્રટમાં મળ્યા સહો, બીજે અધ્યાય બાળ ચરીત્રની લીલા કહી. ૩ ત્રીજે રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાશ લીલા કેહેવાય, પછે ઉદ્ધવજી ત્યાંથી ઉત્તર પંથે જાય. ૪ બીજુ પ્રકરણ ગુણ નીત્ય પાંચમેથી જે; વીદુરજી મૈત્રૈયને પૂછે ભગવાન માયા તત્વે તે. ૫ છઠે માયા નીરૂપણ મૈત્રય કીધું, ત્રીજે સગુણ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણમાં સીધુ. ૬ સાતમે ભગવત ચરિત્ર અવતાર કથા પ્રશ્ન પૂછ્યાં જે, આઠમે મુળ પૂરૂષથી બ્રહ્માજીની ઉતપતી થઈ તે. ૭ નવમે અધ્યાય બ્રહ્માજી શ્રીજીની સ્તુતી કીધી, દરશન થયા સ્રષ્ટિ કરવાની આજ્ઞા દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણ દશમે અધ્યાયથી જાણો, કાળાતમ કઇક પ્રકાર પછુ સષ્ટિ વખાણો. ૯ પરમાણું કાળ ગતી અધ્યાય અગ્યારે, નવ અધ્યાયમાં લાભ મુળજીવ પ્રકરણ અધ્યાય ચારે. ૧૦ બ્રહ્માજીને અંગથી સૃષ્ટિ થઈ સનકાદીક મરિચ્યાદિજે, સરસ્વતી

સ્વાયંભુ મનુશતરૂપા તે. ૧૧ તેરમે અધીયાય વારાહજીનો જન્મ થયો, ચોદમે કસ્યપજી અદીતી સંવાદ કર્યો. ૧૨ પંચદશમે જય વિજયને સનકાદીકનો શાપ, સોળમે સનકાદીકને દરશન દીધું વૈકુંઠનાથે આપ. ૧૩ સતરમે હીરણાક્ષ વાહાર યુદ્ધ થાય, અઢારમે અધીયાય પણ એ લીલા કેહેવાય. ૧૪ ઓગણીસમે હીરણાક્ષને મારી પ્રથિવ લીધી, વીશમે અધીયાય વરાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ અટ તત્વ પરકરણ તેહના ભેદછે જે, તેર અધીયાય કરી વરણવ થાય તે. ૧૬ એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા, કરદમ રૂષીની પરારથના કરી મન ભાવ્યા. ૧૭ કરદમ રૂષી દેવહુતીનો વિવાહ કરી, બાવીશમે સ્વાયંભૂ આવ્યા ફરી. ૧૮ ત્રેવીશમે કરદમ રૂષીએ વિમાન રચ્યું, જોગ્યા અભ્યાસને બળે રતનથી જડયું. ૧૯ વઈભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના કહ્યા, નવ કન્યાના જનમ તે થયા. ૨૦ કપીલ દેવજીના જનમ ચોવીશમે કહીએ, નવ કંન્યાના વિવાહ લહીએ. ૨૧ પછે કરદમ રૂષી વન જઈ સાધન કીધાં. પંચવીશમે કપીલજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ છવીશમે તત્વ સંખ્ય વરણવ જેહ, સતાવીશ લગી વરણવ છે તેહ. ૨૩ જોગ્ય ધીયાનમાં જેવા સરૂપનું ધીયાન કરવું, અઠાવીશમે અધીયાય તે રદે ધરવું. ૨૪ ઓગણત્રીશમે ભકિત જોગ્ય વરણ કહ્યા, ત્રીશમે વરણવ કરમ વીરકત લહ્યા. ૨૫ એકત્રીશમે અધીયાય જીવની અવસ્થા કહી, ગરભ સ્થિતિ જન્મ મરણ પરયંત લહી. ગ્નાન ભકિત નિરૂપણ અધીયાય બત્રિસે દેવહુતી સીધ્ધપદ પામ્યાં અધીયાય તેત્રીશે. ૨૭ માતાએ ગ્નાન ભકિત ઉપદેશથી ચિત ધર્યાં, ત્યારે કપીલદેવજી ઉતરમંથ પધાર્યા. ૨૮ તેર અધીયાયમાં તત્વ પરકરણ થયું,

તેહનાં જ પરકરણ છે તે પાણ કહ્યું. ૨૯ પેહેલા ચાર અધ્યાંયમાં ઉરરમ મુક્તિ પરકરણ જાણો. હરીદાસ પરભુજીગી લીલા વખાણે. ૩૦ ઈતિશ્રી ભાગવતે ત્રતિયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री चतुर्थ स्कंध प्रारंभ

ચતુરથ સ્કંધમાં વિસર્ગ લીલા કહીએ, પ્રકરણ ચાર અધીયાય એકત્રીસમાં સહીએ. ૧ ધરમ અરથ કામ મોક્ષ પ્રકરણ ચારછેરે, સાત પ્રકરણમાં ધરમ પ્રકરણનો વિસ્તારે છેરે. ૨ એના અધિકાર તે દસ પ્રજાપતીરે, પેહેલા અધીયાયમાં મનુસંતતીરે. ૩ તેમાં સોમ દતાત્રય દુરવાસા જાણીએરે, નારદ નારાયણ ઈત્યાદીક વખાણીએરે. ૪ વિસ્વાસુરેજાના યજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીઆરે, બીજા અધીયાયમાં સરવે આદર કરી બોલાવીઆરે. ૫ શિવજી ઉઠયા નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીએ રોષ કીધોરે. વાખવાદ કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધોરે. ૬ ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જવા સીખ માગી સતીરે, ત્યારે તે સમે ના કીધી પતીરે. ૭ ચોથે આજ્ઞા ઊલંઘન કરી સતી ગયાંરે, દેહ મુકી પરવતની પુત્રી થયાંરે. ૮ પાંચમે નારદજી શીવ આગળ સરવે વાત કરીરે, ક્રોધ યજ્ઞનો કીધો વિધવંસ વાત રૂદે ધરીરે. ૯ છઠે બ્રહ્માદીક શીવજીની સ્તુતી કરી અહીરે, સાતમે દક્ષનો યજ્ઞ પુરણ છે તહીરે. ૧૦ સરવે મળી શ્રીસ્તુતી કરી તે જાણીએરે, બીજુ અરથ પ્રકરણ અધીયાય પાંચમે વખાણીએરે. ૧૧ આઠમે અધીયાય ઉતાનપાદનો વંશ કહ્યોરે, ધ્રુવજી અપમાને વચને તપ આરાધીયુંરે. ૧૨ ત્રવ

મે પ્રભુ મળ્યા વરદાન લેઈ આવ્યા ઘર ભણીરે, સરવેને ધૃવજી સાથે પ્રિત વ્યાપી ઘણીરે, ૧૩ દશમે ઉતાનપદ પામ્યા મૃત્યુ દુઃખ રૂદે ધરયુંરે, ભ્રાતનું વેર લેવાની મત્યે ધૃવજીએ જુધ્ધ કરયુંરે, ૧૪ એકાદશમે અધીયાય પરભુજી આવીઆ રે, ફરી ધૃવજીનું સામાધાન ઘેર ભાવીઆરે, ૧૫ ધૃવજીએ રાજ્ય કરયું સંપૂરણ દ્વાદશમે અધીયાય કહ્યુંરે, પછે પુત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુંરે. ૧૬ ધૃવજી માનીતા પરે પદ પામ્યા તે બારમેરે, ત્રીજુ ઠામ પરકરણ અધીયાય અગીયારમેરે. ૧૭ એના અધીકારી તે પૃથુરાજ સહી એરે, તેહના ચરિત્રની કથા હેમાં કહીરે. ૧૮ ધૃવનો વંશ અધીયાય તેરમે કહ્યોરે, ચઉદમે રાજા વેન બ્રહ્મ શ્રાપે મારયોરે. ૧૯ પંચ દશમે પૃથુની જન્મપત્રી વીચારીછેરે. ૨૦ સોળમે પૃથુનું ચરિત્ર થયા એકવીશમેરે, સનકુમારથી આત્મ યોગ્ય બાવીશમેરે ૨૧ એતો આઠ અધીયાયમાં છે તે કહ્યાં, તેહનો ભેદ તે જ અમે લહ્યારે. ૨૨ બ્રહ્મ તત્વદરશી ત્રણ અધીયાયમાં થાયછેરે, ક્રશ્ન સાયુજ્ય પાંચ અધીયામાં કહેવાયછેરે ૨૩ અનુંક્રમ પુરવે ઉતર જાણજો રે, હવે ચોવીશમે અધીયાય પૃથુવંશ વખાણજોરે. ૨૪ પ્રચેતાને શ્રી મહાદેવજી મળ્યારે, રૂદ્ર ગીત વરણવ કહ્યુંરે હેવા હાલ્યારે. ૨૫ પ્રાચીન બહિરસને નારદ મળ્યા પંચવીશમેરે, પુરંજન આખ્યાન કહ્યું, છવીશથી અઠાવીશમેરે. ૨૬ પુરંજન આખ્યાન સાંભળી ઓગણત્રીશ સમે દુઃખ પામ્યારે, કપીલાશ્રમ જઈ પ્રાચીન બહિરસ સુખ પામીયારે. પરચેતાને ત્રિશમે પરભુ પરસન થયા કારજ સીધુરે. દશ હજાર વરસ રાજ્ય એ વરદાન દીધુરે. ૨૮ એકત્રીશમે નારદજી પરચેતાને ભગવદ વારતા કહીરે, એ કથા સાંભ

જી હસ્તીનાપુર વિદુરે આવ્યા મહીરે. ૨૯ હરીદાસ શોભા વિચારીએરે, સદા એમના ગુણ કીજે જ્ઞાન રૂદેમાં ધારી ધેરે. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવતે ચતુરથ સ્કંધે અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ पंचम स्कंध प्रारंभ.

રાગ કાફી.

પંચમ સ્કંધ અધીયાય છવીસ કેહેવાય, સ્થાન લીલા નું વરણન થાય. ૧ ત્રણ પ્રકરણ દસ કાળ સમ કહીએ, પેહેલ ઇશ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણ લહીએ. ૨ પ્રીય વરતનો વંશ કહ્યો પેહેલા અધીયાય માંહે, સપ્ત સમુંદ્ર દ્વીપ કહ્યાં ત્યાંહ. ૩ બીજામાં અગ્નિ ધ્રુમા નવ પૂત્ર કહ્યા, તે નવખંડના રાજા થયા. ૪ નાંભી રાજાને પુત્રનું વરદાન દીધું, ત્રીજા અધીયાય માંહે પ્રસિદ્ધ. ૫ એકવીસમા અધીયાયમા બીજુ કાળ પ્રકરણ જાણો, ચોથા અધીયાયમાં રૂશભ દેવનો જન્મ વખાંણો. ૬ રૂશભ દેવને નાભીરાજે રાજ દીધુ જયારે, પોતે પરમ પદ પામ્યા ત્યારે. ૭ રૂશભ દેવના પુત્ર સોને બ્રાહ્મણ એકાશી, નવ યોગેસ્વર દશ રાજા સુખ રાશી ૮ પંચમે છઠે રૂશભ દેવ ચરીત્ર લહીએ, સાતમે ભરથને પૂત્ર કહ્યો તે કહીએ, ૯ અટમે ભરથ ચરિત્ર કહ્યાં પ્રકાશ, મ્રગ સંગત મ્રગ થયા તે પાંમ્યા નાશ, ૧૦ જડ ભરથ ચરિત્ર નવમે મુગા થઇ ચાલ્યા. દશમે રહુગણે વેઠમાં ઝાલ્યા. ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અપૂરવ રહુગણે પૂછયું અગીઆર, તેજ કથા કહી છે અધીયાય બાર. ૧૨ તેરમે જડભરત કથા ચરિત્ર કહી, રહુગણ આત્મ વિદ્યા પામ્યા

ચતુર દીસે સહી, ૧૩ પંચ દશમે સુમતીનો વંશ વખા-
ણીએ, તેમાં ગયા રાજાનો જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ સો-
ળમે ભૂગોળ વરણન થાય, તેમાં જાંબુદ્વિપ નવ વરસ
મેરૂ પરમાય. ૧૫ સતરમે દ્વિપ શેવક કહેવાય તે કથા
ઓગણીસમે તે થાય. ૧૬ વિશમે સપ્ત સમુદ્રનું પરમાણ,
વિશમે એકવીશમે જ્યોતિશ ચક્રનું પરમાણ તે વખાણ.
૧૭ બાવીશ તેવીશ સુધી એ ચરિત્ર કહીએ, ચતુરવિશમે
રાહુનું પરમાણ તે લહીએ, ૧૮ ત્રિજુ સ્થપન પરકરણ બે
અધીયાય ભેદ એહ, એક જીવાત્મા બીજો પરમાતમા તેહ.
૧૯ પંચવિશમે પાતાળ લોક વરણન કહ્યો, નરક વરણવ
છવિશમે લહ્યો. ૨૦ હરીદાસ પરભુ ગુણ ગ્યાન કિજે
નિતે, શોભા નિરખી ધરી લીજીએ ચિતે. ૨૧ ઇતિશ્રી
પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુરણ.

अथ श्री सष्ठम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધન્યાશ્રી.

એની ચાલ શ્રીમદ વલભ પરભુને કરૂં પરણામજી,
સષ્ટમસ્કંધ અધીયાય ઓગણીસમાં પોષણ લીલા વરણન
કહી; નામ ધીયાન ને અરચન ત્રણે પરકરણ એમાં છે
સહી. ૧ અજામીલનું આખ્યાન અધીયાય પેહેલે, બીજે
વીશ્નુ દુત યમ દુત સંવાદ થયો; માહા દુષ્ટ આચરણ કરયું
તોહે, પરભુ નામ પરતાપે વઇકુંઠ ગયો. ૨ ત્રિજે ધરમ
રાજે પોતાના શેવકને, નામ માહાતમ કહ્યું હરી; શ્રવણ
કથા કિરતન નામ સ્મરણ કરે. તાંહાં જાઓ રખે ફરી. ૩
પેહેલુ નામ પરકરણ કહ્યું, હવે બીજુ ધીયાન પરકરણ

કહેવાય છે; ચોથા અધીયાયમાં વરણન તેનું, તેતો ચઊદશ અધીયાય લગી થાય છે. ૪ પરચેતાનો વંશ કહ્યો છે, તે પણ ચોથા અધીયાયમાં જાણીએ; દક્ષનો જન્મ થયો તે સરવ, એમાં કહી વખાણીએ. ૫ પરભુજી પરસન થયા ઘણું, દક્ષે એવું તપ કીધું, પરસન વેદને શ્રીનાથજી, સંતાન થયાનું વરદાન દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષના પૂત્ર સરવે મોક્ષ પામ્યા, નારદજીએ ઉપદેશ કીધો; દક્ષને ત્યારે કરોધ ચડાયો, નારદજીને શ્રાપ દીધો. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ પતી સંતતિ એમાં વખાણીએ; સાતમે ઈંદ્ર ગુરૂ બ્રહસ્પતિ રીસાણા, વિસ્વ રૂપનો ગુરૂ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે ઈંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિસ્વ રૂપને માર્યો તે કથા કહી; વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો, દસમે દધિચી-ના અસ્થિનું વજર કીધુ સહી. ૯ એ વજર લઈ ઈંદ્રે જુદ્ધ કીધુ, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકાદસમે પરસપર જુદ્ધમાં, પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદસમે વત્રાસુર મારી ઈંદ્ર જીત્યો, ત્રયોદસમે બ્રહ્મ હત્યા થઈ; ઇંદરે જ્યારે યજ્ઞ કીધો, ત્યારે બ્રહ્મ હત્યા ગઈ. ૧૧ પૂર્વ જન્મ વત્રાસુરના ચિત્રકેત રાજા, તેહ કથા ચઉદમે કહી; પંચદસમે પૂત્ર શોક થયો, ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કર્યું સહી. ૧૨ સોળમે પુત્ર શોક સાંભળી, વઇરાગ ઉપન્યો સાધન કીધું પ્રભુ મળ્યા ત્યાં; સતરમે વઇમાન બેસી કૈલાસ ગયો પારવતીજીએ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજુ જે અરચન પ્રકરણ, તે અઢારમેથી થાય છે: અદિતિ ને અદિતિના પૂત્રનો, એમાં વંશ કહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણના ઉતપતી થઈ, ઓગણીસમે પૂશવત વરત કર્યું; હરીદાસ પ્રભુ નીરખ્યા શોભા, ગુણ ધ્યાન કરી રૂદે ધર્યુ. ૧૫ ઇતિશ્રી સષ્ટમ સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથ શ્રી સમતા સ્કંધ પ્રારંભ

(શ્રી લક્ષમણ સુત શ્રી વલ્લભરાયજી) એ ઢાલ.

સપ્તમ સ્કંધ અધ્યાય પંદરમે થાય છેરે, એનાં પ્રકરણ ત્રણ કેહેવાય છે રે; ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના પ્રકરણ ત્રીજુ લહીએરે; ૨ પેહેલું અદ્વાસના પાંચ અધ્યા ૫ લગી જાણીરે, પેહેલે જય વીજયના શાપનું કારણ એ વખાણીરે. ૩ બીજા અધીયાય માંહી હીરણાક્ષ વધ કરયુરે, માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન ગ્યાન કરયુરે. ૪ ત્રીજે ભ્રાતનું વેર લેવા નીમીતરે, હીરણાકશપે તપ કીધુ ધરી ચિતરે, ૫ બ્રહ્મ જીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હીરણાકશપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણાકશપે રાજ કીધુ જયારેરે; દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત ભક્ત પ્રહલાદ પુત્ર થયારે, પંચમે અધીયાય ભણવાને ગયારે. ૮ ભણ્યા ભગવદ નામ તે સારરે, બીજુ કાંઈ ન કરે ઉચારરે. ૯ સદ્વાસના પ્રકરણ બીજુ કહીએરે, તે પણ પાંચ અધીયાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહલાદજી ભણતા નિશાળરે શ્રી હરી નામ જપે સરવ બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહલાદજીને બાપે પુછ્યુ ત્યારેરે. તમો એ ભણ્યા છો ક્યારેરે; ૧૨ માતાજીને ઉપદેશ નારદે કહ્યોરે, મેં તો ગરભમાંયા તે જ લહ્યોરે; ૧૩ આઠમે પ્રહલાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાયોરે, સ્થંભથી પ્રગટ થઈને હીરણાકશપ માર્યોરે. ૧૪ દેવતાએ પ્રભુજીની સ્તુતી કરીરે, નવમે પ્રહલાદજીની સ્તુતી રૂદે ધરીરે. ૧૫ દસમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે, રાજ બેસાડી સરવ કાજ કીધુરે. ૧૬ મનામા દૈત પિત્રપુરતા

ઓ જેહરે, બાળી ભસ્મ કર્યુ ત્યાંહા તેહરે. ૧૭ સપ્તમ સ્કંધ
ના પ્રકરણ ત્રીજુ ત્યાં થાયરે, એકાદસમે ચાર વરણ કે-
હેવાયરે. ૧૮ દ્વાદસમે બ્રહ્મચારીના કહ્યા ધર્મરે, વાન પ્ર-
સ્થમાં કહ્યાં સરવ કરમરે. ૧૯ ત્રયોદસમે પતીવૃતાના ધ
રમ કહીએરે, અજગરને પ્રહ્લાદજીનો સંવાદ થયોરે; ૨૦
ચતુરદસમે ગ્રહસ્થાશ્રમ કેહેવાયરે, પંચદસમે ત્રીગુણ ધ-
રમ કેહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મધીયમ કનીષ્ટ સરવ પ્રકારરે,
ઉતિ લીલા કહી વીસ્તારરે; ૨૨ હરીદાસે પ્રભુ શોભા નીર-
હાળીરે, ગુણ ગાઉ તે વળી વળીરે. ૨૩ ઇતિ શ્રી સપ્ત
સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

अथ श्री अष्टम स्कंध प्रारंभ

રાગ ધનાશ્રી.

જય જય બાલ ગોવરધન ધારી, સુંદીર રૂડાં નામજી એ દેશી.

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લીલા અધીયામ છે ચોવીશજી;
પ્રકરણ કહ્યાં છે એનાં, તે કહું નામી શિશજી. ૧ તામસ
સાત્વિક રાજસ ભક્તિ, ચાર પ્રકરણનાં નામજી; પેહેલુ
તામસ પેહેલે અધીયાયથી, વરણવું સરવ તજી કામજી. ૨
સ્વયંભુ મનુ સ્વારોચિષ મનુ, ઉતમ મનુ તામસ મનુ ક-
હ્યાજી; બીજે અધીયાય ગજેંદ્રને, જળમાં ગ્રાહે ગહ્યાજી. ૩
ત્રિજે શ્રી હરીની સ્તુતિ કીધી, ગ્રહેથી મુકાવીઓ ગજેંદ્રજી;
ભક્ત હેત પ્રભુ પોતે ધાયા, છબીપર વારૂ કોટીક ચંદ્ર-
જી. ૪ ચોથે ગજગ્રાહના પૂરવ જન્મનું કહ્યુ, મોક્ષ થયા
તે એમ કહીએજી; પાંચમે રેવત મનુ ચાક્સ મનુ થયા તે
કથા સરવ લહીએજી. ૫ દેવતા દઇત ગયા ક્ષિર સાગર,

અમ્રત મત નીમીતજી; સરવ માળી પ્રભુની સ્તુતિ કીધી, નીરમળ કરીને ચીતજી. ૬ છઠે પ્રભુ પ્રસન થઈ દીધો, દેવતા મંદ્રચળગીરી લેવા આવ્યાજી; ઉપાડી ન શક્યા તે જોઈ, પ્રભુજી ગરૂડે ધરી લાવ્યાજી. ૭ સાતમે કુરમ અવતાર ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધુંજી; કરતાં મથન હળાહળ નીસરયું, તે સીવજીને દીધુંજી. ૮ આઠમે રત્ન ચઉદ તે નીસર્યાં દેવ દાનવ યુધ્ધ કરેયુંજી; દેવતાને અમ્રત પાવાને કાજે; મોહની રૂપ પ્રભુ ધરેયુજી. ૯ નવમે અધીવાય અમ્રત દેવતાને પાઈ, રાહુનું છેદીયું શિષજી; દેવતાને અમ્રત દઈત્યને ટાંળિ, અંતર ધીયાન થયા જુગદીશજી. ૧૦ દશમે દઈત્ય પરસ્પર વઢીયા, એકાદશમે દેવસુર સંગ્રામજી; દ્વાદશમે મોહની સ્વરૂપ ધરેયું, સીવહીત કોટીક કામજી. ૧૧ ત્રયોદશી રૈવસ્વત મનુના રાજમાં, શીવા મનજી પ્રગટ થયાજી; પછે ભવિષ્ય મનવંતર આગળ થાશે, તે પણ સરવ કહુંજી. ૧૨ સવર્ણ મનુદત સાવરણી, મનુ બ્રહ્મા સારવણી કહીએજી; રૂદ્ર સાવરણી દેવ સાવરણી, ઈંદ્ર સાવરણી તે લહીએજી. ૧૩ ચતુરદશી મનવાદી મનુના પૂત્ર ઈત્યાદિ. સરવે ભગવદ અંસ જાણીએજી; હવે નવ લગી પ્રકરણ તે ત્રીજુ, રાજ્યસ કહી વખાણીએજી. ૧૪ પંચદશમે બળી રાજે રાજ્ય તે કીધું, અશ્વમેધ યજ્ઞ કીધો જ્યારેજી; સોડસમે વિસતિપ આદિતી કરી પતિની, પૂત્રની કામના જે કાજ તમારેજી. ૧૫ પૂત્ર થશે વરત કરો કહુ પતિ, થયો વરત વિધી કહીજી, આદિતીએ કરયું પયોવૃત ત્યારે, સરવે વિધી રૂદે લહીજી. ૧૬ સપ્તદશી પયોવરત કિધે, પ્રભુ પ્રસન થયા જાણીજી; ગરભ વિશે આવ્યા પ્રભુ ત્યારે બ્રહ્માદિક સ્તુતિ કરી વખાણીજી. ૧૭ અષ્ટાદશી વામનજી પ્રગટ્યા, પધાર્યા

બળી વામની પાસજી; યજ્ઞશાળામાં સનમાન કરીને, અવિ લોકયા અવિનાશજી. ૧૮ ઓગણીસમે ત્રણ પદ પૃથ્વિ સંકલ્પ કીધી એહજી; બે પદમાં સ્વર્ગ અત્યુ સરવે લીધું, વિશમે એક પદની માગે જાગ્ય તેહજી. ૧૯ ત્રીજા પદનું રહ્યું ન ઠેકાણું, પરસ્પર વિવાદ વચન થયાંજી, એકવીશમે બ્રહ્માજી સ્વર્ગમાં, શ્રીજીના ચરણ ધોયાંજી. ૨૦ અંગુષ્ટ દેખી અભિષેક કીધો, ગંગા પ્રવાહ થઈ પૃથ્વિપર વહ્યાંજી, બળી રાજાને વરૂણ પાસથી બાંધ્યો, તે પ્રશ્ન એમાં કહ્યાંજી. ૨૧ બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન, સત્ય વચન માટે કીધુંજી, શિશ ધર્યું કર્યું પ્રભુ પ્રસન થયા, રાજ્ય સુતળનું દીધુંજી ૨૨ ત્રેવિશમે બળીને જીતી દીધું દેવતાને, રાજ્ય ગયું હતું જે એહનુંજી. સરવ મળી સ્તુતિ કરી પ્રભુની, પ્રફુલીત મન થયું તેહનુંજી. ૨૩ ચોથું પ્રકરણ જે કહીએ ચોવીશમે અધીયાય. વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં, મચ્છા અવતાર થયો તે કેહેવાયજી. ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના ગુણ ગાતાં, તનની ત્રષ તે જાયજી, નિત્ય પ્રત્યે એની શોભા નીરખી હઈડું ટાહાડું થાયજી. ૨૫.

अथ श्री नवम स्कंध प्रारंभ

રાગ એની ચાલ.

નવમસ્કંધ વરણવ કરૂં, અધ્યાય ચોવીસ જાણી, પ્રભુ કૃપાથી ઈસાનું કથા, પ્રકરણ બે વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ મર્યાદા પ્રકરણ, તે તો પેહેલું કહીએ, ચંદ્રવંશ પૂષ્ટિ પ્રકરણ છે, તે સાંભળી સુખ લહિયે, ૨ પેહેલે અધીયાયથી પેહેલું સુર્ય વંશ તે કહિયે વખાણો, વૈવસ્વતમનુને પૂત્ર દશ

थया, इक्षवाकु आदि जाणो. ३ एक कन्या थई ते एम
हवे, कहुं बीजो अधीयाय, आर सुतने संतान थयां
नही, ते पण केहेवाय, आ पछी त्रण पूत्रने वंश थयो ते
एमां कहिये, नृगना भगनाथी संतत ते कहेना लहिये. ५
त्रीजे स्याातिनो वंश कही रेवती कन्या जेमां, चोथे नृप
नो वंश कहोरे. राजा अमरिश तेमां. ६ भ तने दुरवाशा
ए दुःख दीधु, पोते दुख पाम्या त्यारे. पांचमे दुरवाशा
समळे फरी आव्या, अमरिश पासे ज्यारे. ७ सुदरसन
ने समाधान करीने, वारयुं त्यारे सुख थयुं; छठे अमरिश
नो वंश थयो, ते सर्वे कह्यु. पछे इक्षिवाकुनो वंश क-
ह्यो. तेहेना वंशमां मानधाता, तेहना वंशमां मुचकुंद
थया; ते कहुं विख्याता. ८ सातमे मानधाताना पुत्र पूरुकुछ
नो वंश जाणो, तेमां हरीश्चंद राजा थया. आठमे एनो
वंश वखाणो. १० जेमां सगर राजा थया, नवमे एनो
वंश एह; तेहना वंशमां भागीरथी राजा, गंगाजी ला
वीआ जेह. ११ भागीरथी वंश कहो, खडवांग थयो;
दशमे रघुनो वंश कहो, रामा अवतार कहो. १२ एकाद-
शमे रामजीनुं राज्य वरणव. द्वादशमे कुशनो वंश कहो
पूछी प्रकरण अधीआय, बारमे तेरमेयां जहो. १३ ई-
क्षवाकुना नेमा तेहना वंशमां राजा जनक थया जाणो,
चौदमे चंद्रमाथी बुध थय; तेहना पूत्र पूरुरवा वखाणो.
१४ पंचदशमे पुरुरवाना वशमां, श्री फरसुरामजी थया;
सोळमे फरसुराम चरीत्रने, विस्वामित्र जन्म लह्या. १५
सप्तदशमे पुरुरवाना पूत्र मोटा नहुशनो वंश एमां
राजा ययातीनो वंश कहो, अधांयाय अढार तेमां. १६
ओगणीशमे य ाति परमगती पाम्या, वीशमे पूरनो वंश

કહ્યો; તેમાં એકત્રીશમે કુસુકંતને પૂત્ર ભરથ; તેહનો વંશ ભણ્યો. ૧૭ રંતીદેવ જેહમાં થયા; ગરગાચાર્ય વંશ કહ્યો રાજા પંચાળના, કૃપાચાર્ય કહી ભણ્યા. ૧૮ બાત્રીશમે પ્ર-પત કહ્યા પછે સંતનું વંશ વખાણ્યો. ૧૯ પાંડવ કૈરવનો વંશ કહિ, પછે જરાસંધ વંશ કહ્યો એ; તેત્રીશમે બાકી પ-યાતિના ચાર પૂત્રનો વંશ કહિયે. ૨૦ તેહમાં યદુનો વંશ થયો. મેધાવી રૂષિ જેહમાં; ચોત્રીશમે જાદવનો વંશ, ને અક્રૂરનો વંશ તેહમાં, ૨૧ ઉગ્રસેનને દેવકનો કહ્યો વંશ, એ માંહે વરણવ કહ્યો છે; જન્મ તે કંશ. ૨૨ સુરસેન નો વંશ કહ્યો, તે જેહના સુત વાસુદેવ; તેહના સુત પ્ર-ગટયા શ્રી ત્રારન ચંદ્રજી, નિત્ય કીજીએ સેવ. ૨૩ હરી દાસ પ્રભુ ગુણ ગાઇને, ચિતમાં ધરીલીજે; નિત્ય પ્રતિ શોભા નિરખીને નરણે રસ પિજે, ૨૪

अथ दसम स्कंध प्रारंभ,

શ્રી લક્ષમણ સુતને હું નમુ, કરૂ તે પરમાણ; વાણી તે મુજને આપજો, ગુણ ગાવું તે વિસ્તાર,

શ્રી લક્ષમણ સુત ગુણ ગાઇએ, શ્રી વલભ પરમ ઉદાર; શ્રી વીઠલવરને સમરીએ, દ્વિજકુળ ધરીઓ અવ-તાર. ૧ એહના પદ વંદન કરી, માગુ તે વાણી સાર; દસમસ્કંધ રૂદે ધરી, અનુક્રમણીકા કરૂ ઉચ્ચાર. ૨ અધ્યાય સત્યાશી એહના, તરણ મનવંતર કેહેવાય; સરવે મળી કે-હેવાય છે, નેવું તે અધીયાય, ૩ નિરોધ લીલા નિરૂપણ, છે પ્રકરણ પાંચ તે જાણી, જન્મ તામસ રાજસ સાતવી ક. ગુણ પ્રકરણ વખાણ. ૪ જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલા

અધીયાયથી. ચાર અધીયાય લગી તેહ; રાજાએ પ્રશ્ન પુ-
છયું તહાંરે, શ્રી સુકદેવજી ઉત્તર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુ-
દેવજીને દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અ-
ધીયાય કંસેદેવકીજીના, પુત્ર મારેચા તે કહી રીતી. ૬
સંકરષણ ગર્ભમાંહે પધારેચા તે કહું, પછે પ્રભુ પધારેચા
ગર્ભ માંહી; તાંહાં સરવ દેવતા મળીને, સ્તુતિ કીધી છે
તાંહી. ૭ તરીજે શ્રીહરીજી પ્રગટ થયા, મથુરાંમાં કાંળાગ્રહ
શ્રી વસુદેવજીને શ્રી દેવકીજી, સ્તુતિ કરે છે તેહ. ૮ પુ-
ત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીયશોદાજીને અંક; કન્યા
લેઈ તે આવીઆ, મનમાં તે થાય શંક. ૯ ચોથે માયા
ઉઠી ગઈ, આકાશ કંસને થયો પશ્ચાતાપ; પછે બેનનું
સમાધાન કીધું જોઇને સંતાપ. ૧૦ દઈત્યને તેડી એમ
કહ્યુ, મારો ને દુઃખ દો એહ; તામસ પ્રકરણ છે, અઠા
વીસમાં થાય તેહ. ૧૧ એના ભેદ ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્ર
મેય કેહેવાય; સાધન ફળ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થા
ય. ૧૨ પંચમે શ્રીજીનો ઓછવ વરજ, કુલ અગ ન
માય; પછે કંસને કર દેઈને, ગ્રહાવીઆ આનંદ રાય.
૧૩ છઠે પુતના મોક્ષ, સાતમે સંકટ ભંજન જાણી; ત્ર-
ણાવત મરદન વિસ્વરુપ કીધું, લીલા એહ વખાણી. ૧૪
આઠમે ગર્ગાચાર્યે નામ કર્મ ચોર્ય લીલાને નતી ભક્ષ;
વિશ્વરૂપ દરસન દરસન દેખાડ્યું, જનુનાને તે પ્રતક્ષ. ૧૫
નવમે ઉલુખલ બંધન, દાસામય મળીય છે અરજુન; ભં
જન નળકુબેર મણીગ્રીવ ઉધાર; એકાદસમે નંદગામની લીલા
વછાસુર બકાસુરે વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાંતરે કલમસ ભે-
દના ત્રણ અધ્યાય, વિરધ વાદ્ય જેહ; દ્વાદસે અગાસુર
વધ, ત્રયોદસે ગોવાળ મંડળી તેહ. ૧૭ ભોજન શિક્ષા

બેશી ભોજન કીધાં, બ્રહ્માજીએ હેર્યાં વછ બાળ; અઉ-
દમે પ્રભુ લીલા જોઈ, બ્રહ્માએ સ્તુતી કીધી તતકાળ.
૧૮ બીજુ પ્રમેય પ્રકરણ છે, તેના સાત અધ્યાય; દ્વાદસે
વન ક્રિડા કરી, પ્રભુજીએ ચરાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ધેનુક-
નો વધ કરી, વિશ જળથી રાખી સરવ; ત્રયોદસે કાળીં-
દ્રી મથન કીધુ, વિષ દુર કીધુ નિવાર્યો ગરવ. ૨૦ અઉ-
દમે કાળી રાત્રી, ત્યાંહાં તેનો તે કહ્યો પ્રકાર; દાવાનળનું
પાન કીધુ, સરવની કરી સાર. ૨૧ પંચદસમે બાળ લી-
લા પ્રભુ કરી ચરાવી ગાય; ગ્રિષ્મ રતુ વર્ણવ કરીને પ્રલ
બ વધ કેહેવાય. ૨૨ સોળમે દાવાગ્નિનું પાન કીધુ, વન
થી પધારયા ગેહ; સતરમે વરષારતુ વરણવ શરદ રતુ વ
રણવ તેહ; ૨૩ અષ્ટાદસે વેણુ ગીત, પછી ત્રીજુ સાધન
પ્રકરણ કેહેવાય, ચિત ધરીને સાંભળો એના તે સાત અ
ધ્યાય. ૨૪ ઓગણીસમે હેમંત રતુ, કાત્યાયની વરત વ-
ખાણી; વરજ ભકતને વરદાન દીધું, એમાં તે એ જાણી.
૨૫ વીસમે રૂષિ પત્નિનું અંન આરોગ્યા; એકવીસમે ઈંદ્ર
નો ત્રોજ યાગ; ભોગ ધરાવ્યો ગીરીરાજને, પ્રભુજીએ ક-
રી અનુરાગ. ૨૬ અન્યાશ્રય દુર કરાવી, પોતાના આશ્રય
કરાવ્યો નાથ; બાવીસમે ઈંદ્રકોપ વૃષ્ટિથી, રાખ્યો સરવ
સાથ. ૨૭ ત્રેવીસમે એવું પરાક્રમ જોઈ, સરવને આશ્ચર્ય
સાન એવું થાય; ચોવીસમે ઈંદ્રસ્તુતી અભિષેક કરી, ગોવીં
દ નામ ધર્યું કેહેવાય. ૨૮ પચીસમે શ્રીનંદજીને વરૂણ પા
સથી, મુંકાવ્યા વરજ ઈશ; વરજ ભકતને બ્રહ્મ રૂપમાં
નિજ ધામ દેખાડ્યુ શ્રી જગદીશ. ૨૯ ફળ પ્રકરણ કહ્યું
ચોથુ, સાત અધ્યાય માંહે એહ; છવીસમે વેણું નાદ કરી
વરજ ભકતને તેડ્યા તેહ. ૩૦ રાસ ક્રિડા આરંભ કરી,

અંતરધ્યાન થયા તે વખાણી: સતાસમેથી વરેજભક્ત લીલા સ્મરણ કરી, પ્રભુને સુધિ પુછતાં ફર્યાં જાણી. ૩૧ અઠાવીસમે વરેજ ભક્ત મળી, સરવે કરેયુ ગોપીકા ગીત ગ્યાન; ઓગણત્રીસમે દીન થઈ રૂદન કીધુ, તતકાળ પધાર્યા ભગવાન. ૩૨ ત્રીસમે રાસ રમણ કરી, સુખ દીધુ વરેજ ભકતને નાથ; એકત્રીસમે સરપ ડંશથી નંદરાયજી મુકાવ્યા, તે દીઠુ સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વરણવ્યો, તેમાં શંખ ચુડનો વધ કેહેવાય, બતરીસમે દીવસ વીયોગ તાપરા દુર કરવા, વરેજ ભકત યુગળી ગીત ગાય. ૩૪ ગુણ ગ્યાન નીશ દીન કરેયુ, પ્રભુનું એ સદા મન હાસ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખી, માગે ચરણ રજમાં વાસ.

અથ બીજુ પદ.

એની ચાલ રૂક્ષ્મણી હરણની.

બીજુ પ્રકરણ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય આઠાવી માંહે વખાણો; ૧ તેના પાછા ભેદ છે ચાર, પ્રમાણ પ્રમેય સાધન ફળ સાર. ૨ તેમાં પેહેલુ પરમાણ પ્રકરણ થાય, તેના જાણો એ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ કહીએ, નારદ કંશને ઉપદેશ કર્યો તે લહીએ; ૪ ચોત્રીસમે કેશી દઈત વધ જાણી, નારદ નંદ ગ્રહે ભવિષ વારતા વીખાણી. ૫ પછે વ્યામાસુર વધ થયો જેહ, પાંત્રીસમે અક્રૂર વરજ કંશે મેહલા તેહ. ૬ પછે કુશળ પ્રશ્ન પુછયા ત્યારે, છત્રીસમે અક્રૂર સાથ મથુરાં પધારે ૭ સ્નાન સમે મારગમાં દરશન દીધુ. અક્રૂર સાડત્રીસમે સ્તુતી કરી સુખ લીધુ. ૮ આડત્રીસમે મથુરાં પરવેશ. રજક માર્યો સુંદીર ધરી વેશ; ૯ વાયકન પરમ દીધી મુક્તિ,

દીધી માળા સુદામાને ભક્તિ. ૧૦ ઓગણચાળીસમે કુ-
બજા કીધી સ્વરૂપ, ધનુષનો ભંગ સાંભળ્યો કંસ ભુપ.
૧૧ કંસને દુસ્વપ્ન થાય છે ભારી, રંગ મંડપમાં પધા-
ર્યા ગીરધારી. ૧૨ સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ થાય,
ચાળીસમે કુવળ્યા પીડ વધ કેહેવાય ૧૩ રંગ મંડપમાં
પધારેયા પરભુ ઈહાં, જેને જેવો ભાવ તેને તેવાં દરશન
દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર મળી માહાત્મ વખાણે, એકતાળી
સમે મલ્લયુદ્ધ થયું તે ટાણે. ૧૫ કંસ મામાને મારી દા
ડ્યા, માતા પીતાનાં બંધન છોડ્યાં; ૧૬ માતા પીતાનું
સમાધાન બેતાળીસમે કીધું, ૧૭ નંદાદીકને વરજ મોક-
લ્યા નાથે; વસુદેવજીને ગઉદાન દેવરાવ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મ
સમે સંકલ્પ કીધો જેહ. પરભુજીએ ગાય દેવરાવી તેહ.
૧૯ અવંતીકા ગયા વિદ્યા ભણવા કાજે, ગુરૂ પૂત્ર લાવી
દીધો માહારાજે. ૨૦ તેતાળીસમે ઓધવ વરજ આવ્યા,
કુશળ વારતા કરી નંદજી મન ભાવ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વરજજ
નને ઓધવજી મળ્યા સહી, ચુંવાળીસમે જ્ઞાન વારતા ઉ-
પદેશ કહી. ૨૨ વચન આશક્તિનાં કહ્યાં વરજ જન, શુદ્ધ
સત્ત્વ ઉપન્યું મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભમરનું દેખને કહ્યું, તે સર્વે
ભમર ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ પીસતાળીસમે કુબજા ઘેર પધા-
રેયા હરી, તીહાંથી ફરી મનોરથ પૂરણ કરી. ૨૫ અક્રૂર
પાંડવની શોધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીનાપૂર આ
વ્યા અક્રૂર એહ. ૨૬ તીહાં સરવેની શોધ લીધી, કુંતાજી
એ દુઃખની વારતા કીધી ૨૭ આવીને પરભુજીને કહ્યું, પુ-
રવાર્ધ સંપૂર્ણ થયું. ૨૮ હરીદાસ પરભુ શોભા ગુણ ગાઉ
શોભા નીરખી કુની અંગ ન સમાયું. ૨૯ સ. પુર્ણ.

॥ અથ ત્રિજુ પદ ॥

એની ચાલ રતી વહુને સુંપ્યુંછે રાણી રૂક્ષમણી.

ઉત્રાર્દ્ધ સાધાર્ણ પ્રકરણ અધીયાય સાતનું, તે તો ઉત્રાર્ધમાં થાયછે; સુડતાળીશમે અધીયાય જરાસંધ યુદ્ધ થયું, સતરમીવાર તે કહેવાય છે. ૧ અઢારમી વાર જુદ્ધને કાજે આવ્યો ઈહાં, દ્વારકાં સમુદ્રમાં પ્રભુ વાશી સરવને મોકલ્યા તીહાં. ૨ પછે પોતે પધારયા ત્યાંહાં થકી મુચકુંદને વર દીધા એણે સ્તુતી કરી. ૩ ઓગણપચાશે મુચકુંદ બદ્રિકાશમ ગયો, બળદેવ રેવતીજી પરણ્યાં જાણીએ; રૂક્ષમણીજીનો સંદેશો શ્રી કૃશ્નને પોતો, પંચાશે રૂક્ષમણી હરણ વખાણીએ. ૪ એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીકૃશ્નજીની સાથે રાજા સહુ વઢે, રૂક્ષમઈઆનાં મુછ મસ્તક મુંડા કૃશ્નજીએ બાંધીયો નિવારી ગરવછે. ૫ ત્યાંથી પ્રભુજી દ્વારકાં પધારયા વિધિ પુરવક વિવાહ કરાયા, બાવનમે પ્રદ્યુમનજી પૂત્ર પ્રગટીયા, સંવર દઈત તે હરીઆ. ૬ યુદ્ધ કરી સંવર દઈતને મારી, રાણી રતીજી લેઈ ઘેર આવીઆ, ત્યાં સરવ જન જાવા મળીઆ, રૂક્ષમણીજી મન ભાવીઆ. ૭ ત્રેપનમે મણી પ્રસંગમાં જાંબુવંતી સતભામા બેઉ વરીઆ, કૂળ પ્રકરણ અધીયય સાતમાં, ચોપનથી વરણવ કરીઆ. ૮ પ્રભુજી પાંડવની શુધ્ધ લેવા પધારીઆ, ત્યાં સાંભળયું જે સતરાજીત મારીઓ સહી, સતધનવાને મારી મણિ લીધી તે, સતભામાને પૂત્રે લઈ. ૯ સતભામાના આગ્રહથી, શ્રીકૃશ્નજી ફરી પધારીઆ, સતધાનને મારયો મણી મળી નહી અપવાદ થયો અક્રૂરને તેડાવીયા, અપવાદ ગયો મણી આવી તહી. ૧૦ પંચાવનમે શ્રીકૃશ્ન ઇંદ્રપ્રસ્થ

પધારેચા, ને કાલીંદ્રીજી પરણ્યા કહ્યું, ખાડવ વનનો દાહ કીધો, મિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહ્યું. ૧૧ સત્યા ભદ્રા ને લક્ષ્મણા, તે છપનમે ભોમ મારયો છે હરી, સોળ સહસ્ત્ર કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વરી. ૧૨ સતાવનમે હાસ્ય પૂર્વચન તેતો રૂક્ષ્મણીજીને કહ્યાં, પ્રતિ ઉત્તર કરી દીધો, તેતો સરવ એમાં રહ્યાં. ૧૩ અઠાવનમે રાણીઓ ને. પુત્ર દશ થયાછે તે જાણીએ, પટરાણી આઠ જે મુખ્ય તેના, પૂત્રનાં નામ વખાણીએ. ૧૪ પ્રદ્યુમન પૂત્ર તે રૂક્ષ્મણીના, તેહના સુત અનિરૂધ છે, મામાની કન્યા પરણી લાવ્યા. તેતો કીધું યુદ્ધ છે. ૧૫ ઓગણસાઠમે શ્રી અનિરૂધજીને ચિત્રલેખાએ હરેચા, શોણીતપુરમાં બાણાસુર તનયા, સુપનાંતરમાં વરચા. ૧૬ ત્યાં હરેગ કારણે પધારચા, બાંધીયા નાગપાસછે, સાઠમે બાણાસુર સંગ્રામ થયો, પછે અનીરૂધજી પરણી પધારેચા, પૂરી આશ છે. ૧૭ અનીરૂધજી પરણી પધારચા. ગુણ ગાન કરી ચિત ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તન મન ધન સરવ વારીયે. ૧૭ ઇતિશ્રી દશમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન ત્રીજુ પદ સંપુરણ.

॥ અથ ચોથું પદ. ॥

એની ચાલ ધન્ય ધન્ય શ્રીજમુનાંજીનું નીરજી.

ચોથુ પ્રકરણ સાત્વિક ત્રેવિશ અધ્યાયજી, સાત અધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહેલું થાયજી. ૧ એકસટે કુપમેથિ કરકલાશનો ઉધાર કીધોજી, તેહેના પૂરવ જન્મ વૃતાંત પ્રસિધાજી. ૨ બ્રહ્મ અંશ કારણ ઘણું તે કહીએજી, બાસટે બળદેવજી વરજ પધારચા તે લહીએજી. ૩ ત્રેસઠને મળિ રાજ

રમણ સુખ લીધુંજી, શ્રીજમુનાજીનું આકરષણ કીધુંજી. ૪ તેસટે પૂંડરીક કાશીનો રાજા જેહજી, તેહનો પૂત્ર સુદક્ષણ વધ કરયો તેહજી. ૫ કાશી ભસ્મ કરીછે જ્યારેજી, ચોસટે બળદેવજી દ્વિવિદ મારયો ત્યારેજી. ૬ પાંસટે દુરયોધનની કન્યા લક્ષમણા જાણેજી, જાંબુવંતીના પૂત્ર શ્યામ પરણ્યા તે વખાણોજી. ૭ બળદેવજી વિવાહ થયો તે કહોયેજી, ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકુ કીધું તે લહીએજી. ૮ છાસટે નારદજી આવ્યા શ્રીકૃશ્ન ગ્રહેજી, ગ્રહસ્થાધરમ જોતાં થાકયા એહજી. ૯ સોળસહસ્ર ઘેર ફરે નવ જાયજી, અહ પતે નોતમ લીલા થાયજી. ૧૦ સડસટે પ્રભુજીની આહુક વિધિજી, જેમ કરતા તેમ કરેયું પ્રસિધ્ધજી. ૧૧ નારદજીએ આવીને કહ્યું જેહજી, પાંડવને રાજ મનોરથ થયો તેહજી. ૧૨ સાધન પ્રકરણ અધ્યાય સાતજી, અડસટે પ્રભુજીએ ઉધવજી કરી વાતજી. ૧૩ દુતને નારદજીએ કહ્યું તે ચિત ધરીજી, પાંડવ પાસે ઇંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીહરીજી. ૧૪ અગણોતેરમે રાજસુયસ્ત નિમિત દિશાઓ જીતીજી, જરાસંધ મારી પુત્ર રાજ્ય બેસાડ્યોજી. ૧૫ બંધનથી રાજા સરવ કરી પ્રિત મુકાવ્યાજી, શિતેરમે વસ્ત્ર ભુષણ ભોજન કરાવ્યાંજી. ૧૬ અભેદાન ઇંદ્રપસ્થ પધારયા શ્રીનાથજી, એકોતેરમે યસ્તમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યા ચરણ સાથજી. ૧૭ બોહોતેરમે સાલ્વ પ્રદ્યુમનજી, માહા યુધ્ધ દારૂણ થયું ભજી. ૧૮ ચુંવોતેરમે સાંલ્વ મારયો, કરી ગદા પ્રહારજી; હવે સાત અધ્યાયમાં કુળ પ્રકરણ પ્રકારજી. ૧૯ પંચોતેરમે વિદુરથ દંતવક્ર તે મારયોજી, પછે પ્રભુ માહાભારથ યુધ્ધમાં પધારયાજી. ૨૦ છોતેરમે બળદેવજી તિરથ યાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યુંજી, યુધ સપુરણ ત્યારે તે થયું

જી. ૨૧ સીતોતેર સુદામા જીની આગ્નાથી દ્વારીકાં આવી લાહો લીધો જી. ૨૨ બોતેરમે પ્રભૂ પ્રસન થઇ, સુદામાને વધભત્ર દીધોજી. ૨૩ અગન્યાએસીમે સુર્ય ગ્રહણ જાણી કુરૂક્ષેત્ર પધારયા તેહજી, વરજના સરવ મળી કુશળ પુછે સમાધાન કીધાં એહજી ૨૪ એંસીમે પાંડવને મળી કુશળ વાતા કીધીજી, પટરાણી સરવને દ્રોપદિયે પાણીગ્રહણ વારતા પૂછી લીધીજી ૨૫ એકાશીએ રૂષી મુની પૂજા કરી પ્રભૂ મન ભાવ્યાજી, વસુદેવજીએ નારદ પાસે, ગ્નાન ઉપદેસ કરાવ્યાજી. ૨૬ યગ્ન કરાવ્યો વિદાય સરવને કરીજી, પછે પોતે દ્વારીકાં પધારયા શ્રીહરીજી. ૨૭ ગુણ્યુ પ્રકરણ અધીયાય છમાં થાય એહજી, બાશીમે દેવકીજીના પૂત્ર લાવ્યા તેહજી. ૨૮ કંસે છ પૂત્ર મારયા તે જાણીજી, પાતાળ જઇ બળીરાજા પ સેથી આણ્યાજી. ૨૯ સ્તન પાન કરી પૂત્ર સ્વર્ગ પધારયાજી, દેવકીજી માતાના મોહ નિવારયાજી. ૩૦ ત્રાશીમે સુભદરા હરણ તે અરજુને કીધુંજી, પ્રભુજી સુત દેવ જનક ગ્રહે, પધારી સુખ દીધું જી. ૩૧ ચોરાશીએ સરવ રૂપી મળી પરીક્ષા કરીજી, બ્રહ્મા વીસ્નું શિવ તેમાં મોટાઇ શ્રીહરીજી. ૩૨ નિશ્ચે કરી ઠરાવ્યું એ નહીજી. વેદ સ્તુતી કરી તે કહીજી. ૩૩ પંચાસીએ ભજન કેહેનું શ્રેષ્ટ તે કહ્યોજી, વરકાસુરનું આખ્યાન કહ્યું તે સહીએજી. ૩૪ લોકા લોક જઇ વીપ્રનો મારયો પૂત્ર લાવ્યા તેહજી, છાશીમે અધ્યાય લગી ચરીત્ર કહયાં જેહજી. ૩૫ સત્યાશીએ રાજ નીતી ગ્રહસ્થાશ્રમ પરકારજી, ગણના ન થાય યાદવ કુળ બહુ વીસ્તારજી. ૩૬ શ્રી વ્રજજીના ચરણ કમળના આશજી, શોભા નીરખી ગુણ ગાએ હરીદાસજી ૩૭.

अथ एकादस स्कंध प्रारंभ.

એની ચાલ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, કે લીલા છે ઘણી.

સ્કંધ એકાદસમાંરે લીલા મુકિત કહી, પ્રકરણ બે એનાં રે, જીવ મુકિત બ્રહ્મ મુકિત સહી. ૧ જીવ મુકિત પ્રકરણ પેહેલુંરે, તેના ભેદ બે જાણીએ; અધ્યાય ઓગણત્રીસ લ-ગીરે, એહ વખાણીએ. ૨ એતો સરવે સંપુર્ણરે, એકત્રી-સ અધ્યાય છે; બ્રહ્મ ભાવના અધ્યાયરે પંચ કેહેવાય છે ૩ પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યાદવકુળને બ્રહ્મ શ્રાપ થયો; બી જે વસુદેવજીનેરે નારદે ગ્નાન ઉપદેશ કહ્યો. ૪ નવ યોગેસ્વ રનો સંવાદ જનક ઋષ થયા, તે કવીને હરી બહુરે વચને કહ્યા. ૫ ત્રીજે અંતરીક્ષ પ્રબુ રે કહ્યું, તે એમાં લહ્યું. ૬ ચોથે યોગેસ્વરરે, ત્રિગુણ અવતાર કહ્યાં, ચોવીસં અવતાર રે એમાં વરણવી લહ્યાં. ૭ પાંચમે ચમસકરે, ભાભાજન-નો સંવાદ થયો જાણીએ, સાયુજ્ય મુકિત અધ્યાય એમાંરે તે કહી વખાણીએ. ૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતી કીધીરે, યા-દવને આગ્ના દીધી શ્રી હરી; પ્રભાસ જઈ યગ્નાદીક કરયો રે, એ વાત સરવે ચિત ધરી. ૯ ઉધવ આવી પ્રશ્ન કીધા રે, સાતમે અવધુતનો ઇતિહાસ કહ્યો; ચોવીસ ગુરૂના ગુ ણ લીઆરે, રાજ્ય દુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે ચોવીસ ગુરૂનું કારણરે, દસમે ઉધવજીને ગ્નાન ઉપદેસ તે સહી; એ કાદસમે ભકત સેવા કરેરે. તેને માયા બાધે નહી. ૧૧ દ્વાદસમે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાખે; ત્રયોદસમે તત્વ ગ્નાન કેરોરે, સરવ વિષે સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે. ૧૨ ચતુર્દશે ભકિતનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરોરે, પછે ધ્યાન સ્વરૂપ કહ્યું; પંચ

દસે અષ્ટાદસ સુધીરે પ્રાપ્તો થાય તે લહુ. ૧૩ વિભુતીનુ સ્વરૂપરે, સોળસમે અધ્યાય જાણો; સપ્તદસે અષ્ટાદસરે, વરણાશ્રમ ધરમ વખાણો. ૧૪ ભક્તિ યોગ એ નિયમેરે, અધીયાય ઓગણીસમે; જ્ઞાનયોગ કરમ યોગને ભક્તિયોગરે, વીધી લક્ષણ વીસમે. ૧૫ વીધી નિષેધ કરતચરે, એકવીસ કેહેવાય છેરે; તત્વ નિશ્ચયાત્મકાદિક કરેરે, બાવીસમે થાય છે. ૧૬ ભીક્ષુ ગીતાનું વરણવરે, અધીયાય તેવીસમે સાંખ્ય યોગાદિ લક્ષણાદીરે, વરણવ ચોવીસમે. ૧૭ પંચવીસમે યોગ લક્ષણાદિરે, છવીસ ઇલોપાખ્યાન સહી; પુરૂષારાધન વીધીરે, સતાવીસમે અધીયાય કહીરે. ૧૮ યોગાચાર વરણવરે, અઠાવીસમે કેહેવાય છે; ઓગણત્રીસમે યોગ કમારગે મારગ કહીરે, ઉધવજીનો બીજાદ થાય છે. ૧૯ બ્રહ્મ મુંકિત પ્રકરણરે, અધીયાય બેતુરે; તેના છે ભેદ બે, ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે. દ્વારિકાંથી આવ્યા પ્રભાસ લીલા કરી. ૨૦ એકત્રીસમે અહંતા ત્યાગરે, તેતો બ્રહ્માદીક સ્તુતી કરી; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીરે, નિજ ધામ પધારયા શ્રી હરી. ૨૧

अथ द्वादस स्कंध प्रारंभ

એની ચાલ સાહેલીરે શ્રીજીને નિરખીએ.

દ્વાદસ સ્કંધ અધીયાય એના તેર છે, અધીયાય એ લીલારે પ્રકરણ પાંચ જાણી; સદા ગુણ ગાઇએ, એક લોકાશ્રય બીજો વેદાશ્રયરે. ત્રીજુ પ્રકરણ વખાણી સદા ગુણ ગાઇએ. ૧ ચોથુ શબ્દાશ્રય પાંચમુ અરથાશ્રય એ પાંચમાં પેહેલુ લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ ગાઇએ પેહેલા ૨

અધીયાયમાંરે રાજા તે કહ્યા, બીજા અધીયાયમાં આગ-ળ થાશે તેઠ. સદા ગુણ૦ ૩ બીજુ પ્રકરણ વેદાશ્રય અ-ધીયાય ત્રીજેથી તેમાં તે યુગ યુગના સરેવ ધરમ કેહેવાય. સદાગુણ૦ ૪ ચોથે યુગ યુગનાં પ્રમાણ કહ્યાં, પ્રલયકાળ નોરે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ૦ ૫ ત્રીજુ પ્રકરણ ભગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધીયાયમાં પુરાણરે, ભગવદાશ્રયણી સદા ગુણ૦ ૬ પાંચમે પરમાણ લક્ષણ પરિક્ષિતને સરપ ડંશ કહયો, છઠે પરીક્ષિતનેરે મોક્ષ થયો નીવારણ. સદા ગુણ૦ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહુ, સાતમે પ-ણરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદા ગુણ૦ ૮ ચોથુ પ્રકરણ શબ્દાશ્રય અધીયાય વરણનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય કરવો એહ. સદા ગુણ૦ ૯ ભાગવત સ્વરૂપ શ્રી ભાગવત છે સહી, ભાવ કરીરે કીજે નિત્યે ગાન. સદા ગુણ૦ ૧૦ આઠ અધીયાયથી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ દસ જ ગીરે મારકંડેય આખ્યાન છે સદા ગુણ૦ ૧૧ એકાદસે સુર્ય દ્વાદસે પૂરવોક્ત થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદા ગુણ૦ ૧૨ ત્રયોદસે પૂરાણ સંખ્યા કહીરે, ફળ શ્રુતિ પણ એ-મા થાય. સદા ગુણ૦ ૧૩ નિબંધોક્ત સરેવ આખ્યાન થયાં; શ્રી ભાગવતરે, મહીમાય અપરમપાર. સદા ગુણ૦ ૧૪ હરીદાસ પરેખુ શોભા નિરખીને ગુણ ગાઇએરે, જાવું બલીહાર સદા ગુણ ગાઇએરે. ૧૫

समाप्त

अथ श्री द्वारकांनी परीक्रमा

શંખો દ્વારે સંખ નારાયણ, પરમ પૂરૂષ પરમેશ્વરજો; બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીશ કોડજો. ૧ દસ અવતારે દરશન દીધાં, મીટયા ત્રીવીધી તન તાપજો; શખ તલાશે સ્નાન આરંભ્યે, હેલી મટે જનમનાં પાપજો. ૨ ભકત વછળ ભકતના ભીરૂ, જાનકીજીવન રામજો; ભરત શતરૂઘન લછમન ભ્રાતા, હેલી આપને પૂરણ કામજો. ૩ નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંથજો; એહેના દરશન આવે પ્રાણી, મીટે છે મનની ભ્રાંતજો. ૪ કેશવરાય કરૂણામય સાગર, હેલી જગનાથ જગદીશજો; આધનારાયણ અલક નીરંજન, સકળ ભોવનપતી ઈશજો. ૫ પંચવક તરૂણેશ્વર પુજા, હેલી કપીલેસ્વર માહાદેવજો; નરસઈજીનાં દરશન કીધાં, સકળ સુરાસુર સેવજો. ૬ ચંદ્રભાગા ઓર કબીર ચોરો, વીદુર તણા ગોપાળજો; નાગાના નારાયણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રતીપાળજો. ૭ મીરાંબાઈ હરીની દાસી, ગીરધરલાલ શું જાણીજો; ઈંદ્ર પાટની બડી હવેલી, ત્યાંહાં વનભકુંજનો વાસજો. વૈશ્નવજન ત્યાં કીરતન ગાવે, આનંદ મન ઉલાસજો. ૮ એહુને દરશન આવે પ્રાણી, પાવન કરે શ્રીનાથજો. ૯ રમણદીપ રણછોડ બીરાજે, આનંદ પુરણ બ્રહ્મજો; નારદ તુમર ત્યાં ગાન કરે, શું જોતાં જાય મનની ભ્રાંતજો. ૧૦ કુસેશ્વર ઓર ગણપતજીને, પ્રેમે લાગુ પાયજો; નીજ મંદીર જઈ શીશ નમાવે, તેનો જનમ કૃતારથ થાયજો. ૧૦ છત્ર ચમરની શોભા સુંદર, એ ચૌદ લોકનો નાયજો; ત્રીકમ તેજ પરતાપ અપોક છબી, માધવ મદન ગોપાળજો. ૧૨ ક-

કલ્યાણરાય કરૂણામય સાગર, પૂરષોતમ પ્રતીપાળજો; માતા દેવકી શ્રી લક્ષ્મીજી, સતભામા શોભા સિંધુજો. ૧૩ પ્રેમપૂજ બળભાન બડંતી, ત્યાંહાં રમે નંદાનંદજો; નટવરલાલ ગોવરધનધારી, ગોપીપત ગોપાળજો; મુકંદ મધુસુદન જાંબુવંતી, શ્રીપતી પરમકૃપાળજો. ૧૪ નારદાદીક સનકાદીક શીવે, દેવ તે તેત્રીસક્રોડજો; ગરૂડ અંબાજી પ્રહલાદાદીક, એહુ રહ્યા કરજોડજો ૧૫ ચરણકમળ ગોમતીએ નાહ્યા, ત્યાંહાં સુરજની જોતજોઃ રૂક્ષમાણી કુંડે નાહાતાં ધોતાં, ગઈ છે મનની ભ્રાંતજો. ૧૬ કાળીને કાળેંદ્રી નાહ્યાં, શંખોદ્ધાર ધામજો; તેહની ધજાનાં દરશન કીધાં, તાયાં પામે વીશ્રામજો. ૧૭ પદમતીરથ બાણગંગા નાહ્યાં, ત્યાંહાં તુળશીનો વાસજો; સતભામાને આંગણીએ કાંઈ કલ્પવ્રક્ષનું ઝાહાડજો. ૧૮ સેહેસ્ત્ર અઠયાશી રૂષી તણાં, જો બાસા કોટડી ધામજો, રૂષો ફીપાએ પામીએ; મુક્તનારાયણનું નામજો. ૧૯ ઝાહાડામાં હનુમાન બીરાજો, નવનાથ ચોરાશી સીધજો; એને દરશન જાયે પ્રાણી, આપેછે બહુ રીધજો. ૨૦ પ્રેમલા નીલેશ્વર સ્વામી. અભયા અભેપદ પામજો; મહમાયાને પાએ લાગુ. આપ તે પૂરણ કામજો. ૨૧ પરીક્રમા પરમેશ્વર કેરી, પૂરે સહુની આશજો; કેસરસ્નેહી નંદકુંવરનો, જન્મ જન્મનો દાસજો. ૨૨

શ્રી દ્વારકાંની પરીક્રમા બીજી

જોજોજો રણછોડ રંગી, ત્રીકમરાય માધવરાય અંગી; કલ્યાણરાય પુરષોતમ સંગી. જોજોજો રણછોડ રંગી. ૧ હું અષ્ટ પટરાણી વાસી, શ્રી રાધાસુખની રાસી;

ટેમ કરે છે બઈ દાસી, જોજોજો રણછોડ. ૨ દરશન ક-રી પાવન થઈએ, તીરથનો મહીમા લહીએ; પ્રેમે પરીક્રમા જઈએ. જોજોજો રણછોડ. ૩ પરથમ પંચપાળે નાહાવું, દામોદરરાય ગોમતી જાવું; પાંડવ ઘાટે પાવન થાઉ. જોજોજો રણછોડ૦ ૪ ગૌઉ ઘાટે ગઉની ખરીએ, પઈશા રૂપઈયા ધરીએ; ભયોમુખ્ય બ્રાહ્મણને કહીએ. જોજોજો રણછોડ૦ ૫ તોવાંથી બાંણ ગંગા જાવુ, આવી સંગમમાં નાહાવું; ચક્ર તીરથ ચીતમાં ચાહાવું, જોજોજો રણછોડ૦ ૬ સ્તાન પાવન સ્તાને થાવું, સાંમે સીધનાથમાં જાવું; હીંડતાં હરીના ગુણ ગાવું, જોજોજો રણછોડ૦ ૭ બ્રહ્મા સાવત્રી વાવ્ય, દામોદરરાય કુવે નાહાય; દરશન એ મંદરી થાય, જોજોજો રણછોડ૦ ૮ ભાગીરથી ગંગાએ ચાલો, રૂક્ષમણી ડેરામાં માહાલો; ગજઘાયક તાંહાં નીહાળો, જોજોજો રણછોડ૦ ૯ કકલાસ્ય કુંડ લીધો અવતાર, કાંચીડાનો કીધો ઉદ્ધાર; હરીના ચરણ શીરોમણ સાર, જોજોજો૦ ૧૦ જયવજે પ્રભુના છે પ્રતિહાર, તેને નમીએ વારંવાર ચરણામ્રત લે પ્રભુને દ્વાર. જોજોજો રણછોડ૦ ૧૧ ભુજાએ શંખ ચક્ર લખાશે, તેનું દરશન જો કરશે; તે ભવ સાગરમાં તરશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૨ તેનાથી પ્રસન થાશે, પ્રેમે પરીક્રમા ગાશે; વઈમાને બેશી વઈકુંઠે જાશે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં કેહેછે, મહીમા મોટેરા લેહેછે; નાહીને દાન કરી દેછે, જોજોજો રણછોડ૦ ૧૪ તેનો જન્મ સફળ થાશે; વળી કોઈ દ્વારકાં જાશે; નાહીને હરીના ગુણ ગાશે, જોજોજો રણછોડ રંગી. ૧૫